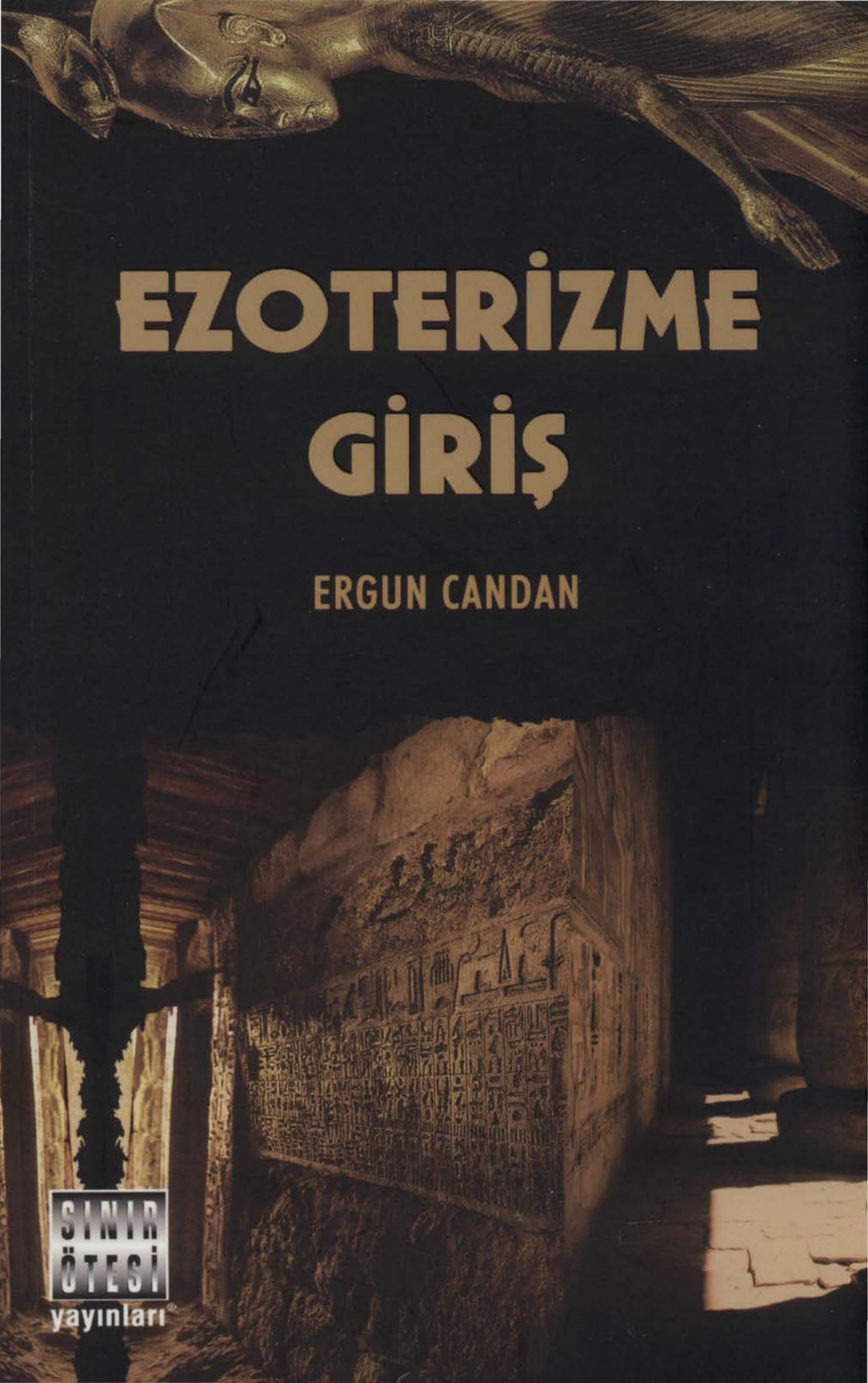

EZOTERİZME GİRİŞ

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ yayınları

Yeni Başlayanlar İçin

EZOTERİZME GİRİŞ

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

EZOTERİZME GİRİŞ

ERGUN CANDAN

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

SINIR ÖTESİ YAYINLARI
REKLAM VE PRODÜKSİYON
HİZ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Beştelsiz Mah. 85/1 Sk. No: 23 D:2 Zeytinburnu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 415 30 19 Faks: 0 (212) 415 18 30

www.sinirotesi.com
e-mail: info@sinirotesi.com

ISBN: 978-975-8312-71-9

- Dizgi Kapak Tasarım : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Genel Yayın Yönetmeni : Ergun CANDAN
- Pazarlama Müdürü : Zeynel YILDIRIM
- Müdür : Ali ÖZCAN
- Editör : Nilüfer DİNÇ
- Araştırma Sorumlusu : Neslihan ALANTAR
- Baskı : BARIŞ MATBAASI: 0(212) 674 85 28
  Davutpaşa cad. Güven san. Sit.C Blok No:291

1. Baskı: 9.000 Adet basılmıştır. 1/3/2013

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 13

1. BÖLÜM: TEMEL KAVRAMLAR 19

HER ŞEYİN SIRRI İÇİNDE SAKLIDIR 21
Atom ve Atomu oluşturan unsurlar 23
Mikro Kozmos 24
Atomun içindeki müthiş güç!... 26
Enerji = Kütle ($E=m.c^2$) 29
1 gram madde için 25 milyon kilovat-saat enerji!.. 30
Fiziksel Varoluş Ruhsal Varoluşun bir yansıması mı? 31
EZOTERİZM NEDİR? 33
Gizli Öğreticilik 34
Dinlerin içindeki bilgiler bohçalıdır 34
İNİSİYASYON NEDİR? 35
"Sükut ikrardan gelir..." 36
İnisiyasyona niçin herkes kabul edilmezdi? 36
İnisiyasyon aydınlanma yoludur... 38
EZOTERİZM - EGZOTERİZM 39
Bâtıniler ve Hariciler 40
Dinlerin de ezoterik ve egzoterik yönleri vardır 40
GELENEK NEDİR? 41
DOĞALDAN DOĞAÜSTÜNE 43
EZOTERİK ÖĞRETİ'NİN 3 TEMEL KURALI 43
EZOTERİK RİTÜELLER 44
İNİSİYASYONA KABUL ŞARTLARI 46
İNİSİYASYONUN SAFHALARI 47
1- Küçük Sırlar 47
2- Büyük Sırlar 51
3- Gerçek Sırlar 54
İNİSİYASYONDA KULLANILAN TEMEL TEKNİKLER 55
Ezoterizmde ayrılık yoktur 56
EZOTERİZM'DE BÜYÜK KUTSAL MERKEZ 57
Müridin ilk merkezi şeyhidir 60
GÜNÜMÜZDEKİ TARİKATLAR BİLMECESİ 60
Atatürk'ün tarikatları kapatış sebepleri 62

2. BÖLÜM: SEMBOLİZM 65

SEMBOLİZM NEDİR? 67
EZOTERİZM'DE SEMBOLİZM 67
SEMBOLİZM'İN ÖZELLİKLERİ 69
SEMBOLİZMİ OLUŞTURAN UNSURLAR 70
Sembollerin dili çözülmeden gerçeklere ulaşılamaz 70
DİNLER, MİTOSLAR, SIRLAR... 72

3. BÖLÜM: İNİŞ VE ÇIKIŞ YASASI
İnsanlığın Kökeni ve Geleceği 75

İNİŞ VE ÇIKIŞ YASASI NEDİR? 77
BAŞLANGICIN MÜKEMMELLİYETİ 82
Tevrat'taki ağaç 82
Tüylerle kaplı Türk atalarımız 83
Tanrısallığa tırmanış 84
Mu ve Atlantis 85
KALPTEKİ TANRI 85
Kalp gözlerini açan bir nur... Bir ışık... 88
Tanrısal İnsan 89
Tek Tanrı ve Teklik 90

4. BÖLÜM: EZOTERİK GELENEĞİN KÖKENLERİ 91

ÜÇ BÜYÜK GELENEK 93
ATLANTİS'TEN MISIR'A 93
Atlantis'teki Osiris Öğretisi 94
TUFAN YAKLAŞIYOR 96
Dünya'nın dengeleri bozuluyor... 97
AGARTA VE ŞAMBALA 98
Benzer fakat farklı iki uygarlık ortaya çıkıyor:
Mayalar ve Aztekler 98
"Belialin'in Oğulları" ŞAMBALA'yı kuruyor... 99
Demir Çağ için Şambala'ya ihtiyaç vardı 100
Şambala ile Agarta'nın Ortak Yönü 101
Şambala ve "Şeytan Plânı" 103

OSİRİS ÖĞRETİSİ'NİN MISIR'A GELİŞİ 104
İnisiye rahiplerden firavunlara 107

5. BÖLÜM: MISIR EZOTERİZMİ 109

MISIR MABETLERİ'NİN İÇİNDE YAŞANANLAR 113
Son Akşam 116
Mabede İlk Adım 116
Bir haftalık bekleme süresi 118
Kapı kapanıyor... 122
Mabetteki ilk sınav sona eriyor... 124
Sırlarla İlk Karşılaşma 125
Kutsal Sembol Muhafızı 126
Ateş ve Su Sınavları'ndan Geçiş 128
Zorlukların bittiği zannedildiği anda... 130
İSİS MABEDİ'NDE İNİSİYASYONA BAŞLANGIÇ 134
İnisiyasyonda çıraklık dönemi başlıyor... 134
Ruhsal Arınma'dan önce Zihinsel ve Fiziksel Arınma 136
Fazlalıkların terki 137
İç Aydınlanma Anları 139
22 Sırrın Gizemi 140
Mabedin aurası tüm benliğini kuşatıyor... 142
Osiris Rahipliği'ne Doğru... 145
Ölüm Deneyimi ve Ruhsal İrtibat 146
THOT'UN KİTABINDAKİ SIRLAR BİLGİSİ 150
Thot'un Kitabı'na göre İlâhi Oluşum 152
Ruh Göğün Evladıdır... 155
Satürn Bölgesi 157
Cehennem Sembolü ve "Astral Tortular"ın yakılması... 159
Madde girdabından kurtuluş ve Ruhların tekrar yukarı çıkışları 161
Atlantisli Bilge Thot'un evrensel sözleri 163
Şakraların açılması 168
Göğün sırları mabette açılıyor... 169
"SIRLAR MABEDİ"NDEN AYRILIŞ 172
Mutlak Sessizlik Yemini 173

6. BÖLÜM: YUNAN EZOTERİZMİ 177

DİYONİZOS SIRLARI – Orfe 180
Ap Olen – Evrensel Baba 180
Mu'dan taşınan kültür 181
Dionysos ne demektir? 182
Apollon rahibesinin oğlu 184
Işıkla şifa veren Mısır inisiyesi 185
Kaukayon Tepesi'ndeki mabet 186
Tampe Vadisi'nde yaşanan gizemler 189
DELF SIRLARI – Fisagor 191
Fisagor'un İnisiyatik Öğretisi 193
Hazırlık Aşaması: Çömezlik 196
Üç Aşamalı İnisiyasyon: Arınma – Mükemmellik – Epifani 197
Yeni bir okul ve yeni bir yönetim modeli 203
ELÖZİS SIRLARI – Eflâtun 205
Elözis Mabedi 208
Eflatun'un Gizli İnisiyasyonu: Elözis Sırları 209
Küçük Sırlardan Büyük Sırlara Geçiş 211

7. BÖLÜM: HİNT EZOTERİZMİ 217

TARİHİN EN ESKİ YAZITLARI 219
RAMA İNİSİYASYONU 221
BRAHMANİK İNİSİYASYON 223
Meru Dağı'ndan yayılan Brahmanik inisiyasyon 226
İlâhi Kelâm Doktrini 232
Buda'nın öğretisi de Brahmanik inisiyasyona dayanır 234
BUDA'NIN ÖĞRETİSİ 235
HİNT EZOTERİZMİ'NDE MEDİTASYONUN YERİ 237
Meditasyonla hedeflenen neydi? 237
Frekansımızın niteliği fiziğimize de yansır 238
Meditasyonun majik gücü 239

8. BÖLÜM: İSLÂM EZOTERİZMİ 241

İSLÂM EZOTERİZMİ'NİN OLUŞUMU 243
SUFİ ÇALIŞMALARI BAŞLIYOR 248

ANADOLU'DAKİ EZOTERİK BİRİKİM 250
HARRANLI SÂBİİLER 252
Büyük Benzerlik... 257
12.000 yıllık mabetler 259
ANADOLU SUFİZM'İN MERKEZİ OLMUŞTUR 262
Sufizm Sünni dini otoritelerince sansürlenmiştir 263

9. BÖLÜM: EZOTERİZME GÖRE 2013 ve SONRASI 265

RUHSAL VE FİZİKSEL DEĞİŞİM 267
Ruhsal ve Fiziksel değişim günleri yaklaşıyor... 267
Güneş'in Dünyamız'a olan manyetik etkisi 268
Mayalar'ın takvimi sona erdi 270
MAHŞER GÜNÜNDEKİ DİRİLİŞ 271
Dünya nüfusu 7 milyar olunca devre bitiyor 272
Benzer anlatımlara İncil'de de rastlanır... 272
KIYAMET NE ZAMAN KOPACAK? 273
Nostradamus'un işaret ettiği günlerin eşiğindeyiz... 276
"DİNLER DEVRİ"NİN SONU 278
AZİZ MALACHY ve KEHANETLERİ 281
Papalık tarafından Azizlik ünvanı verilen kâhin... 281
Bir iki kelimeye sıkıştırılan kehanetler... 282
Farklı bir üslup 282
Dünyanın mı sonu geliyor, yoksa Papalığın mı?... 284
Cevap Ezoterizmin içinde... 285
DÜNYA ÜZERİNDE YAŞANAN TUFANLAR 289
Nuh Tufanı ve Nuh'un Gemisi 291
KUR'AN-I KERİM'E GÖRE KIYAMET VE SONRASI 295
İNCİL'DEKİ KIYAMET TASVİRLERİ 297
YAHUDİ GELENEKLERİ'NDEKİ KIYAMET ANLAYIŞI 301
Kıyamet: "Özgürlük Yılı" 302
Aydınlanma Çağı ve Rabb'in Bilgisi 303
İnsanlar uyumaktadırlar... 305
KIYAMET NEYİ DEĞİŞTİRECEKTİR?... 307

10. BÖLÜM: EZOTERİZMİN ALFABESİ OLAN TEMEL SEMBOLLER 309

Ezoterik öğretiler der ki;

Bir zamanlar atalarınız ilâhlarla birlikte yaşıyorlar, aynı dili konuşuyorlar ve birbirleriyle mükemmel bir biçimde anlaşıyorlardı.

Artık ilâhlar nadiren gözükecekler ama siz insanlara bağlılık işaretleri bıraktılar.

O işaretleri bulanlara gerçekler görünmeye başlayacaktır...

Ve sonunda onlara yeniden kavuşacaksınız...

ÖNSÖZ

Böyle bir kitabı hazırlamak aslında hiç aklımda yoktu. "KUR'AN-I KERİM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ" isimli kitabımdan sonra daha önce yarım bıraktığım "GÖK TANRI" isimli kitabıma geri dönecektim. Fakat hayatımda çok özel bir yeri olan, çok sevdiğim dostum ve aynı zamanda komşum Ali Aktuğ, ezoterizme yeni başlayanlara kılavuzluk yapacak ve yeni başlayanlara genel hatlarıyla ezoterizmi anlatacak bir kitabı kaleme almamı önerdi. İlk başta doğrusunu söylemek gerekirse pek aklıma yatmamıştı ama daha sonra çalıştığımız kitap dağıtımcılarıyla yaptığımız görüşmelerde, böyle bir kitaba şu anda ihtiyaç olduğuyla ilgili değerlendirmeler aldık.

Durum böyle olunca bu projeden vazgeçemedim ve ezoterizmle yeni tanışanlar için bir başlangıç olacak bu kitabı hazırlamaya karar verdim...

Şimdiye kadar yayınladığım kitaplarımı takip eden okurlarıma yönelik bir kitap olmadığını peşinen söyleyeyim. Her ne kadar bu kitabımda ilk kez ele aldığım konular bulunsa da konuların büyük bir bölümünü, faklı kitaplarımda farklı konular içinde sizlerle paylaşmıştım... Sürekli kitaplarımı takip eden okurlarım için ancak dostlarına hediye edebilecek-

leri bir başlangıç kitabı olduğunu özellikle vurgulamak istiyorum.

Ezoterizme atacağınız tek bir adım bile, sizde çok büyük değişikliklere neden olacaktır.

Gelelim bu konuları yeni araştırmaya başlayan okurlarımıza söyleyeceğim ilk sözlere...

– *"Öncelikle hoş geldiniz diyorum..."*

Burada, kökeni onbinlerce yıl öncesine giden çok köklü bir bilgi edinme ve bilgi aktarma sistemiyle karşı karşıya geleceksiniz. Bu sistem, işinize çok yarayacak. İnandığınız ya da inanmadığınız dinsel öğretilere, bu sistemle çok daha farklı bir bakış açısıyla yaklaşabilecek ve yıllardır şahit olduğunuz dinlerle ilgili çelişkili tartışmalara kendi kendinize mantıklı, doyurucu ve gerçekçi cevaplar vermeye başlayabileceksiniz. Ve böylelikle asıl gerçeklerin görünende değil görünmeyende olduğunu tüm açıklığıyla fark edeceksiniz.

Bu kitap, bu yolda atacağınız adımların başlangıcı olabilecek düzeydedir.

Ezoterik bilgilendirme sistemine girmeden önce içinizi rahatlatacak bir şey söylemek istiyorum:

Hepinizin tahmin ettiği gibi ezoterizm aslında ağır bir konu olarak insanlara sunulmuştur. Bu alanda yurtdışında yayınlanan pek çok kitap bu ağır atmosferi içinde barındırır.

Yıllardır bu konuda kitap yayınlayan bir yazar ve yayıncı olarak bu sıkıntıyı en iyi bilen kimselerden biriyim.

Bu sıkıntıyı ortadan kaldırmak için yıllardır sizlere ezoterizmle ilgili konuları mümkün olduğunca sade ve anlaşılır bir

dille aktarmaya çalışıyorum.

Şimdi ise ezoterizmi daha da sade ve basit bir dille ele alarak, yeni başlayan herkesin rahatlıkla okuyabileceği bu kitabı sizlere sunuyorum.

Din Bilim çelişkisini Ezoterizm çözer.

Yıllardır içinden bir türlü çıkılamayan din ile bilimin birbirleriyle çeliştiklerine dair olan görüş, ezoterizmin gözardı edilmesinden kaynaklanmıştır. Oysa ki din ile bilim arasında herhangi bir çelişki yoktur. Çelişkinin varolduğunun düşünülmesi, dinlerin sembollerle evrensel gerçekleri dile getirmiş olduklarının fark edilmemesinden kaynaklanmıştır.

Tüm dinlerin ezoterik semboller kullanmış olduklarını bilen ve bu sembollerin açılımlarıyla dinlere yaklaşanlar, tarihin geçmiş dönemlerinden bugüne kadar ne yazık ki, dinsizlikle hatta din düşmanlığıyla da itham edilmişlerdir. Hatta itham edilmekle de kalınmamış birçok *"Bâtını İslâm Öğretisi"*nin mensupları bu yolda katledilmişlerdir. Hallac-ı Mansur bunlardan sadece bir tanesidir!...

Ezoterizmin içindeki bilgileri öğrenmek ve bu bilgiler ışığında dinsel metinleri okumak, dinlerin içindeki gerçek mesajları yakalamamızda bize çok büyük kolaylık sağlayacaktır. Dolayısıyla dinlerin de gerçek değeriyle algılanmasında bu çalışma, bizlere büyük bir oranda yardımcı olacaktır.

Ezoterik bilgiler ışığında kutsal metinler incelendiğinde, dinlerle ilgili bilgilerimizin ne kadar eksik olduğu derhal ortaya çıkacaktır. Çünkü dinlerin dili semboliktir ve bu semboller ezoterik içeriklidir.

Dinlerin günümüzde hâlâ geniş halk kesimlerince tam olarak anlaşılamamasının ve dinlerle ilgili kulaktan dolma klâsik yorumlarla yetinilmesinin tek sebebi işte budur.

İnanmış olduğumuz dinin bizlere aktarmış olduğu ilâhi mesajları mümkün olduğunca daha kapsamlı olarak öğrenmek isteyen herkes, ezoterizme müracaat etmek zorundadır. Aksi takdirde ilâhi mesajlar bizler için kapalı kalacaktır.

Ünlü Sufi Muhyiddin İbn-i Arabi bu konuda şöyle demiştir:

> Din iki türlüdür. Biri, Allah katında Allah'ın bildirdiği kimse ile o kimsenin bildirdiği kimseler nazarında malûm olan; öteki de halk nazarında bilinen dindir.

Din ile bilim arasında yüzyıllardır süren çekişmenin en önemli nedenlerinden biri, dini savunan din görevlilerinin dinleri dış görünümleriyle insanlara sunmalarından kaynaklanmıştır. Durum böyle olunca dinsel bilgilerin sembolik değil, birebir ele alınması gerektiğini savunan dini otoritelerin görüşünün halk üzerinde hakim olması sağlanmıştır.

Dünya üzerinde büyük kitlelere hitabeden son üç büyük din için de bu geçerlidir. Ne Musevi, ne Hristiyan ne de Müslüman din adamları halka mensup oldukları dini ve o dinin kutsal metinlerini ezoterik açıklamalarıyla anlatmamışlardır. Bu uygulama, dinlerle ilgili çok büyük dogmaların doğmasına neden olmuştur. Hatta her üç büyük dinin gerçek içeriği tamamen örtülmüş, ortaya dış yüzüyle algılanmaya çalışılan görünümü kalmıştır.

Dinlere ezoterik öğretiler ışığında yaklaşmaya başlayan bir kişi, önce kendini büyük bir şaşkınlığın içinde bulur.. Bu ilk şaşkınlığını üstünden atmaya başladığı anlardan itibaren bu sefer de kendisini büyük bir hayranlığın içine doğru çekildiğini hissetmeye başlar... Yapmış olduğumuz bu tespit sadece dinler için değil, felsefe ve mitolojiler için de geçerlidir...

Geleceğin sırrı da Ezoterizm'de saklıdır...

Ezoterizm bize dünyamızın ve insanlığın geleceği ile ilgili de bilgiler verir. Peki *"Geleceği Allah'tan başka kimse bilmez."* sözüyle bu ifademiz birbiriyle çelişmekte midir?

Geleceğin Allah'tan başka kimse tarafından bilinemeyeceğini ileri sürenler çoğunlukla klâsik İslâm anlayışını benimseyen kişilerce, ezoterizmin içindeki geleceğe ait bilgilere karşı çıkmak için kullanılmıştır.

Şimdi size ezoterizmin bu konuyla ilgili yorumunu, kısaca aktarmak istiyorum:

Kuşkusuz ki, geçmişi de geleceği de şimdiye de mutlak değişmez şekilde Allah bilir. Allah sadece zamanla ilgili değil, herşeyle ilgili sonsuz bilgi ve tasarruf sahibidir. Peki "her şeyi Allah bilir" diyerek biz hiçbir şey bilmeye ve öğrenmeye çalışmayacak mıyız?

Ezoterizm geleceğe ait bilgiler içerir ancak ezoterizmin içindeki geleceğe ait bilgiler mutlak değişmez tarihler vermez. Genel hatlarıyla belli bir fikir verecek niteliktedir. Bir anlamda kehanet niteliği taşıyan bu bilgiler incelendiğinde, geleceğe ait genel bir bilgiye ulaşılabilmektedir.

Ezoterizmin en büyük özelliği ne dinle, ne bilimle çelişmemesidir. Gerek bilimsel, gerekse de dinsel bilgilerle birlikte ele alındığında ezoterizmin ne denli geniş kapsamlı bir bilgi aktarma sistemi olduğu daha iyi fark edilmektedir.

Ayrıca şunu da ilave etmeliyim ki, ezoterizmin geleceğe ait bilgileri, günümüz astrofizik bilimiyle de paralellik göstermektedir.

Kuantum ve Ezoterizm...

Son yıllarda özellikle kuantum fiziğinin getirdiği bilimsel

yaklaşım ve bilgiler yukarıda yaptığımız tespitin ne kadar gerçekçi olduğunu gözler önüne sermiştir. Kuntum fiziği bir zamanlar mabetlerde insanlara aktarılan bazı ezoterik bilgilerin, bilimsel olarak da ne denli önemli olduğunu bizlere sunmuş durumdadır.

Evet... Artık sözü daha fazla uzatmayalım ve ezoterizmin o sihirli dünyasına birlikte ilk adımlarımızı atalım ve göklerin ihtişamını gizleyen sis örtüsünün bir zamanlar nasıl kaldırıldığını birlikte görmeye çalışalım...

1

TEMEL KAVRAMLAR

HER ŞEYİN SIRRI İÇİNDE SAKLIDIR

Ezoterizme göre, varoluşun sırrı varoluşun içinde saklı bulunmaktadır. Evrende kütlesi bulunan canlı cansız tüm varlıklar, varoluşlarının nedenlerini, niçinlerini ve nasıl varolduklarının bilgilerini içlerinde saklarlar.

İşte bu nedenle insanın kendisini tanıması ve kendisini anlayabilmesi için de, *"insanın içine dönmesi gerekir"* denmiştir. Çünkü ruhsallığın tanınabilmesi için ruhunun derinliklerine inebilmesi gerekir. Ruhun kökenine ilişkin bilgiye ancak bu şekilde ulaşılabilir. Ona dışarıdan bakarak onun özelliklerini anlayamayız. Ancak bu sadece ruhsallık için değil, maddesel varoluşun sırrına ulaşabilmek için de geçerlidir.

Maddeyi de tanıyabilmek ve varoluşunun nasıl ve niçinlerini anlayabilmek için onun içini incelemek gerekir. Maddeyi de dışarıdan bakarak tanıma olanağımız yoktur. Dıştan bakış, maddeyi tanımada bizi yanıltır. Onun atom ve atom altı özelliklerini inceleyebildiğimiz takdirde onunla ilgili bir bilgiye ulaşabiliriz.

Bu gerçek, yaşamı oluşturan tüm unsurlar için geçerlidir. İnsanın yaşamı, varoluşunun nedenlerini ve niçinlerini keşfedebilmesi için yani kendisini tanıma ve anlama yolunda yapması gereken de budur. Çünkü az önce söylemiş olduğumuz gibi insanın ruhsal yönünün sırları da içinde saklıdır.

Ezoterizmin bu temel prensibi bu öğretinin içindeki birçok Sufi tarafından çeşitli benzetmeler yapılarak anlatmışlardır. Bu prensibi Mevlânâ şöyle dile getirmiştir:

> Görünüşe aldanma. Çünkü hiç bir şey göründüğü gibi değildir. Bugün hayat veren su, yarın sizi boğabilir.

Bir zamanlar mabetlerde bu içsel sırlara ermeyi kendileri

için vazgeçilmez bir amaç olarak seçen kişiler işte bu bilgilerin peşindeydiler. Bu bilgiler günümüzde genel çoğunluk tarafından tamamen unutulmuş durumdadır. İşte bu nedenle ezoterizmde çoğunluğun bildiği ve çoğunluğun doğru olarak benimsediği bilgilerin, gerçeğe uymadığından söz edilir. Bu adına Demir Çağı denilen günlerin genel karakteristik özelliğidir.

Herkesin girdiği kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur... Ama bu yol gerçekle buluşmak isteyenleri hedefine ulaştırmaz.

Konumuzu toparlayalım...

Ezoterizmin bir tarifini yapmak gerekirse işte bu içsel bilgilerin toplamına verilen bir isimdir diyebiliriz. Ezoterizmin ana konusu *"insan"*, *"yaşam"* ve *"evren"*dir.

***"Her şeyin sırrı içinde gizlidir"* sözü, hiçbir şeyin göründüğü gibi olmadığı anlamına gelir.** Evet görünenin ardında görünmeyen gerçekler yatar. Bu hem ruhsal hem de maddesel oluşumlar için geçerlidir.

Atom ve Atomu oluşturan unsurlar

Gözle görülebilir *"Fizik Âlem"*, gözle görülemeyen parçacıklardan oluşmuştur. Ayrıca gözle görülebilen âlem ise varolan âlemin tamamı değildir. Çünkü biz sadece belirli titreşim seviyesine sahip maddeleri görebilmekteyiz.

Ezoterik bilgilere göre evren, farklı titreşim seviyelerine sahip olan yedi boyuttan oluşmuştur. Şu anda üçüncü boyutta yaşayan bizler için diğer boyutlarda bulunan maddi yapıları, titreşim (frekans) farklılığından dolayı görmemiz mümkün olamamaktadır.

Benzer bilgiler dinsel metinlerde de vardır. Örneğin Kur'an-ı Kerim'de yedi farklı boyuttan *"yedi gök"* olarak bahsedilmiştir:

> Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler. Her şey O'nu hamd ile tesbih eder. Ancak, siz onların tesbihlerini anlamazsınız.
> (İSRA : 17/44)

Yukarıdaki ayette ifade edildiği gibi bizim bunu anlayamadığımızdan söz edilmektedir.

Şimdi adım adım ilerleyelim ve evreni oluşturan maddenin özelliklerini ve bu özelliklerinin sonucu olarak, nasıl farklı boyutların oluştuğunu ve niçin bunu anlayamadığımızı birlikte görmeye çalışalım.

Maddenin temel yapı taşı olarak ifade edilen ve bir zamanlar maddenin en küçük parçası olarak tanımlanan atomun kendisi, üç ana partikülden meydana gelmiştir: Pozitif elektrik yüklü proton, negatif yüklü elektron ve nötr yüklü nötron.

Proton ve nötronlar çekirdeğin içinde bulunur. Proton ve nötronlar çekirdeğin içinde kendi çevrelerinde, elektronlar ise hem kendi çevrelerinde hem de çekirdeğin etrafındaki yörüngelerinde dönerler.

Maddenin bölünebilecek en küçük parçası bir zamanlar atom olarak tanımlanmaktaydı. Daha sonra proton ve nötronlar sonra da proton ve nötronları oluşturan kuarklar keşfedildi.

Mikro Kozmos

Maddenin temel yapı taşı olan bir atomun çapı milimetrenin milyonda biri kadardır!... 100 milyon atomu yanyana koyduğunuzda elde edeceğiniz uzunluk sadece bir santimetredir.

Şu anda elinizde tuttuğunuz kitabın ise tek bir sayfasının kalınlığı yaklaşık 1 milyon atomdan oluşmuştur.

Evrende var olan herşey atomlardan oluşmuştur. Boyutları böylesine küçük olan atom hakkında bir başka şaşırtıcı gerçek ise, sahip olduğu bu küçük hacmin oldukça büyük bir kısmının boşluktan meydana gelmesidir. Atomun %99.9'u boşluktur. Geri kalan kısmı ise atom altı parçacıklar olarak nitelendirdiğimiz proton, nötron ve elektronlar oluşturur.

Bunu şöyle bir örnekle belki daha iyi zihnimizde canlandırabiliriz. Dünya'nın en yüksek gökdelenini oluşturan atomların içindeki boşlukları kaldırmak mümkün olsaydı, geriye bir çay kutusu kadar bir madde kütlesi kalırdı. Buna karşın ağırlığı değişmezdi ve aynı ağırlıkta küçücük bir kutu olurdu.

Nötron ve proton atomun içinde kenetlenmiş durumdadır ve çekirdeği oluşturur. Elektronlar ise bu çekirdeğin etrafında dönerler. Elektronlar öylesine küçüktürler ki, varlıkları elektron mikroskobu altında bir toz bulutundan başka bir şey değildir. Kütleleri, protonun kütlesinin 1/1840'i kadardır.

Bu elektron yörüngesi'nin çekirdeğe uzaklığı çekirdek boyutunun yaklaşık 10.000 katıdır. Yani bir kilometre çapındaki bir dairenin içinde bulunan tenis topuna oranı kadardır.

Bir başka orantısal örnek vermek gerekirse; bir atom çekirdeği eğer bir pirinç tanesi kadar olsaydı atomun boyutu ise bir futbol stadyumu ile eş değerde olacaktı. Böyle bir durumda ise elektronlar, tribünlerin etrafında uçuşan minik toz zerreleri olarak görülebilecekti.

20. yüzyılın başlarında İngiliz fizikçi Sir Arthur Eddington bu gerçeği şu sözlerle ifade etmiştir:

> "Bir masada oturuyorum ve bu yazıyı yazıyorum. Ancak bu *"gerçek"* masayı tarif ettiğimde, bilim dilinde benim anladığım, bunun bir *"hayalet"* olduğudur. Bu masa aslında, büyük bir kısmı boşluktan oluşan atomlardan meydana gelmiştir."

Fizikçi ve psikolog Peter Russell söz konusu %0.1 maddenin ise bildiğimiz anlamda madde olmadığını şöyle açıklamaktadır:

> Kuantum teorisinin gelişmesiyle fizikçiler atom altı parçacıkların dahi katı madde olmaktan uzak olduklarını keşfettiler. Aslında madde bile sayılamazlar, en azından bildiğimiz madde değiller. Tam olarak ayrıştırılamazlar ve ölçülemezler. Genellikle parçacıktan daha çok radyo dalgalarını andırırlar. Kesin bir yere sahip olmayan, ama var olma potansiyeli olan belirsiz bulutlar gibidirler. Madde dediğimiz şey her ne ise, eğer varsa da çok az bir maddeye sahiptir.

Fizik profesörü ve Max-Planck Fizik Enstitüsü Başkanı Hans-Peter Dürr ise ***"madde maddeden yapılmamıştır"*** sözleriyle bu gerçeği açıkça ifade etmektedir.

Özetlemek gerekirse, biz her ne kadar dokunduğumuz maddeyi sert olarak algılasak da, maddenin temelinde bu sertliği, katılığı sağlayacak bir malzeme bulunmamaktadır. Maddeyi oluşturan atomlar boşluklardan ve enerji dalgalarından meydana gelmektedir. **Madde dediğimiz şey, yoğunlaşmış bir enerjiden başka bir şey değildir.**

Atomun içindeki boşluğu kaldırdığımızda atomun kütlesinin değişmemesinin nedeni, atomu oluşturan tüm yoğunlu-

ğun çekirdekte ve elektronda toplanmış olmasıdır. Bu nedenle çekirdek ve elektron her ne kadar atomun yalnızca %0,1'lik bölümünden daha küçük bir alanı kaplıyor olsa da, müthiş bir güce sahiptir. Peki bu nasıl bir güçtür?

Atomun içindeki müthiş güç!...

Atom'un içindeki parçacıkları bir arada tutan bu güç, parçaların birbirlerini itmelerini ve çekmelerini sağlayan temel kuvvetlerden kaynaklanmaktadır. Bu temel kuvvetler, atmosfer basıncından dünyanın yörüngesine kadar evrendeki tüm hassas dengeleri kontrol altında tuttukları gibi, atomu oluşturan parçacıklar üzerinde de etkilidirler.

Bu dört temel kuvvet Fizik Bilimi'nce şu şekilde isimlendirilmiştir:

1– *"Çekim kuvveti"*.

2– Atomları birbirine bağlayan ve elektronların çekirdeğin çevresindeki yörüngelerinden ayrılmadan dönmelerini sağlayan *"Elektromanyetik Kuvvet"*.

3– Atomun çekirdeğindeki proton ve nötronları bir arada tutan *"Güçlü Nükleer kuvvet"*.

4– Radyoaktiviteden sorumlu ve bir nötronun protona dönüşmesini engelleyen ve böylelikle atomu dengede tutan *"Zayıf Nükleer Kuvvet"*.

Modern evren kuramına göre, evrenin başlangıcında bütün bu kuvvetler bir aradaydı. Çok kısa bir zaman dilimi (saniyenin milyarda biri gibi) içinde kuvvetler ayrıştı ve parçacıklar meydana geldi. Bu parçacıklar da şu anda içinde yaşadığımız evreni meydana getirdi...

Bu kuvvetlerden Güçlü Nükleer Kuvvet, atomun içinde son derece büyük ve önemli bir denge sağlar. Normal şartlarda atomun içinde protonların birbirlerini itmeleri ve mümkün

olduğunca birbirlerinden uzaklaşmaları gerekmektedir. Çünkü protonlar artı yüklüdürler ve aynı yükler birbirlerini iterler. Ancak evrende var olan Güçlü Nükleer Kuvvet sayesinde protonlar, yüksüz olan nötronlarla birlikte çekirdekte birbirlerine kenetlenmiş durumda bulunurlar. Böylelikle Güçlü Nükleer Kuvvet, protonları bir arada tutarak, atomun merkezindeki çekirdeği oluşturur. Bu kuvvetin nasıl bir güce sahip olduğunu anlayabilmek için atom bombasının meydana getirdiği etkiyi düşünmek yeterlidir. Bilindiği gibi Atom Bombası'nın icadı atomun çekirdeğini parçalama yöntemine bağlıdır.

Bu bomba, atom çekirdeğine bir parçacık -genellikle nötron- fırlatılması ile çekirdeğin parçalanması sonucunda oluşmaktadır. Çekirdek parçalandığında, çekirdekteki proton ve nötronları bir arada tutan kuvvet açığa çıkmaktadır. Bu, sadece, gözle görülmeyen bir atomun içine gizlenmiş olan ve karşısındaki insanları aciz ve savunmasız bırakan bir kuvvettir.

Çekirdeğe etki eden söz konusu Güçlü Nükleer Kuvvet öylesine dengelidir ki, evrenin oluşumundan beri maddenin var olması ve aynı zamanda bir denge içinde varlığını sürdürmesi için en uygun değere sahiptir. Eğer söz konusu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı proton ve nötronlar birbirlerinin içine geçerlerdi. Eğer biraz daha az olsaydı, bu parçacıklar birbirlerinden ayrılıp uzaklaşırlardı. Bu durumda, canlı veya cansız varlıklardan, Dünya, Güneş veya evrenden söz edilemezdi.

Elektronların, çekirdeğin çevresindeki yörüngelerinden ayrılmadan dönmelerinin nedeni, onlara etki eden Elektromanyetik Kuvvet'tir. Elektron, sahip olduğu eksi elektrik yükü nedeni ile, artı yüklü çekirdeğin çevresinde hiç durmadan döner. Dönüşü sırasında ortaya çıkan merkez kaç kuvveti, Elektromanyetik Kuvvet ile dengelenir ve böylece elektron yörüngede kalır. Elektromanyetik Kuvvet'in hassas değeri ise elektronların çekirdeğe yapışmalarını veya çekirdekten tamamen uzaklaşmalarını engellemektedir.

Gezegenleri Güneş'in, elektronları ise atom çekirdeğinin çevresinde tutan gücün kaynağı bu enerjidir.

Evrendeki dört temel kuvvetin şiddetleri birbirinden çok farklıdır ve bu fark çok ince bir dengeye dayanmaktadır. Örneğin *"Güçlü Nükleer Kuvvet"*, *"Yerçekimi Kuvveti"*nin değerinden yaklaşık *"milyar kere milyar kere milyar kere milyar kere milyar"* kadar daha büyüktür. *"Güçlü Nükleer Kuvvet"* ile *"Elektromanyetik Kuvvet"* arasında ise *"milyon kere milyon"*dan daha büyük bir fark bulunmaktadır.

Elektronların dönüş hızı ise gerçekten hayret vericidir. Elektronlar, çekirdeğin çevresinde saniyede 1.000 km gibi olağanüstü bir hızla dönerler. Bu yüksek hıza rağmen birbirleriyle asla çarpışmazlar. Bunun nedeninin elektronların eksi yüklü olması ve dolayısıyla birbirlerini itmeleri olduğu kabul edilir. Kimi atomlarda ise çekirdeğin çevresinde 100'den fazla elektron dönmektedir. Toplam 7 yörüngeye dağılmış olan elektronlar hiçbir karışıklık çıkarmadan, birbirleri ile çarpışmadan, müthiş bir düzen içinde ve büyük bir hızla dönerler.

Çekirdeğin etrafında yedi farklı enerji düzeyi, yani yedi farklı yörünge vardır.

Bu yedili yapı evrenin yedili yapısıyla büyük bir benzerlik gösterir. Ezoterizmde sık sık duyduğumuz *"yukarısı aşağıya, aşağısı yukarıya benzer"* ifadesine de bu önemli bir örnektir.

Kaldığımız yerden devam edelim...

Elektronlar sahip oldukları enerji seviyelerine göre bu yörüngelerden birine tutunurlar. Kütleleri ve hızları daima birbirinin aynı olan elektronların neden farklı enerji seviyelerine sahip oldukları bilinmemektedir.

Güneş Sistemimiz'deki gezegenlerin her biri birbirinden farklı kütlelere ve farklı hızlara sahiptir. Ve bunun doğal sonucu olarak birbirlerinden farklı yörüngelerde dönerler. Ancak elektronlar için bu kural geçerli değildir. Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan, kütleleri ve hızları daima aynı olan bu parçacıkların farklı enerji seviyelerine sahip olmaları için aslında hiçbir sebep yoktur.

Moleküllerin oluşabilmeleri için birbirinden farklı olan bu yörüngelerin varlığı şarttır. Atomun içinde birbirinden farklı

yörüngeler bulunması, bizleri ve tüm evreni oluşturan molekülleri meydana getirmektedir. Aynı zamanda renkleri de oluşturmaktadır çünkü çeşitli renklerin varlığının nedenlerinden biri, farklı yörüngelerdeki elektronların birbirlerinin yörüngelerine atlamalarıdır.

Enerji = Kütle $(E=m.c^2)$

Bir sıvının kaynaması, içindeki atomların sıcağın etkisi ile hızlı hareket etmesidir. Bir kap suyu ocağa koyduğumuzda suyla temas eden ısı, su atomlarının hızlı hareket etmesine neden olur. Suyun kaynamasının nedeni budur. Yani atomların olduğundan daha hızlı hareket etmeye başlaması... Bu küçük deney bize madde ve enerjinin birbirlerini ne şekilde etkileyebildikleriyle ilgili çok önemli bir ipucu verir.

İlk kez Einstein tarafından ortaya konan ve günümüze kadar geçerliliğini sürdüren hepimizin duyduğu bir formül vardır: $E=m.c^2$

Bu formül enerjinin yeterince yoğunlaştığında maddeye dönüşmesi anlamına gelir. Bunu tersinden de ele almak mümkündür. Yani bir maddenin enerjisini yeterince artırdığımızda o maddenin kütlesi enerjiye dönüşür.

Küçük bir kıvılcım yaklaşık 1000 °C sıcaklığa sahiptir. Aslında enerjisi çok küçüktür ama yoğunlaşmış durumda olduğundan bizim görebileceğimiz düzeyde ışık üretir. Bu küçük kıvılcımın enerjisini çok küçük bir hacimde yoğunlaştırırsak onu kütleye dönüştürebiliriz. Einstein'ın *"Özel Görelilik Teorisi"*nin bir sonucu olan bu durum, deneylerle ispatlanmıştır.

Örneğin CERN' de yapılan deneylerde atomun içinde bulunan iki parçacık, *"Parçacık Hızlandırıcısı"*nda hızlandırıldıktan sonra çarpıştırılmakta ve yeni parçacıklar elde edilmektedir. Çarpışmadan sonraki madde miktarı, çarpışma öncesinkinden kat kat daha fazla olmaktadır.

Konuyu daha iyi zihnimizde canlandırabilmek için bu yapılan deneyi rakamlarla ifade edersek, 25 milyon kilowat-saat

enerji bir gram maddeye eşittir, yani büyük bir şehrin yaklaşık bir günlük enerji tüketiminin tamamını maddeye dönüştürürsek bir gramlık bir kütle elde ederiz.

O hâlde şöyle bir soru akıllara gelebilir:

Neden enerjinin maddeye dönüşmesi olgusunu gündelik hayatta göremiyoruz? Örneğin neden iki elmayı çarpıştırdığımızda yeni elmalar, portakallar ya da değişik maddeler elde etmiyoruz?

Aslında bu teorik olarak olanaksız değil. Gündelik hayatta enerjinin maddeye ya da maddenin enerjiye dönüşmesini gözlemleyememizin ana nedeni, normal koşullarda enerjinin, maddeye dönüşecek kadar yoğunlaşmış durumda olmayışıdır.. Madde elde etmek için, günlük hayatta karşılaştığımız bir enerjiyi milyarlarca kez yoğunlaştırmak gerekir.

Günümüz modern fizik bilimcilerine göre enerjinin yoğunlaştırılması mümkündür ve böylelikle atom altı partiküller elde edilebilir. Ancak yukarıda verdiğimiz örneği aklımıza getirdiğimizde bu iş için muazzam enerjilerin gerekli olduğunu hatırlatmakta yarar var:

1 gram madde için 25 milyon kilovat-saat enerji!..

Tabii burada bir başka soru daha akıllara takılıp kalmaktadır? Tüm evreni oluşturacak inanılmaz boyutlardaki enerji ilk olarak nasıl ortaya çıkmıştır?!... Bu enerjinin kaynağı ve kökeni nedir?!...

Günümüz modern fizik bilimcilerince bu sorunun cevabı henüz bulunabilmiş değil. Kendileri de bu konuya bir açıklama getiremediklerini şu sözlerle ifade etmektedirler:

> Bizim dünyamızı oluşturan herşey proton, nötron ve elektronların çeşitli kombinasyonlarından meydana gelmiştir. İçinde yaşadığımız evrende madde adını verdiğimiz herşeyi oluşturan bu üç parçacık yaklaşık 15

milyar yıl önce, evrenin başlangıcında ortaya çıkmışlardır. Şimdilik bu parçacıkları meydana getiren Big Bang'deki o muazzam enerjinin kaynağını bilmiyoruz.

Bizim sürekli olarak gördüğümüz, farklı fiziksel, kimyasal ve biyokimyasal işlemlerle birbirinden ayrılıp tekrar birleşen aynı atomların farklı oluşumlarıdır. Termodinamiğin ilk kanununun söylemiş olduğu ***"hiçbir enerji yoktan varedilemez, varolan da yok edilemez"*** prensibi işte buna dayanır. Yani, Evren'de hiçbir şey yeni değildir.

Fiziksel Varoluş Ruhsal Varoluşun bir yansıması mı?

Tasavvufi Sufi Kültürü'nün temel anlayışlarından biri, *"Fizik Âlem"*in *"Ruhsal Âlem"*in bir yansıması olduğu düşüncesidir. Yine bu düşüncenin bir türevi olarak, tasavvufi anlayışta dünyanın bir *"Hayâl Âlemi"* olarak ifade edildiği bilinmektedir. Oldukça sembolik ve yine bir o kadar kapalı bir şekilde dile getirilen bu meselenin ardında yatan gerçek acaba nedir? Bu konu birçok düşünürü meşgul etmiş ve bu konuda pek çok tasavvufçu belli oranlarda açık ama çoğunlukla kapalı açıklamalarda bulunmuşlardır.

Bu konuyu biraz açmaya çalışalım...

Sadıklar Plânı ismiyle tebliğ veren ileri düzeyli bir ruhsal varlıklar grubu, fiziksel varoluşun ruhsal varoluşun yansıması olduğu ile ilgili konuda 29.10.1971 tarihli ruhsal celselerinde önemli açıklamalarda bulunmuşlardır:

Fizik bir kürenin (gezegenin) meydana gelişi, çok ince titreşim vasatlarından meydana getirilen bir düşünce şekliyle başlar. Düşünce şekli, bir yüce varlığın, ebedi ve ezeli olan Bir'e hizmette bulunan bir yüce varlığın düşünce şeklidir. "Tanrı evreni yaratmayı diledi" den-

diği zaman, varlığa göre dilemek ve düşünmek, düşünmekle yaratmak, aynı şeydir. Mukaddes metinlerinizde bahsedilen yaradılış hangi yaradılıştır? O yaradılış ancak kâinatın minicik bir noktasının, yarım yamalak izahından başka bir şey değildir. Hiçbir varlık Mutlak Yaradan'ın yaratma istek ve fiilini anlayacak ve intikal ettirecek yükseklikte değildir. Hiçbir varlık, bu yaradılışı anlayacak zihinsel kapasiteye sahip olamaz. Bizler şu anda onu biliyoruz ki, dünya vasatının oldukça yüksek seviyelerinde bulunan bir sistemin işçileriyiz. Böyle bir yaradılışa ait bir bilgimiz yoktur. Böyle bir imajın, böyle bir düşüncenin intikal edilmesine de, anlaşılmasına da imkân yoktur. Yalnız şu anlaşılabilir: Yaratılmış olan, var olan varlık, kendini idrak edebildiği için varlığını anlar. Dolayısıyla, bu varlığa ait olan tüm yaratmalar hakkında bilgi edinebiliriz.

İşte dünyanızın meydana gelişi, onun Tanrısı olan varlığın, pek ulvi ve yüce bir tahayyülü ile başlamıştır ve Tevrat'taki "Tanrı Âlemi yaratmayı diledi" sözü yanlıştır. "Ve Tanrı dünyayı meydana getirmeyi tahayyül etti" sözü doğrudur ve böyle idi. Dünya'nın Tanrısı, bizim de Tanrımız'dır. Çünkü biz de dünya tekâmülünün bir eriyiz. Sizler de dünya tekâmülünün birer erisiniz. Fizik ve ruhsal olarak hepimiz bu tahayyülün içerisinde bulunuyoruz.

O güç ki, ebedi ve ezeli olan Bir'in, Kaadir-i Mutlak'ın varlıklarına vermiş olduğu büyük kudreti kullanmak suretiyle Tanrı'dır. Tahayyül etmiştir ve her şeyiyle hakimdir, Mabut'tur. Bütün dünya sistemine bağlı olan varlıklar, onun tahayyül küresi içerisinde bulunur.

Bunun gibi daha nice nice tahayyül küreleri, Kaadir-i Mutlak'ın Muradı-ı İlâhisi'ne uygun olarak, birer tekâmül okulu olarak mevcuttur. Bu tahayyül küresi, en incesinden en kabasına kadar, her türlü titreşimi içinde barındıran fizik ve ruhi âlemlerini içinde mevcut olarak

taşır. Kesafetine göre her biri, birbirinin içerisinde devam edip gitmektedir. İşte Mabut'a yapılacak kulluk, onun küresi içerisinde, onun tahayyülünden dolayı, onun yaratıcı, meydana getirici, imkân bahşedici bu rahmetinden dolayı, ona şükretmekten ibarettir. Zira, o Mabut da Kaadir-i Mutlak'ına şükretmektedir.

Fiziksel Varoluş'un *"Ruhsal Varoluş"*un bir yansıması olduğunu Mevlâna tek bir cümleyle şöyle özetlemiştir:

"Bu cihan, Külli Aklın bir düşüncesinden ibarettir."

İşte hiçbir şeyin aslında göründüğü gibi olmadığını söyleyen ezoterik düşüncenin ne anlama geldiğini, maddeyi oluşturan özellikler içinde de görmek mümkündür.

Nasıl ki madde göründüğü gibi değilse, insan da göründüğü gibi değildir. İnsanı oluşturan ruhsal ve maddesel yapının ötesinde büyük sırlar gizlidir. Ezoterizmin en önemli araştırma sahası da işte bu sırlardır.

Adım adım ilerlemeye devam edelim ve ezoterizm ne demektir önce bu soruyu kendimize soralım...

EZOTERİZM NEDİR?

Kelime anlamı itibarıyla *"Ezoterizm"*in Osmanlıca'daki karşılığı *"Bâtınilik"*tir.

"Bâtın": İç yüz, içteki anlamına gelir. Bunun Türkçe karşılığı *"içrek"* kelimesidir. Bununla ***"içte kalan, saklı bilgi"*** kastedilmektedir.

Osmanlıca'da karın anlamına gelen *"Batın"* ile bizim üzerinde durduğumuz *"Bâtın"* sözcükleri birbirinden farklı anlamlara sahiptir. Sadece "a" harfinin üzerindeki şapkayla birbirinden ayrılan bu iki sözcük, özellikle Bâtıniliği karala-

mak isteyenlerce aynı anlama gelirmiş gibi gösterilmeye çalışılmış ve Bâtınilik karından uydurulan bilgilermiş gibi gösterilmeye çalışılmıştır.

Ezoterizm sözcüğü, köken olarak Yunanca'daki *"esoterikos"* sıfatından türemiştir. Fransızca'da "esotérisme", İngilizce'de "esoterism" olarak geçer.

Gizli Öğreticilik

Ezoterik Öğreti; herkese açıklanmayan, herkese öğretilmeyen, gizli bir yerde, gizli bir şekilde gerçekleştirilen bir öğretim şeklidir. Bu öğretinin kökeni bundan binlerce yıl önce kıtalarının batmasıyla yeryüzünden silinen Mu ve Atlantis uygarlıklarına dayanır.

Kozmik kökenli Mu ve Atlantis'in sırlarını öğrenen bizim devremizin insanları, binlerce yıl önce ellerindeki bilgileri kuşaktan kuşağa aktarmışlardır. Günümüze kadar ulaşan bilgilerin kaynağı bu kadim öğreti sistemine bağldır.

Bu sözlerimizden de anlaşılacağı üzere Ezoterizm'in kökeni tufan öncesi uygarlıklara dayanır. Bu uygarlıkların kozmik kökenli bilgilerinin kaynağı ise direkt olarak Sirius kültürüyle ilişkilidir.

Dinlerin içindeki bilgiler bohçalıdır

Ezoterizm bir zaruretten doğmuş bir sistemdir. Bu sistemin en büyük özelliği de, içindeki bilgilerin herkese açıklanmamasıdır. Herkese açıklanmamasının nedeni; içinde yaşamakta olduğumuz devrenin şartlarındır. Bu konuyu ileriki sayfalarımızda daha geniş bir şekilde ele alacağız.

Ezoterik bilgi sistemi herkese açıklanmamıştır... Evet bu doğru... Ancak bu bilgi sisteminden yararlanmak için inisiya-

tik çalışmalara giremeyen geniş halk kesimleri hiçbir zaman tamamen bu bilgilerden mahrum bırakılmamıştır. Bu bilgiler ezoterik semboller kullanılarak halka mitolojik hikâyelere dönüştürülmek suretiyle anlatılmıştır. Dış halkada kalanlar da bu sembolleri ne oranda açabilmişse o nispette bu bilgilere ulaşabilmişlerdir.

*"Ezoterik Öğreti"*yi büyük bir göle benzetebilirsiniz. Bu büyük gölün içindeki bilgiler aynı zamanda dinler tarafından da kullanılmıştır. Dinlerin insanlara aktarmak istedikleri ilâhi bilgiler bu gölün içinde bulunan semboller kullanılarak insanlara aktarılmıştır. Dinlerin bu sistemden yararlanmış olmaları, insanların dinlerin içindeki gerçek bilgilere daha kolay ulaşmasına da imkan sağlamıştır. Ancak dinlerin sembolik bir üslup taşıdıklarını fark edemeyenler için yapılabilecek bir şey kalmamıştır.

Bu bilgi sisteminin sembolik dili öğrenildiği takdirde dinlerin içindeki bohçalanmış bilgilere çok daha kolay ulaşılabilir, ki, Sufi çalışmalarında yapılan bu tür eğitimlerle müritlerin Kur'an-ı Kerim'in içinde sembolik bilgilerin kökenlerine nüfuz edebilmeleri sağlanabilmekteydi.

İNİSİYASYON NEDİR?

İnisiyasyon kelimesi kök olarak, Latince *"İnitiatio"*dan gelir. İngilizce ve Fransızca'da da (initiation) aynı şekilde geçer. Osmanlıca'da karşılığı *"tedris, irşat"* olup, Türkçe anlamı *"öğretme, doğru yolu gösterme"* dir.

İnisiyasyonun içerdiği anlamlardan biri de *"ikrar"*dır.

Arapça kökenli olan *"ikrar"* sözcüğünün Türkçemiz'deki karşılığı ise: *"Saklamayıp açıkça söyleme. Bildirme. Benimseme, onama, kabul ve tasdik"* anlamlarına gelir.

"Sükut ikrardan gelir..."

"Sükut ikrardan gelir" sözünü hepimiz duymuşuzdur. Büyüklerimizden, onlar da kendi büyüklerinden duymuş ve hem sözel hem de yazılı bir şekilde günümüze kadar gelmiş bir Sufi sözüdür bu...

Sükut edilirdi yani susulurdu. Açıkça söylenemeyeceği için susulduğu anlamına gelen, kökeni çok eskilere dayanan bir deyimdir.

Bir başka söz daha vardır ama o, bu söz kadar herkes tarafından bilinen bir söz değildir:

"Söyleyen bilmez bilen söylemez..."

Her iki söz de bir zamanlar ezoterik bilgilerle karşılaşan kişilerin davranış biçimini bizlere göstermektedir. Ezoterik bilgilerin mabetlerde müritlere (inisiye adaylarına) aktarıldığında, müritlerin nasıl hareket ettiğini anlatan iki sözdür bu... Çünkü sır sükunet içinde alınır ve bundan kimseye söz edilmezdi.. Susulur yani sükut edilirdi.

Aristoteles, Elözis Gizemleri'nden söz ederken, *"öğrenmek"* yerine *"duymak"* diyordu. Yunan İnisiyasyonu'nun önemli bir mekezi olan Elözis Öğretisi'nin bu şekilde tanımlanması son derece önemlidir. Sırların duyulması, ezoterik bilgilerin sözel olarak aktarıldığının açık bir ifadesidir.

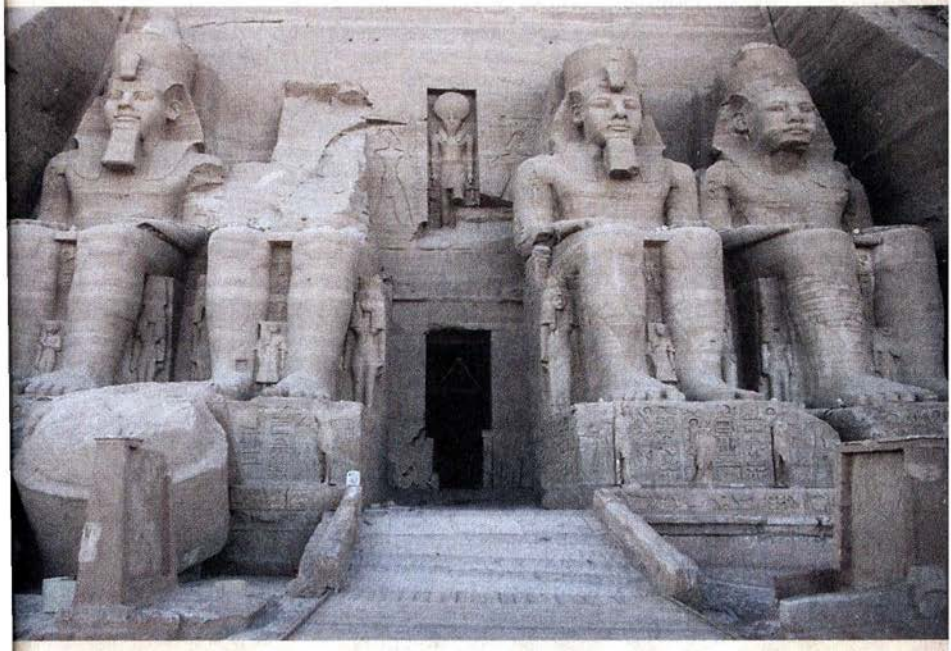
İnisiyasyona niçin herkes kabul edilmezdi?

Çeşitli toplumların bünyelerinde yaşamış olan ezoterik öğretiler ancak bazı özel merkezlere bağlanılarak öğrenilebilirdi. İşte bu ezoterik yani gizli bilgileri öğrenmek için girilen uzun ve zorlu yolun tamamına, *"inisiyatik öğrenim"* adı verilirdi. Bu inisiyatik merkezlerde, inisiye adayı yani öğrenci, inisiyatörün yani öğretmenin özel şartlarına bağlanmak suretiyle,

bu sırlara vakıf olurdu. Sırların herkese açıklanmaması birinci şarttı. Bunlar ancak belli, sınırlı sayıda kişiye açıklanırdı.

Bu öğretiye dahil olan birey, inisiyasyon yoluyla, kendinde zaten varolan içsel bilgileriyle yüz yüze getirilmeye çalışılırdı. **Bu bir "iç değişim" değil içtekinin açığa çıkmasıdır.** Bu nedenle, inisiyatik eğitimden geçirilecek kişinin, belirli birtakım özellik ve eğilimlere baştan sahip olması gerekliydi. İnisiyasyonun temeli kişiyi değiştirmeyi hedeflemez. Hedeflediği amaç kişinin içindekileri ortaya çıkartmaktır. Kendisine aktarılan sözel bilgilerle bu hedefe ulaşmasına yardımcı olunurdu.

İnisiyasyonun bu özelliğinden dolayı, mabede gelen aday titizikle baş rahip tarafından incelenir ve içsel potansiyalinin bu eğitim için uygun olup olmadığına karar verilirdi. Birçok adayın daha mabedin kapısından geri çevrilmesinin nedeni buydu.

Kısaca özetleyecek olursak, inisiyasyon; ezoterik sırların öğrenilmesinde izlenen yöntemler topluluğudur diyebiliriz. Bu süre içinde inisiyatör, inisiye adayını son derece zorlu sınavlardan geçirirdi. İnisiye adayı birbiri ardına gelen sınavları geçmeden, bir üst aşamaya geçirilmezdi.

İnisiyatik eğitimde ezoterik sırlar müride belirli bir sistem içinde belirli bir sürede, ki bu süre müridin göstereceği çabaya göre değişmekteydi, mabedin inisiyatörleri tarafından açıklanır demiştim. Peki niye bu sırlardan herkese açıklanmaz ve müritler niçin aşamalı bir eğitimden geçirilirdi?...

Bu zaruret açıklanan sırrın mürit tarafından anlaşılabilecek bir aşamaya gelmesinin beklenmesinden kaynaklanmaktaydı.

Yani sırrın içerdiği bilginin müridin iç dünyasında içselleştirilmesi gerekmekteydi. **Sadece sözel olarak bir bilgiyi bilmek değil, o bilgiyi anlamak asıl gayeydi.**

Aksi takdirde yanlış yorumların ortaya çıkmasının önü alınamazdı. Örneğin insanın Tanrısal özelliklere sahip bir varlık olduğu bir sırdır. Bu sırrı bilebilirsiniz. Ama bu sırrın ne anlama geldiğinin anlaşılması çok başka bir şeydir.

Bu sırrın anlaşılabilmesi için, başka özel bilgilere de ihtiyaç vardır. Çünkü *"insanın tanrısal özelliklere sahiptir"* ifadesi çeşitli ezoterik bilginin bir araya gelmesiyle ortaya çıkan bir özet niteliğindedir.

İnisiyasyon aydınlanma yoludur...

İnisiyasyon aydınlanma yoludur... Farkındalığın arttığı bir süreçtir. Şuuru genişledikçe mürit kendisine açıklanan sırların bilgisini alır ve o bilgiyle yaşamaya başlardı. Zamanından önce açıklanacak bir sır müritte ciddi sorunlara neden olabilirdi. Çünkü o bilgiyi yanlış yorumlayarak, yanlış sonuçlar çıkartmasına neden olabilirdi.

İşte bu nedenle inisiyatik öğretilerde müritlere aktarılan ezoterik sırlar, onları idrak edemeyecek olanlardan saklanmaktaydı.

Bazı inisiyatik öğretilerde adayın karakterini ölçmek için, onun kendisine verilecek bilgileri ne derecede sükut içerisinde saklayıp saklamadığı takip edilirdi. Başkalarına öğrendiklerini gelişigüzel söyleyip söylemediği gizliden gizliye izlenirdi. Sırrı saklayabiliyor mu saklayamıyor mu diye titizlikle gözlemlenirdi. Ayrıca edindiği bu bilgilerin kendisinde gurur ve kibre yol açıp açmadığı da titizlikle takip edilirdi.

> Her akıl büyük gerçekleri kavrayamaz. Çoğunluk ya aptal, ya kötüdür. Aptalsalar, gerçek karşısında akıllarını büsbütün yitirirler. Kötüyseler, bu gerçeği kötüye kullanarak, büsbütün kötülük ederler. Gerçeği gizlemekten başka yol yoktur. Bulmak, bilmek, susmak gerek...

Mısır İnisiyasyonu'nda sırların neden saklandığı işte böyle açıklanmıştır.

15. Yüzyılda yaşamış olan Anadolu'nun ünlü Sufileri'nden Şeyh Bedreddin de bu konuyu şöyle özetlemiştir:

> Her bilgi kendi mertebesinde haktır. Gerçekler halka daha işin başında söylenirse, ya yollarını saptırırlar, ya da gerçeği söyleyeni suçlarlar. Halk ve hak, orta bir yolla ve ayrı ayrı gözetilerek birbirine alıştırılabilir. Ama her şartta halk, hak ve hakikate alıştırılmalıdır...

EZOTERİZM - EGZOTERİZM

Ezoterizm'in *"içrek yani içteki gizli sırlar"* anlamına geldiği-

ni söylemiştim. Egzoterizm ise kelime anlamı olarak, *"dıştaki görünen, herkesin bildiği gizli olmayan bilgiler"* demektir. Ezoterik çalışmalardaki sırlara - gerçeklere nüfuz edebilmek için önce Egzoterizm'den geçmek gerekirdi.

İnisiye adayı önce bir şeyin görünür dış anlamından başlayarak ilerlerdi. Çünkü bir gerçeğin kendisiyle karşılaşmadan evvel, onu hazmedebilecek bir sürece ihtiyaç bulunmaktaydı. **Yani gözlerin o güçlü ışığa hazırlanması gerekmekteydi.** Aksi takdirde karanlıklar içinde yaşamaya alışmış gözler, o güçlü ışığa bir anda uyum sağlayamazdı. Bir hazırlık ve hazmetme devresi şarttı.

Bâtıniler ve Hariciler

İnisiyatik çalışmalarda *"Hariciler"* ve *"Bâtıniler"* olmak üzere iki ayrı grup bulunurdu.

Hariciler yolun henüz başındaki gruptu. Egzoterizm safhasındaki bu grup, gerçeğin kendisiyle henüz temas etmemiş ama onu elde etme yolunda çalışmalarını sürdüren inisiye adaylarından oluşurdu.

Dinlerin de ezoterik ve egzoterik yönleri vardır

Ezoterizm bâtıni ve kadimdir... Kökleri tufan öncesi ırkların, ulusların ve dinlerin daha henüz ayrışmadığı bir devire iner. Dinlerin harici, zahiri yönleri değil, sadece evrensel gerçeklere dayanan bâtıni yönleri ilgi alanına girer. Ancak günümüzde dinlerin ezoterik yönü büyük bir oranda unutulmuş durumdadır.

Dinlerin gerçek mahiyetiyle ele alınamamasının aslında en önemli sebeplerinden biri de budur. İçle değil dış kabukla ilgilenenlerin elinde, dinler günümüzde büyük bir oranda

dejenere edilerek yozlaştırılmışlardır. İnanan neye inandığını, inanmayan da neye inanmadığını bilmeden bu koşuşturmaya katılmaktadırlar.

Dinlerin gizli anlamlarına nüfuz edebilmek için ezoterik bir çalışma şarttır. Aksi takdirde dinlerin sembollerle anlattığı bilgiler bizim için çözülmesi imkansız birer bilmeceler hâlinde kalacaktır... Ki kalmıştır da zaten...

Dış kabukla uğraşan ve içle uğraşmayı aklına bile getirmeyenlerin elinde, gerçek değerinden sapan dinler maalesef artık insanları uyandırmaya değil, uyutmaya alet olmaktadır. Şüphesiz ki bu dinlerin suçu değil, dinlerin egzoterik halkasından içeriye giremeyen din yetkililerinin marifetidir. Bu da insanların bilgilenmesini ve aydınlanmasını istemeyen karanlık şer güçlerin işine gelmiştir. Tüm şeriatçı akımların böyle bir sürece hizmet etmekte olduklarını söylemeye her halde gerek bile yoktur. Sizler onları zaten gayet iyi tanımaktasınız!...

Oysa ki, binlerce yıl öncesine ait eski dönemlerde, tüm dinlerin ezoterik yönü birinci derecede öneme sahipti. İnisiyasyonun yoğun bir şekilde uygulandığı o eski devirlerdeki dinlerin ezoterik yönünün ele alındığı çalışmalara *"Sırri Dinler"* adı verilmiştir.

Merkez Mısır olmak üzere, burada eğitilen birçok inisiye kendi ülkelerinde de benzer çalışmaları gerçekleştirmiş ve böylelikle zincir halkalar hâlinde çeşitli toplumlara yayılmıştır. Anadolu'da *"Sufizm"*in ve *"Tasavvuf"*un ortaya çıkışı hep bu halkalarla bağlantılıdır.

GELENEK NEDİR?

Ezoterizm'de *"gelenek"* tabirinin özel bir kullanılışı vardır. İnsan, yaşamın ve varoluşun sebeplerini kendi başına bulacak ve evrenin sırlarını tek başına çözebilecek güçte değildir. İşte bu sırları, bu bilgileri soydan - soya intikal ettirmeye *"gelenek"*

isimi verilmiştir. İngilizce ve Fransızca'da *"Tradisyon"* olarak geçer.

Bunun altında aslında bilgiyi ve tesiri nakletme prensibi yatar. Bir bilginin, bir tesirin bir yerden bir başka yere nakledilmesi en büyük prensiplerden biridir. Bilginin kuşaktan kuşağa aktarılmasıyla büyük bir vazife yerine getirilmiş olur.

Ezoterik bilgilere göre, insan bunu yaptığı sürece, evrenin büyük zincirinin küçük bir halkası hâline gelebilir.

DOĞALDAN DOĞAÜSTÜNE

Doğal olanı incelerken, onda doğaüstü olanı da görebiliyorsanız, siz ezoterik olarak çalışıyorsunuz demektir. **Çünkü her şey bir şeyin sembolüdür.** Örneğin başlı başına ele alacak olursak; evren, bizzat evren üstü, insan da bizzat insan üstü bir prensibin sembolüdür.

Herhangi bir sembolün içerdiği anlam yani sır, onun içinde gizlidir. O sembolü bir bilmece gibi çözmeden, o sırla yüzyüze gelemezsiniz.

Ezoterizme göre evrenle insan arasında kopmaz büyük bir bağ vardır. Hatta bağın da ötesinde büyük bir, birlik vardır. Ve evrende bulunan her şey tek bir *"Varlık"*tan oluşmuştur. Evrende bir yere sahip olan insan da, o tek Varlığın bir parçasıdır. Sadece insan değil, evrenin her en küçük noktası O'na ait bilgi taşır.

Ezoterizm'in en temel bilgilerinden birine göre parça bütüne ait bilgi taşır. Bu nedenle insanda da *"Tanrısal Bilgiler"* gizlidir. İşte ezoterik inisiyasyonun asıl amacı insandaki bu *"Tanrısal Bilgiler"*i ortaya çıkartmaktır.

Bazı felsefi çalışmalar olmak ya da olmamak ana fikri üzerinde yoğunlaşmış ve bu yönde evreni ve insanı tanımaya gayret göstermişlerdir. Ancak ezoterizm olmak ya da olmamak

üzerinde yoğunlaşmaz. O araştırdığı şeyin ne olduğunu anlamaya çalışır. Ezoterizmi diğer felsefi çalışmalardan ayıran en önemli özelliklerinden biri de budur.

Buna bir örnek verelim: Klasik sünni inancı ve harici İslâm felsefesine göre insanlar sevap ve günahlarına göre değerlendirilecekler ve bu değerlendirmenin sonucuna göre ya cennete ya da cehenneme gideceklerdir. Buna karşılık ezoterizm ise, insanların cennete mi cehenneme mi gideceğiyle değil, cennet ve cehennemin ne anlama geldiğiyle ilgilenir. Yani cennet ve cehennem sembolleriyle dinsel metinlerde insanlara anlatılmak istenen asıl mesajın peşindedir.

EZOTERİK ÖĞRETİ'NİN 3 TEMEL KURALI

1– Sır, sükunet içinde, sessizce alınır ve ondan kimseye söz edilmezdi.

2– Öğrencinin araştırma isteğini güçlendirmek ve gelecek olan asıl bilgiye uyumunu sağlayabilmek için aktarılan bilgiler açıkça değil, sembolik öğretim metodu kullanılarak yani üstü örtülerek verilirdi. Böylelikle henüz daha inisiyatik bir eğitimden geçmeye hazır olmayanların, bu sırları öğrenmeleri de önlenmiş olurdu.

3– Bu gizli öğreti devam ederken, öğretmen öğrencisine aktardığı bilgilerle ilgili şuur hâlini yükseltici, anlayışını kolaylaştırıcı manyetik enerjileri de aktarırdı. Bu enerjiler sayesinde öğrenci yeni karşılaşmakta olduğu bilgileri çok daha kolay anlayabilir ve bu yeni gelişmelere çok daha kolay uyum sağlayabilmekteydi. Uyum sağlayamamak, inisiyasyonun en büyük risklerinden biriydi. Çünkü, o ana kadar edinmiş olduğu anlayışların çok ötelerindeki bir sınırla karşılaşan öğrenciler, büyük şoklara girebilmekteydi. Böyle şoklara girerek kendisine aktarılan bilgilere uyum sağlayamayan ve öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kalan çok sayıda aday bulun-

maktaydı. Böyle bir durumla karşı karşıya kalan aday, derhal öğrenimin dışına çıkartılır ve çalışmalarına son verilirdi. Ancak özellikle Mısır'da mabedi terk etmesine asla izin verilmezdi. Bu önemli kural adaya daha mabede girmeden önce tüm ayrıntısıyla açıklanır ve bu konuda uyarılırdı.

EZOTERİK RİTÜELLER

İnisiyasyonun belirli dönemlerinde yapılagelen en önemli uygulamalardan biri de, çeşitli ayin, merasim ve törenlerdi. Bunlara ezoterizmde *"ritüel"* adı verilmiştir.

Bu konuyla ilgili olarak, ünlü ezoterizm araştırmacısı Mircea Eliade şunları söylüyor:

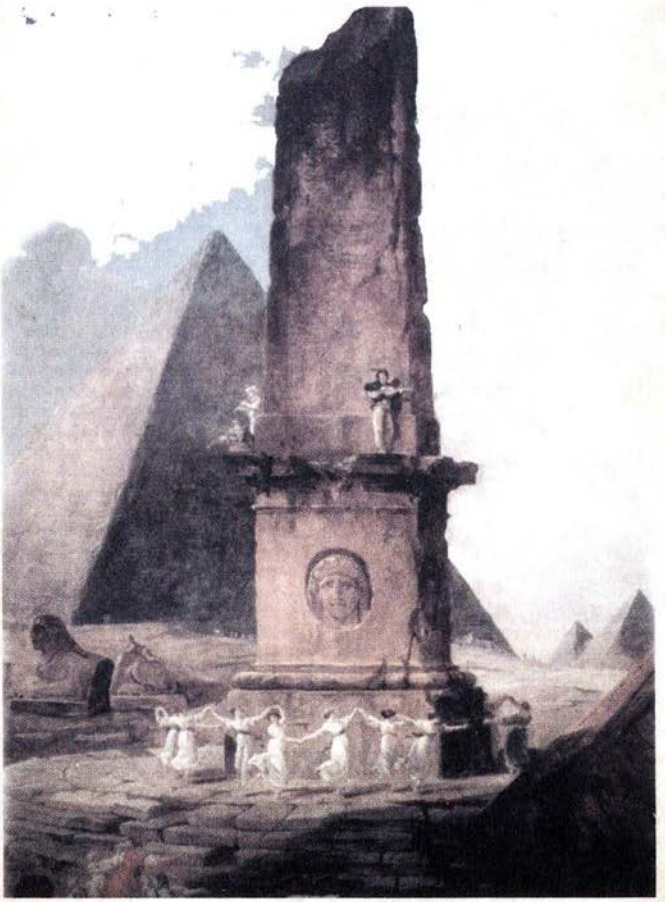
> Rahipler ile insiyelerden oluşan bu topluluklar, her yıl belirli dönemlerde özel bayramlar düzenlerler ve bu kutlamalara sembolik piyesler eşlik ederdi. Misterler adı verilen bu piyesler değişik yerlerde sergilenirdi. Bunların en tanınmışları, Grek dünyasında Elözis'te, ayrıca Mısır'da da Filae adasında sahnelenmekteydi.

Neydi bunun anlamı? Bu sembolik anlatımla neyi vurgulamaya çalışıyorlardı? Mircea Eliade'i takip etmeye devam edelim:

> Aslında, halk için misterlerin tüm içeriğini oluşturan söz konusu piyesler, sadece ikincil önemdeydi. Misterlerin özünü oluşturanlar ise, bu piyeslerin perdelediği okullardı. Okullar'ın amacı ise, insanları inisiyasyona hazırlamaktı. Misterlerin gerçek anlamı ve niteliği, ancak belirli sırlarla karşılaşabilme imkanına ulaşabilen insiyeler tarafından bilinmekteydi. İnisiyasyon sürecine, bazıları halka açık olarak yapılan karmaşık törenler ve adayın geçmek zorunda

olduğu çeşitli sınavlar eşlik ederdi. İnisiyatik yani özel eğitimin dışında kalan kitlelere; bu sembolik uygulamaların aslında inisiyasyonun safhalarını anlatmakta oldukları açıklanırdı. Halkın izledikleri sadece birer törenden ibaretti. Asıl eğitim sadece çok küçük bir gruba verilmekteydi.

Bu sembolik piyeslerde, inisiyatik çalışmalardaki bilgiler bir tiyatro sahnesi içinde dile getirilmekteydi.

İNİSİYASYONA KABUL ŞARTLARI

İnisiyasyona girmek isteyen adaylarda kesinlikle olması gereken bazı şartlar aranırdı. Her isteyen böyle bir yola giremiyordu... Samimi arzusu inisiyasyona girmek için yeterli değildi.

1- Beden Temizliği

Burada sözü edilen temizlik, bedenin iç temizliğiydi. Yani alınan besinlerle, bedene iyi bakma konusundaki temizliktir. Zararlı besinleri yiyen, uyuşturucu kullanan, aşırı alkol alan kişiler kesinlikle inisiyasyona kabul edilmezlerdi. İnisiyasyonda tavsiye edilen beslenmede sebze ve meyve baş sırayı alırdı. Özellikle kırmızı et insan bedeninde kaba enerjilerin birikmesine sebebiyet verdiği için beyaz etin dışındaki etlere izin verilmezdi. Ve uzun süre kırmızı etle beslenmiş kişiler inisiyasyona kabul edilmezlerdi.

2- Duygusal Asalet

Bundan, insanlara karşı gerçekten insanca duygular içinde bulunmak; sevgili, hoşgörülü, merhametli olmak kastedilirdi. İçtenlik ve samimiyet aranan vazgeçilemez şartların başında gelirdi. Olumlu - pozitif hislerle dolu olmayanlar derhal rahiplerce fark edilir ve daha ilk başlarda elenirlerdi.

3- Zihin Genişliği

İnisiye adayı zeki olmalıydı. İyi bir gözlemci ve sentezci olması beklenirdi. Olaylara farklı açılardan bakabilmek, küresel bir anlayışla olayları değerlendirebilmek, inisiye adayında aranan en önemli şartlardan bir diğeriydi. Olayları alışılagelmiş, ön yargılar ve tabularla değerlendiren değil, son derece esnek ve sıradışı diyebileceğimiz bir yetenekle kavrayabilen kişiler titizlikle seçilirlerdi.

4- Ruhsal Olgunluk Seviyesi

İç potansiyelinin zengin ve bu potansiyelin belli bir çalışmayla ortaya çıkartılıp çıkartılamayacağına dikkat edilirdi. Aday mutlak surette sır saklayabilecek ruhsal olgunlukta olmalıydı. Kendini göstermek için, olur olmaz her şeyi söylememesi gerektiğinin bilincinde olup olmadığına bakılırdı. Egosal komplekslerini yenmiş olmalı ve ahlaksal olarak zaaflarda bulunmamalıydı.

İNİSİYASYONUN SAFHALARI

Tam bir inisiyasyonda üç büyük safha vardı.

1- Küçük Sırlar

Özel eğitimin başlamasıyla birlikte, adaylar teorik ve pratik çalışmalardan geçirilirdi. İlk hedef, adayı egoizmasından sıyırmaktı. Çünkü kendi iç denetimini başka türlü sağlayabilmesi mümkün değildi. Aday bir yandan yeni yeni bilgilerle karşılaşırken, bir yandan da adına *"Kendini Bilmek"* adı verilen, çok titiz bir çalışmadan geçirilirdi. Bunu da çeşitli pratiklerle adaya uygulatırlardı. Öncelikle adaya egosunun ve çeşitli zaaflarının esiri olduğu fark ettirilir, daha sonra da bu esaretten kurtulması için son derece zorlu deneylere tabi tutulurdu. Yani öncelikle hapiste olduğunu fark edecek, ondan sonra da hapisten kurtulma ihtiyacını hissedecekti. Beklenen buydu...

Tüm bunların tek bir gayesi vardı: Kendini her yönüyle tanımak. Tanıdıktan sonra da değişmesi gereken taraflarını törpülemek. Bu safha inisiyasyonun en uzun süren çalışmalarını oluştururdu. ***"Kendini Bilmeyen Rabbini Bilemez"* sözü, tüm inisiyasyonun temel prensiplerinin başında gelirdi.** İnisiyasyonun ileriki aşamalarında çok daha net bir şekilde anlaşılacak bir sözdü bu...

Küçük sırlara ermiş kişilere Eski Mısır'da *"Mist"* ismi verilirdi. *"Mister"* sözü de oradan gelmektedir. *Mistisizm* sözcüğü de buradan türemiştir.

Küçük sırlar aşamasının sonlarına doğru, *"Mistler"*e evrende mevcut olan genel işleyiş kanunları öğretilmeye başlanırdı. Bu aynı zamanda büyük sırlar için bir hazırlık devresi olma özelliği gösterirdi. Peki evrende mevcut genel işleyiş kanunları nelerdi? Bunlar varoluşun ve insan doğasının en genel bilgilerini oluştururdu. Yani temel prensiplerini...

Küçük Sırlar aşamasında yer alan başlıca çalışma konularını şöyle özetleyebiliriz:

• İnsan egosunun esiridir. Bu esaretten kurtulmadan özgürleşemez. Bunu gerçekleştirebilmek için fazlalıkların terk edilmesi gerekir.

• İnsan kendi üzerinde uygulayacağı pratik çalışmalarla bu yolda başarıya ulaşabilir.

• İnsan varoluş itibarıyla kendisinin hayal bile edemediği büyük bir potansiyele sahiptir. İçinde gizli olan bu potansiyel, tanrısal bir güçtür.

• İçinde uyumakta olan bu tanrısal güç ancak *"Kendini Bilme Çalışmaları"*yla ortaya çıkartılabilir. Bu gücün ortaya çıkmasına engel olan en önemli etkenler: Gurur, kibir, ön yargılar ve tabulardır.

• Bu tanrısal güç her insanın özünde vardır. Ancak herkes bu gücü ortaya çıkartamaz. Büyük bir çoğunluk bu bilgiden haberdar bile olmadan yaşar. Çünkü insanlar uyumaktadır.

• Uyanmış insan bu sırra eren kişidir.

• Uyumakta olan genel insan kitleleri, birçok yaşamlar boyunca bilmeden bu gücü ortaya çıkartmaya çalışırlar. Yani insanlar bir kez dünyaya gelmezler. Birçok kez doğumlar ve

birçok kez ölümler vardır. Yani insanlar tekrar tekrar doğarlar.

• İnisiyasyon bu uzun süreci kısaltır.

• İnsan ruh ve bedenden oluşan bir yapıya sahiptir. Ruhun sonsuz gücü beden içine hapsolmuştur.

• Dünya okulu ıstıraplarla doludur. Bu zorlukları yenen için ıstırap yoktur.

• Dünya'nın haricinde çok daha geniş imkânlara sahip evrende mekânlar mevcuttur.

• Ruhların ilk orjinleri mükemmel olduğu için dinlerde onların cennetten çıktıkları söylenmiştir. İnsan cennetten gelmiştir ve cennete gidecektir. Kökenine geri dönecektir. Bunun gerçek anlamı aşamalı bir şekilde inisiye adayına açıklanacaktır.

• Her insanda mevcut olan ama her insanın kullanamadığı ruhsal yetenekler vardır. Bunların başında Telepati, Telekinezi, Durugörü, Astral Seyehat gibi parapsişik yetenekler gelir. Bu parapsişik yetenekler, ruhun sonsuz gücünün dünyadayken ortaya çıkabilen sadece küçük bir kısmıdır.

• Parapsişik yetenekler özel metotlarla geliştirilebilir.

• Tüm dinler aynı gerçekleri farklı bir üslupla insanlara anlatmaktadırlar. Dinlerin içerdikleri bilgiler sembollerle aktarılmıştır. Bu semboller çözülmeden dinlerin mecazi dili çözülemez.

• Halkın bildiği dinle, inisiyenin bildiği din arasında büyük farklılıklar vardır. Çünkü halk sırlardan uzak yaşamaktadır.

• Evrende işlemekte olan bazı yasalar vardır. Bu yasalar öğrenilirse insan yaşamını daha kolay tanzim edebilir. Örneğin her bir olayın bir sebebi ve bir sonucu vardır. Hiçbir şey evrende tesadüflerin sonucu değildir. Bu yasaya *"Sebep - Sonuç Yasası"* denir. Evrende bu yasa gibi daha pek çok yasa mevcuttur. Ve evren bu yasalarla ayakta durur. İşte adaya bu yasala-

rın tümü teker teker örnekleriyle birlikte özel dersler hâlinde akarılırdı.

• Ölüm, ölüm ötesi yaşam konuları, *"Küçük Sırlar"* aşamasının diğer çalışmalarını oluştururdu.

Aday, bu bilgileri alırken, bir taraftan da kendini saflaştırmaya çalışırdı. Bu saflaştırmadan kasıt hem bedeni, hem de ruhi saflaşmadır. Hem bedensel hem de ruhsal saflaşmayla aday daha sonra karşılaşacağı sırlara kendisini hazırlamaya çalışırdı. Buna *"arınma"* çalışmaları adı verilmiştir.

Küçük sırlar aşamasının sonlarına doğru, adaylar son derece zorlu sınavlara tabi tutulurdu. Sınavlardan başarıyla geçemeyenler, büyük sırlar aşamasına dahil edilmezlerdi.

"Ateş", *"su"*, *"şevhet"*, *"yemek"*, *"nefis"* adı verilen sınavlar işte bu aşamanın sonlarında, adayların geçmek zorunda oldukları en büyük engellerdi. Bu engelleri aşan az sayıdaki *"Mistler"* bir üst aşamaya geçirilirlerdi. Birçok aday bir üst aşamaya geçemezdi.

2- Büyük Sırlar

İkinci aşama *"Büyük Sırlar"* aşamasıydı. İnsanların bazı gerçeklerle karşılaşabilmeleri ancak kendi içlerindeki gerçekleri keşfedebilmeleriyle mümkün olabileceği için, inisiyasyonun bu safhasında, insanın inisiyatik sırlarla yüz yüze gelebilmesi için, önce kendi gerçeklerini keşfetmesi hedeflenmişti. Yani kaybetmiş olduğu kendisini, bu dünyada şuurlu olarak tekrar yakalamaya çalışacaktır.

Küçük sırlar aşamasından geçen adaylar artık, adaylıktan da kurtulmuş olurlardı. Onlar birçok bakımdan kendilerini ispat etmiş sayıldıkları için, hiç kimseye açıklanmayan "Sırlar Öğretisi"nin derinliklerine doğru yolculuklarına devam ederlerdi.

Onlar artık kendi içlerinde gizli bulunan *"Tanrısal Gücün"* ortaya çıkması için teorik olarak öğrendikleri birçok bilginin anlamlarını, derin bir şekilde hissetmeye başlayacakları bir safhanın eşiğine gelmişlerdi. Tüm bağlardan kurtuluncaya kadar yani içlerindeki gücü ortaya çıkartıncaya kadar, rahiplerin kontrolü altında son derece gizli çalışmalara başlarlardı. Bu aşamada uygulanan yöntemler arasında *"oruç"* ve *"zikr"* çalışmaları çok önemli bir yer tutardı. Oruç çalışmaları sadece aç kalmak tarzında değildi. Oruç tutarlarken, aç kalarak hem bedenlerine hükmetmeyi öğrenirler, hem de zihinsel tuttukları oruçlarla olumsuz her türlü duygu ve düşünceleri kendilerinden uzak tutarlardı.

Bu safhada yapılan çalışmaların en önemlilerinden bir diğeri de *"konsantrasyon"* çalışmalarıydı. Konsantrasyon çalışmalarıyla düşüncelerini belirli bir süre, belirli bir noktada yoğunlaştırabilme yeteneklerini de geliştirirlerdi. İnisiyasyonun bu aşamasında yapılan yoğun kosantrasyon çalışmaları eğitimlerinin çok önemli bir parçasını oluştururdu. Çünkü birçok şeyi düşünce güçlerini kullanarak adeta sihirli bir şekilde gerçekleştirmenin yöntemlerini öğrenirlerdi. Bu aynı zamanda

majik bir uygulama ve çalışma metoduydu...

Hedeflenen amaca ulaşılıncaya kadar yapılan çalışmalar, şu anda bizler için imkansızmış gibi gelen bir insanın ortaya çıkmasına sebebiyet verirdi. Bu aşamada telepatileri gelişen öğrenciler rahatlıkla başkalarının zihinlerinden geçenleri okuyabilirlerdi. Duyular dışı algılamaları gelişir, sezgileri artardı. Manyetik güçlerini rahatlıkla kullanmaya başladıkları için bazı hastalıkları da, ellerindeki manyetik gücü belli bir noktaya konsantre ederek, tedavi edebilirlerdi.

Mısır'ın gizli sırlarını, üstü kapalı bir üslupla anlatan mitolojik hikayelerde ve resimlerde Horus'un elinde üçlü asa bulunduğu görülür. Bu asa: Kamçı, çoban değneği ve Anubis'in değneğinden oluşur. Ünlü Ezoterizm araştırmacısı Paul Brunton "Gizemli Mısır" adlı eserinde bu sembolleri şöyle açıklar:

Kamçı: Beden üzerindeki hakimiyeti.

Çoban değneği: Duyguların kontrolü.

Çakal başlı Anubis değneği ise: Düşünce kontrolünü sembolize ederdi.

İnisiyelere gösterilen en büyük hedef kendi kendine tam hakimiyet, kendini tanıma ve kendini yönetme safhasıydı. Nitekim Mısır resimlerinde görülen lotüs çiçeği de söz konusu ettiğimiz ruhsal gelişimin bir sembolüydü. Yani *"Büyük Sırlar"* aşamasının hedeflediği amacın sembolüydü.

Bu safhanın sonlarına doğru, mürid beşeri vasfından çıkarak çok farklı bir hüviyete bürünmeye başlamaktaydı. Her haliyle normal insanlardan çok farklı özelliklere sahip olmaya başlamıştır. Ve diğer insanların hayal bile edemeyeceği sırlara sahip olmuştur. O artık *"Sırlar Öğretisi"*nin bir neferi olmuştur...

Bütün varlıkların oluşumunu aynı prensip altında görmeye ve bunu tüm kalbinde hissetmeye başlamıştır. Bunun için, *"Her şey Tanrı'nın bir aksinden ibarettir"* ifadesi kullanılır. Bu, Eflâtun'da da böyledir. Diğer tasavvufi çalışmalarda da... Bu bilgi, bir söz olarak dış halkalara söylenmişse de asıl içinde gizlediği sır halka açıklanmamıştır. Bu sır günümüzde hâlâ gizli kalmıştır.

3- Gerçek Sırlar

Bu safhaya farklı toplumlar, farklı isimler vermişlerdir. Örneğin İslâm tasavvufunda bu safha; *"Fena Fillah"* (Tanrı'da yok olma), Doğu Ezoterizmi'nde ise *"Nirvana"* olarak isimlendirilmiştir. *"Elözis Sırları"*nda "İlâhilikle Birleşme" şeklinde ifade edilen bu son safhayı Eflâtun *"Mağradan Dışarı Çıkış"* olarak anlatmıştır.

Son aşamada inisiye artık aldıklarını aktırabilecek bir düzeye ulaşmıştır. İnisiyasyonun son aşamalarına doğru, inisiyede çok büyük değişiklikler olmaya başlardı. Bunu inisiyatör rahipler sürekli kontrol eder ve öğrencilerinin de artık bir öğretmen yani inisiyatör olmak üzere olup olmadığını anlamaya çalışırlardı. Öğrenci artık usta olma devresine geçtiği vakit, özel bir hücrede, kendisine verilmiş olan talimleri uygulardı. Bunların içerisinde çoğunlukla astral seyahat, durugörü gibi parapsişik çalışmalar vardı. Fakat üstadın beklemekte olduğu en önemli nokta, öğrencisinin gerçek bir ilhama sahip olup olmadığıydı... Şuur ve şuuraltı devamlı olarak üstadı tarafından kontrol altındaydı. Ve gerçekten sağlam bir ilham ortaya çıktığında, üst planlarla bir kontakt temin ettiği anda, öğrencide bir değişiklik meydana gelir ve bu değişiklik üstad tarafından derhal fark edilirdi.

İşte bu noktadan itibaren o artık, kendi ayakları üzerinde yürüyebilecek bir hâle gelmiş demekti... O bundan böyle semavi inisiyatöre bağlanmıştır. İnisiye *"Yer'in ve Göğün Oğulları"* denilen bir grubun üyesidir artık. Evrendeki ve evrenle kendi arasındaki büyük irtibatı görmüş vaziyettedir. O tam anlamıyla uyanmış bir kişidir. İki sonsuz arasında devam etmekte olan, uzun zincirin bir parçasıdır. O artık kendi içindeki potansiyalinde gizli bulunan asıl öz varlığıyla buluşmuştur. Talebe de artık bir halka olmuştur. O da o büyük zincire girmiştir. Sonsuz spiritüel tesir, ondan da geçmeye başlar ve aynı zamanda bu tesiri, başkalarına da aktaracak hâle gelmiştir.

Sözünü ettiğimiz bu tür hallerin yaşanabilmesi, sayılı kimselere nasibolabilmiştir. Örneğin inisiyasyona 100 kişi başlamışsa bu aşamaya kadar gelebilenlerin sayısı 3 - 4'ü geçmezdi. Büyük bir çoğunluk birinci aşamada, diğerleri ise ikinci aşamaya kadar yükselebilmekteydi.

İNİSİYASYONDA KULLANILAN TEMEL TEKNİKLER

İnisiyasyon şuurlanma - uyanma yolunda yapılan bir dizi çalışmalardan oluşur. Bu çalışmaların hedef aldığı nokta; insanın önce kendisinin en kaba taraflarından başlayarak, gittikçe en üstün şuur hâllerine kadar geçerek, *"İnsan-ı Kâmil"* dedikleri bir seviyeye çıkmasıdır. İnisiyasyonun amacı budur. Bu amaca ulaşabilmek için de, inisiyasyonda kullanılan bazı teknikler ve yöntemler vardır. Bunlar: Oruç, Zikir, Konsantrasyon çalışmaları ve Parapsişik Yetenekler'in kullanılması ile gerçekleştirilen özel çalışmalardan oluşurdu.

Oruç: Buradaki oruç genellikle bildiğimiz aç kalmaktan ibaret olan bir oruç değildir. İnisiyatik çalışmalarda orucun çok farklı şekilleri vardı. Sadece bedeni oruç değil, her türlü duygusal hazlardan ve negatif enerji yayan düşüncelerden de sakınılan özel oruç tutma yöntemleri uygulanmaktaydı.

Zikir: Belirli bir enerjiyle beslenmiş bir kelime kalıbının uzun bir süre tekrarlanmasıdır. Kullanılacak sözcük bazen tek bir kelimeden bazen de bir cümleden oluşmaktaydı. Her ulusun ezoterik çalışmalarında kullandığı zikir kalıpları kendi lisanlarından seçilmiştir. Şeyhler ve rahiplerce özel olarak yoğun enerjilerle doldurulan bu sözcüklerin tekrarlanmasıyla; hem o enerjiyi öğrencinin içine sindirmesi, hem de düşüncelerini gereksiz yerlerden çekerek tek bir noktaya kilitlemesi sağlanmaktaydı. Bu çalışmaların ilerki aşamalırında büyük bir

konsantrasyon sağlanır ve vecd halinin yaşanması gerçekleştirilirdi. Vecd denilen şey, inisiyenin ruhsal planlarla kontak kurmasını ve kendi öz varlığının derinliklerine inmesine imkan sağlayan farklı bir şuur hâliydi.

Konsantrasyon: Zikir çalışmalarına yardımcı bir yöntem olarak ayrıca çeşitli konsantrasyon çalışmaları da uygulanmaktaydı. Bu teknikler düşüncenin belirli bir süre sadece belirli bir noktaya kitlenmesine yönelikti. Son derece güç bir çalışma olan konsantrasyon egzersizleri, inisiye adayına sonunda büyük bir güç kazandırmaktaydı. Düşünce enerjisini yoğunlaştırmayı öğrenen öğrenciler bu yeteneklerini çeşitli alanlarda kullanırlardı. Düşüncenin kontrol altına alınması inisiyasyonun en çok üzerinde durduğu çalışmalardan biriydi. Bu gerçekleştirildikten sonra, inisiye adayında gözle görülür farklılaşmalar başlardı. Bunların başında parapsişik yeteneklerin ortaya çıkması gelirdi.

Parapsişik Yetenekler: Günümüz Parapsikoloji Bilimi'nin "Duyular Dışı Algılamalar" adını verdiği parapsişik yetenekler inisiyatik çalışmalarda başarıyla kullanılmaktaydı. Tabi bunun olabilmesi için oruç, zikir, konsantrasyon gibi metotların başarıyla yerine getirilmiş olması şarttı.

Bütün bu zorlu çalışmalardan sonra ortaya çıkmaya başlayan parapsişik yeteneklerden en çok kullanılanları: Durugörü, Astral Seyahat, Telepati, Telekinezi ve Sezgiler'di...

Ezoterizmde ayrılık yoktur

Ezoterizmin temel prensipleri aynı kalmak koşuluyla her toplum bu gizli bilgileri ve teknikleri kendi üslubu içinde kullanmıştır. Örneğin İslâm Ezoterizmi ile Hint Ezoterizmi arasında ilk bakışta bazı şekilsel farklılıklar varmış gibi görünürse de

araştırıldığı takdirde, tüm ulusların ezoterik çalışmalarının köken itibarıyla bir ve aynı olduğu görülecektir.

Buna küçük bir örnek verelim. Hint'in ezoterik çalışmalarında bir yöntem olarak kullanılan *"mantra"* onların meditasyonlarında nasıl vazgeçilmez bir unsursa, Sufi tarikatlarında vecd hâlinin sağlanması için kullanılan *"zikir"* de aynı şekilde vazgeçilmez bir unsurdu. Yani Hint gelenekleri "mantra" demiş, Sufi gelenekleri buna *"zikir"* ismini vermiştir.

Köken ve yöntem aynı olmakla beraber bu yönteme verilen isim de, kullanılan kelimeler de farklı olmuştur. Ancak amaçlanan hedef ve teknik köken itibarıyla aynıdır. **Bu genellememiz tüm ulusların ezoterik çalışmaları için geçerlidir. Hiç birinde ayrılık yoktur.** Konuyu ilginç yapan da zaten budur. Kutsallık her yerdedir. Ve kutsalın dışında bir şey yoktur.

EZOTERİZM'DE BÜYÜK KUTSAL MERKEZ

Eski devirlerde yapılan inisiyatik çalışmalar, çeşitli mabetlerde ya da gizli yeraltı merkezlerinde gerçekleştirilirdi. Bu tür merkezlerin nerede kurulacağının da ayrı bir önemi vardı. Bu tür gizli çalışmaların yapılacağı yerin belirlenmesinde dikkat edilecek en önemli nokta, o yerin spiritüel coğrafyadaki konumuydu.

Yeryüzünün öyle coğrafik bölgeleri vardır ki, bu yerler insan anlayışını yükseltici kozmik tesirleri taşımak bakımından diğer yerlere nazaran daha yeteneklidirler. Bu tür yerlere ezoterizmde *"Kutsal Coğrafik Merkezler"* adı verilmiştir.

Başta Eski Mısır olmak üzere Atlantis kültürünün ulaştığı yerlerde bu sır bilinmekteydi. Ve inşa edilecek bazı mabetler bu *"Kutsal Coğrafik Noktalar"* dikkate alınarak yapılırdı. Bunlar son derece önemli fonksiyonlar görmüş olan, son derece ente-

resan özellikler gösteren mabetlerdir. Bunlardan yeryüzünde çok az vardır.

Örneğin: Delf Mabedi bu merkezlerden biriydi. Meşhur Orfe ve Fisagor'un öğrencilerini yetiştirdikleri bu mabetten dünyanın hemen hemen her yerine büyük manyetik enerjiler dağılırdı.

Böyle merkezleri daha çok Eski Mısır'da görüyoruz. Onlar daha etkili inisiyasyonlar veriyorlardı. O zamanlar büyük merkez Mısır'dı. Daha sonra Delf'e kaymıştır.

Daha sonra bu *"Kutsal Coğrafya"* bazı sebeplerden dolayı değişmeye başladı. Ve Dünya'da büyük merkez görevi Kudüs üzerine kaydı. **Son dinlerin ortaya çıkışında bu merkezin çok büyük bir fonksiyonu oldu. Hatta ezoterik bilgiler, Hz. Muhammed için de, bu merkezin önemli bir fonksiyon görmüş olduğunu söyler.**

Günümüzde hala kutsal topraklar sözünün ne anlama geldiği genel çoğunluk tarafından anlaşılabilmiş değildir. Çünkü bu sır hâlâ açılabilmiş değildir. Bilenlerin sayısı da zaten iyice azalmış durumdadır.

Daha sonra Kudüs'ten de kayan büyük merkezin şu anda tam olarak nerede bulunduğu bilinmemektedir. Ancak şu kadarını söyleyebilirim ki, buna benzer irili ufaklı bazı merkezler dünyanın çeşitli bölgelerinde tespit edilmiştir. Mekke, Roma, Yukatan bölgesindeki bazı yerler, Peru, Himalayaların güneyine bakan eteklerinde bazı noktalar, İstanbul'un tam olarak açıklanmayan özellikle bir noktası bu coğrafyada yer alan merkezlerdir. Bunların bir kısmı hâlâ vardır ve vazifelerini görmektedirler.

Bu merkezlere bağlılık, oralara yönelmek, hac etmekle sembolize edilmiştir.

Ayrıca, Hint'te Meru Dağı, Delf'te Onfalos Dağı, Hz. Musa'nın Sina Dağı, Hz. Muhammed'in Hira Dağı, Hz. İsa'nın Zeytinlik Dağı hep bu kutsal coğrafyanın belirli noktalarını

ifade eden merkezlerdir.

Örneğin Delf'teki Onfolos Dağı'nda rahibeler büyük kehanetlerde bulunurlardı. Büyük kitleleri yöneten kehanetlerdi bunlar... Önceleri açıkta bulunan bu mabetler zaman ilerledikçe iyice gizlenmeye başlandı. "Gizli Öğreticilik" kelimenin tam anlamıyla, zaman geçtikçe daha da gizlenmiştir. Böylelikle inisiyasyon merkezleri tamamıyla sır mahalleri hâline gelmiştir.

Eski toplumların geleneklerinde bu tür kutsal coğrafyaya ait yerlere: *"Kutsal Topraklar"*, *"Ulvi Topraklar"*, *"Paradeşa"*, *"Saray"* gibi çeşitli isimler verilmiştir.

Delf, Onfalos Dağı

Müridin ilk merkezi şeyhidir

Mürit için ilk olarak merkez, şeyhidir. İlk çalışmalarda üstad, müride kendi yüzünü gözünün önüne getirmesini isterdi. Çünkü manyetik tesirleri ilk başta mürit şeyhinden alabilmekteydi. Bu yüzden mürit şeyhine kendisini teslim eder. Tamamıyla ondan beslenirdi. İnisiyasyonun ileriki aşamalarında ruhsal tesirleri mürit kendi kendine almaya başlar. Böylelikle şeyhine ihtiyacı kalmaz. Sembolik olarak söyleyecek olursak o da artık gökyüzüne yüzünü çevirmiş ve o da artık gökyüzünden beslenmeye başlamıştır. İslâm Ezoterizmi sembolik bir anlatımla bu aşamaya gelen müridin Tanrı'ya teveccüh ettiğini söyler.

Bu aşamaya gelen bir inisiyenin hiçbir şeriatle alakası yoktur. O artık şeriatin üzerine çıkmıştır. Şeriat henüz oraya ulaşamamış olanlar içindir. Gelişmemiş şartlara bağlı olarak yürümek zorunda olanlar için şeriat devam etmektedir. Alt benliği ile üst benliği arasındaki irtibatı kuramayanlar için bu süreç devam edecektir. Bu aşamayı geçen mürit için artık, şeriatin şartlandırmaları değil, bilgi ön plandadır. O artık şeriatten marifet ve hakikat kapılarına doğru ilerlemektedir. Kısacası o artık bâtiniler denilen bir grubun üyesi olmuştur.

Sırlar bilgisi onun da yaşamına hakim olmuştur... Bu yüzden de, *"Hakikatin realitesi çoktur, fakat hakikatin kendisi birdir"* derler...

Muhyiddin İbn-i Arabi ise bu seviyeye gelenler için şöyle demiştir:

"... Arif için din yoktur ..."

GÜNÜMÜZDEKİ TARİKATLAR BİLMECESİ

Günümüzde tam bir keşmekeşliğe bürünen tarikatlar tar-

tışmasına bir açıklık getirebilmek için, şu anda üzerinde durduğumuz konuyu çok iyi açıklığa kavuşturmamız gerekir. Aksi takdirde tarikatler bilmecesini çözebilmemiz mümkün değildir.

İnisiyasyonun bir yol olduğunu söylemiştik. Tarikat kelimesinin kökeni de aynı anlama gelir.

***"Tarik"*: Yol demektir. Tarikatlerin ilk ortaya çıkışları tamamen inisiyatik bir özellik taşır. Bâtını yani içsel gizli bilgilerin öğretildiği ve bunların uygulamalarının yaptırıldıkları özel merkezlerdi.** Belli bir süre, son derece önemli çalışmaların yapıldığı bu merkezlerden çok sayıda kişi eğitimden geçirilmiştir. Sufizmin kökeni de, böyle bir özellik gösterir.

Osmanlı devrinde belli bir süre bozulmadan eğitim hizmeti veren bu merkezler, daha sonraki yıllarda fonksiyonlarını kaybetmişlerdir. Diğer ülkelerde meydana gelen dejenerasyon burada da kendini göstermiş ve içle uğraşan bu merkezler, dışla uğraşmaya başlamışlar ve her biri siyasi bir hüviyete bürünerek asıl yoldan sapmışlardır. Dolayısıyla günümüzdeki tarikatların inisiyatik bir çalışmayla uzaktan yakından bir ilgileri kalmamış durumdadır.

Anadolu Halk Kültürü'nün oluşumunda İslâm Dini içinde yürütülen bu *"Bâtını – Tasavvufi Çalışmalar"*ın etkisi çok büyük olmuştur. Anadolu'da yaşayan İslâm hiçbir zaman bugün bizlere sunulduğu şekilde olmamıştır. Eğer öyle olsaydı Tasavvuf'tan ve Sufizm'den söz edilemezdi. Gerçi bu kavramlar neredeyse yok sayılarak toplumumuza unutturulmaya çalışılmış ve mümkün olduğunca bu çalışmalardan fazla söz edilmemesi, adeta alışkanlık hâline getirilmiş durumdadır.

Anadolu'yu, karış karış gezerek, İslâm Dini içindeki bâtıni felsefeyi halka anlatan Sufi Dervişleri'nin oynadıkları bu önemli rol ne yazık ki, aradan geçen yıllar içinde büyük bir oranda unutulmuş durumdadır.

Peki ama niçin unutturulmuştur? Cevabı aslında çok basit:

Eğer bunlar gündeme getirilecek olursa, günümüzde halka anlatılan Müslümanlık anlayışı ciddi bir şekilde değişmek zorunda kalacaktır da ondan... **Çünkü günümüzdeki İslâmi anlayış bâtını değil, zahiri anlayışın bir uzantısıdır.**

Ancak şunu da söylemek gerekir ki, aradan geçen yıllar, uzun bir süre Anadolu'da önemli çalışmaları meydana getiren *"Bâtını Gelenek"*in ilk günkü özelliklerini kaybetmelerine neden olmuştur. Ve misyonlarını tamamlamışlardır.

Yüzyıllarca bâtını çalışmalara hizmet etmiş ve birçok insanın aydınlanmasında fonksiyon görmüş bu organizasyonların aradan geçen zamanla dejenere olmaya ve ilk günkü orijinal hâllerini kaybetmeye başladığını, yine o dönemlerde bizzat sufiler fark etmiş ve bu organizasyonların artık görevlerinin bittiğini ifade etmişlerdir.

Atatürk'ün tarikatları kapatış sebepleri

Bu sufilerden biri de 19. yy Osmanlı tasavvuf hayatının en büyük önderi sayılan Kuşadalı İbrahim Halveti'dir. (1774 -1845) Atatürk'ten yaklaşık 100 yıl önce yaşamış olan Kuşadalı İbrahim Halveti, başta kendi tekkesi olmak üzere tekkelerin kapatılmasını istemiş, bunu savunmuş ve Halveti Tarikatı'na bağlı kendi tekkelerini kapattırmıştır.

Kuşadalı İbrahim Halveti, tekke devrinin kapandığı yolundaki düşüncesini şu sözlerle ifade etmiştir:

> Zamanımızda tekkelerde sulûk ve irşad etvarı yok. Tekkeleri meyhane, ediyorlar. Sufilik taç ile aba oldu. Marifet heba oldu.

Yaşadığı dönemde padişahların, önünde saygıyla eğildikleri bu büyük sufi, tarikatlarla eğitim devrinin kapandığını işte bu sözlerle dile getirmiş ve üyelerinin halkın arasına karışarak içlerindeki ışığı yaşatmaya devam etmelerini istemiştir. **Çünkü artık toplu inisiyasyon devri kapanmış bireysel ini-**

siyasyon devri başlamıştı. Ezoterizmdeki insanlığın aşağıya iniş sürecinde yaşayacakları bu zorunlu bir dönemdi. İşte o dönemin başladığı, yine sufilerce fark edilerek, tarikatların kapanması bizzat tarikat şeyhleri tarafından istenmiştir.

İşte Atatürk'ün tarikatları kapatış nedenlerinden biri budur. Bu gerçeği Atatürk çok iyi biliyordu.

Toplu inisiyasyon devrinin bittiğinin farkında olan Atatürk bu düşünceden hareketle Mason localarını da kapattırmıştır.

Ancak bu konunun tamamı değildir. Bir de İslâmiyeti zahiri anlamı içinde tutmaya çalışarak, İslâmiyeti sadece iman safhasında halka empoze etmeye çalışan tarikatlar da, bu süre içinde Anadolu'da faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Bunların çoğu şeriatçı özellikteki tarikatlardı. Ve hiçbir zaman Atatürkçü laik cumhuriyet fikriyle uyum sağlayamayan tarikatlardı.

Bâtıni öğretinin dışındaki zahiri öğretiyle hareket eden tarikatlar, kendilerini kapatmak gibi bir gerçeği zaten akıllarına bile getiremezlerdi. Onlar felsefi düşüncelerle zaten ilgili değillerdi. Çoğu cumhuriyet karşıtı ve cumhuriyeti yıkmak için yanıp tutuşan Atatürk karşıtlarıydı.

Bu tür tarikatları da Atatürk Cumhuriyet kanunlarıyla kapatmıştır. Atatürk'ün tarikatları kapatış nedenlerinin bir diğeri ve en önemlisi de işte buydu...

II

SEMBOLİZM

"...Sırların evrensel dili olan sembolizm
gizleyerek açıklar, açıklayarak gizler ..."

SEMBOLİZM NEDİR?

İnsanlar binlerce yıldır, bir düşünceyi izah etmek için birçok yollar denemişlerdir. Bir düşüncenin anlamını kademeli şekilde insanların anlayışlarına ve olgunluklarına göre birtakım kalıplar içerisine koyup sunmuşlardır.

Ezoterizm de bu yolu seçmiştir. Ezoterizmde gizli tutulmasıgereken birçok bilgi sembollerle anlatılmıştır. Yani doğrudan doğruya bir düşünce, bir bilgi izah edilmemiş, üstü örtülerek bohçalandıktan sonra aktarılmıştır.

Bir sembol anlatmak istediği fikri; kısa, en kesin ve en belirli şekilde ifade eden bir işarettir. Bir şeyi diğer bir şeye benzeterek ve onun içinde adeta kaybederek anlatma tarzıdır.

Konuyu açmaya çalışalım...

Farzedin ki, karşınızda farklı seviyelerde kişiler var. Ve onlara bazı gerçekleri açıkça anlatma güçlüğü ile karşı karşıyasınız Bazı insanlara bir meseleyi açıkça, bir kalıba sokmadan anlaabilirsiniz. Bazı kişilere ise, bunu bir benzetme yoluyla anlamanız lazım gelebilir. Çünkü o, henüz o meseleyle açık bir şekilde karşı karşıya gelebilecek durumda olmayabilir. İşte o arda, onun daha önce bildiği bir şeyden hareket etmeniz gerekecektir.

"Yani nasıl?" gibi bir soruyla karşılaştığınız anda, onu bir şeye benzeterek, mecazi bir tarzda izah etmek zorunda kalırsınız. Benzetme unsurunuz, bir tabiat olayı olabileceği gibi herhangi bir nesne ya da bir geometrik şekil de olabilir. İşte o andı bazı olayları sembolik hâle getirmiş olursunuz.

EZOTERİZM'DE SEMBOLİZM

Genel olarak ele aldığımızda, sembolizmin çok evrensel bir öğretim metodu olarak karşımıza çıktığını görüyoruz.

Sembolik anlatım, insanın etrafını saran karanlıklar arasındaki bir kaderi çözmek ve ona hakim olmak için insan çabasına tercüman olmaktadır. Burada sözü edilen *"karanlık"*; Yeryüzünde yaşamakta olan insanın kapalı şuuru ve buna bağlı olarak bilgisizliğidir. Bilgisizdir ancak fikir sahibidir. Bu fikirlerinin birçoğu ise kulaktan dolma yanlış bilgilerinin sonucudur.

Sembolizmin tabiatında her türlü çerçeveyi kırmak, manzaranın her iki ucunu birleştirmek gibi bir nitelik vardır. Onu bu bakımdan bir kalıba sokmak mümkün değildir. Sembol öyle bir ifade şeklidir ki, ifade ettiği bilginin başını ve sonunu bir arada bulundurabilecek güçtedir. Hem yaydan çıkıp, uçup giden, hem de gitmeyen bir ok gibidir. Her iki niteliği birden kendisinde tutmaktadır.

O hem apaçık, hem de kapalı ve anlaşılmaz durumdadır. Çünkü sembol gizleyerek açıklar, açıklayarak gizler. Bu sembolizmin ne olduğunu açıklayan en güzel sözlerden biridir.

Sembol bir kimsenin zihninde açık olabilir. Buna karşılık bir başka kişiye hiçbir şey ifade etmeden bekleyebilir. Bazen de açık sandığımız halde, o hâlâ gizlenmeye devam ediyor olabilir. Anladığımızı sandığımız anda, arkasından gelen gizlilikler başlayıverir. Çünkü sembol çeşitli seviyelerden anlaşılabilecek farklı anlayışları da bünyesinde barındırmaktadır. Bu sembolizmin üstünde durulması ve bilinmesi gereken en önemli özelliklerinden bir diğeridir. Yani sembolün 1'nci, 2'nci, 3'ncü, 4'ncü kademelerdeki anlamını çözdüğümüzde, hemen arkasından bir 5 ncisinin, bir 6 ncısının bunu izleyeceğini hemen düşünmek lazımdır. Ezoterik çalışmalarda karşılaşılan sembolün 7 ayrı dereceden anlamları bulunduğunu hesaba katmak gerekir.

Bir sembolün gizlediği sırrı anladım dediğinizde acaba bu kaçıncı derecedeki anlamıdır? Bunu tam olarak anlamasak bile, karşılaştığımız sembolün daha üstün bilgileri de gizleyebileceğini göz önünde bulundurmamızda büyük faydalar var-

dır. Aksi takdirde belli bir noktada saplanıp kalmak her zaman için mümkündür. Dünya tarihi bunun sayısız örnekleriyle doludur.

İçinde inisiyatik sırları saklayan sembollere *"ezoterik semboller"* adı verilmektedir. Bizi ilgilendiren işte bu sembollerdir. Bunlar evrensel bir özellik taşırlar. Toplumdan topluma değişiklik göstermezler. Her toplumda aynı anlamları bünyelerinde barındırırlar. Binlerce yıl öncesine dayanan bu sembollerden örneğin "Kurt" Türkler'de neyi sembolize ediyorsa, Mısır'da da aynı şeyi sembolize ediyordu. Bir inisiye nerede olursa olsun, bu tür sembollerle karşılaştığında hep aynı şeyi anlardı. Bu bakımdan sembolizmin evrensel bir dil olduğunu söyleyebiliriz.

SEMBOLİZM'İN ÖZELLİKLERİ

1– Araştırıcı ve inceleyicidir. İnsanı arştırmaya sevk eder.

2– Problemlerin sadece akılla değil, sezginin de yardımıyla çözülebileceğini gösterir.

3– Sembol, fiilen aracılık fonksiyonu yapar. Birbirinden ayrı olan unsurları birleştirir. Yer ile gök, madde ile ruh, gerçek ile rüya, şuur ile şuuraltı arasında köprüler kurar. İnsana tek başına olmadığını hissettirir. İçgüdüsel yaşamı bir merkezkaç kuvveti olarak ele alırsak, sembol merkezgel kuvveti gibi rol oynar.

4– Sembolizmin bir başka özelliği de, terbiye etmesi ve bilgilendirmesidir. İçinde sakladığı sırları çözebilenleri adeta mükafatlandırır. Çözemeyenler için ise o, tam anlamıyla bir sır kapısıdır. Sırların bekçisidir.

SEMBOLİZMİ OLUŞTURAN UNSURLAR

İnisiyatik sırları bünyesinde barındıran semboller başlıca 6 ana grupta toplanmıştır. Semboller arasında hayvanlar, geometrik şekiller, sayılar, renkler, nesne ve çeşitli objelerin kullanıldığını görüyoruz. Bunlardan sadece birkaç tanesini bir fikir vermesi için şöyle örneklendirebiliriz:

1– Hayvanların Kullanıldığı Semboller: Arslan, Kurt, Yılan, Kartal, Koç, Balık vs...

2– Geometrik şekillerin kullanıldığı semboller: Kare, Üçgen, Daire, Küre ve çeşitli çizimlerden oluşan şekiller...

3– Sayıların Kullanıldığı semboller: 0, 1, 3, 7, 9, 40, 41, 52 vs...

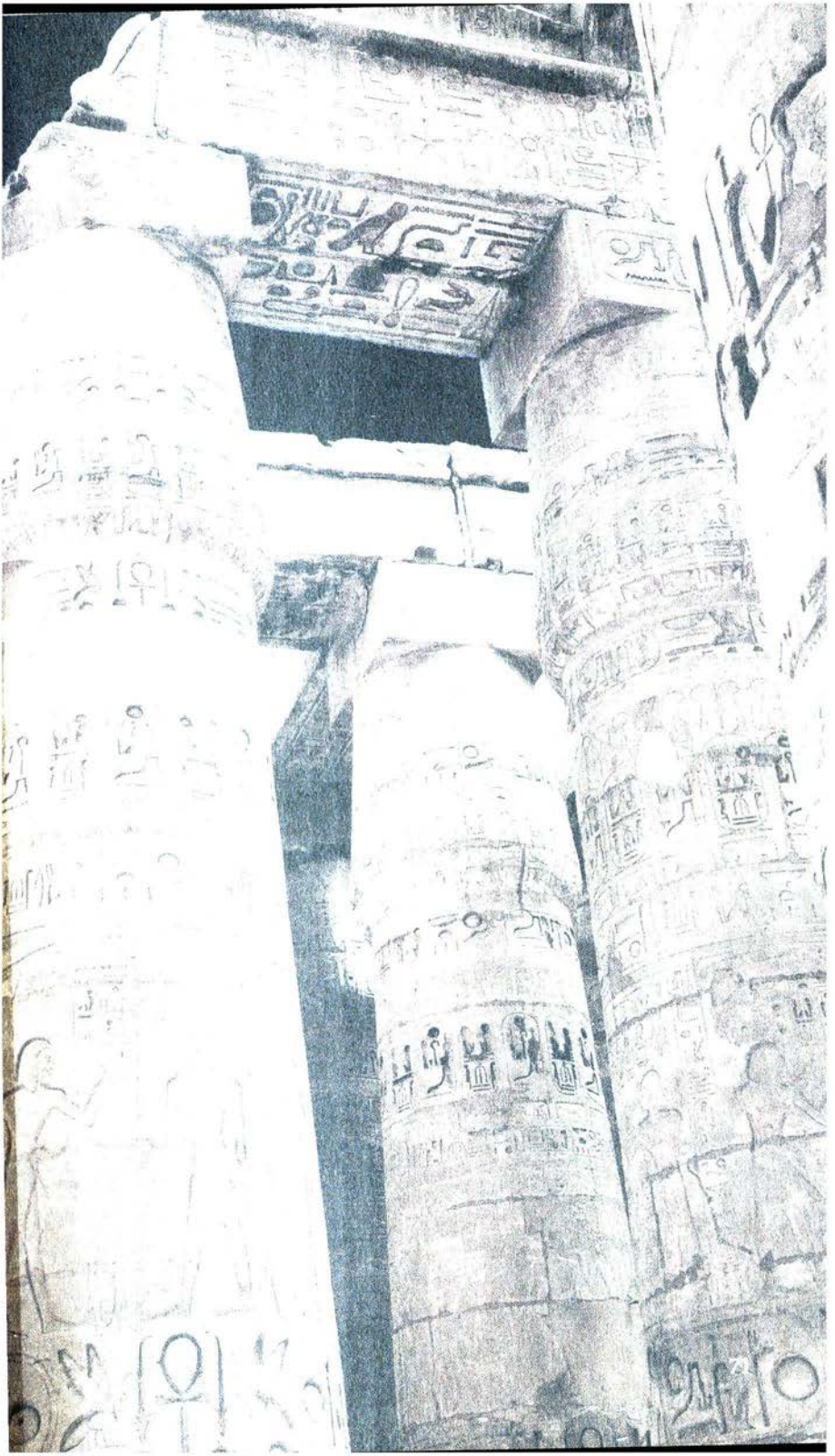
4– Çeşitli nesne, obje ve tabiat unsurlarının kullanıldığı semboller: Tüy, Asa, Kılıç, Su, Ateş, Toprak, Güneş, Ay, Gök, Ağaç, Işık, Dağ, Mağra vs...

5– Renklerin Kullanıldığı Semboller: Yeşil, Kırmızı, Sarı, Siyah, Mavi vs...

6– Tasvirler yapılarak anlatılan motifler: Cehenneme İniş, Cenneten Kovuluş, Kaybedilen Sevgilinin Bulunması, Susuz Kalan Ülke, Canavarla Mücadele vs...

Sembollerin dili çözülmeden gerçeklere ulaşılamaz

Yukarıda verdiğim örnekler, kullanılan binlerce sembol içinden,genel bir fikir vermesi için verilen birkaç örnekten ibarettir. Evrensel bir dile sahip olduğunu söylediğimiz, bu sembolik öğretim sisteminden; bütün dinler, mitolojiler, felsefeler yararlanmışlardır. Bu müesseselerin tümü, bu ortak dille anlatmaya çalıştıklarını, gelecek kuşaklara aktarmışlardır.

Peki semboller nasıl çözümlenebilir? Bu uzun ve zorlu bir çabayı gerektirmektedir. Öncelikle araştırmaya gereksinim vardır. Sembol her şeyi bir kerede asla açıklamaz. Onun üstünde karşılaştırmalı çalışmalarda bulunmak şarttır.

Semboller sadece mantık kurallarıyla çözümlenemeyeceği gibi, sadece çeşitli araştırmalar yapmakla da çözümlenemez. Sembollerin çözülebilmesinde bu iki faktörün yanında mutlaka derin bir düşünce ve belli bir ilhamla sembole yaklaşmak, yapılacak araştırmanın başarıya ulaşmasında önemli bir rol oynayacaktır.

İşte o zaman, tüm geleneksel toplumların ortak dilleriyle, hep bir ağızdan aynı sözleri aynı gerçekleri haykırmakta oldukları tüm açıklığıyla gözler önüne serilecektir. Ve yine o zaman, ayrılıktan söz etmenin anlamsızlığı, gönlümüzde bir kez daha yeşerme imkanı bulacaktır.

DİNLER, MİTOSLAR, SIRLAR...

Bir zamanlar mabetlerde kısıtlı sayıda kişiye aktarılan bu sırlar, açık bir şekilde dışarıya sızdırılmamaktaydı ama tesirin nakli prensibi gereğince, bu bilgiler halktan tamamen uzak tutulamazdı. Peki ama geri kalan insanlara bu bilgiler nasıl aktarılacaktı?...

İşte bu noktada çok evrensel bir eğitim metodu olan sembolizme müracaat edilmiş ve buradaki inisiyatik sırlar sembollere büründürülerek, diğer dış halkadaki insanlara üstü örtülerek aktarılma yoluna gidilmiştir. Bu görevi de mitolojiler, dinler ve felsefi çalışmalar üstlenmiştir.

İnisiyatik sırlar mitolojik hikayelerin ve dinsel metinlerin arasına gizlenmiş ve bu yolla insanlara üstü kapalı bir şekilde ulaştırılma yoluna gidilmiştir.

Bizim devremizden önceki devirlerde, örneğin Mu ve Atlantis'te dinler mevcut değildi. Çünkü buna ihtiyaç yoktu.

Bütün kozmik bilgiler apaçık tarzda aktarılıyordu. Sembolizm yoktu. Önce Mu Kıtası'nın, ardından da Atlantis Kıtası'nın batışına sebebiyet veren büyük tufandan sonraki dönemde yani bizim içinde yaşamakta olduğumuz dönemde mitolojilerin ve dinlerin ortaya çıktığını görüyoruz. Dünyanın gizli tarihi incelendiğinde bu gerçekler teker teker ortaya çıkmaktadır. Bizim devremiz insanlığı, yaklaşık 2000 yıldır tüm bilgileri, sembollere büründürülmüş bir şekilde elde edebilme kaderiyle karşı karşıya kalmıştır. Hiçbir zaman Eski Mu ve Atlantis'te olduğu gibi, gerçeğin apaçık yüzüyle karşılaşamamıştır.

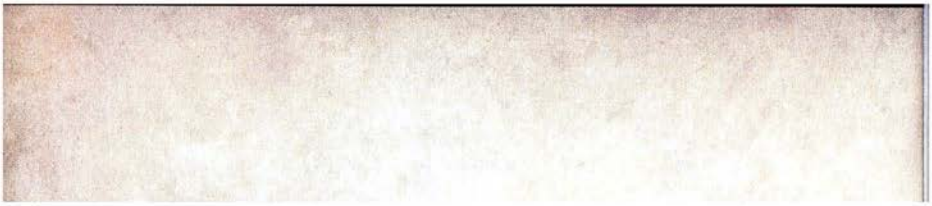
Bunun böyle olması, insanlığın aşamalı olarak aşağı iniş sürecinin içinde yaşamasından kaynaklanmıştır.

III

İNİŞ VE ÇIKIŞ YASASI

İnsanlığın Kökeni ve Geleceği

İNİŞ VE ÇIKIŞ YASASI NEDİR?

"Envolüsyon ve Evolüsyon Yasası" olarak ezoterizmde isimlendirilmiş olan *"İniş ve Çıkış Yasası"*, evrende işlemekte olan yasalardan biridir. Ezoterizmin konuları arasında bulunan en temel kavramlardan biridir.

Bu yasa evrenin her köşesinde işlemekte ve evrenin hem varoluşunu hem de evrenin sürekliliğini sağlamaktadır. Ezoterizmde bu evrenin nefes alış verişi olarak tanımlanmıştır.

Bu evrensel yasanın yeryüzünde de pek çok alanda işleyişi vardır. Örneğin, evrenin her köşesinde işlemekte olan bu yasanın varlığını kendi bedenimizde de gözlemleyebilmekteyiz. Bedenimiz de bu yasanın sonucu canlılığını sürdürebilmektedir.

Bedenimizde işlemekte olan bu yasanın pratik örneklerini çok basit örneklerle açıklamaya çalışalım: Hayatiyetimizi devam ettiren en önemli unsur nefes alış ve verişimizdir. Bu da iniş ve çıkış yasasının bizdeki işleyişlerinden biridir.

Konuyu biraz daha açalım...

Ezoterik kayıtlarda insan bedeni baş, göğüs ve karın olmak üzere üç ana bölümde ele alınmıştır. Bu üç merkezden her birinin, başlıca etki merkezi oluşturdukları üç akışkan vardır: Sinir gücü, kan ve kilüs.

Bir akışkanın, aşağı bir merkezden, örneğin karından, daha yüksek bir merkeze, yani göğüse yükselmek için yaptığı harekete evolüsyon denir.

Bir akışkanın, bunun tam tersine olarak, daha üstün, daha yüksek derecedeki bir merkezden, daha aşağı seviyede bir merkeze, örneğin baştan göğüse alçalmak için yaptığı hareke-te de envolüsyon denir. Demek ki, insanda bir evolüsyon ve envolüsyon hareketi cereyan etmektedir.

Her bir merkez (baş, göğüs veya karın) pek çok akışkan

akımına uğrayan organlarla donatılmıştır. Her merkezde öncelikle dışarıdan gelen ve bu merkezden geçtikten sonra geldiği yere tekrar geri dönen bir akım vardır:

Karın için besinler... Göğüs için solunan hava... Baş için duyumlar gibi...

Bundan başka, ayrıca, bir de aşağı merkezden gelen, evolüsyon hâlinde bir seyyal akım vardır: Göğüse gelen kilüs, başa yükselen kan.

Evolüsyon doktrinini etüt eden okültistler, doğada ve insanda güçlerin alt plânlardan en yüksek plânlara doğru olan derece derece ilerlemeleri gözlemi üzerinde dururlar.

Sindirim sistemi organları içine girmiş bir besin parçasını ele alalım. Bu besin parçası, ancak kendisini insanî organik madde, yani kilüs hâline dönüştürecek bir evolüsyona uğradığı takdirde sindirilebilecektir.

Bu, bir yasaya bağlıdır: Her evolüsyonun öncesinde bir envolüsyon mevcuttur.

Mikrokozmosta vuku bulanlar, benzer şekilde makrokozmosta da cereyan ederler. Çünkü "Yukarıdaki aşağıdakine, aşağıdaki de Yukarıdakine benzer." Ve doğal evolüsyonun anahtarı, formların uğradığı değişimlerin gözlenmesinde değil, bu şekil değişimlerinin sebebi olan envolüsyona uğramış (alçalan) güçlerin araştırılmasında yatmaktadır.

Envolüsyon ve evolüsyon doğum ve ölümde de kendisini gösterir. Fizik beden öldüğünde, ruh varlığı aşağı bir hâlden yüksek bir hâle geçer: Bu bir evolüsyondur. Tersine, yeni bir bedende doğmak icap ettiğinde ise varlık, yüksek bir hâlden aşağı bir hâle geçer: Bu da bir envolüsyondur.

Ezoterik öğretiye göre, dünya insanlığının macerası da bir envolüsyon-evolüsyon dualitesi içindedir. Bir yükselişe geçmeden önce aşağılara iniş vardır. Ayakların yere basması ve en dibe vurma olarak da ifade edilebilecek olan bu hâl, günümüzde tamamen maddî değerlere tutunan insanın durumu ile

örneklenmiş olmaktadır. Bu tam bir envolüsyon hâlidir.

Ezoterik öğreti bu düşüşün bir çıkış tarafından izleneceğini söyler. Kıyamete dek süren bu düşüş, envolüsyon, bunun akabinde bir yükselişi doğuracaktır. Kastedilen kıyamet, insanın kendi iç kıyametidir. Uyanışı, yaşamının amacını kavramaya başlayışıdır.

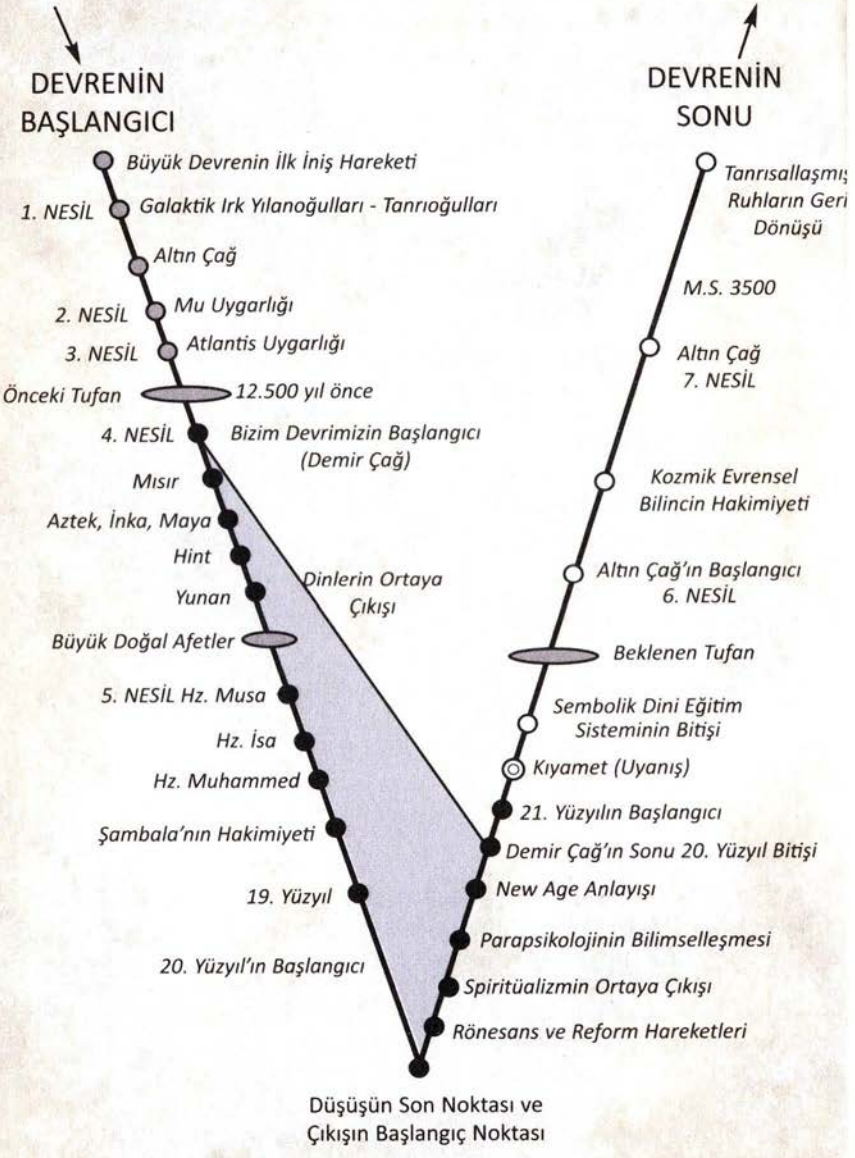
Bunun ne anlama geldiğini daha net bir şekilde ortaya koyabilmek için, ezoterizmde şimdiye kadar büyük bir sır olarak saklanan ve çeşitli kitaplarımda yer verdiğim bir şemayı sizlere aktarmak istiyorum. Bu şema insanlığın nereden gelip nereye gitmekte olduğunu net bir şekilde ortaya koymaktadır. Burada, insanlığın günümüze kadar katetmiş olduğu yolu ve bundan sonra katedeceği aşamaları açıkça görebilmek mümkündür. Uzun bir süre büyük bir sır olarak saklanan bu şemanın bir benzeri ilk kez Raul Emmanuel'in *"Les Floralies de L'esprit"* adlı kitabında kısmen yer almıştır. Size arka sayfada aktaracağım bu şemayı çok iyi tahlil etmenizi öneririm. Bu şemada Raul Emmanuel'in açıklamadığı başka ezoterik bilgiler de mevcuttur.

Böylelikle az sonra ele alacağımız insanlığın gizli kökeniyle ilgili bilgileri, bu şema vasıtasıyla çok daha kolay irdeleyebilmemiz mümkün olacaktır.

Peki şu anda bu şemanın neresindeyiz?

Bunu net ve kesin olanak cevaplayabilmek mümkün değildir. Sadece tahmini yaklaşımlarda bulunulabilir. Ezoterik kayıtlar Kıyamet'in tarihi olarak 21. yüzyılı göstermektedir. Fakat hemen belirtmekte fayda görüyorum ki, kıyamet tufanla karıştırılmamalıdır. Kıyamet başka bir şeydir, kıtaların ve uygarlıkların kısmi yokoluşlarına sebebiyet veren tufan başka bir şeydir.

Tufan tamamen dünyanın fiziki değişimiyle alakalıdır. Kıyamet ise, fiziki değişimle, kasırga ve depremlerle değil tamamıyla insanın manevi, içsel ve ruhsal değişimiyle alakalı-

DEVRENİN BAŞLANGICI
DEVRENİN SONU
Büyük Devrenin İlk İniş Hareketi
1. NESİL
Galaktik Irk Yılanoğulları - Tanrıoğulları
Altın Çağ
2. NESİL
Mu Uygarlığı
3. NESİL
Atlantis Uygarlığı
Önceki Tufan
12.500 yıl önce
4. NESİL
Bizim Devrimizin Başlangıcı (Demir Çağ)
Mısır
Aztek, İnka, Maya
Hint
Yunan
Dinlerin Ortaya Çıkışı
Büyük Doğal Afetler
5. NESİL Hz. Musa
Hz. İsa
Hz. Muhammed
Şambala'nın Hakimiyeti
19. Yüzyıl
20. Yüzyıl'ın Başlangıcı
Tanrısallaşmış Ruhların Geri Dönüşü
M.S. 3500
Altın Çağ 7. NESİL
Kozmik Evrensel Bilincin Hakimiyeti
Altın Çağ'ın Başlangıcı 6. NESİL
Beklenen Tufan
Sembolik Dini Eğitim Sisteminin Bitişi
Kıyamet (Uyanış)
21. Yüzyılın Başlangıcı
Demir Çağ'ın Sonu 20. Yüzyıl Bitişi
New Age Anlayışı
Parapsikolojinin Bilimselleşmesi
Spiritüalizmin Ortaya Çıkışı
Rönesans ve Reform Hareketleri
Düşüşün Son Noktası ve Çıkışın Başlangıç Noktası

dır. Bunların birbirleriyle karıştırılmaması gerekir.

Biri fiziki, diğeri ruhsal değişimi gösterir.

Kıyamet şuurlanmak ve ayağa kalkmak demektir. Unutulmuş bilgilerin yeniden ortaya çıkması ve sembollerle aktarılan sırların, sır olmaktan çıkarak herkesin anlayışına hitap etmesi demektir. Bu da şüphesiz ki, büyük hayal kırıklıkları ve şokları beraberinde getirecektir. O ana kadar doğru bilinenlerin hiç de zannedildiği gibi olmadığının anlaşılması, insanlar üzerinde derin sarsıntıları da beraberinde getireceği gayet iyi bilindiği için tüm dinler kıyameti, dağların yerlerinden oynayacağı, büyük bir karışıklığın meydana geleceği günler olarak tasvir etmişlerdir.

Gerçek diye yüz yıllardır savunulan pek çok kavramın hiç de öyle olmadığının ortaya çıkacağı gün ya da günlerdir. Ezoterik anlayış ve bilgilere göre kıyamet uzun bir süreyi kapsayan bir süreçtir. Tek bir günle sınırlı değildir.

Kıyameti anlatan dini tasvirlerden bir diğeri de Güneş'in kıyamette batıdan doğacağı sembolüdür. Bu belki kutupların yer değiştireceğinin de ifadesidir ama asıl bizi ilgilendiren Güneş'in ezoterik bir sembol olmasıdır. Ezoterik semboller içinde geçen Güneş: İlâhi gerçeği, birliği ve Tanrı'yı ifade eden bir semboldür. Bu açıdan bakıldığında, güneşin batıdan doğması, gerçeklerin alışılagelmiş gidişatın çok ötelerinde bulunduğunu ve sonunda insanların bu gerçekle yüz yüze geleceğini ifade ettiğini söyleyebiliriz. Yani her şeyin baştan sona değişeceğinin sembolik bir anlatımıdır. Böylelikle dinlerin ve peygamberlerin de gerçek mahiyetleri tüm açıklığıyla ortaya çıkacaktır. Tek bir cümleyle özetleyecek olursak, Kıyamet: *"Sembollerin açılması, gerçeklerle insanların karşılaşması ve insanların şuurlanması yani uyanması"* demektir.

Ezoterik bilgilere göre; eski anlayışların ve bilgilerin yerine gelecek olan yepyeni anlayışlar ve bilgilerle; insanlık yukarı çıkış sürecinde büyük bir hız kazanacak ve kaybettiği değer-

lere yeniden kavuşacaktır. Böylelikle binlerce yıldır söz edilen *"Altın Çağ"*a ulaşılacak ve daha sonra büyük devre sona erecektir.

BAŞLANGICIN MÜKEMMELLİYETİ

Ezoterizm insanlığın kökeni ve geleceğiyle ilgili önemli bilgilerle doludur. Bu bilgiler üstü kapalı bir şekilde aslında çeşitli mitolojilerde ve kutsal metinlerde de dile getirilmiş ve insanlığın kökeninin cennet olduğu, insanlığın cennetten kovulduğu anlatılmıştır.

Cennet sembolünü ezoterizmdeki anlamıyla iki açıdan ele alabiliriz:

Birincisi, dünyaya doğacak olan varlıkların bedenlerinin oluşturulduğu kozmik laboratuarın geleneksel adı olarak...

İkincisi ise, ruh varlığının şuur kapasitesi ve şuur açıklığının genişliği bakımından çok daha serbest bir hâlde bulunduğu yer olarak...

Tevrat'taki ağaç

Tevrat'ta cennette bulunan bir ağaçtan bahsedilir. Bu ağacın adı "İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı"dır.

Tevrat'ta sözü edilen "İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı" sembolüyle iyilik ve kötülüğü birbirinden ayırt edebilecek bir şuur hâli demektir. Yani bilgiyle yaşamaya dayanan bir şuur hâlidir. Buna karşılık Tevrat'ta bu ağacın meyvelerinden yemeyeceksin emrinin bulunduğu söyleniyor. Yani iyiliği ve kötülüğü birbirine karıştıracak bir insanlık çağının başlamak üzere olduğu anlatılmaya çalışılıyor.

Bu sembol ve anlatımda çizilen motif, başlayacak olan yeni devrin insanlığının içinde bulunacağı şuur hâlinin bir ifadesi olarak karşımıza çıkıyor. Yani şu anda bizim içinde yaşa-

makta olduğumuz devrin başlangıcını anlatıyor. İkilemler içinde bocalayacak olan ve şu anda halen bizim içinde yaşamakta olduğumuz bu devrin temel özelliği bu şekilde dile getirilmeye çalışılırken; Altay Yaradılış Efsanesi de bu durumu son derece benzer bir dille anlatmıştır. Efsanede yasaklanan meyvenin yenilişiyle Törüngey ile karısının tüylerinin dökülmesinden söz edilmektedir.

Tüylerle kaplı Türk atalarımız

Türk Mitolojisi'nde çok sık karşımıza çıkan, eski devirlerde yaşayan insanların vücutlarının tüylerle kaplı olması, atalarımızın maymun olduğu anlamına gelmez. İnisiyatik öğretileri ve ezoterizmi inceleyenlerin hemen hatırlayacağı gibi, "tüy" bütün geleneklerde "gerçeğin" sembolü olarak ele alınmıştır. Örneğin Mısır Mitolojisi'nde, ölen bir kimsenin ruhu cennete gidebilmesi için, Anubis tarafından bir sınavdan geçirilir. Ölen kişinin kalbi terazinin bir kefesine, bir tüy parçası ise diğer kefesine konarak Anubis tarafından tartılır.

İşte bu mitlojik anlatımda da tüy sembolünün gerçekle eş değer anlamda kullanıldığı görülmektedir. Vicdanı sembolize eden kalbin tüyle tartılması, o kişinin yaşamı boyunca gerçeklerle karşılaştırıldığında, ne kadar vicdani bir şekilde hareket edip etmediğinin sembolik bir anlatımıdır.

Tüyün gerçeğin sembolü olarak ele alındığını dikkate alırsak, Altay efsanesindeki yasaklanan meyveyi yedikten sonra Törüngey ile karısının tüylerinin dökülmesi de, artık gerçekleri kolaylıkla anlayamayacak bir şuur hâliyle yaşamaya başlayacak olan bizim devremiz insanının sembolü olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Görüldüğü gibi yeni başlayacak devrin özelliği bile, insanlığa açık bir şekilde ifade edilmemiştir. Bunun bile üzeri örtülmüştür.

Birçok dinsel metinde ve efsanede anlatılan bu sembolik bilgilerle adına "Demir Çağ" dedikleri, kalplerimizin mühürlü

olduğu bizim karanlık devremiz böylelikle başlamış oluyordu... Bundan tam 7000 yıl önce...

Bireyselliğin ve maddenin gelişmesi ile alakalı bir sürecin başlangıcıydı bu. Bu sürecin en önemli özelliği, son derece kaba ve diğer dönemlerle karşılaştırıldığında oldukça geri seviyeli, bilgiden uzak bir yaşam biçiminin başlayacak olmasıydı.

Ve nitekim öyle de olmuştur. Kozmik bilgiler unutulmuş, insan yaşamın gayesini bile hatırlayamadan bu dünyada yaşamaya başlamıştır. Bu aşağı inişin zaruri bir sonucuydu.

Tanrısallığa tırmanış

Gerek mükemmelliyetin başlangıçta olması, gerekse insanlığın ilahi kökeni ve aynı zamanda günümüzün özelliğini gözler önüne sermesi bakımından, insanlığın aşağı iniş sürecinin çok iyi tahlil edilmesi şarttır. Bu husus, ezoterizmde Tanrı'dan insana doğru bir iniş ve daha sonra insandan Tanrı'ya doğru tırmanış olarak ifade edilir. Buradaki Tanrı'yı ruh varlığının başlangıçtaki mükemmelliyeti yani fizik âleme süzülmediği - inmediği zamanki serbest hâli olarak ele almamız gerekmektedir.

Tanrı'dan insana doğru iniş, özellikle bizim devremizde şeriata, şartlandırmaya ve inanca dayalıdır. İnanç bir ön kabuldür. İçinde bilgiden ziyade ön kabul vardır. Araştırma unsuru yok denecek kadar azdır. Belki bilgiye götürücü ilk adımdır ama içinde açık bilgi yoktur. Üstü kapalı sembollerle dolu şifreli bilgiler vardır. İşte bizim devremizin gözden kaçırılan en önemli özelliği tüm hakikatlerin üstünün ağır bir sembolizmle örtülmüş olmasıdır.

İnsanlık gerçeğin apaçık yüzüyle değil, üstü örtülen, kapatılan dış kabukla meşguldür. Ve bu kabuğu, gerçeğin kendisiyle karıştırmaktadır.

Mu ve Atlantis

İnsanlığın geçmiş ve geleceğini gösteren şema incelendiğinde, Mu ve Atlantis Uygarlıkları'nın şu anda içinde yaşadığımız bizim devremiz insanlığına göre çok daha yüksek seviyede bulunduğu anlaşılmaktadır.

Ezoterik bilgilere göre Mu ve Atlantis uygarlıkları sembollerle üstü örtülmeyen apaçık bilgilere sahiptiler. Bu bilgiler Mu ve Atlantis'ten bizim kıtalarımıza taşınmış ve günümüze bunların sembollerle üstü örtülmüş hâli gelebilmiştir. Bu sembollerin üstü açılabilirse, bir zamanlar dünya üzerinde yaşamış bu uygarlıkların ne denli önemli bilgilere sahip oldukları çok daha iyi anlaşılabilecektir.

Atlantis'in varlığından yazılı kaynaklarda ilk bahseden kişi Mısır'da eğitilmiş olan Yunanlı inisiye Eflâtun'dur.

KALPTEKİ TANRI

İniş ve Çıkış Yasası'nın sembolik anlatımında Tanrısallıktan insanlığa iniş ve sonra yeniden insanlıktan Tanrısallığa doğru bir yukarı çıkıştan söz edilir. Bu tek bir cümleyle özetleyecek olursak ruhun izlediği serüvendir. Bu sözün ne anlama geldiğini görebilmek için konuyu açmamız gerekiyor...

Hiçbir yere sığmayan Tanrı, mümin kulun kalbine sığar.. Bu hepimizin bildiği ve İslâm Tasavvufu'nda sıkça karşımıza çıkan bir sözdür. Tasavvufta Hakk'ın tecelligâhı müminin kalbidir.

Kur'an-ı Kerim'in çok sayıdaki ayetinde kalplerin mühürlü olmasından söz edilir. Bu, ruhsallıktan uzaklaşan insanlığın Kur'an-ı Kerim'deki anlatım şeklidir. Yani ruhsallığın ışığının kararması demektir.

Nefsinin arzusunu ilâh edinen, Allah'ın; (hâlini) bildiği

için saptırdığı ve kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü?...
(CÂSİYE: 45/23)

Nefsini ilâh edinmek insanın kendisine tapmasıdır. Gururu, kibri, egosal büyüklüğüdür. Gözü kendinden başka hiçbir şeyi görememektir. **O nedenle de Sufiler *"hep kendine baktıkça Rabbi'ni göremezsin"* demişlerdir.**

Aydınlanma yolunda yapılması gereken, ilk başta insanın nefsine hakim olması, bir başka deyişle kendi duygu ve düşüncelerine bilinçli olarak yön verebilmesidir. Nefsine yani egosuna, gurur ve kibrine kapılmış bir insanın yaydığı egosal tesirler, astraline yoğun olarak negatif yönde etki ettiği ve astral tortularının artmasına neden olduğu için, ruhsal akışı da kaybolmakta, böylelikle insan aslında kendi özünden yani kendi ilahiliğinden uzaklaşmaktadır.

Ayette anlatılan kulakların, kalplerin mühürlenmesi ve gözlerin perdelenmesi budur.

Bu hâle gelen bir insanın ne kendisini, ne çevresini, ne varoluşu, ne de ilahiliği anlaması mümkün değildir. Ve biz insanlık olarak büyük çoğunlukla bu şekilde yaşamımızı sürdürmekteyiz. Ancak bunun sonsuza dek böyle gitmeyeceği, Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde defalarca anlatılmış, kıyamet yani uyanış, ayağa kalkış günlerinden bahsedilmiş ve dönüşümüzün Rabbimiz'e yani mükemmelliyete olacağı birçok kez vurgulanmıştır. Ezoterizmdeki *"Altın Çağ"*, Kur'an-ı Kerim'de "dönüşünüz Rabbinize'dir, dönüşünüz Bize'dir, dönüşünüz Ona'dır" sözleriyle anlatılmıştır. Nitekim, ezoterizmde bir zamanlar insanların Tanrılarla birlikte yaşadığı dönemlerden söz edilir. Bu bir zamanlar yaşanan *"Altın Çağ"*ın sembolüdür. **Yine ezoterizmde ifade edilmiş olan bizi bekleyen önümüzdeki çağ, *"Demir Çağ"*ın sona ermesiyle birlikte yeni bir *"Altın Çağ"*dır.**

"Kalbin mühürlü olması" içinde yaşadığımız Demir Çağ'da insanların şuurlarının kapalı olarak yaşamakta olduğunun sembolüdür. Yani insanlık olarak büyük bir çoğunlukla uyumaktayız ama uyuduğumuzun farkında değiliz. Bu nedenle de ayette *"farkında değildirler"* denmiştir.

Din dilinde *"kalp"*, ilâhi gerçekliğin tecelli yeridir. İnsanın ölümsüz beni de kalp ile dile getirilmiştir. Kalp insanın içdünyasının merkezi olarak sembolleştirilmiştir.

Ezoterizmde olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'de de *"kalp"* sembolü kullanılmıştır. Kalplerin mühürlü, kilitli ya da hastalıklı olması tarzında çeşitli benzetmelerle ayetlerde bazı bilgiler aktarılmaya çalışılmıştır:

> Yoksa, kalplerinde hastalık olanlar Allah'ın, kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar? Biz dileseydik, onları sana gösterirdik de, sen onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun, sen onları, konuşma tarzlarından da tanırsın.
>
> (MUHAMMED: 47/29,30)

Konuya ezoterik bilgiler ışığında yaklaşmayanlar ilk insanların kalbin, duyguların merkezi olduğuna ve ruhun burada oturduğuna inandıklarından bahsetmişlerdir. Ancak durum böyle değildir. İlk insanlar kalp şakrasının varlığını ve işlevini bildikleri için sembolik olarak böyle bir açıklama yapmışlardır.

Kalple kastedilen aslında *"kalp şakrası"* ve bu şakranın işlevidir. Kalp şakrası akıl ve idrak yeteneklerinin merkezidir. Semavi kalbe bağlayan spiritüel bir güç ve kapsama sahiptir. Bu nedenle ruhsal enerjinin bize sağladığı büyük sezgi gücünün de merkezi konumundadır.

Ayrıca yeşil renk enerjisinin de emildiği şakradır. Yeşil renk sakinleştirici bir özellik taşıdığı için, enerjimizi dengeler

ve şefkat duygularımızı artırır. Dostluk, ümit, inanç ve barış duygularının geliştirilmesine yardımcı olur. Yeşil renk her türlü büyümeyi ve ilerlemeyi hızlandıran bir özelliğe sahiptir.

Kutsal kitaplar *"Tanrı'yı bütün kalbinizle ve ruhunuzla sevin"* derken; sevgiyi, ruh ve kalple özdeşleştirmelerinin sebebi buydu.

Bu ezoterik bilgi unutulmuş olsa da, günümüzde insanlar sevgiden bahsederlerken tüm duyu merkezlerinin beyinde toplandığı bilinmesine rağmen, içgüdüsel olarak ellerini başlarına değil kalplerine götürürler.

Kur'an-ı Kerim'de kullanılan *"kalp sembolü"*nü bu bilgiler ışığında ele alacak olursak hastalıklı kalplardan neyin kastedildiği açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Kalp gözlerini açan bir nur... Bir ışık...

> Bu (Kur'an) insanların kalb gözünü açan bir nur, kesin bilgi edinmek isteyen bir toplum için de hidâyet ve rahmettir.
> (CÂSİYE: 45/20)

Kalp gözü doğrudan algının sembolüdür. Spiritüel, ilâhi tesirlerin doğrudan algılandığı kalp şakrasına karşılık gelir.

Ayette Kur'an-ı Kerim'in inananların kalp gözünü açan bir ışık olduğunun söylenmesi onun Arapça okunurken yaydığı enerjiler ve titreşimlerinden dolayıdır. Sonrasında ise Kur'an-ı Kerim'in bilgi edinmek için doğru yolu göstermek için gönderildiği ifade edilmiştir. Yani hem okunurken meydana getirdiği manyetik etkisinin bulunduğu, hem de bilgilendirme ve doğru yolu gösterme özelliğine sahip bir kitap olduğu bu ayette anlatılmıştır.

Bütün bu anlatılanlar, ruhun başlangıçtaki mükemmelli-

yetini bu dünyada yaşarken yeniden hatırlayacağını ifade etmektedir. İşte ezoterizmde sözü edilen Tanrısallıktan insanlığa iniş ve yeniden Tanrısallığa yükseliş ifadesinin ardında bu bilgiler yatmaktadır.

Tanrısal İnsan

İnsanın Tanrısallığı ezoterizme göre ruhsallığından gelir. İnsan yeryüzünde yaşarken madde ile olan yoğun birlikteliğinde bu özelliğini tam olarak kullanamamaktadır.

Spiritüel bilgilerde söz edilen insanın yeryüzündeki tekamülü bu özelliğini yeniden hatırlayacağı anlamındadır.

Tanrısal ışığın bir parçası olan ruh, hiçbir zaman ölmez ve yegane amacı ayrıldığı ana kaynağa dönmektir. Bunun da tek yolu, evrensel bir yasa olan yükselme, yani tekamüldür.

Aslolanın ruh ve ruhun tekamülü olduğu bu nedenle söylenmiştir. Ruhun tekamülünü, yani çıktığı ana kaynağa dönmesini sağlayan evrensel yasa, şu anda üzerinde durduğumuz *"İniş ve Çıkış Yasası"*dır.

Doğu ezoterizminde bu konu şöyle özetlenmiştir:

En alt düzeydeki varoluşun ifadesi olan cansız varlıklardan, en üst düzeydeki Kamil İnsana kadar ruhun ulaşmasını sağlayan yeniden doğuş zinciri ancak ruhun mükemmele ulaşması ile kırılabilir.

Tanrısal fışkırmanın bilinen en üst düzey ifadesi olan insan, iyi ve kötünün savaştığı alandır. Aslolan iyilik olduğu, evrenin tümü sevgi üzerine kurulu bulunduğu için, ancak iyi bir insanın ruhu, kamil insana dönüşebilir ve Tanrı ile bütünleşebilir.

Tanrısallığın bir yansıması olan insan, dolayısıyla Tanrı'nın bir ifadesidir. Bu nedenle, insan tanrıdır veya *"ben tanrıyım"* demek ne denli doğru ise, tanrı insandır demek de o

denli yanlıştır.

Ezoterik öğretilere göre ***"İnsan Tanrısı'na benzemektedir. Ve insanda Tanrısal bir güç gizlidir."***

Bu sırrın daha sonra gelen çeşitli toplumların dinsel öğretilerinde de farklı sembollerle dile getirilmiş olduğunu görmekteyiz.

Örneğin:

Eski Yunan'da: Tanrı insanın içinde uyumaktadır... Ve inisiyasyonla bu gizli güç uyandırılabilir.

Müslümanlık'ta: Hiçbir yere sığmayan Tanrı, mümin kulunun kalbine sığmaktadır. *"Biz size şah damarınızdan da yakınız"* sözüyle bu durum Kur'an-ı Kerim'de de dile getirilmiştir.

Tek Tanrı ve Teklik

Ezoterik düşüncenin temelinde tek tanrı düşüncesi vardır. Varolan herşey tanrıdan doğmuştur ve onunla özdeştir. Evren ve Tanrı birdir.

Görünen aslında bir ve aynı şeydir. Çokluk tekliğin bir göstergesidir.

Ezoterizme göre Tanrı sadece yaradan değil, varolandır ve evrendir. Önsüz ve sonsuz olan tanrı *"makrokozmos"*da da, *"mikrokozmos"*da da kendisini tezahür ettirmektedir.

Görüldüğü gibi ezoterizmde çok önemli bir yeri olan bu yasa birden fazla alanda kendisini tezahür ettirmektedir.

Varoluşun gerçeğine ulaşabilmek için bu yasanın nasıl evrenin çeşitli alanlarında işlemekte olduğunu çok iyi anlamaya çalışmak gerekir. Birçok soruya cevap bu yasanın niteliğinde gizlidir.

IV

EZOTERİK GELENEĞİN KÖKENLERİ

ÜÇ BÜYÜK GELENEK

İnisiyatik çalışmaların temel prensipleri ve uyguladıkları metotları belirlidir. Bu metot ve prensiplerin kökeni ise Atlantis ve Mu Uygarlıklarına bağlıdır. Bu metotlar ilk kez Mısır'da, Tibet'te, Orta Asya ve Amerika Kıtası'ndaki Yucatan bölgelerinde kurulan mabetlerde bizim devremiz insanlarına öğretilmeye başlandı.

Bu merkezlerden Mısır ve Hint geleneklerinin bir başka görevi daha vardı. Bu sırları çevre ülkelerden gelenlere de öğretmek... İlk olarak Mısır ezoterik bilgilerini Yunan'a taşıdı ve burada da önemli inisiyatik merkezler kuruldu.

Daha sonraları birçok dinin içinde gerçekleştirilen tüm ezoterik çalışmalar bu üç büyük gelenekten beslenmişler ve bu gelenekler tarafından eğitilen rahipler tarafından kendi dini inanç sistemleri içinde bu bilgileri kendilerine uyarlayarak kendi ezoterik çalışmalarını oluşturmuşlardır.

Kabala Ezoterizmi, Hristiyan Ezoterizmi, İslâm Ezoterizmi ve diğer tüm ezoterik eğitim sistemleri için bu geçerlidir...

İşte böyle bir görevi üstlendikleri için bu bilgilerin kaynağı olarak Mısır, Hint ve Yunan gelenekleri gösterilmiştir.

ATLANTİS'TEN MISIR'A

O yıllarda dünya üzerinde çok ciddi doğal felaketler yaşanmaktaydı ama henüz tüm dünyayı etkileyecek olan o büyük tufan meydana gelmemişti.

Kendisine verilen görevi Mısırlı rahipler yerine getirmeye başladılar. Bu görevi Mısır'ın yerine getirebilmesi için öncelikle mabetlerin kurulması gerekiyordu. Gerekli olan mabetler bizzat Atlantisli bilgelerin yardımlarıyla inşa edildi. Daha önce Mu Kıtası'nın batışından önce de bu bölgeye göçler düzenlen-

mişti ama Mısır'ın İnisiyatik çalışmalarının başlaması ve çevre ülkelerden gelen adayların eğitilmeye başlanması Atlantis'ten düzenlenen göçlere dayanır.

Bu büyük felaketler zinciri henüz daha başlamadan önce Mu ve Atlantisli rahipler yaşanacaklardan haberdardılar ve bu konuda halklarını çok önceden uyarmışlardı.

Beklenen Tufan'dan en az etkilenecek olan bölgeler tespit edildikten sonra buralara yoğun göçler düzenlemeye başlamışlardı. İşte bu bölgelerden biri de Mısır topraklarıydı.

Mısır önce Mu'dan yoğun göçler almıştı. Tarihçilerin bir zamanlar bir türlü içinden çıkamadıkları; *"Bir anda böylesine ileri düzeyli bir uygarlık Afrika'nın Kuzeyi'nde nasıl oluşmuştur?"* sorusunun cevabı işte bu göçlerde yatmaktaydı.

Tarihin çok eski dönemlerinden başlayan, Atlantis'le Mu arasında sürekli bir irtibatın olduğu bilinmektedir. Bu irtibat Mu Bilgeliği'nin Atlantis'e taşınmasında çok önemli bir rol görmüştür.

Orta Asya'nın muhtelif yörelerinde bulunan çok eski bir kültüre ait bilgiler veren taş tabletlerden elde edilen ezoterik bilgilere göre, Mu'ya indirilen kozmik öğretinin kaynağı *"Sirius Kültürü"* idi.

Bu öğreti ilk kez Mu'da yaşam bulmuş ve oradan da Atlantis'e taşınmıştır. Ancak zamanla Atlantis'te bu öğreti dejenere olmuştu. O günlerde yaşananları ezoterik kayıtlar ayrıntılı bir şekilde anlatmaktadır. Şimdi o kayıtlarda sözü edilen gelişmeleri özetle sizlere aktarıyorum:

Atlantis'teki Osiris Öğretisi

Mu Kıtası'nın sulara gömülmesinden bu yana binlerce yıl geçmişti... Mu'nun batışından sonra Mu Kültürü uzun bir süre Atlantis'te yaşatılmaya devam etti. Bu süre içinde dünyanın kalbi Atlantis'ti...

Yıllar süren göçler Mısır'ı adeta küçük bir Atlantis'e çevirdi. Orjinali Atlantis'te olan ve sırların merkezi konumunda-

ki *"Yüce Piramit"*in bir benzeri Mısır'da da inşa edildi.

Ancak ortada çok önemli bir sorun vardı... Dünya'nın kapısını yeni bir doğal afetler zinciri daha çalmak üzereydi...

Elde edilen tüm bulgular bu seferki yıkımdan en çok zarar görecek bölgelerin başında Atlantis Kıtası'nın geleceğini gösteriyordu...

Fakat ortada bir başka sorun daha vardı...

Mu Kıtası'nın batışından sonra geçen süre içinde Atlantis'te *"Osiris Öğretisi"* adı altında yaşatılmaya devam eden Mu'dan gelen kozmik kökenli bu öğreti, ikiye ayrılmış durumdaydı. *"Bir'in Oğulları"* ve *"Belial'in Oğulları"* adı altında ikiye ayrılan Atlantisliler, kendi aralarında önce zıtlaşmayla başlayan ve sonrasında çatışmaya hatta kıta içinde büyük bir savaşa dönüşen bir kutuplaşmanın içinde bulunuyorlardı.

Ezoterik yazıtlarda günümüzden 18 - 20 bin yıl önce yaşamış olan Atlantisli bir bilgeden söz edilmektedir. Bu kişinin adı Osiris'tir. O dönemlerde Atlantis'te başlayan dejenerasyon had safhaya ulaşmıştı.

Osiris bilgisini derinleştirmek üzere doğduğu ülke Atlantis'i terk edip Mu Kıtası'na gitti. Oradaki Naakal Okulları'nda *"Mu Kozmik Öğretisi"* ile ilgili inisiyatik dersler aldı. Daha sonra Atlantis'e geri döndü. Tüm yaşamını Atlantis halkını aydınlatmaya ve Mu Kültürü'nü anlatmaya adayan Osiris, birtakım çıkarları uğruna Kozmik Öğretiyi yozlaştırmış Atlantis rahip sınıfının etkisi altında oluşan yanlış anlayışları ve uydurma kavramları düzeltmeye çalıştı.

Halktan çok büyük destek gördü. Halk kısa süre içinde ona büyük bir sevgi ve saygıyla bağlandı. Sonunda Atlantis'in ruhani lideri oldu. Kendisini Atlantis Kralı Uranos'un yerine getirmek istediler. Fakat o bunu kabul etmedi.

Ölümünden sonra kendisine bağlı inisiyelerce adının yaşatılması için, Atlantis'te yaymaya çalıştığı Mu kökenli Kozmik Öğreti'ye *"Osiris Dini"* adı verildi. Ve binlerce yıl bu öğreti Atlantis'e hakim oldu.

TUFAN YAKLAŞIYOR

İnsan bedeninde nasıl ki enerji giriş ve çıkış noktaları varsa, Dünya'nın da buna benzer şakraları vardır.

Atlantisliler Dünya'ya ait güç akımları başta olmak üzere, belirli kozmik güçlerin mahiyetini ve nasıl işlediğini biliyor ve bunları dikkatli bir şekilde yaşamlarının çeşitli alanlarında kullanabiliyorlardı. Çeşitli doğa olaylarına da bu güçler sayesinde müdahale edebiliyorlardı. Jeofizik afetlere karşı da bu güçlerden yararlanıyorlardı. Belirli yerlere diktikleri piramitler bu alanda da önemli bir fonksiyon görmekteydi.

Ancak şimdi durum çok değişmişti. **Her iki grubun da ellerinde bulunan kozmik kökenli bilgiler ve sırlar farklı amaçlarda kullanılmaya başlanmıştı.** *"Bir'in Oğulları"* adı verilen grup Osiris Öğretisi'ne ilk günkü safiyetiyle bağlı kalmış, buna karşın *"Belial'in Oğulları"* ise bu bilgileri ve bu bilgilerden elde ettikleri psişik - majik güçleri negatif alanlarda kullanmaya başlamışlardı.

Böylelikle Dünya üzerinde ilk kez kara maji uygulamaları ortaya çıkmış oluyordu. Kozmik kökenli bilgilerden elde edilen psişik güçler ve buna bağlı olan majik uygulamaların negatif alanda kullanımı öncelikle dünyanın aurası üzerinde çok ağırlaştırıcı bir etkiye neden olmuştu. Kara maji uygulamalarından ortaya çıkan negatif yüklü enerjiler, Dünya'yı adeta *"kara bir bulut"* gibi her geçen gün biraz daha kaplıyordu.

Bu, daha sonraki yüzyıllarda etkilerini bizim devremiz insanlığına da taşıyacak olan, çok önemli bir yol ayrımının başlangıcıydı. Psişik güçlerin negatif alanda kullanımı o denli ileri bir boyuta ulaşmıştı ki, bu tekniklerden yararlanılarak, yerkürenin tektonik güçleri bile faaliyete geçirilebilmekteydi. Ancak bütün bu yapılanların Yerküre'nin dengesini nedenli bozduğu hiç hesap edilmiyordu.

Belirli periyotlarla Dünya üzerinde yaşanan kozmik kökenli bazı doğal afetlere, bir de bu etkenler ilave olmuştu. Kaçınılmaz son tüm gücüyle geliyorum diyordu...

Dünya'nın dengeleri bozuluyor...

Atlantis'deki Osiris Rahipleri yaklaşmakta olan felakete karşı halkı uyarmak için her yolu deniyorlardı.

Eski Mu Kültürü'ne sadık kalan Osiris Rahipleri kendi aralarında yaptıkları son toplantıda yaklaşmakta olan büyük yıkımı tüm ayrıntılarıyla ele almışlar ve yapılması gerekenleri birkaç ana başlıkta toplamışlardı:

1– Halihazırda "Osiris Öğretisi" adı altında varlığını sürdüren Mu Kültürü'nün gelecek kuşaklara her ne şekilde olursa olsun aktarılmasına olanak sağlanmalı ve dünya üzerinden tamamen kaybolmasına izin verilmemeli.

2– Daha önce Mu'nun Naakal rahiplerince oluşturulan gizli yeraltı merkezleriyle irtibata girilmeli ve bu merkezlerin yeni kurulacak merkezlerle irtibatlandırılması sağlanmalı.

3– Yaşanacak afetlerden kısmen daha az etkilenmesi beklenen çevre kıtalardan Amerika ve Afrika'nın Kuzey bölgelerindeki tespit edilen yörelere sürdürülmekte olan göçler yoğunlaştırılmalı ve mümkün olduğunca halkın büyük bir bölümünün buralara göç etmesi için her türlü imkân seferber edilmeli.

Ve bütün bunlar olabildiğince çabuk gerçekleştirilmeliydi. Çünkü yaklaşmakta olan felaketler zincirine fazla bir zaman kalmamıştı.

Ancak kıtalarının batmayacağına inanan *"Belial'in Oğulları"* buna gerek olmadığını ileri sürüyorlardı. Beklenen doğal afetlerin kıtalarını kesinlikle batırmayacağından emindiler. Örnek olarak da daha önce Mu Kıtası'nın batışına neden olan doğal afetlerde Atlantis'in batmamasını gösteriyorlardı.

AGARTA VE ŞAMBALA

Atlantis'in belli bir bölümü parçalanarak sulara gömüldüyse de tamamen ortadan kalkmamıştı. Ancak bu sefer tehlikenin merkezinde Atlantis vardı. Çünkü tektonik aktivite hissedilir bir şekilde dengesizleşmiş durumdaydı. Ama Belial'in Oğulları için korkulacak bir şey yoktu!...

Başını rahiplerin çektiği bu iki grubun çevresinde halk tam anlamıyla ikiye bölünmüş durumdaydı. Fakat bu bölünüş yarı yarıya değildi. İbre *"Belial'in Oğulları"*ndan yana ağır basıyordu. Halkın yarıdan çok daha fazlası *"Belial'in Oğulları"*nın yanında yer almıştı... Vatanlarından ayrılıp herşeye yeniden başlamanın zorluğu da buna eklenince, halkın büyük bir bölümü ilk başta göç etmek istemedi.

Ta ki, felaketler birbiri arkasına gelmeye başlayıncaya kadar... Atlantis büyük sarsıntılarla parçalanmaya başlamıştı... Sonunda *"Belial'in Oğulları"* da göç etmekten başka bir şanslarının kalmadığını fark ettiler...

Benzer fakat farklı iki uygarlık ortaya çıkıyor:
MAYALAR ve AZTEKLER

Atlantisliler kıtalarının tamamen sulara gömülmesinden önce her iki grubun temsilcileri çevre kıtalara göç ettiler.

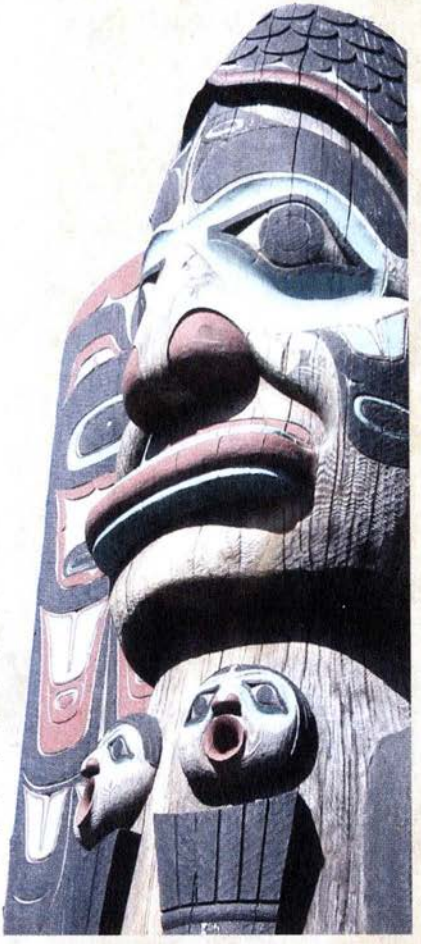
Avrupa üzerinden Orta Asya'ya kadar göçler düzenlendi. Ancak en fazla göç alan topraklar Atlantis'e yakınlığından dolayı Amerika Kıtası oldu. Amerika Kıtası'na her iki grubun temsilcileri de gelerek yerleşim birimleri oluşturdular.

"Belial'in Oğulları" ve yandaşları yoğun olarak Kuzey Amerika topraklarına yerleştiler. Daha sonraları tarih kitaplarımızda karşımıza çıkacak olan Aztekler'in atalarını oluşturdular ve burada da Kara Maji uygulamalarına devam ettiler.

Buna karşılık *"Bir'in Oğulları"* Orta Amerika'yı tercih ettiler. Çünkü bu bölgeye ve bu bölgenin daha Güney uçlarına da-

ha önceleri Mulular tarafından göçler düzenlenmiş ve Mayalar adı altında bir yerleşim birimi oluşturulmuştu. *"Bir'in Oğulları"* bu bölgede kendilerine kolaylıkla bir yer edinebildiler.

*"Belial'in Oğulları"*na bağlı grupların Mayalar'ın bulunduğu bölgenin Kuzey kısımlarına yerleşmeleri, Orta Amerika'da bulunan Mayalar'dan çok farklı bir toplumun, Kuzey Amerika'da ortaya çıkmasına neden olmuştu... Günümüzde Amerika Kıtası'nın yerlileri olarak nitelendirdiğimiz Aztekler ve Mayalar'ın temelde birbirlerine benzeseler de birçok noktada ayrı özellikler göstermelerinin nedeni işte buna dayanıyordu... Örneğin, Mayalar'da insan kurbanlarının görülmemesine karşın Aztekler'de inanılmaz boyutlara ulaşan insan kurban edilişinin nedeni de, bu göçlerdeki farklılıklardır.

"Belialin'in Oğulları" ŞAMBALA'yı kuruyor...

Belial'in Oğulları'nın başını çeken rahiplerin önde gelenleri, sahip oldukları gücü daha da artırmak ve etkilerini daha geniş alanlara yayabilmek için, Avrupa'dan Orta Asya'nın içlerine ve Tibet'in dağlık kesimlerine kadar gelip buralarda gizli yeraltı tüneller sistemleri ile bağlantılı gizli tarikatlar oluşturdular.

Oluşturulan bu gizli yeraltı tarikatı, örneğini daha önce Mulular tarafından oluşturulan gizli yeraltı ezoterik merkezi Agarta'dan almıştı.

Böylelikle daha önce Mu'dan gelen Naakal rahiplerince kurulan merkeze alternatif olarak, bir başka merkez daha kurulmuş oldu. Bu merkez daha sonraları ezoterizmde şambala olarak anılmaya başlandı.

Zaman zaman günümüzde yayınlan bazı kitaplarda Agarta ile Şambala'nın sanki iki ayrı merkez değil de, tek bir merkezin iki ayrı ismiymiş gibi kullanılması, bu her iki grubun da köken itibarıyla aynı sırlara sahip olmasından kaynaklanmıştır. Ancak arada önemli bir farkın olduğu, bazen bilerek bazen de bilmeden göz ardı edilmiştir. Bu iki grubun en büyük ortak noktası her ikisinin de Atlantis'ten gelmiş olmalarıydı. İşte bu nedenle bazı yazarlarca, bu grupların birbirlerinden bir farkının olmadığı düşünülmüş olabilir. Ancak bu merkezlerden biri pozitif alanda diğeri ise negatif alanda faaliyet göstermekteydi... Ve bu, günümüze kadar böyle devam etmiştir!...Bu merkezler bizim devremizde çok önemli fonksiyon görmüşlerdir. Özellikle de şambala...

Demir Çağ için Şambala'ya ihtiyaç vardı

Bu ara başlığımızın ifade ettiği anlam ilk başta biraz tuhaf gelebilir. Evet, Demir Çağı için Şambala'ya ihtiyaç vardı. Şimdi hem anlatılması, hem de anlaşılması oldukça zor olan bu konuyu çeşitli açılardan ele alarak, elimizden geldiğince anlaşılır bir şekilde açmaya çalışalım:

"Şambala" ve *"Agarta"* ile ilgili yayınlanmış ve kaynak gösterilebilecek oldukça az sayıda kitap vardır. Bu konuyla ilgili elimizdeki bilgi ve belgelerin büyük bir bölümü Ezoterik Öğretiler'den elde ettiğimiz bilgilere dayanmaktadır.

Ancak az sayıda da olsa bazı yazarlar Şambala konusuna değinmekten çekinmemişlerdir. Çekinmemişlerdir diyorum

çünkü çekinmelerini gerektirecek bir meseleyle karşı karşıya olduklarını biraz sonra siz de yakından fark edeceksiniz!...

Bu konuda bazı açıklamalar yapabilen ender yazarlardan biri Jacques Bergier'dir. *"Les Livres Maudits"* isimli kitabında bu konuyla ilgili olarak Jacques Bergier, Şambala'nın uzantılarına ***"Kara Tarikat Üyeleri"*** tanımlamasını getirmiş ve bu tarikatın amacını şöyle açıklamıştır:

> İnsanları bilgelikten uzak tutmak, cahil bırakmak ve birtakım sırlarla insanların karşılaşmalarını önlemek amacıyla büyük bir organizasyon kurulmuştur. Bu organizasyonun üyeleri tüm dünyaya yayılmış durumdadır. Bu tarikat ezoterik bilgileri ve belgeleri yöntemlice yok etme konusunda büyük bir başarıya ulaşmışlardır. Bu kara cüppelilerin uygarlık kadar eski olduklarıyla ilgili elimizde ciddi deliller bulunmaktadır.

Evet, gerçekten de, *"Kara Tarikat Üyeleri"*nin uygarlık tarihi kadar eski olduklarıyla ilgili elde ciddi deliller bulunmaktadır. Elimizdeki bulgular, *"Kara Tarikat Üyeleri"*nin bizim devremize ait uygarlık tarihi içindeki her dönemde etkin bir rol oynadıklarını göstermektedir. Bunları maddeler hâlinde aktarmak bile birkaç kitap konusu olacak kadar çoktur.

Şambala'nın tarih içinde; geçmişten günümüze kadar yaptığı inanılmaz komploları ve dünyadaki hangi grup, kurum ve kuruluşlarla hatta devlet yöneticileriyle irtibata girdiklerini belgeleriyle ortaya koymak mümkündür. Bunların birçoğu bilinmektedir. Ancak bunların çok küçük bir kısmı kamuoyuna duyurulmuş durumdadır.

Şambala ile Agarta'nın Ortak Yönü

Her iki gruba da bakıldığında, hem Şambala'nın hem de Agarta'nın ezoterik bilgileri gizledikleri görülmektedir. Bu bakımdan konu ele alındığında her iki grup arasında uygulama-

da bir ortaklıktan sözedilebilir.

İşte konunun aydınlatılması gereken bir diğer noktası da burada düğümlenmektedir. Mu kökenli kozmik öğreti hiçbir zaman bizim devremizde açık olarak insanlara anlatılmamıştır. Bu sırlara sahip rahiplerce bunlar gizli tutulmuş, çok az sayıdaki kişiye bu bilgiler açıklanmıştır. Bu açıdan bakıldığında sanki bu rahiplerin de negatif kutba hizmet ettiği düşünülebilir. Ancak bu bakış açısı, gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü bu grubun rahipleri ve bu gruba bağlı sonra gelen rahipler, bu bilgileri hiçbir zaman negatif alanda kullanmamışlardır. Bu bilgileri saklamışlar ancak hiçbir zaman yok etmemişlerdir. Çünkü onların gayet iyi bildikleri bir gerçek vardı:

Dünyanın fiziksel ve ruhsal olarak aşağıya iniş sürecine girebilmesi için bu bilgilerin üstünün örtülmesi gerekmekteydi.

İnsanlığın aşağıya inebilmesi için gerekli olan bir diğer şart da, negatif enerjilerin pozitif enerjilere nazaran daha çok kullanılmasının gerekliliğiydi. Bu açıdan bakıldığında Şambala'nın insanlığın aşağıya iniş sürecinde ilerleyebilmesinde çok önemli bir fonksiyon gördüklerini rahatlıkla söyleyebiliriz. **Evet, bu açıdan bakıldığında Şambala çok önemli bir vazifeyi üstüne almış olduğu görülmektedir.** Çünkü Demir Çağ olarak nitelendirilen bizim devremize ait insanlık ailesinin pozitif enerjiden daha çok, negatif enerji kullanma tatbikatı yapmaları hedeflenmişti. Peki ama neden? Bunun tek bir cevabı vardı. İnsanlığın ruhsal ve fiziksel gelişimleri için böyle bir inişin tatbikatı gerekliydi. Ruhun kendi içindeki ışığı en zor şartlarda bile yaşatabilme hünerini gösterme becerisini nasıl göstereceğinin bir sınavı içine girilmişti. Bu süreç, bizim devremizin başlangıcından günümüze kadar sürmüştür. Bu süreç içinde yani 10.000 yılı aşkın bir süredir, dünya üzerinde eşi benzeri görülmemiş negatif alanda gerçekleştirilen tatbikatlarla son derece zorlu bir dönem yaşanmıştır.

Bu süreç içinde dünya üzerinde bitip tükenmeyen savaşlar bunun en canlı örneğiydi. Savaşlar ne yazık ki, günümüz-

de de hâlâ devam etmekte ve bu negatif sürece hizmet edenler hâlâ bulunmaktadır.

Şambala ve "Şeytan Plânı"

Dini Literatür'de Şeytan'la anlatılmak istenen meselenin özüyle, bu ezoterik geçmiş arasında önemli paralellikler vardır.

Kur'an-ı Kerim terminolojisinde de şeytan, aslında bir melek olarak anılır ama isyan ettiği için diğerlerinden ayrılır. Yani aynen, aynı bilgilere ve kökene sahipken Agarta ile Şambala'nın birbirlerinden ayrılması gibi...

Dini terminolojide şeytan olarak sembolleştirilen bu kavramla anlatılmak istenen, negatif enerjilerin yoğunlaştığı merkezdir. Dinlerde ve mitolojilerde geçen şeytan sembolü öncelikle negatif fiil ve enerjilerin sembolüdür. Daha açık olarak söylemek gerekirse: **Negatif enerjileri yaymakla görevli bir ruhsal plânın dini terminolojideki ismidir.**

Dünya üzerinde nasıl Agarta ve Şambala olarak biri pozitif diğeri ise negatif kutbun temsilcileri ortaya çıkmışsa, bu oluşumun desteklenmesi ve yaygınlaştırılabilmesi için ruhsal alanda da bunların desteklenmesi gerekmekteydi. Hatta önce ruhsal plânda bu oluşumun gerçekleştirilmiş olduğunu söyleyebiliriz. Önce ruhsal plânda gerçekleşen bu kutuplaşma daha sonra fizik dünyaya yansımış ve Agarta ve Şambala olarak iki ayrı kutup ortaya çıkmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen şeytan plânıyla irtibatlı olan rahiplerin de Şambala'nın rahipleri olduğunu söylemeye gerek yok sanırım.

Neyse bu ayrı bir konu... Biz gelelim Atlantis'ten Mısır'a yapılan göçlere...

OSİRİS ÖĞRETİSİ'NİN MISIR'A GELİŞİ

Atlantis'ten yapılan göçler, bölgenin *"Aşağı Mısır"* olarak tabir edilen kesimine yapıldı. İlk büyük yerleşim birimi ve ilk büyük mabet Nil Deltası'ndaki Sais'te kuruldu.

Daha önce Osiris Öğretisi'nin Atlantis'te nasıl bir gelişim gösterdiğini görmüştük. Atlantis'ten Mısır'a gerçekleştirilen göçlerle, sözünü etmiş olduğumuz Osiris Öğretisi de Mısır'a taşındı.

Osiris Öğretisi'nin Mısır'a getirilişi, Atlantisli bir bilge olan Thot tarafından M.Ö. 14 bin yıllarında gerçekleştirilmiştir. Yani Atlantis'in batışından yaklaşık 4.000 yıl önce...

Thot zamanından Menes zamanına kadar yani M.Ö. 14.000'den M.Ö. 5000'e kadar geçen tam 9000 yıl boyunca bu öğretinin gizli mabetlerde korunması Horus ünvanı ile anılan rahiplerce sağlandı.

Bu konuda en açık yazılı kaynaklardan biri Herodot'a aittir. Herodot şöyle der:

> Horus, Kral Menes tahta geçmeden evvel Mısır'ın hiyararşik yöneticisiydi.

Benzer bir başka anlatım da Mısırlı rahip ve tarihçi Manetho tarafından kaleme alınmıştır:

> Mısır'daki bilgeler yönetimi 10.000 yıl devam eder. Bilgeler, hiyerarşinin başındaki hükümdardılar.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ise Horusla ilgili şöyle bir tanımlama yer alır:

> Horus, ilâhi babasının özünden geldi. Mısır'ın Yöneticisi oldu.

Gelenler kültürleriyle birlikte gelmişler ve bir anda Mısır'da büyük bir inisiyatik merkez kurmuşlardı. Ancak mabetlerin derinliklerinde saklanan bu ***"inisiyatik sırlar"*** dışarıya hiçbir zaman tam olarak açıklanmadı. Halka ***"Osiris Yolu"*** adı altında son derece kapalı bir şekilde mitolojik hikâyeler tarzında, bilgiler üstü örtülü bir şekilde verilmekteydi.

Buna karşın özel eğitime tabi tutulan son derece kısıtlı sayıdaki kişiye ise, Horus'un Rahipleri ellerindeki sırları açıklamaktaydılar.

Bundan dolayı Mısır'da ***"Osiris'in Yolu"*** ve ***"Horus'un Yolu"*** olarak bilinen, biri egzoterik diğeri ise ezoterik içerikli iki ayrı öğreti ortaya çıkmıştı.

Daha sonraları Horus Rahipleri de Osiris Rahipleri olarak anılmaya başlandı. Ancak sırların gizli tutulması konusunda hiçbir şey değişmedi. Ve sırlar asla dışarıya sızdırılmadı.

Günümüze kadar gelebilen taş tabletlerdeki ve diğer yazılı kaynaklardaki anlatılanlar, bu aktardıklarımızı birebir doğrulamaktadır. Dahası bu anlatılanlar, günümüzden birkaç bin yıl önce Mısır'a giden gezgincilerin ve tarihçilerin Mısırlı rahiplerden aldıkları bilgilerle de örtüşmektedir. İşte birkaç örnek:

Girit'te Schliemann tarafından bulunan bir tablet:

> Mısırlılar, Misar'ın soyundan gelmektedir. Misar Tarih Tanrısı Thot'un çocuğuydu. Thot ise Atlantisli bir rahibin göçmen oğluydu. İlk mabedini Sais'te kurdu ve orada ana vatanının bilgeliğini öğretmeye başladı.

İkinci Hanedan, Firavun Sent Dönemi'ne ait bir başka papirüs:

> Firavun Sent, Atlantis'in izlerini araştırmak için, Batı'ya bir araştırma ekibini gönderdi. Mısırlılar 3350 yıl evvel beraberlerinde Anavatanları'nın tüm bilgeliği olduğu halde oradan gelmişlerdi.

Gerçekten de birçok eski kayıtta rahatlıkla görülebileceği gibi, Mısırlılar kendi kökenleri ile ilgili yaptıkları açıklamalarda, ısrarla atalarının çok eski zamanlarda Nil kıyılarına yerleşmiş yabancılar olduklarını ileri sürmekteydiler.

Bir toplumun kendi ataları için kullandığı ***"yabancı"*** tanımlaması son derece düşündürücüdür. **Bu tanımlama tüm açıklığıyla, atalarının bu topraklara sonradan gelmiş kişiler oldukları anlamına gelir.**

Buna benzer bir başka yazılı kayıt da Herodot'a aittir:

> Mısırlılar, Batı ülkelerindeki atalarının, yeryüzündeki en eski insanlar olduklarını söyleyerek övündüler.

Mısır'la yakın irtibat içinde olan ve bir kısmı Mısırlı rahiplerce eğitilen bazı Yunan Filozofları da, bu konuda benzer açıklamalarda bulunmuşlardır. Ayrıntıya girmeden sadece iki örnekle yetinmek istiyorum.

Plutark *"Solon'un Hayatı"* isimli eserinde şunları söyler:

> Solon Mısır'a gittiğinde Sais, Psenofis ve Heliopolis rahiplerinden olan Suçis kendisine 9000 yıldır Mısırlılar'la Batı ülkelerinin arasındaki ilişkilerin kesik olduğunu anlattı. Çünkü Atlantis'in depremler, ötedeki bir ülkenin de tufanlar sonucu yıkılması sonrasında çamurlar, denizi geçit vermez bir hâle sokmuştu.

İnisiye rahiplerden firavunlara

Evet, Mısır'ın geçmişi dendiği zaman, böylelikle karşımıza iki farklı kültürün çıkmış olduğunu görüyoruz.

Belli bir süre sonra bu iki temel kültür Mısır topraklarında birbirleriyle kaynaşıp, Mısır'a özgü tek bir kültürü ortaya çı-

kartmışlardır.

Kaldı ki zaten Mısır'a gelen bu iki kültür de birbirlerinden kopuk değil, aksine birbirleriyle örtüşen özellikler sergilemekteydi. Bu nedenle iki kültürün Mısır topraklarında kaynaşması hiç de zor olmamıştır.

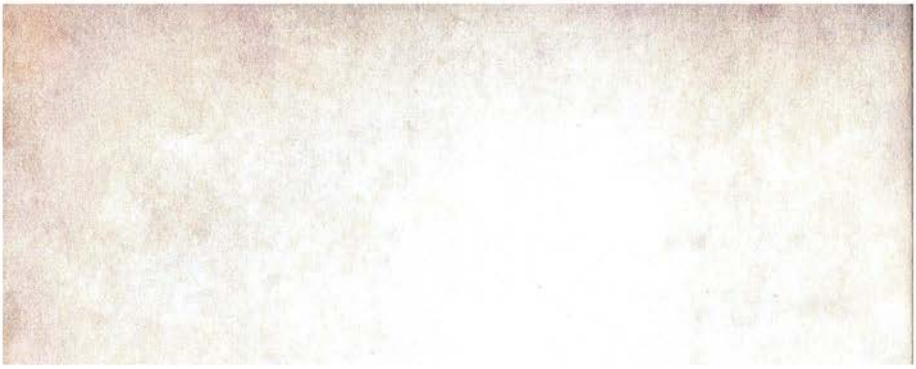
10.000 yılı aşkın bir süre inisiye rahiplerce son derece adil bir şekilde yönetilen Mısır, daha sonraları Firavunlar tarafından yönetilmeye başlandı. Aradan geçen yüzyıllar eskinin bilgeliğinden çok şey alıp götürmüştü. Bu süre içinde inisiye rahipler tam anlamıyla mabetlerine çekildiler.

Firavunlar döneminin başlangıcında, firavunların uzun yıllar süren inisiyatik bir eğitime tutulmaları söz konusuydu. Ancak zamanla bu da bozuldu ve üstünkörü ve son derece kısıtlı bir eğitimle yetinmeye başladılar. Bunun sonucu olarak firavunlar inisiyatik gelenekten gittikçe uzaklaştılar. İlgilendikleri alan daha çok majik çalışmalarla kısıtlı kaldı.

Kur'an-ı Kerim'de de sözü edilen Hz. Musa'nın firavunlarla olan mücadelesi işte bu dönemleri anlatır.

V

MISIR EZOTERİZMİ

Ey gözü bağlı kör ruh!

Sırlar meşalesiyle donat kendini...

Dünya karanlığında göksel mahiyetini ancak böyle bulup ortaya çıkartabilirsin.

Bu ilâhi rehberi takip et ve o senin koruyucu meleğin olsun.

Senin geçmişteki ve gelecekteki hayatlarının anahtarı ondadır.

Mısır, kadim çağlarda ***"Kutsal Bilim"***in en önemli merkezlerinden biri ve insanlığı aydınlatan büyük inisiyeleri yetiştiren bir okuldu... Bu merkezde yetişenler arasında bazı filozoflar da bulunmaktaydı. Ancak bu merkezlerde yetişenlerin sadece çok küçük bir kısmı hakkında bir bilgiye sahip bulunmaktayız.

Bir zamanlar Mısır'da yaşananlar dünya tarihinin en gizli kalmış konularından biridir. Ve bir zamanlar burada yaşananların büyük bir bölümü günümüzde hâlâ gizliliğini korumaya devam etmektedir. O dönemlerde mabetlerden dışarıya sızdırılmamaya özen gösterilen sırlar o denli iyi muhafaza edilmiştir ki, bazı filozof ve peygamberlerin bu merkezlerde yetiştirildikleri bile açıkça insanlık tarihinde yer alamamıştır.

İnisiyeler için bir zamanlar yeryüzünü aydınlatmış olan ***"Osiris'in Işığı"*** bugün terk edilmiş mabetlerde artık sönmüş durumdadır. Thot'un binlerce yıl öncesinden söylemiş olduğu kehanet niteliğindeki şu sözleri, bugün tam anlamıyla gerçekleşmiş bulunmaktadır:

> Ey Mısır! Gelecek kuşaklara senden hatıra olarak sadece inanılmaz masallar kalacaktır ve seninle ilgili olarak geriye, taşlara oyulmuş kelimelerden başka bir şey kalmayacaktır...

Evet... Taşlara oyulmuş bir tarih... Bu taş sayfaların üzerine işlenmiş hiyeroglifler arkeologlar ve tarihçilerce bugün çözümlenebilmiştir. Ama bütün bunlara rağmen ortada yine de önemli bir sorun kalmıştır: **Bu gizemli tarihin ve kültürün sırlarına nüfuz etmek...** Bu sır, rahiplerin ezoterik öğretilerine ilişkin bir sırdır ve bu sırları gün ışığına çıkartabilmek için Mısır İnisiyasyonu'nun gizli yolunu aydınlığa çıkartmak gerekir.

İşte bunu yapabilmek için şimdi tarihin geçmiş dönemlerine geri dönüyor ve bir zamanlar Mısır'daki mabetlerin içinde yaşananları gözümüzün önünde canlandırmaya başlıyoruz:

MISIR MABETLERİ'NİN İÇİNDE YAŞANANLAR

Tarih: M.Ö. 1200'ler...

Firavun II. Ramses dönemi...

Musa Peygamber'in de Mısır'da yaşadığı dönem işte bu dönemdi...

Yunan kentlerinden, Trakya'dan, Anadolu'dan ve Mezopotamya'dan gelen çok sayıda insan, mabetlerinin ününü duyduğu Mısır'a akın akın geliyorlardı...

Menfis'e vardıklarında gördükleri karşısında büyülü bir dünyanın içinde kendilerini buluveriyorlardı. O kendine has kıyafetli insanlar, haşmetli yapılar ve halk şenlikleri onlara Mısır'ın zenginliğini ve bolluğunu gösteriyordu.

Mabedin en iç bölümünde büyük bir gizlilik içinde yapılan kutsama ayininden çıkıp, on iki Mısırlı'nın taşıdığı tahtırevanına binen Firavun'u ilgiyle seyrediyorlardı: Tahtın önünde yürüyen bir grup rahip, altın nakışlı bir yastığın üzerine konmuş kraliyet nişanı *"Koç Başlı Asa"*yı taşıyorlardı. Tahtın arkasında ise, genç rahip adayları geliyordu... Önde giden rahiplerin başlarındaki beyaz taç ve göğüslerinden sarkan mükemmel bir işçilik ürünü olan koç ve aslan nişanları, onları seyredenleri adeta büyülüyordu.

Gece olunca bayraklarla donanmış sandallarda Nil'in kıyılarında yanan meşalelerin altında konser veren çalgıcı grupların eşliğinde dansözler raks etmekteydiler. Olup bitenleri hayranlıkla izleyenler, bu dansın ve müziğin gizemli dünyasında farklı bir şeyler olduğunu hemen hissediyorlardı. Dansta kesinlikle cinsellik teması değil, insanın ruhuna hitap eden öğeler olduğu, izleyenler tarafından hemen fark ediliyordu. Mabede girmeye hak kazananlar müziğin ve dansın nasıl insanın arınmasında bir yöntem olarak kullanıldığını daha sonra anlayacaklardı. Şu anda sadece bu gizemli müziği ve gizemli dansı uzaktan seyretmekle yetinen adaylar, serin çöl akşamının sihirli dünyasına kendilerini bırakıyorlardı.

Görünüm ve atmosfer muhteşemdi... Gelenler kendilerini sihirli ve büyülü bir dünyanın içinde buluveriyorlardı. Burası gerçekten de masallar dünyasındaki büyülü bir yaşamın hüküm sürdüğü bir ülke izlenimi uyandırıyordu. Ama bütün bunlar, Mısır'ı görmeye gelmiş olan kişinin aradığı şeyler değildi... Onlar görünen büyülü atmosferin değil, mabetlerin derinliklerinde yaşanan görünmeyen büyülü dünyanın peşindeydiler.

Onca yolu aşıp buralara gelmelerinin asıl nedeni, mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlara sahip olmaktı. Bunun hiç de kolay bir iş olmadığını ve belki de bu sırlara hiçbir zaman dokunamadan buradan gitmek zorunda kalacaklarını da biliyorlardı. Çünkü bu sırlara sahip olabilmek için çok çetin sınavlardan geçirilecekleri, kendilerine önceden söylenmişti. **Niceleri gelmiş ve elleri boş dönmüştü... Mabedin kapısından bile içeri girememişlerdi...**

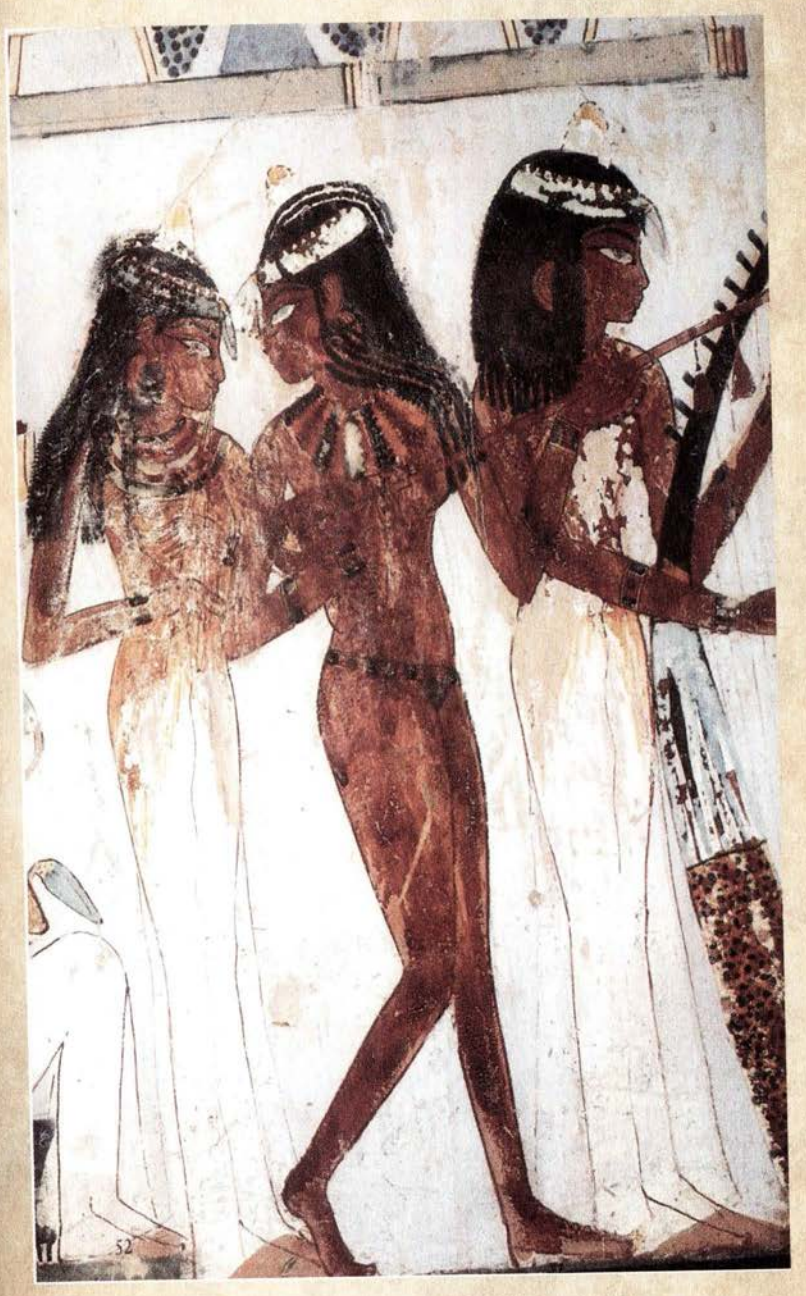
– *"Acaba ben mabedin kapısından içeri girebilecek miyim?"*
– *"Peki ya mabede girdikten sonra nelerle karşılaşacağım?"*
– *"Ya vazgeçer de çıkmak istersem?"*

İşte Nil kıyısında meşalelerin altında, müziğin eşliğinde dans edenleri seyrederken tüm bu sorular, buraya ilk kez gelenlerin zihninden garip bir kuşkuyla peş peşe akıp gidiyordu!...

Nice aday *"Yoksa buraya hiç gelmemeli miydim?"* sorusunu kendisine sormaktan kendini alamıyordu... Yoksa vakit henüz erkenken buralardan çekip gitmeli miydi? Bu kadar endişeye ve kendilerini bekleyen bilinmezliğin stresine katlanmaya değer miydi? Yıllarını acaba ne uğruna harcayacaktı?...

Yıllarca kalacakları ve asla bu süre içinde mabetten dışarı çıkamayacakları, bilinmeyen bir serüvene doğru yaklaştıklarını artık daha kuvvetli hissetmeye başlamışlardı. Artık Mısır'daydılar ve sabah olunca bu yolda ilk adımı atacaklardı!...

Yaşamlarının büyük bir dönüm noktasıydı bu. Ve birçokları için artık geri dönüş yoktu...

Son Akşam

İnisiyasyona kabul her yılın belirli dönemlerinde toplu olarak törenler eşliğinde yapıldığından, gelen adaylar önce belli bir yerde misafir ediliyor ve burada bekletiliyordu. Bu süre içinde kenti dolaşabiliyorlar ve akşam olunca da misafir edildikleri yere geri dönüyorlardı. Böylelikle Mısır'ın atmosferine yavaş yavaş ısınmaya başlıyorlardı.

İşte yine o günlerden birinin akşamıydı...

Yarın sabah inisiyasyona kabul işlemleri başlayacaktı... Bu düşünceler içinde yattıklarında ***"Sırlar Dünyası"***na atacakları ilk adımın heyecanı herkesi kaplamıştı... Biraz da korkmadıklarını söylemek mümkün değildi... Çünkü buraya gelmeden önce sırlarla karşılaşmaya hazır olmayanların mabetlerin derinliklerinde akıllarını yitirdikleri, delirdikleri ile ilgili o kadar çok şey anlatılmıştı ki!... Peki ya kendisi sırlarla karşılaşmaya hazır mıydı?...

Umut, merak, endişe ve korku ile karışık duygular içinde yataklarına yattılar. Gözlerini kapattıklarında Mısır'ın o sihirli dünyası belirdi... Değişik kıyafetli insanları ve hiçbir yerde görmedikleri yapılarıyla; çok farklı bir yerde olduklarını artık gayet iyi biliyorlardı... İşte bu düşüncelerle herkes o geceyi yarı uyuyarak, yarı uyanık olarak geçirmişti...

Mabede İlk Adım

"Sırlar Öğretisi"ne inisiye olmak için gelen adaylar mabedin kapısını çaldığında, her biri ayrı ayrı mülâkata alınmak için, hizmetkârların eşliğinde iç avlunun dev sütunlu giriş bölümüne götürülmekteydi.

Burada gelenleri karşılayan mabedin rahipleri adayları teker teker alarak Başrahibin yanına götürmekteydiler. Her gelen adayla Başrahip bizzat ilgilenmekteydi. Adaylar teker teker ön görüşmeye alındığında, Başrahip tarafından kendisine görünüşte sıradan sayılabilecek birtakım sorular yöneltilmek-

teydi. Osiris rahibi ona doğum yeri, ailesi ve daha önce eğitim gördüğü mabetlerle ilgili çeşitli sorular yöneltmekteydi...

Evet... Görünüşte son derece sıradan gelebilecek bu ön mülâkat, aslında adayın geçtiği ilk sınavdı... Çünkü Başrahip bu görüşme sırasında adayın astral yapısına varıncaya kadar onu kısa ancak net bir psişik sentezden geçirmekteydi.

Bu kısa sınav sonucunda Başrahip mabedin kapısını çalmış olan adayın ***"Sırlar Öğretisi"***ne katılmasına uygun olmadığı sonucuna vardıysa, sessiz fakat kararlı bir hareketle adaya hiçbir şey söylemeden, kibarca kapıyı işaret etmekteydi. **Bu aday için her şeyin sonu demekti.** Derhal diğer rahipler tarafından mabetten dışarı çıkartılır ve *"Sırlar Öğretisi"*ne inisiye olma şansı ebediyen sona ererdi.

Adaylarda aranan niteliklerin en önemlisi, sırlarla karşılaşabilecek kapasiteye sahip olup olmadıklarıydı. **Adayın iyi niyetli ve *"Sırlar Öğretisi"* ile karşılaşmaya çok hevesli olması yeterli değildi.** Aranan en önemli özellik, astral yapısının bu çalışmaya uygun olup olmamasıydı.

Kötü niyetli ya da elde edeceği sırları negatif alanlarda kullanabilecek eğilimdeki adayların ise zaten hiçbir şansları yoktu. Bu durumları Başrahip tarafından anında algılandığı için, bu tür kişiler de mabetten derhal uzaklaştırılırdı.

Bu ön elemeden geçebilenler, kısa bir aranın ardından rahipler tarafından yine teker teker çağrılmakta ve adaydan Başrahibi izlemesi istenmekteydi. Her ikisi birlikte ilerleyerek, sütunlu giriş bölümlerinden ve iç avlulardan geçip, her iki yanı dikili taşlar ve sfenkslerle donatılmış bulunan üstü açık bir yolu izleyerek küçük başka bir mabede varmaktaydılar. Bu, yeraltı dehlizlerine giriş kapısı olma özelliğine sahip bir mabetti.

Mabedin kapısının hemen yanında normal bir insan boyutunda olan bir İsis heykeli gelenleri karşılıyordu. Kucağında kapalı bir kitap tutan İsis heykeli yere oturmuş meditasyon yapar durumdaydı. Yüzünü ise bir peçe örtüyordu. Heykelin alt bölümünde ise şu satırlar yazılıydı:

Benim peçemi hiçbir ölümlü açamamıştır...

Adayla birlikte kapının önüne kadar gelen Başrahip, adaya dönerek onun korkusuzluğunu ve kararlılığını sınamak için insanın tüylerini ürperten bir konuşma yapardı:

Gizli Mabedin kapısı işte burasıdır... şu iki sütuna iyi bak. Kırmızı olan Osiris'in ışığına doğru tırmanışı, siyahı ise maddenin içine hapsoluşu ifade eder. Bu düşüş mahvoluşa kadar varabilir. Bizim sırlarımıza ulaşmayı başarmış kişi yaşamını ortaya koymuş olur. Zaaf sahibinin veya artniyetle sırlarımıza ulaşmaya çalışanların elde edeceği sadece tek bir şey vardır:
Çıldırmak veya ölüm!...

Güçlüleri ve iyi niyetlileri bekleyen nimet ise ölümsüzlüktür. Bu kapıdan nice ihtiyatsız kişi içeriye girmiştir ama dışarıya hiçbiri canlı çıkamamıştır.
Bu kapı bir eşiktir. Gizli yeraltı tünellerine ve "Sırlar Öğretimiz"in gizli mabetlerine açılır. Orası gözüpekleri ortaya çıkartır. Bu yol sabır ve cesaret gerektirir.
Şimdi seni ciddi bir şekilde uyarıyorum:
İyice düşün taşın ve karşılaşacağın tehlikeleri gözünün önüne getir. Cesaret edemiyorsan denemekten vazgeç. Çünkü bu kapı üzerine bir kez kapandı mı, bir daha açılmaz. Geri dönüş yoktur. İstersen şimdi burayı terk edebilir ve eski yaşamına geri dönebilirsin. İyi düşün ve son kararını ver.

Bir haftalık bekleme süresi

Bu sözleri heyecanla dinleyen aday, gerçekten de ciddi bir durumla karşı karşıya bulunduğunu artık çok daha derinden hissetmeye başlardı.

Aday tüm bu uyarılara rağmen kararlılığını sürdürürse, Başrahip bir hafta sonra yeniden bu kapının önüne getirileceğini ve ancak o zaman bu kapıdan içeri girmesine izin verileceğini söyleyerek, onu dış avluya geri götürüp, oradaki hizmetkârlara teslim ederdi. Bu noktada vazgeçenler ise, hiçbir zorlukla karşılaşmadan derhal mabedin dışına çıkartılırdı.

Bu noktada mabetten çıkmaya karar verenlerin sayısı bir hayli fazla olmuştur.

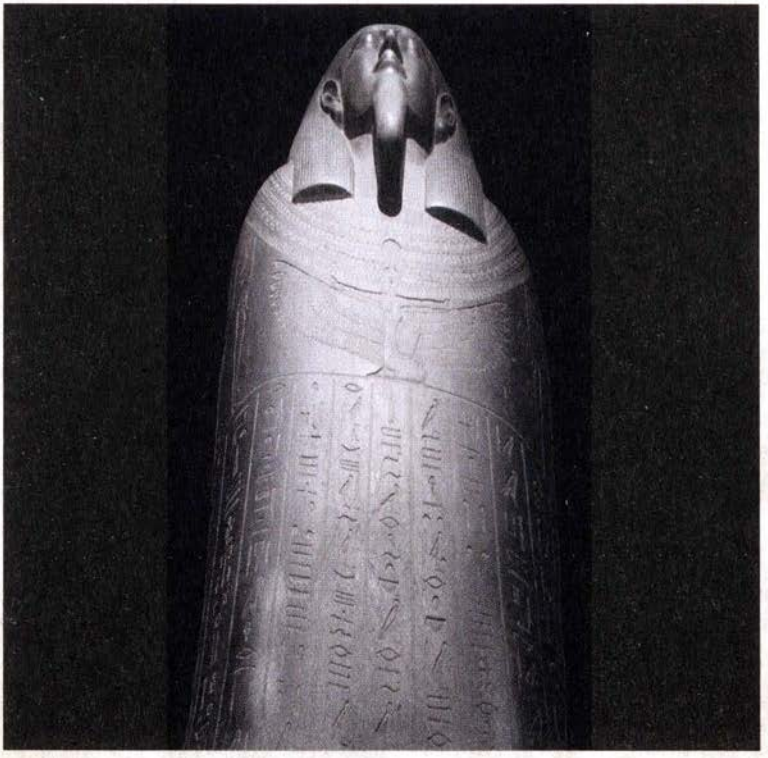
Mabette kalmaya karar verenler bir hafta boyunca hemen hemen hiçbir şey yapmadan, sadece mümkün olduğunca zihnini temizlemeye ve negatif duygu ve düşüncelere kesinlikle zihninde yer vermemeye özen göstererek hizmetkârların gözetiminde bulunurlardı. Bu süre içinde adaylar belirli zamanlarda bir araya getirilirlerdi. Ancak onlardan istenen tek şey, kesinlikle hiç konuşmamak ve mutlak bir sessizlik içinde bulunmaktı.

Her bir adayın kendisine ait bir odası bulunur ve zamanlarının çoğunu ya bu odada, ya da mabedin avlusunda diğer adaylarla birlikte geçirirlerdi.

Bir haftalık bekleme süresi ilk başta hiçbir şey yapılmadan geçen bir süre gibi görünse de bu süre içinde hiç konuşmadan sadece kendi iç dünyasıyla adayın baş başa kalması sağlanmış olunuyordu. Böylelikle bu süre içinde aday kendi içindeki her türlü endişeyi yeterince tahlil etme imkânına ulaşabiliyordu. Aceleye getirilmiş ve bir anlık kararla adayın mabede girmesinin önü alınmaya çalışılıyordu.

Bu bir haftalık bekleme süresinin bir başka yararı daha vardı. Bu süre içinde aday, mabedin sahip olduğu enerji alanının içinde yaşama imkanına ulaşabiliyordu. Böylelikle mabedin aurasıyla ilk teması gerçekleştirilmiş olmaktaydı.

Bu, aday için mabedin enerjileri altında yıkanma anlamına geliyordu.

Hiç konuşmadan geçen bir haftanın sonunda, asıl sınava tutulacakları gün gelip çatmaktaydı. Sınav akşamı adaylar her zaman olduğu gibi yine teker teker alınarak gizli mabedin kapısının önüne getirilirlerdi. Ancak bu kez Başrahip değil, henüz eğitimleri devam eden *"Neokor"* ismi verilen genç rahip adayları kendilerine eşlik ederdi.

Kendisine eşlik eden iki rahiple birlikte daha önce Başrahiple kapısında konuştuğu küçük mabede geldiklerinde, mabedin kapısını diğer rahipler açarak, adayı içeriye alırlardı.

Mabedin kapısı çok karanlık bir hole açılmaktaydı... Duvarlarda aralıklı olarak yanmakta olan meşalelerin zayıf ışığı, holün her iki yanındaki heykelleri zar zor görülebilecek kadar aydınlatabiliyordu... Son derece kasvetli ve iç karartıcı bu holün duvarlarının dibine sıralanmış insan vücutlu aslan, boğa, kartal, yılan başlı heykeller ortamı daha da esrarengiz bir hâle sokuyordu.

Aday çevresini saran bu büyülü atmosfer karşısında içinin ürpermesine engel olmakta zorluk çekse de, çok özel bir yerde olduğunu artık tüm benliğinin derinliklerinde hissetmeye başlıyordu.

Hiçbir şey konuşmadan yürümeye başladıklarında sanki holün sonu hiç gelmeyecekmiş gibi görünüyordu... Uzun bir yürüyüşün sonunda; yüzleri birbirine dönük ayakta duran bir mumyayla, bir iskeletin bulunduğu bir alan yer almaktaydı. Burası holün sonuydu... Ancak ilk bakışta her tarafı duvarlarla kapalı çıkmaz bir sokağa gelindiği düşünülebilirdi. Tam bu sırada o ana kadar hiç konuşmayan rahipler yine hiç konuşmadan sadece elleriyle; karşıdaki duvarda dikkatlice bakılırsa meşalelerin ışığında zar zor görülebilen bir deliği işaret etmekteydiler. Duvardaki bu delik ancak sürünülerek ilerlenebilecek kadar alçak ve küçüktü. Adaya buradan içeri girmesi işaret edilmekteydi. Bu sırada rahiplerden birinin sesi duyulmaktaydı:

Hâlâ geri dönebilirsin... Mabedin kapısı henüz kapanmış değil. Ama sen hâlâ devam etmekte kararlıysan, bu delikten geçip geri dönmemecesine yola devam etmek zorundasın...

Seni daha önce de uyarmıştık. Bu son uyarımız... şu anda geri dönmek istersen seni geri götürebiliriz.

Kapı kapanıyor...

Aday tüm cesaretini toplayıp: *"Devam ediyorum"* derse, bunun üzerine rahipler ona yanmakta olan bir kandil verip geldikleri holden geri dönerek, mabedin kapısını büyük bir gürültüyle kapatarak, adayı orada yalnız başına bırakıyorlardı.

O kasvetli holün sonundaki duvarın dibindeki nereye açıldığı belli olmayan deliğin önünde aday bir anda tek başına kalıveriyordu... Yapabileceği tek bir şey vardı. Elindeki kandilin yağı bitmeden bir an önce o delikten içeri girip yeraltındaki delhizlerde ilerlemek... Artık tereddüte yer yoktu. Elindeki kandille birlikte zorlukla sürünerek dehlizde ilerlemeye başlıyordu.

Zorlukla ilerlemeye çalışırken dehlizin derinliklerinden gelen bir sesle bir an duraksıyordu.

"Sırlar Bilimi"ne ve kudrete göz diken akılsızlar burada telef olup giderler.

Gerçekten de moral bozucu ve tedirgin edici bir sözdü bu... Üstelik belirli aralıklarla tam yedi kez mükemmel bir akustik etki ile tekrarlanmaktaydı.

Ancak yapılabilecek bir şey yoktu. Mabedin kapısı bir kez kapanmıştı artık. İlerlemekten başka çaresinin olmadığı ortadaydı. Bu tehdide rağmen ilerlemek gerekiyordu. Sürünerek ilerlediği dehliz gittikçe genişlemekte ve daha kolay ilerle-

mesine olanak sağlamaktaydı. Ama bu sefer de gittikçe aşağıya doğru dikleşerek inen bir eğim hâlini almaktaydı. Gözüpek yolcu sonunda kendisini dibinde kuyu olan bir çukurun içinde buluyordu.

Çukurun içindeki bu kuyudan aşağıya doğru demir bir merdiven sarkıtılmıştı. **Merdivenin sonu da, kuyunun dibi de görünmüyordu!...** Elindeki ışık ancak birkaç basamak aşağısını aydınlatabiliyordu. Dikkatle merdivenden aşağıya doğru inen aday, bir süre sonra basamakların bittiğini ancak kuyunun derinliklere doğru devam ettiğini görmekteydi. Titreyen eliyle sımsıkı tutmaya çalıştığı kandilinin ölgün ışığı sonsuz karanlığın içinde aciz kalmaktaydı!...

Merdivenin basamakları bitmiş ancak kuyunun sonuna varamamıştı. Yukarıya tırmanıp geldiği yerden geri dönebilirdi. Ama kendisine kapının bir daha asla açılmayacağı söylenmişti!... Daha fazla da aşağıya inemiyordu. Orada onu altında bekleyen korkunç karanlıkla başbaşa kalıvermişti!... Böyle bir çaresizlik içinde kalacağını hiç aklına getirmemişti.

Her şeyin bittiğini zannettiği bir anda, tam karşısında zayıf ışıkta zorlukla görülebilen bir oyuğun ve bu oyuğun içinde de basamaklar olduğunu fark etmekteydi.

Bir merdiven!... Buradan kurtuluş yolu!... Derin bir nefes alıp, derhal o tarafa doğru yönelmekte, böylece uçurumdan kurtulmaktaydı.

Tüm bu yaşadıklarının girmiş olduğu mabette yıllar sürecek inisiyasyonunun safhalarını sembolize ettiğini henüz anlayacak durumda değildi.

Çoğu zaman gerçekler hep insanın gözü önündedir ama insanlar bunu göremedikleri için anlayamamaktadır. Aynen demin yolunu son anda fark etmesi gibi... Ancak bütün bunları şu anda düşünecek durumda olmayan aday, tedirginlik içinde yoluna devam etmek zorundaydı.

Mabetteki ilk sınav sona eriyor...

Şu anda içinde bulunduğu basamaklar rahatça ayakta durup tırmanmaya uygun bir yapıdaydı. Spiral çizerek yukarılara doğru tırmanan bir dehlizde ilerleyen adayın önü, bronz parmaklıklarla kesilirdi. Parmaklıkların hemen ardında ise meşalelerle gayet iyi aydınlatılmış, üstü Mısır İnisiyasyonu'na ait sembollerle süslenmiş oldukça yüksek ve heybetli sütunlarla desteklenmiş geniş bir alan bulunmaktaydı. Parmaklıklara kadar gelen adayı orada ***"Pastafor"*** ismi verilen ve Mısır İnisiyasyonu'nda ***"Kutsal Sembol Muhafızı"*** olarak tanımlanmakta olan bir rahip karşılamakta; sevecen ve insana güven veren bir yüz ifadesiyle parmaklıkları açıp onu içeriye alırdı.

Mabetteki ilk sınavını başarıyla bitirip, buraya kadar gelme cesareti gösterdiği için onu kutlayıp, galerideki kutsal resimlerin anlamlarını anlatmaktaydı. Böylelikle aday, ilk inisiyatik bilgilerini almaya başlamış oluyordu... Bu, adayın mabette aldığı ilk dersti.

Mabedin *"Kutsal Sembol Muhafızı"* tarafından adaya aktarılan ilk bilgilerin çok az bir kısmı açık, büyük bir bölümü ise kapalı bir şekilde adaya açıklanırdı.

İlk başta oldukça karmaşık bir görünüme sahip olan bu bilgileri, adayın o an anlayabilmesi kesinlikle mümkün değildi. Anlatılanları sadece dinliyor ve ne anlama geldiğini zihninde bir yerlere oturtmaya çalışıyordu ama bu anlatılanlar öylesine sembolik bir dile sahipti ki, bu sembolleri içselleştirebilmek için adayın yıllar sürecek bir eğitimden geçmesi gerekiyordu. **Zaten o an için adaydan da bu anlatılanları tam olarak idrak etmesi beklenmiyordu.**

Tüm sembolik bilglerde olduğu gibi bu bilgiler de, kat kat bohçalanmış bir özelliğe sahipti. Her bir adayın bu bohçalardan kaç katını açabileceği tamamen kendi kapasitesine bağlıydı.

Sırlarla ilk karşılaşma

Meşalelerin aydınlattığı holün çevresinde sıralanan devasa taş sütunların üzerine işlenmiş tam yirmi iki kabartma heykel bulunmaktaydı. Hepsinin de altında bir harf ve bir sayı bulunmaktaydı. Mevcut yirmi iki heykel yirmi iki temel sırrı sembolize etmekte ve ***"Ezoterik Bilimin Alfabesi"***ni oluşturmaktaydı. Bunlar evrensel prensiplerin anlaşılmasında anahtar olabilecek sırlara karşılık geliyordu.

Bu lisanda her harf ve her sayı, ilâhi âlemde, ruhsal âlemde ve fizik âlemde yansımaları olan üç ögeli bir yasayı ifade etmekteydi.

"Kutsal Sembol Muhafızı" bunu adaya şu şekilde anlatmaktaydı:

> Lir'in bir teline dokunan parmak, gamdaki bir notayı nasıl çınlatıyor ve ayrıca da diğer notalarda nasıl titreşimlere yol açıyorsa, aynı şekilde, bir sayının içerdiği tüm gizli güçleri hayranlıkla seyreden zihin ile, bir harfi belli bir bilinçle telaffuz eden bir ses de, her üç âlemde de yankılanan bir güce hayat vermektedir.

*"Kutsal Sembol Muhafızı"*nın bu sözleri aslında tüm evrende varolan ve yeryüzünde de geçerli olan çok önemli majik bir yasayı anlatmaktaydı. Bu yasa ***"aşağısı yukarıya, yukarısı aşağıya benzer"*** sözleriyle ezoterizmde ifade edilen kozmik bir prensiptir. Bu aynı zamanda evrenin her köşesinde hep aynı tarzda işleyen yasaların varlığına işaret eder. Bu sırrı bilen bir Osiris rahibi, yeryüzünde belli bir konsantrasyonla ve belli bir bilinç düzeyi içinde kutsal alfabeye uygun belli bir sözcüğü telaffuz ettiğinde; kozmik bir etkiyi ya da ruhsal bir gücü harekete geçirebilmekteydi. Bu yolla mucizevi diye nitelendirilen pekçok fenomen gerçekleştirilebilmekteydi. **Bu tam anlamıyla majik bir uygulamaydı. İşte *"Kutsal Sembol Muhafızı"*nın adaya anlatmaya çalıştığı sır buydu...**

Günümüzde sihirli olduğu dilden dile dolaşarak gelen *"Abrakadabra"*, *"Okus Pokus"* gibi bazı sözcükleri hepimiz duymuşuzdur. Aslında bu inanışın altında yatan gerçek yukarıda aktarmaya çalıştığımız ve majinin önemli bir bölümünü oluşturan bu evrensel prensibe dayanmaktadır. Kuşkusuz ki, halk arasında dilden dile dolaşarak gelen bu kalıplaşmış sözcüklerin bugün için hiçbir majik etkisi yoktur. Ancak bir zamanlar bu tür kelimelerin mabetlerde kullanıldığını biliyoruz.

Günümüze kadar gelen bu inanışın kökeni işte bu eski kültürlerin ezoterik bilgilerine dayanır. Ezoterizmde bu konu ***"Ses'in Gücü"*** ya da ***"Ses Majisi"*** başlıkları altında ele alınmıştır.

Dini Öğretiler'de karşımıza çıkan *"Dua mekanizması"*nın kökeni de, yine bu prensiple bağlantılıdır. Bu prensip tüm dinlerin ezoterik içeriklerinde gizlenmiş ancak halka bu prensip hiçbir zaman açık olarak anlatılmamıştır. Sadece ibadetlerin bir parçası olarak bu teknik halka aktarılmıştır..

Her dinsel öğretide kullanılan duaların sahip oldukları bir enerji kapasitesi vardır. Ancak bu enerjileri onların orjinal dillerinde okunduklarında ortaya çıktığı unutulmamalıdır.

Majik yönü bir hayli gelişmiş olan Mısır İnisiyasyonu'nun önemli yazılı belgelerinden biri olan Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da bu tür dua ve ilâhiler vardır. Ancak bunların tercümeleri, yukarıda açıkladığımız nedenden dolayı aynı etkiye sahip değillerdir.

Kutsal Sembol Muhafızı

"Kutsal Sembol Muhafızı" adaya 22 heykelle sembolleştirilmiş ***"Gizli Sayılar Bilimi"*** ile ilgili bilgileri aktarmaya başlamadan önce şunları söylemekteydi:

Kutsal yolun yolcusu, şunu hiçbir zaman unutma:
İnsanlar ölümlü Tanrılar,
Tanrılar ise ölümsüz ilâhlardır...

Aday daha bu sözlerin anlamını kavramaya çalışırken *"Kutsal Sembol Muhafızı"* adayı sırayla diğer heykellerin önünden geçirmekte ve sözel olarak heykellerin sembolleştirdiği sırları açıklamaktaydı...

Ama aday birşeyin farkındaydı ki, bu sırlar kendisine aktarılmaktaydı ama kendisi bu sırların ne anlama geldiğini anlayamıyordu. Sırlar açıklanıyor ama perde aralanmıyordu... Tam tersine kendisini daha da büyük bir bilinmezliğin içinde buluyordu...

Mabedin mahzeninde yan yana sıralı heykellerin teker teker önünden geçirilen kutsal yolun yolcusu, bu sırları teker teker duymaktaydı ancak, bu sırların derin anlamlarına o mabette geçireceği inisiyatik yolculuğu sırasında ulaşabilecekti. Tabii inisiyatik süreçte başarıyla ilerleyebilirse. Birçok aday için bu sırlar hiçbir zaman anlaşılamadan kalmakta ve inisiyasyonu tamamlayamamaktaydı.

Ateş ve Su Sınavları'ndan Geçiş

Teker teker tüm sütunları ve bunlara karşılık gelen *"Kutsal Alfabe"* ile *"Sayılar Bilimi"*nin sırlarını adaya aktaran *"Kutsal Sembol Muhafızı"* sözlerini bitirdikten sonra, holde bulunan bir kapıyı açarak adayı oraya davet ederdi. Ancak adayı davet ettiği yer, dibinde harlı bir ateşin alev alev yandığı; merdivenlerle inilen genişçe bir çukurluğa açılan bir odaydı. **Oraya indiğinde ne olacağı belliydi... Bu ölüm demekti!...**

Mabede girdiği andan itibaren, kayıtsız şartsız her istenileni yapması gerektiğinin bilincindeydi. Göstereceği en ufak bir tereddütün, inisiyasyonunun da sonunu getireceğinin farkındaydı. Bu kuralı gayet iyi biliyordu ama bu sefer işin ucunda ölüm vardı... Aday ne yapacağını şaşırmış bir vaziyette hocasına bakarken, *"Kutsal Sembol Muhafızı"* devreye girmekte ve şunları söylemekteydi:

> Oğlum, ölüm ancak gelişmemiş varlıkları dehşete düşürür. Bir zamanlar ben de bu ateşin üzerinden geçtim. Hem de gül bahçesinden geçer gibi.

Bu sözün hemen ardından *"Kutsal Sembol Muhafızı"* *"Sırlar Galerisi"*nin bronz parmaklığının arkasına geçip ağır ağır kapıyı kapatarak oradan uzaklaşırdı. Artık aday *"Sırlar Galerisi"*nde yine tek başınadır. Bronz parmaklıklı kapının kapanmasıyla adayın geri dönüş şansı da engellenmekteydi. Artık önünde sadece tek bir çıkış yolu kalmıştı. O da dibinde alevlerin bulunduğu ateş çukuruydu!...

İster istemez o anda tüm adayların aklına, az önce mabedin derinliklerinden yansıyan şu söz geliyordu: *"Sırlar Bilimi'ne ve kudrete göz diken akılsızlar burada telef olup giderler!..."*

- "Yoksa sırlarla karşılaşmaya layik olmadığımı anladılar ve beni bu yüzden ateşe atmak mı istiyorlar!..."

Zihninden böyle düşünceler geçen birçokları paniğe kapılmakta, korku içinde bağırıp çağırmaya ve kendisini buradan çıkartmaları için yalvarmaya başlamaktaydı. Böylelikle işte tam bu noktada, sınavı kaybetmekte ve derhal mabedin hizmetkârlarınca bulunduğu yerden çıkartılmaktaydı. Eğer cesaretini toplayıp ateş odasına doğru yürüyebilirse, aslında bütün bu olup bitenlerin bir illüzyondan ibaret olduğunu anlamakta gecikmemekteydi. Çünkü uzaktan gördüğü alevlerin büyük bir bölümünün ışık gölge oyunlarıyla yapılmış görüntüler olduğunu fark etmekteydi. Orada bulunan gerçek alevlerin ise, rahatlıkla arasından geçebileceği kadar bir mesafede olduğunu anlamaktaydı.

Adayı böylesine zor bir durumla karşı karşıya bırakmalarının iki amacı vardı:

Birincisi, yaşamın birçok alanının aynen burada olduğu gibi büyük bir illüzyondan ibaret olduğunu, bu sembolik oyunla adaya aktarmaktı. Evet buradan adayın çıkartması gereken birinci ders yaşamın sadece görünenden ve zannedilenden ibaret olmadığıydı...

Bu sınavdan beklenen ikinci amaç ise; sonu ölüm bile olsa, *"Sırlar Bilgisi"*ne doğru yürüyüşüne devam etme kararlılığını gösterip gösteremeyeceğinin anlaşılmasıydı. Bu aynı zamanda eğitmenlerine kayıtsız şartsız kendisini teslim edip etmediğinin de bir göstergesini oluşturmaktaydı. Eğitmenlerine duyduğu güven bu şekilde test edilmekteydi.

İşte bu kararlılıkla ateş odasına doğru yürüyebilen aday, sonunda alevlerin arasından rahatlıkla geçip, kendisini bir başka galeride buluyordu. Bu galeride ise kendisini simsiyah bir su beklemekteydi. Ne kadar derin olduğu ve içinde ne olduğu dışarıdan anlaşılamayan bu sudan da geçip yoluna devam etmesi gerekmekteydi.

İçinde ne olduğu belli bile olmayan kapkaranlık bu sudan geçme cesareti gösterebilen adaylar için önemli bir merhale atlatılmış olmaktaydı. Ama bu henüz mabede kabul edildikleri anlamına gelmiyordu. Daha önlerinde geçmeleri gereken baş-

ka engeller kendilerini beklemekteydi. Ne var ki, onlar henüz bunu bilmiyorlardı...

Özellikle de tüm bu zorlukların bittiği zannedildiği bir anda kendilerini bekleyen bir başka zorlu sınav belki de her şeyin sonunu getirecekti...

Zorlukların bittiği zannedildiği anda...

Önce ateş sonra da su sınavından başarıyla geçebilen adaylar, iki rahip tarafından karşılanmaktaydı. Rahipler adayı alıp, kubbeli geniş bir odaya götürmekteydi. Burada hizmetkârlarca banyo yapmasına olanak sağlanır, üstü başı iyice temizlendikten sonra, güzel kokular sürülen adaya, Mısır'a özgü bir modelde hazırlanmış ince keten bir cüppe giydirilmekteydi. Odada bulunan son derece rahat bir yatakta uzanıp dinlenebileceğini, daha sonra Başrahip'in gelip kendisiyle görüşeceğini söyledikten sonra hizmetkârlar odayı terk ederlerdi.

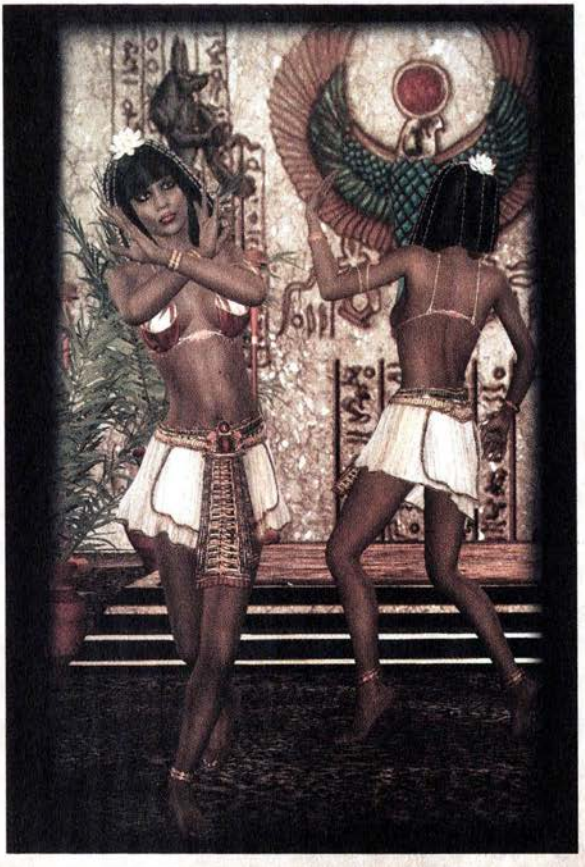
Artık derin bir nefes alma zamanıdır...

Yorgunluk ve stresten o ana kadar bitkin düşen aday bu sükûnet ortamında rahat bir nefes alıp, yatağına serilmekteydi. Geçtiği dehlizlerde gördükleri ve yaşadıkları teker teker gözlerinin önünden geçmekte ve acaba bundan sonra ne olacak diye düşünmekten de kendisini alamamaktaydı...

Bu düşünceler içinde tam içi geçip uykuya dalmak üzereyken, mabedin derinliklerinden gelen, insanda cinsellik temasını uyandıran müzik nameleriyle tekrar kendisine gelmekte ve neler olup bittiğini anlamaya çalışmaktaydı. Tam bu sırada yavaş yavaş odanın karanlık bir bölümünden kendisine doğru yaklaşmakta olan bir kadının silueti, tüm zihnini allak bullak ediyordu!?... Pembe bir tüle bürünmüş, boynunda muskası olan Sudanlı bir kadındı bu... Sol elinde bir kupa tutmakta ve adaya şehvetli gözlerle bakmaktaydı. Çıkık elmacık kemekleri, kırmızı etli dudakları, loş ışıkta parlayan gözleri adayın aklını başından almak üzereydi ki, aday ne yapacağını şaşırmış bir vaziyette yerinden kalkıp ellerini yüzüne kapatıp,

öylece donup kalmaktaydı. Bir mabette, hele ki bir Mısır mabedinde bir kadına yaklaşmak... Olacak şey değildi... Bütün bunlar yetmiyormuş gibi kadın, adayın işini iyice zorlaştırmaya çaba sarfedermişcesine yanına iyice yaklaşarak, *"Yabancı benden korkuyor musun? Sana galiplerin ödülünü, mutluluk kupasını getirdim. Yorgunluğunu giderir."* diyerek elindeki içki ile dolu kupayı uzatmaktaydı. Aday kupayı alıp almamakta tereddüt ederken, kadın yavaşça yatağa oturup adayı süzmeye devam ediyordu.

O etli dudakların üzerine eğilenin, o bronzlaşmış omuzlardan etrafa yayılan mis gibi kokulara kendisini kaptıranın vay hâline! Elini kadının eline sürdüğü ve dudaklarını o kupada ıslattığı anda, iş çığırından çıkıvermekte ve aday kendisini sarmaş dolaş hâlde yatakta bulmaktaydı.

Ama olan olup, arzusunu tatmin ettikten sonra, daha önce kupadan içtiği sıvı, adayı derin bir uykuya sevketmekte, uyanınca da darmadağınık yatağının içinde, yanlış bir şeyler yapmış olmanın huzursuzluğu içinde kendisini yapayalnız bulmaktaydı.

Tam o sırada, kapı açılmakta, odaya ağır adımlarla Başrahip girmekte ve adaya hitaben şunları söylemekteydi:

İlk sınavları başarıyla atlattın. Ölüme, ateşe ve suya karşı galip geldin. Ama kendine galip gelmeyi başaramadın!...

Sırlar ehli olmak için can atan sen, duygulara ilişkin ilk sınavda bile başarısızlığa uğradın ve madde uçurumuna yuvarlandın.

Duygularının esiri olan kişi karanlıklarda yaşar. Sen karanlıkları ışığa tercih ettin. Öyleyse karanlıklarda kal da gör hâlini.

Karşı karşıya bulunduğun tehlikelerden daha önce sana söz etmiş ve seni birkaç kez uyarmıştım. Sen hayatını kurtardın ama özgürlüğünü yitirdin. Mabedin tutsağı olarak ölünceye kadar burada kalacaksın!...

Bu her şeyin sonu demekti... Ne mabetten dışarı çıkıp geldiği ülkesine geri dönebilmekte ne de inisiyasyona devam edebilmekteydi. Bu artık mabedin bir hizmetkârı olarak ölünceye kadar burada kalması anlamına geliyordu. Kendisine o ana kadar sıradan bir insanın bilmemesi gereken bazı sırlar aktarılmış olduğu ve mabedin sınavlarına şahit olduğu için dışarıya çıkmasına kesinlikle izin verilmezdi. Çünkü bunları dışarıda başkalarına anlatma ihtimali vardı. Ketumiyet yasası gereği artık o ömrünün sonuna kadar burada tutulacaktı. **Böyle bir sonuçla karşılaşabileceği kendisine daha önce defalarca hatırlatılmış ve o da bunu kabul etmişti.** Yapılacak bir şey yoktu!... Ve ne yazık ki, affedilme ihtimali de... Çünkü Mısır

mabetlerinde işler affedilme, affedilmeme, ceza ya da mükâfat sistemlerine göre yürümüyordu. Burada her şeyin bir karşılığı vardı ve bu harfiyen uygulanıyordu.

Kayırma diye bir şey zaten söz konusu bile olamazdı... Kurallar vardı ve bu kurallara herkes uymak zorundaydı.

Eğer aday, tüm bunların bir sınavın parçası olduğunu unutmayıp, duygularına bir an için yenilmeyerek kupayı eliyle itip, kadını reddetseydi, o anda ellerinde meşalelerle 12 rahip gelip onu alacaklar ve yarım daire oluşturacak şekilde dizilmiş ve beyaz giyisiler giyinmiş olan Majlar'ın tam mevcutla bekledikleri İsis Mabedi'ne görkemli bir şekilde götüreceklerdi. Fakat bu sınavı atlatamayanlar, ömürlerinin sonuna kadar mabedin hizmetkârlığını yapma kaderiyle başbaşa kalmaktaydılar.

Tüm bu yaşananlar aslında adayın mabede kabul töreninden başka bir şey değildi. Bu törenin en önemli özelliği, adayın burada yaşadığı her sınav ve her aşama, bundan sonra geçeceği inisiyasyonun safhalarını sembolize etmesiydi. Yani kısaca özetlemek gerekirse, mabette kalacağı uzun yıllar boyunca yaşayacaklarının tamamı, kısa bir özet tarzında adaya önceden sembolik bir şekilde gösterilmiş olmaktaydı. Ve bütün bu tören boyunca inisiyasyonunda karşılaşacağı tüm zorluklar adaya bir sınav tarzında gösterilmekte ve ne kadar zor bir işe giriştiği kendisine aktarılmaktaydı. İşte tüm bu zorlukları yenmeye göğüs germe cesaretini gösterenlerin dahil edildiği ***"Sırlar Öğretisi"***ne, aday bu şekilde kabul edilmiş oluyordu. Bu nedenle de, tüm bu yaşananlara ezoterizmde ***"İnisiyasyona Kabul Ritüeli"*** adı verilmektedir.

İSİS MABEDİ'NDE İNİSİYASYONA BAŞLANGIÇ

Mükemmel bir şekilde aydınlatılmış olan İsis Mabedi'nin tam merkezinde göğsünde altın bir gül ile, başında yedi ışınlı bir taç bulunan dev bir İsis Heykeli bulunmaktaydı.

*"Sırlar Öğretisi"*ne kabul sınavlarından başarıyla geçenler işte bu heykelin önünde kendisini bekleyen Başrahip tarafından karşılanmaktaydı.

Başrahip, yeni rahip adayını göstermiş olduğu kararlı tutumundan dolayı kutladıktan sonra, çevresinde Majlar'ın sıralandığı bir başka İsis Heykeli'nin önüne getirmekte ve burada sır saklayacağına ve mabedin kurallarına itaatkâr davranacağına dair yemin ettirilmekteydi. İşaret parmağıyla dudaklarını kapatmış *"sus"* işareti yapan İsis Heykeli'nin önünde gerçekleştirilen bu yemin töreninden sonra Başrahip, tüm mabet üyeleri adına inisiye adayını selamlar ve *"Sırlar Öğretisi"*ne kabul edildiğini açıklardı.

Adayın İsis İnisiyasyonu ve sonrasında Osiris İnisiyasyonu'yla devam edeceği eğitimin ilk adımı böylelikle atılmış oluyordu... Aday inisiyasyonun ancak eşiğine basmış olmaktaydı. Çünkü önünde uzun yıllar sürecek olan bir öğrenim ve çıraklık dönemi vardı...

İnisiyasyonda çıraklık dönemi başlıyor...

O günden sonra İsis Mabedi'nde kendisine ait bir oda tahsis edilmekte ve zamanının büyük bir bölümünü burada kendisine öğretilen kurallara göre meditasyon yaparak geçirmekteydi. Bunun haricinde mabedin dershanesinde Hiyeroglif Alfabeyi öğrenmekte ve kendisiyle ilgilenen rahiplerden çeşitli konularda dersler almaktaydı. Bu ilk dersleri *"Sırlar Öğretisi"* ile yakından ilgili olmayan çeşitli konuları kapsıyordu. Mineral ve bitki bilimi, dünya tarihi, tıp, mimari ve kutsal müzik; ders aldığı konuların başında geliyordu.

Çıraklık dönemi olarak isimlendirilen bu dönem, yıllar süren oldukça uzun bir süreyi kapsamaktaydı. Bu süre içinde kendi iç gelişmesiyle ilgili yaptırılan çalışmaların temelini, meditasyon ve konsantrasyon egzersizlerinin de yardımıyla; kendini tanımak ve kendi duygu ve düşüncelerine hakim olma çalışmaları oluşturmaktaydı.

Ruhsal Arınma'dan önce Zihinsel ve Fiziksel Arınma

Ruhsal arınma, inisiyatik çalışmaların en önde gelen hedefiydi. Ancak bu nihai hedefe ulaşabilmek için öncelikle negatif duygu ve düşüncelerden arınmak gerekmekteydi. Bunun için de uyguladıkları çeşitli arınma ritüelleri vardı.

Arınma ritüellerinde hedeflenen amaç, fiziksel ve zihinsel arınmanın gerçekleştirilebilmesiydi.

Zihinsel ve fiziksel arınma için tüm dünyada olduğu gibi, Mısır mabetlerinde de su kullanılırdı. Su ile temizlenmek kirlerden arınmak için kullanıldığı gibi aynı zamanda fizyolojik ve psikolojik arınma için de kullanılan bir yöntemdi.

Zihinsel temizlik için bu yöntem Mısır'da bilinçli olarak uygulanmaktaydı. Mabetlerde bu işlem için büyük özel havuzlar yapılmıştı.

Suyla temizlenmenin negatif tesirlerden arındırma etkisi vardır. Bu fizyolojimiz üzerinde bize son derece olumlu etkilere yol açar. Gün içindeki olumlu olumsuz deneyimlerimiz, çeşitli maddelerin cildimize yapışıp kalmasına sebep olur. Sinir ve stresten de kaynaklanan bu kimyasal izler silinmediği takdirde, vücut bu negatif tesirlerin etkisinden kurtulamamaktadır. Bu da ruhsal huzur ve dengeye kavuşmak için önemli bir engel teşkil etmektedir.

İşte Mısır mabetlerinde suyla arınmadan kastedilen bu kimyasal partiküllerden kurtulmaktı.

Mısır'daki mabetlerde suyun bu arındırıcı etkisini çoğaltmak için küçük kapların içindeki suya, rahiplerce yoğun man-

yetik enerjiler de yüklenirdi. Böylelikle suyun zihinsel arındırıcı etkisinin çoğaltılması sağlanmış olurdu. Bu suyla adaylara auralarını güçlendirici ve koruyucu manyetik enerjiler aktarılmaktaydı..

Vücut ve ağız bölgesine doğal sodyum karbonat, alın bölgesine ise muhtelif yağların sürülmesi gibi zihinsel ve fizyolojik arınma için Mısır mabetlerinde kullanılan başka yöntemler de vardı.

Zihinsel ve fiziksel negatif partiküllerden arınmanın bir diğer yöntemi de çimen ya da kumlar üzerinde güneş veya ay ışığında yürümekti. Bu şekilde yürümek ya da uzanmak da negatif etkileri yok etmekte, arındırmakta ve adayı enerjiyle doldurmaktaydı.

Fazlalıkların terki

Fazlalıkların terk edilmesi de diğer bir çalışma egzersizini oluşturmaktaydı. Bu kapsamda dünyasal arzu ve isteklerden terk çalışmaları, mabetteki yaşamının önemli bir parçası olmaya başlıyordu.

Terk yoluyla kazanılacak gücün, iç potansiyelinde birikmesi hedeflenmekteydi. Biriken bu enerji, psişik etkinliğini gözle görülür bir şekilde artırmaya başlıyordu. Bu gelişme, sadece onu gözleyen rahiplerce değil, kendisi tarafından da rahatlıkla hissedilebiliyordu. **O ilk geldiği günden bu yana pek çok şey değişmişti.** Sezgileri her geçen gün biraz daha artmış, daha önce kullanmadığı bazı algılama yetenekleri ortaya çıkmaya başlamıştı... Çevresindeki insanların bedenlerini kaplayan ışıltılı haleler gün geçtikçe daha da belirginleşiyordu. Hatta rüyaları bile farklılaşmıştı. Adeta görünmeyen bir gücün etkisi altına girmiş ve bu güç hem dıştan hem de içten kendisini sarıp sarmalıyordu.

Bu süreç içinde öğrenci sürekli olarak gözetim altında tutulmakta ve geçirdiği içsel gelişim izlenmekte, ona uygun yeni aşamalara geçilmekteydi. Sert kurallara uymaya mecbur

edilen öğrenci, kendi egosunu bizzat kendisi kırarak, mürşitlerine kendisini teslim etmekteydi.

Ondan mutlak itaat istenmekteydi. Mabedin eğitimcileri tarafından ne istenirse tartışmasız bir şekilde aday bunu yerine getiriyor, hiç değilse yerine getirmek için elinden gelen tüm çabayı gösteriyordu... **Kurallara uymak temel kuraldı.**

Bu disipline uyan adaylara, bu süreç içinde *"Sırlar Öğretisi"* ile ilgili mürşitlerince pek sınırlı ifşaatlarda bulunulmaktaydı. Bu, eğitimin genel prensibini oluşturan bir diğer faktördü.

Kendisine aktarılan bir sırrı öğrenci iyice içine sindirmeden, bir diğer sır kesinlikle kendisine açıklanmamaktaydı. **Yeni bilgilere uyum göstermesi için öğrenciye ihtiyacı olan süre fazlasıyla tanınırdı.** Açıklanan her bir sırra uyum gösterme süreci adaydan adaya farklılık gösterdiği için her aday ayrı ayrı gözlemlenmekte ve içinde bulunduğu durum tahlil edilmekteydi. Bu eğitim biçimi, mabede toplu olarak kabul edilen adaylar arasında belli bir ayrımın ortaya çıkmasına neden olmaktaydı.Yani bir aday henüz inisiyasyonun birinci aşamasını daha tamamlayamadan, bir diğer aday inisiyasyonun üçüncü ve son aşamasına kadar yükselebiliyordu. Bu farklılık göz önüne alınarak, adaylar kendilerine uygun gruplara dahil ediliyordu.

Bu, o denli dikkatle uygulanırdı ki, bazen uzun bir süre geçmesine rağmen öğrenci kendisine yeni bilgiler verilmemesine şaşırır ve *"Acaba bende iyi gitmeyen bir şeyler mi var?"* diye düşünmekten kendisini alamazdı. Hatta mürşitlerin kayıtsız davrandıklarını bile zannedebilirdi.

Endişelerinin ve sorularının cevabı olarak hep şu cümleyle karşılaşırdı:

Bekle ve çalışmana devam et!...

Bu sözü her duyuşunda, içinde aniden başkaldırma arzusu, üzüntü ve şüphe uyanıveriyordu.

"Büyük ümitlerle geldiği bu mabette yoksa kara maji ehlinin kulu kölesi mi olmuştu?!..."

"İradesine hükmederek meçhul bir felâkete doğru mu sürükleniyordu?"

"Yoksa... Bütün bunlar sadece birer saçmalıktan mı ibaretti?..."

Zihninden geçmesine engel olamadığı bu sorular her geçen gün gittikçe içini daha da fazla kemirmeye başlıyordu...

Ancak onun fark etmediği ve bilmediği bir şey vardı. Kendisine kayıtsız kaldığını zannettiği mürşitleri sürekli olarak onu telepatik olarak izlemekte ve geçirdiği ruh hâllerini takip etmekteydiler.

İşte böyle anlarda onu izleyen mürşitleri ona iç enerjisini ve ilhamını kuvvetlendirici manyetik enerjiler yollayarak, içine düştüğü kabuslardan kurtulmasına yardımcı olmaktaydılar. Bu yardımlar sayesinde, olup bitenleri daha iyi anlamaya başlıyordu. Kendisine kendisinin haberi bile olmadan yollanan bu manyetik enerjiler sayesinde, en zor anlarında birdenbire kendisine gelerek, iç sıkıntılarından bir anda arınıveriyordu.

İç Aydınlanma Anları

Bu psişik yardımlar aynı zamanda sezgilerinin de daha güçlenmesine zemin hazırlıyordu. Ve bu sayede bir zamanlar kendisini eğiten rahiplere sorduğu pek çok sorunun cevabına, kendi içinden gelen seslerle ulaşabiliyordu.

Böylelikle daha önce sorduğu tüm sorulara niçin rahiplerce *"bekle ve çalışmana devam et"* dendiğini daha iyi anlamaya başlıyordu. Çünkü aradığı cevapların dışardan değil, kendi içinden çıkıp geldiğini görüyor ve bu da kendisine olan güveninin artmasına neden oluyordu.

Mabede girebilmek için maruz bırakıldığı çetin sınavların sembolik anlamlarını da işte bu ***"iç aydınlanma anları"***nda çok daha iyi anlayabiliyordu. Mabede giriş sınavında yaşadık-

ları mabette daha sonra yaşayacaklarının tam bir özetiydi...

Sınav sırasında içine düşmekten kıl payı kurtulduğu kapkaranlık uçurumun daha sonra içine düşeceği çelişkilerin sembolü olduğunu şimdi çok iyi anlıyordu. Şurası bir gerçek ki, sınavda karşılaştığı o karanlık dipsiz kuyu bile, şimdi zaman zaman yaşadığı o şüphe ve korkuların yanında daha aydınlık kalmaktaydı...

İçinden geçtiği ateş de onu şimdi yakan ihtiraslarından daha az korkunç görünmekte ve içine atlamak zorunda kaldığı o soğuk ve karanlık su bile, ona içini doldurup kendisini sıkboğaz eden şu şüpheden daha az soğuk gelmekteydi.

22 Sırrın Gizemi

Sınav gecesi kendisine yeraltı mahzenlerinde anlamlarının açıklandığı o gizemli yirmi iki sırrı sembolize eden heykellerin aynıları, bu kez mabedin bir salonunda iki sıra halinde tekrar karşısına çıkmıştı. *"Sırlar Öğretisi"*nin henüz daha eşiğindeyken kendisine son derece üstü kapalı bir şekilde anlatılan bu sırlarla ilgili daha sonra tek bir söz bile edilmemişti. Bunlarla ilgili ne zaman bir soru soracak olsa neredeyse azarlanırcasına itilip kakılmış ve tek bir açıklama bile alamamıştı.

"Bekle ve gör" denmişti her seferinde... Evet... *"Bekle ve gör..."* Bunun artık bir sabır işi olduğunu gayet iyi anlamaya başlamıştı.

Sabretmeden, fazlalıklarını terk etmeden ve arınmadan sırlarla karşılaşamayacaktı!... Bunu açıkça kendisine söylememişlerdi ama o içe doğuş anlarında edindiği en önemli bilgilerden biri bu olmuştu. Zamanı gelmeden sırlarla temas etmesi mümkün değildi.

Peki ne kadar bir zamana ihtiyacı vardı? En çok merak ettiği şeylerin başında bu geliyordu. Buna ne kendi içinden, ne de mürşitlerinden bir cevap alamıyordu. Demek ki bunun için de beklemesi gerekmekteydi.

Aklı sürekli olarak o yirmi iki sırra ve temsil ettiği heykel-

lere takılıp kalıyordu. Eğer bunlarla ilgili bilgiler üstü örtülü de olsa geçtiği sınavın sonunda kendisine açıklandıysa ve bu sınav aynı zamanda geçeceği inisiyasyonun safhalarını anlatan sembolik bir bilgiye de sahipse, o halde ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktaydı:

Belki de edineceği sırların temelini oluşturan bu yirmi iki sırrın gerçeğine inisiyasyonun ancak sonunda ulaşabilecekti.

Bunu anlaması oldukça uzun bir süreye malolmuştu ama artık çok iyi biliyordu ki, bunlar Mısır İnisiyasyonu'nun temellerini oluşturmaktaydı. Ve bu sırların neler olduğunu anlayabilmesi için inisiyasyonun tamamını katetmek gerekiyordu. Burada da sabır, karşısına dikilmişti... Sabretmeli ve beklemeliydi. Ve bu arada sabretmeyle ilgili de bir şeyler keşfetmeye başlamıştı.

Sabretmenin basit anlamda köşesine çekilip bekleme olmadığını, tam tersine kendisinin göstereceği çaba ve çalışmayla geçen bir süreci kapsaması gerektiğini fark etmişti... Şimdi mürşitlerinin kendisini neden terketmiş gibi göründüklerini de daha iyi anlıyordu. **Rahipler de sabrederek kendisinin belli bir yol katetmesini bekliyorlardı...** O içe doğan aydınlanma anlarının birinde fark ettiği gerçeklerden biri de buydu işte...

Yirmi iki sırrı sembolize eden heykellerle ilgili, o günden beri mürşitlerinin hiçbiri ona tek bir kelime bile söylememişti ama bu heykellerin bulunduğu salonda gezinip, bu resimler üzerinde konsantre olup, derin derin düşünmesine izin verilmişti. Orada bazen saatlerce tek başına kalmaktaydı... Heykellerdeki ciddiyet ve kararlılık, Mısır'ın o kendisine özgü sanatıyla adeta hayat bulmuştu. Bu, heykellerin görünen kısmıydı. Bu kadarı bile insanda hayranlık uyandırmaya yetiyordu... Büyüleyici sanatsal güzelliklerinin ötesinde temsil ettikleri sırlar ve o sırların enerjisi onlarla bütünleşmiş durumdaydı... Onlara bakanlar o enerjiyi ruhlarının derinliklerinde hissetmekte, o enerjiler onu seyredenin gönlüne dolmaktaydı...

Her biri evrenin ve yaşamın bir alanını yönetip yönlendiren kozmik prensipleri ifade eden bu *"Mısır'ın Kutsal Sembolleri"* rahipler için evrenin anahtarı konumundaydılar. Sırların saklandığı yer işte buradaydı. Bunun farkında olan aday onlara başka bir gözle bakmakta ve onları sırların muhafızları gibi görmekteydi. Ancak bu sırlara erişebilmesi henüz mümkün görünmüyordu. Peki bir gün bu sırlarla karşı karşıya gelip bunların ne anlama geldiklerini tam olarak anlayabilecek miydi?...

- "İsis'in gülünü koklamama ve Osiris'in ışığını seyretmeme bir gün izin verilecek mi acaba?..."

Aklında sürekli dönmekte olan bu soruyu bir gün Osiris Rahipleri'nden birine sorduğunda şöyle bir cevap almıştı:

> Bu bize bağlı bir şey değil. Hakikat kendisini teslim etmez. İnsan onu ya kendinde bulur ya da hiç bulamaz. Biz seni Adept yapamayız. Onu kendi kendine elde etmek zorundasın. Lotüs suyun dibinde yeşerir ama suyun yüzeyine ulaşması çok uzun bir zamanı gerektirir. İlâhi Çiçeği açtıracağım diye acele etme. Olacağı varsa, bir gün elbette olacaktır. Çalış ve dua et.
>
> ***Mabedin aurası tüm benliğini kuşatıyor...***

Bu cevap, adayda buruk bir sevinçle karşılanmış ve tekrar derslerine geri dönmüştü.

Rüyaları da değişmekteydi demiştik... Evet... Artık rüyaları bile Mısır İnisiyasyonunu oluşturan sembollerle dolmuştu. ***"İsis'in Gülü"***nü bir gün koklayabilecek miyim diye düşündüğü o günün gecesinde garip bir rüya görmüştü.

Bir ağacın içinden çıkan İsis, sağ elinde tuttuğu kupada-

ki suyu kendisine uzatıyor ve bu sudan kana kana içiriyordu.
Hemen aşağıda ise kendisini görüyordu. Başı kendisinin başıydı ama vücudu büyükçe bir kuşu andırıyordu. İsis'in sol elinden akan suyu da, bu kuş içiyordu.

Demek ki, kendisi fark etmese de İsis sürekli yanındaydı. Ve enerjileriyle kendisini besliyordu. Rüyasında İsis'in elinden su içmek aslında bu anlama geliyordu.

Kendisine ruhsal konularda bilgi veren rahipler, kuşun astral bedeni sembolize ettiğini daha önce söylemişlerdi. O halde hem fiziksel hem de astral bir arınmayla karşı karşıyaydı. Bunu artık o kadar iyi içinde fark ediyordu ki, ruhsal bir yıkanmadan çıkmış gibi hissediyor ve İsis'in kendisini dört bir yandan kuşattığını neredeyse görür gibi oluyordu.

Mabedin aurası tüm benliğini kuşatmıştı... Görmüş olduğu rüya bunu anlatıyordu. İşte bu düşüncelerle uyandığında uzun bir süre derin bir sessizliğe gömülmüş ve tek bir söz bile söyleyememişti.

Bu sessizliğin yüce cazibesi ile mabette günler ayları izlemekteydi.... Mabede geldiği günden bu yana yıllar geçmişti... Rahip adayı, mabede geldiği ilk günle kendisini karşılaştırdığında gözle görülür bir başkalaşım içine girdiğini çok iyi anlayabiliyordu. Bir zamanlar başına üşüşmüş olan ihtirasları, ondan bir buhar gibi uzaklaşmış; onu şimdi sarıp sarmalamakta olan düşünceler ise, ona yepyeni bir dünyanın kapısını aralamaya başlamıştı... Dünyasal benliğinin silikleşmeye başladığını, onun yerine daha saf bir benliğin doğmakta olduğunu, kuvvetle hissetmekteydi.

İçinde bulunduğu mabedin aurasını artık daha iyi hissediyordu. Burada bulunmak bile sanki iç dünyasında büyük değişikliklerin oluşmasına yetiyordu. Her geçen gün farklı bir kisveye bürünmekteydi. Son günlerde rahiplerin de kendisine karşı tutumlarında değişiklikler olduğunu görüyordu. Gittikçe kendisiyle daha fazla ilgilenmeye ve ona yeri geldikçe bazı

bilgileri artık daha açık anlatmaya başlamışlardı. Örneğin bu mabedin kimler tarafından ve ne zaman kurulduğunu, ne amaçla bu yola girildiği gibi çok özel bilgilerini, rahipler kendisiyle paylaşmaktan artık çekinmiyorlardı. Kendisini rahiplerin sırdaşı gibi görmeye başlamıştı. Bu da içinde büyük bir özgüvenin doğmasına neden olmaktaydı.

Kuşku dolu günler artık geride kalmıştı...

Bu duyguların etkisiyle, içinden gidip kapalı sunağın basamaklarında el pençe divan durmak, secdeye varmak geliyordu. Onda artık başkaldırma duygusunun yerini, mabedin temsil ettiği değerlerle bütünleşme almıştı. Bunun ne olduğunu tam olarak bilemese de, sadece içten içe ama son derece derinden hissediyordu. Sihirli bir dünyadaydı ve bu sihirli dünyanın gizemleri onu sarıp sarmalamıştı. Kendisini bu sihirli dünyaya teslim etmekte artık hiçbir tereddüt göstermiyordu. Çünkü o da artık bu sihirli dünyanın bir üyesiydi...

Yaptığı meditasyonlarda sık sık Başrahibin vizyonuyla karşılaşmakta ve her seferinde Başrahip'ten telepatik yolla yeni bir şeyler öğrenmekteydi. Her anının Başrahip ve diğer Majlarca gözetildiğini artık kendisi de çok iyi biliyordu... Bir zamanlar yalnızlık içinde geçen günlerin yerini şimdi her anı dolu dolu geçen günler almıştı. İşte yine derin vecd hâline girdiği bir meditasyon çalışması sırasında Başrahip telepatik irtibat kurarak, kendisine şunları söylüyordu:

> Oğlum!... Hakikatin sana açıklanacağı zaman yakındır!... Sen onu kendi benliğinin derinliklerine indiğin ve orada ilâhi yaşamı tanıdığın zaman zaten perde arkasından hissetmiştin. İnisiyelere ait Yüce Meclise artık katılabileceksin. Kalbinin temizliği, hakikate karşı olan aşkın ve terk yolundaki başarın sayesinde bunu hak etmiş durumdasın. Ama ölmeden ve ardından da tekrar doğmadan Osiris'in eşiğinden içeri kimse giremezmiştir. Mahzende sana yardım edeceğiz. Sakın korkma, zira sen artık bizim kardeşimizsin.

Bu sözler, rahiplerin desteğiyle inisiye adayının çok farklı bir aşamaya geçirileceğinin işaretiydi. Vecd halindeyken bu mesajı alması, adayın artık ruhsal bir kanala bağlandığının da bir göstergesiydi. Bu mesajı alabildiğine göre, ruhsal kanaldan gelecek diğer mesajları da alabilecek demektir. Bu da, yıllar süren İsis İnisiyasyonu'ndan artık inisiyasyonun ikinci safhası olan Osiris İnisiyasyonu'na geçebileceği anlamına geliyordu.

Osiris Rahipliği'ne Doğru...

İsis İnisiyasyonu'ndan Osiris İnisiyasyonu'na dahil etmek için ertesi gün alacakaranlıkta, Osiris Rahipleri ellerinde meşalelerle yeni Adepti İsis Mabedi'nden alıp, Büyük Piramid'in içinde bulunan sfenkslerin üzerine oturtulmuş dört direkle desteklenmiş alçak tavanlı bir mahzene götürmekteydiler. Mahzenin tam ortasında mermerden yapılmış açık ve oymalı bir mezar bulunmaktaydı.

Yeni rahip adayına hitaben Başrahip şu sözlerle konuşmasına başlardı. Bu aynı zamanda ayinin de başlangıcını oluştururdu:

> Hiç kimse ölümden kaçamaz. Her canlı ölecek ve tekrar doğacaktır. Bu yaşamında "Osiris'in Işığı"na katılabilmek için, Adept'in canlı canlı mezara girmesi gerekir. Haydi bakalım... Gir şu mezara, ışığı bekle... Bu gece "Büyük Korku"nun kapısından geçecek ve "Tasarruf Sahibi"nin eşiğine ulaşacaksın.

Adept boş mezara uzanmakta, Başrahip de elini onun üzerinde gezdirip onu manyetik enerjilerle donatmaktaydı. Önce Başrahip sonra da Osiris Rahipleri'nden oluşan kortej sessizce oradan ayrılmaktaydı. Odayı zar zor aydınlatan lamba bir süre sonra iyice zayıflamaya başlamakta ve tam bu sırada mahzenin derinliklerinden gelen koro halindeki bir ilâhi odayı sarmaktaydı. Lambanın sönmesiyle birlikte koro da ya-

vaşça susmakta, Adept karanlıklar içinde odada tek başına kalmaktaydı.

Az sonra yaşanacaklar tam anlamıyla ölüm anında meydana gelen gelişmeler ve *"Ölüm Ötesi Yaşam"*la ilgili fenomenlerden oluşmaktaydı. Adept ölüm anını yaşayarak bedeninden ayrılacak ve Öte Âlem'e gidip rehber bedensiz varlıklarla görüşecek, bu süreç içinde de *"Ölüm Ötesi Mekân"*ın özelliklerini henüz daha ölmeden önce görme imkânına ulaşacaktır. Başrahibin *"canlı canlı mezara girmen gerekir"* sözü işte bunu anlatmaktaydı. Yoksa canlı canlı mezara gömülmek diye bir şey söz konusu değildi...

Odada bulunan lahitin sembolik bir anlamı vardı. Adept ölüm ötesi deneyimi bu lahite yatarak yaşamaktaydı. İşte Büyük Piramit'te de dahil bazı Mısır mabetlerinde bulunan lahitlerin işlevi buydu. Yoksa bazı arkeologların zannettiği gibi bu lahitler mezarlık olarak kullanılmış değildi.

Bu yaşanacak fenomende baştan sona Osiris Rahipleri ve Başrahip astral olarak, Adepti görüp gözetecek ve bu olayın her anında kendisine yardımcı olacaklardır. Gerçekleştirilecek olan bu ayinin temeli astral seyahata dayanmaktaydı.

Ölüm Deneyimi ve Ruhsal İrtibat

Derin bir vecd hâline (letarji) giren rahip adayı, fizik ve astral bedenlerini gevşettikçe, o ana kadar yaşadığı tüm olaylar bir film şeridi gibi gözünün önünden geçmeye başlamakta, dünyasal şuuru da gitgide silikleşmekteydi. Dünyasal bağlantılarının eriyip dağıldığını hissettikçe, varlığının astral bölümü de serbestleşmekte ve bir vecd hâlinin oluşması mümkün olmaktaydı. Artık o andan itibaren durugörü yeteneği devreye girmekte ve çeşitli imajları rahatlıkla ağılayabilmekteydi.

Dipsiz ve sonsuz karanlıklar içinde ilk fark ettiği, uzaklarda parlak küçük bir ışık noktası olmuştu... Nokta hızla kendisine yaklaşmakta ve yaklaştıkça da büyümekteydi... Sonunda her biri gökkuşağındaki tüm renklere sahip beş ışınlı bir yıldız

görünümü almıştı. Yıldızın tam merkezi ise sanki bembeyaz bir akkor halindeydi. Çevresine büyük bir manyetik etki saçmakta olan yıldıza hayranlıkla bakakalmıştı!...

Adept bu gördüğünün ne olduğunu anlamaya çalışmaktaydı. Bu vizyonla mürşitleri ona bir şeyler mi anlatmaya çalışmakta yoksa görünmeyen âlemin rehberlerinden kendisine bir mesaj mı gelmekteydi?... Her ikisi de olabilirdi ancak bunun şimdi hiç önemi yoktu. Bu yıldızın ne olduğunu daha sonra anlayacaktı...

Biz bundan sonra olacakları izlemeye devam edelim...

Bu vizyon az sonra yavaşça kaybolmakta ve aynı yerde bu kez bir çiçek tomurcuğu belirmekteydi. Karanlığın içinden açan bu çiçek, farklı bir duyarlılığa sahip gibi görünüyordu... Bunu çok kuvvetli olarak hissediyordu... Çiçek gözlerinin önünde beyaz bir gül hâlini alırken, taç yaprakları titreşmekte ve alev alev yanan orta kısmı kızıllaşmaktaydı...

Adept, bu gülü görür görmez bunun ***"İsis Gülü"*** olduğunu anlamaktaydı. Bu uzun bir süredir koklamak istediği yani sırrına vakıf olmak istediği ***"Mistik Bilgelik Gülü"***ydü... O hâlde istediğine kavuşmak üzereydi... Rahip adayının zihninden bunlar geçerken, gül bir anda buharlaşmaya başlayıp, kendisinin üzerine doğru yayılmakta ve o ana kadar duymadığı hoşluktaki kokusu tüm benliğine işlemekteydi. Vecd hâlindeki Adept, işte o anda kendisini sıcak ve okşayıcı bir nefesin içine gömülmüş olduğunu hissetmekteydi.

Buharlaşan gül, bulut hâline gelmiş ve çeşitli şekillere bürünüp durmaktaydı. Kokusu hâlâ çevreye yayılmaktaydı... Sonunda bulut gittikçe daha fazla yoğunlaşmaya başlamakta ve bir insan yüzü görünümüne bürünmekteydi. Sonunda bir kadın yüzü oluşmuştu... Bu yüz daha önce mabette heykelini gördüğü İsis'in yüzüydü... Ama şimdi daha genç, daha sıcak ve içten bakışlıydı.

Spiral beyaz bir tülle örtülü bedeni, tülün içinden yanmakta olan bir maytap gibi çevresine kıvılcımlı ışıklar saçmaktaydı.

Elinde tuttuğu bir papirüs rülosuyla rahip adayına yaklaşan İsis ***"Ben senin görünmez kız kardeşinim"*** dedikten sonra, elinde tuttuğu papirüs rulosunu göstererek, sözlerine şöyle devam etmekteydi:

> Bu görmüş olduğun senin yaşamlarının kitabıdır. Kitaptaki dolu sayfalar geçmiş yaşamlarını içermektedir. Boş sayfalar da gelecekteki yaşamların içindir. Bir gün bu sayfaların tümünü gözlerinin önüne sereceğim. şimdi artık beni tanıyorsun. Ne zaman çağırırsan yanına geleceğim.

Bu sözler, İsis'in temsil ettiği ruhsal plânla direkt irtibata girebildiği anlamına gelmekteydi. Artık bu plânın bir zinciri hâline gelmiş demekti. Bu da kendisinin bir ***"Adept"*** olduğu anlamına geliyordu.

İsis'in gözlerinden çıkan manyetik bir alanın tüm benliğini doldurduğunu ve bunun etkisiyle sanki bir tüy kadar hafiflediğini, ruhunun tüm evrene yayılmaya başladığını hissetmekteydi ki, inanılmaz bir ıstırap ve korkunç bir ağırlığın tüm benliğini sıkıştırmaya başlamasıyla, neredeyse nefesinin kesildiğini gördü. O inanılmaz huzur ortamından bir anda kendisini son derece kaba bir atmosferin içine hapsedilmiş olarak buldu. Gözlerini açtığında bedeninin verdiği ağırlıktan göz kapaklarını bile açmakta zorlanıyordu. Elleri ve ayakları sanki demir halkalara bağlıydı. Beyninin üzerinde onlarca kiloluk sanki taş bir blok oturtulmuş gibi hissediyordu. Yaşadığı fiziksel ıstırap tarif edilecek gibi değildi. Bir tüy gibi gökyüzünde gezinirken, bir anda kendisini demirden bir kalıbın sanki içine sıkıştırılarak konulmuş gibi hissetmeye başlamıştı!...

Bu yaşadıkları bedenine geri dönmesinin belirtileriydi... Nitekim gözlerini zorlukla açtığında, çevresinde Başrahibin ve mabedin en üst düzey majlarının bulunduğunu gördü. Değil ayağa kalkmak, gözlerini bile açık tutmakta zorluk çekmekteydi. Kendisine sunulan teskin edici bir sıvıyı içtikten

sonra ayağa kalkabildiğinde, Majlardan biri ona doğru yaklaşıp şunları söylüyordu:

> İşte tekrar yaşama döndün... şimdi gel inisiyeler şölenine katıl da bize İsis'in ışığında yaptığın seyahati anlat. Artık inisiye adayı değil, sen de bir inisiyesin. Sen de bizlerden birisin.

Bu yaşananlar, İsis İnisiyasyonu'nun sonu, Osiris İnisiyasyonu'nun ise başlangıcı anlamına geliyordu. Ezoterizmde Küçük Sırlar'dan Büyük Sırlar Aşaması'na geçişe karşılık gelen bir safhaydı bu... Ve bundan sonraki eğitimi Büyük Piramid'in içindeki merkezlerde geçecektir... Bu merkezlerden biri de piramidin rasathanesiydi. Astrolojik çalışmaların yapıldığı bu merkezde gökcisimleri izlenmekteydi. Özellikle de bu izlemede ***"Büyük Köpek Takım Yıldızı"*** ayrıcalıklı bir yere sahipti.

Büyük Piramit'teki eğitimin önemli bir bölümünü Thot'un Atlantis'ten getirdiği kitabına ve Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda dile getirilen ezoterik bilgilerin inisiye adayına aktarılması oluşturulmaktaydı.

Thot'un Kitabı'ndan inisiye adayına aktarılan ilk bölümler, az sonra sizin de fark edeceğiniz gibi Tevrat'ta dile getirilen temayla büyük bir paralellik gösterir.

Mısır mabetlerindeki eğitimini bitirdikten sonra peygamberlik görevini yerine getiren Hz. Musa'nın da bir Osiris rahibi olduğunu düşündüğümüzde, buna kuşkusuz ki, şaşmamak gerekir.

Büyük Piramit'teki inisiyasyonun ikinci aşamasında dile getirilen Thot'un Kitabı'ndaki ezoterik bilgilerle yolumuza devam edelim... Böylelikle inisiye adayına Osiris İnisiyasyonu'nda ne tür bilgiler aktarıldığıyla ilgili hiç değilse genel bir fikir edinmeye çalışalım.

THOT'UN KİTABINDAKİ SIRLAR BİLGİSİ

Thot bir gün varoluşun kökenini derin derin düşündükten sonra uyuyakalmıştı... Bedenini ağır bir uyuşukluk içinde hissediyordu. Bedenindeki bu uyuşukluğa paralel olarak ruhu da uzaya doğru gitgide yükselmeye başlamıştı. Tam o sırada tarif edilebilecek bir şekle sahip olmayan ilâhi bir varlığın kendisini ismiyle çağırdığını fark etti. Korkuya kapılan Thot: *"Sen kimsin?"* diye sormuştu.

Ben Osiris'im... En yüce Zeka'yım... Her sırrın örtüsünü kaldırabilirim... Sen ne istiyorsun?

– *"Ey İlâhi Osiris! Varlıkların ve varoluşun kaynağını seyretmek ve Tanrı'yı tanımak istiyorum..."*

Osiris kesin bir dille cevap verir:

Arzun yerine gelecek.

Bu kısa konuşmanın ardından, benliğini kaplayan ağırlık yerini büyük bir hafifliğe bırakmıştı...

Thot, kendisini büyük bir huzur ve iç aydınlanma sağlayan bir ışığın içine gömülmüş olduğunu hissetmeye başlamıştı. Bu saydam ışın demetlerinin içinden, hayranlık uyandırıcı güzellikte şekiller geçmekteydi.

Ancak birdenbire her şey değişivermiş ve üzerine aniden, içinde canavarımsı şekillerin bulunduğu korkunç karanlıklar çökmeye başlamıştı.

Koyu gri sisler içinde, iç karartıcı böğürmelerin duyulduğu rutubetli soğuk bir girdabın içine yuvarlanıvermişti. Girdabın içinde döne döne düşerken, ne dediği anlaşılamayan bir ses yükselmişti. Bu ses, ışığın sesiydi... Ne dediğini anlamasa da, bu sesi duyar duymaz rutubetli ve soğuk karanlık girdabın derinliklerinden insanı yakmayan büyük bir alev yükselmiş ve

Thot'u üzerine alarak, onu bu karanlıklar girdabından yukarılara doğru hızla çıkartmaya başlamıştı. Bu alevle birlikte yükselen Thot, kendisini pırıldayan yıldızların süslediği, uzayın ferahlatıcı atmosferinin içinde bulmuştu. Alevin çevreye saçtığı pırıltılar çok tatlı bir sesle uzayın derinliklerinde kaybolup gitmişti...

Tüm uzayı ışığın sesi doldurmuştu... Aşağıda yeryüzü, yukarıda gökyüzü... İkisinin tam ortasında ise Osiris, boşlukta asılı duruyordu...

Her şey bir anda olup bitmiş ve Thot şaşkınlık içinde Osiris'e bakıyordu.

Osiris Thot'a: *"Gördüklerinin anlamını kavradın mı?"* diye sormuş, *"Hayır!"* cevabı alınca da sözlerine şöyle devam etmişti:

> Peki!... Öyleyse olanı biteni az sonra öğreneceksin. İlk gördüğün ışık Tanrılar'ın dünyası, daha sonra içine daldığın karanlık ise, içinde insanların yaşam sürdüğü maddi âlemdir.
>
> Derinliklerden fışkıran ateşe gelince, o İlâhi Kelâm'dır.
>
> Tanrı Baba'dır. Kelâm da Oğul. Her ikisinin oluşturduğu bütünlük ise Yaşam'dır.

Bu açıklamanın üzerine, Thot zihnine takılan kendisiyle ilgili bir soru sorar:

– *"Bende nasıl bir içsel güç gelişim gösterdi ki, beden gözleriyle değil de, gönül gözleriyle görmeye başladım?"*

> Toprağın çocuğu! Kelâm sendedir de ondan. Sende bulunup da hareket eden, gören ve işiten şey Kelâm'ın ta kendisidir. Kutsal Ateş senin içinde gizlidir.

– *"Bu herkes için geçerli midir? Yoksa sadece bana mı özgü-*

dür?" diye soran Toht'a Osiris'in cevabı son derece kısa oldu.

> **Kutsal Ateş herkesin kalbinde gizlidir. Ancak onu sadece inisiyeler uyandırabilir.**

Thot'un sembolik olarak Osiris'le olan konuşmasının temeli ruhsal irtibata dayanır. Dinsel terminolojide bu irtibat tekniğine ***"Vahiy Sistemi"*** denmiştir. **Yani yukarıdaki satırlar Thot'un aldığı vahiydir.**

Thot'un Kitabı'nda yer alan bu satırlar arasında kullanılan sembollerin İsa Peygamber'in kullandığı sembollerle büyük bir paralellik olduğunu sanırım fark etmişsinizdir.

Bu semboller: *"Tanrılar'ın Dünyası", "İlâhi Kelâm", "Baba", "Oğul" ve "Kutsal Ateş"*tir. Bunların hepsi Ezoterik Öğreti'nin temelini oluşturan Mu Sembolleri'dir.

Thot'un kitabında *"Kutsal Ateş senin içinde gizlidir"* sözleriyle dile getirilen ezoterik sırrı, İsa Peygamber şu şekilde ifade etmiştir:

"Tanrı'nın Krallığı sizin içinizde ve çevrenizdedir."

Thot'un Kitabı'na göre İlâhi Oluşum

Thot Osiris'e hitaben şöyle bir dilekte bulunur:

– *"O halde bana bu İlâhi oluşumun işleyişini ve insanların bu dünyaya geliş ve gidiş serüvenlerini gösterir misin?"*

Bunun üzerine Osiris Thot'a gözlerini kapatıp arkasına yaslanmasını söylemişti. Bundan sonrasını birlikte takip etmeye devam edelim:

Thot kendisini bir anda uzayın derinliklerinde buldu... Bir göktaşı gibi uzayda süzülüyordu... Sonra taş gibi ağırlaşmaya başladığını hissetti... Hızla karanlık bir tünelin içinden

geçip dağlık bir arazide yere indi. Kendisini bir dağın zirvesinde bulmuştu... Vakit geceydi. Yerküre karanlık ve çıplaktı... Vücudunun tüm uzuvları gülle gibi ağırlaşmış, hareket etmekte bile güçlük çekiyordu... Derken gökyüzünden yeryüzünü kaplayan Osiris'in sesini işitti:

Gözlerini yukarıya kaldır da bak!...

Birbiri üzerine binmiş eş merkezli ışıklar saçan yedi kubbe yeryüzünü doğudan batıya kadar kaplamıştı. En sonuncusunun üzerini ise bir kemer gibi Samanyolu sarmaktaydı.

Her biri şeffaf camdan yapılmış gibi duran ve içleri pırıl pırıl ışıklarla donatılmış yedi katlı gök tüm heybetiyle yukarıda duruyordu. Her kürede gezegene benzeyen farklı renkteki bir ışık topu dolanıp durmaktaydı. Bu ışık toplarına da yine farklı görünümdeki melekler eşlik etmekteydiler. Melekler ışık toplarının sürekli yanında bulunmakta adeta onları görüp gözetmekteydiler.

Bu olup bitenleri hayranlıkla seyre dalan Thot, Osiris'in şu sözleriyle irkildi:

Bak... Dinle... Ve anla...

Thot olup bitenlere pek bir anlam veremiyordu. Bunu fark eden Osiris tekrar sözü ele aldı ve olup bitenleri açıklamaya başladı:

Her türlü yaşama imkân veren şu yedi kubbeye bak. Bunlar hiyerarşik bir düzende sıralanmış olan göğün yedi katlarıdır. Ruhların aşağılara inip sonra tekrar yukarıya tırmanışları bu kubbelerde cereyan eder. Her birinin içindeki Yedi Melek, İlâhi Kelâm'ın yedi ışınıdır. Her biri ruhların varoluşunun bir yönüne kumanda etmektedir.

1. Kat (Ay Meleği)

Endişeli endişeli tebessüm ederken gördüğün başında gümüş orak şekilli taç giymiş olanı, doğum ve ölüm süreçlerini kontrol etmektedir.

2. Kat (Merkür Meleği)

Onun üstünde yer alanın görevi bilim yüklü sihirli asasıyla aşağılara inen veya yukarılara çıkan ruhlara yol göstermektir.

3. Kat (Venüs Meleği)

Onun hemen üstündeki meleğin elindeki aynaya bakanlar kendilerini tanımaktadırlar.

4. Kat (Güneş Meleği)

Onun da üstündeki elinde meşale tutan melek, ahengi, güzelliği ve saflığı kollar ve geliştirir.

5. Kat (Mars Meleği)

Daha da yukarılardaki elinde kılıç tutan melek evrensel adaleti yerine getirir. Varlıkların ne ekerse onları biçmesi, bu meleğin yönettiği yasalarla gerçekleşir.

6. Kat (Jüpiter Meleği)

Gök mavisi kürede tahtın içinde oturan melek ise, İlâhi Zeka'nın sembolü olan Yüce Kudret Asası'nı taşımaktadır.

7. Kat (Satürn Meleği)

Göğün en üst noktasında ise, Bilgelik Küresi'ni taşıyan melek bulunmaktadır.

Burada sembolik bir şekilde dünyamızın görüp gözeticilik sistemi dile getirilmektedir. Evrensel İdare Mekanizması'nın

dünyamızla ilgili bölümünün anlatılması söz konusudur.

Yedi katlı göklerin her biri farklı ruhsal idareci plânların sembolüdür. Meleklerle anlatılmak istenen budur.

Bunların her birinin ne anlama geldiğinin üzerinde ayrı ayrı durmak gerekir. Çünkü özetini yaptığımız bu satırlar son derece sembolik ve üstü örtülü bir durumda dile getirilmiş durumdadır.

Bunu yapabilmek için Thot'un Kitabı'nın sayfaları arasında biraz daha gezinelim...

Ruh Göğün Evladıdır...

Osiris'in az önceki açıklamalarına karşılık olarak Thot şunları söyler:

– *"Evet!... Görünen ve görünmeyen âlemleri içeren yedi bölgeyi görüyorum. Bu yedi bölgenin hepsine nüfuz eden ve hepsini yöneten Işık Kelâm'ın yani biricik Tanrı'nın Yedi Işını'nı görebiliyorum. Ama ey benim yüce mürşidim, insanların bu âlemlerdeki seyahatleri nasıl gerçekleşmektedir?"*

Osiris tekrar açıklamalarına başlar:

> Samanyolu bölgesinden yedinci küreye düşen şu ışıklı tohumu görüyor musun? Bunlar ruh tohumlarıdır. Bunlar, Satürn bölgesine geldiklerinde kaygıdan ve tasadan uzak mutluluk içinde fakat mutluluklarının farkında olmadan yaşayan hafif buhar gibi şeylerdir. Ama Satürn bölgesinden daha aşağı bölgelere düşerken gitgide ağırlaşan bedenlere bürünürler. Her bedenlenişte içine girdikleri ortama uyum sağlarlar ve pırıltılarını gittikçe kaybederler. Bu, içine girdikleri ortamların bir zaruretidir. Kendi ışıklarını azaltmadan, daha aşağı ortamlara uyum sağlayamazlar.

Yaşamsal enerjileri artmaktadır ama daha kaba bedenlere girdikçe o semavi kökenlerinin anısını gitgide unutmaktadırlar. İşte ruhların aşağılara inişleri böyle gerçekleşmektedir.

Dünyaya geldiklerinde maddeye daha da bağlanmaya, bir beden içinde yaşam özlemiyle daha da sarhoş olan ruhlar, kendilerini maddi zevkler peşinde koşarken bulurlar ve eski anılarını tamamen unuturlar. Onlar için şehvet ve maddi zevkler yaşamlarının ana gayesi haline gelir.

Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayal etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır... Ancak inisiyeler bilir ki, ruh göğün evladıdır. Aranızda böyle inisiyeler vardır ve sen de onlardan biri olacaksın.

Yukarıda anlatılanların, Thot'un Atlantis'teki eğitimi sırasında bizzat Thot'un başından geçenleri dile getirdiğini tahmin etmekteyiz. Belli ki daha sonraları Thot, bunları kaleme almış ve *"Thot'un Kitabı"* olarak bilinen inisiyatik bilgileri oluşturmuştur. Ve yukarıdaki son satırda dile getirilen kehanet gerçekleşmiş, Thot gerçekten de inisiye olmuş hatta bununla da kalmayarak bu sırları *"Osiris Öğretisi"* adı altında Mısır'a getirerek, Tufan sonrasında bu bilgilerin yaşamasına olanak sağlamıştır.

Anlatım son derece sade ve açıktır. Anlatımda sembolik unsurlar bulunsa da, anlatılmak istenen meselenin özü rahatlıkla anlaşılabilecek durumdadır. Ruhsal varlığın en incesinden en kabasına doğru farklı boyutlardaki maddi âlemlere nasıl süzüldüğünü yani nasıl enkarne olduğunu anlatmaktadır. Öz olarak İlâhi bir hüvviyete sahip olan ruhsal enerjinin maddi âlemlerde bu enerjisini kabalaştırma mecburiyeti olduğu da tüm açıklığıyla dile getirilmiştir.

"Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayal etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası iş-

te böyle bir dünyadır" sözüyle bu dünyaya enkarne olan varlıkların unutma sürecine girdikleri anlatılmaktadır. Gerçekten de böyle olmuş ve insanlık özellikle *"Demir Çağ"*da İlâhi yaşamla olan irtilbatını büyük bir oranda unutmuştur. Dolayısıyla kökenini de...

Satürn Bölgesi

Metinde geçen *"Satürn Bölgesi"* az önce de görmüş olduğumuz gibi yedi katlı göğün (ruhsal idareci plânların) en üst kısmında yer alan bir plânın sembolik ismidir. Bu ezoterik sembol başka toplumların ezoterik çalışmalarında da karşımıza çıkmaktadır. Bu sembolü kullananlardan biri de *"Batını Ekol"*ün Anadolu'daki en önde gelen uygulayıcılarından Mevlâna'dır.

Mevlâna'nın hemen hemen tamamen açık bir şekilde dile getirdiği konulardan biri de, Evrensel İdare Mekanizması ve bu mekanizmanın dünyamızla olan bağlantılarıdır. Bu konuya kitaplarında hayli yer vermiştir. Biz bunlardan konumuzla direkt ilgili olan bir bölümü aktarmak istiyoruz.

Mesnevi'de İdris Peygamber'in bir enkarnasyonunda 8 yıl Satürn'de (Zuhal) öğrenim görüp inisiye olduğu, Dünya'ya döndüğünde de, astrolojiyi ve astronomiyi uygulayıp öğrettiği şu dizelerle anlatılmaktadır:

> İdris, yıldızların cinsindendi. Onun için sekiz yıl Zuhal'de kaldı.
> Zuhal, Doğular'da da onun dostu oldu, Batılar'da da.
> Her halde onunla konuştu, onun sırlarına mahrem oldu.
> Kaybolduktan sonra tekrar Dünya'ya gelince, yeryüzünde yıldızlar bilimine dair ders verdi.

İdris Peygamber'le Thot'un aynı kişiler olduklarını bir kez

daha hatırlatacak olursak, Mevlâna'nın bu dizelerinde dile getirdikleriyle, Thot'un Kitabı'nda dile getirilenin birbirleriyle ne kadar paralellik gösterdiği derhal ortaya çıkacaktır. Bu nedenle bu dizelerin ayrı bir önemi vardır.

Çoğunlukla ezoterizmde karşılaştığımız ***"Satürn'de eğitim gören kişiler meselesi"*** Mesnevi'de gayet açık bir şekilde dile getirilmiş bulunmaktadır. Mevlâna bu sırrı dizelerinde dile getirirken aynı zamanda ***"Kozmik – Galaktik Uygarlıklar"***ın dünyamız üzerindeki fonksiyonlarını da dolaylı bir şekilde ortaya koymaktadır. Aynı Thot'un kitabında olduğu gibi...

Satürn Bölgesi'yle irtibata girmek demek, Thot'un kitabında geçen bu yedi kat göğün sırrına varmak demektir. Nitekim Osiris de Thot'a bu sırra ancak inisiyeler ulaşabilir dememiş miydi?...

Kur'an-ı Kerim'de bu ezoterik bilgileri doğrular nitelikte ayetler vardır. Bu ayetlerin öncesinde birtakım peygamberlerin Muhammed Peygamberce anılması istenir ve sıra İdris Peygamber'e gelir:

> Ey Muhammed, Kitap'ta İdris'e dair söylediklerimizi de an; çünkü o dosdoğru bir peygamberdi. Onu yüce bir yere yükselttik.
> (MERYEM: 19/56-57)

Ayetin hemen devamında İdris Peygamber'in Tufan'dan önceki nesle ait olan bir kişi olduğu son derece açık bir şekilde ifade edilir:

> İşte onlar Adem'in ve Nuh'la beraber taşıdıklarımızın soyundan; İbrahim ve İsrail'in soyundan ve seçip doğru yola eriştirdiğimiz, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerdendir...
> (MERYEM: 19/58)

Cehennem Sembolü ve "Astral Tortular"ın yakılması...

Thot Osiris'in kendisine izlettiği bu vizyondan çok etkilenmişti. Ancak aklına bazı sorular takılmıştı:

– "Dünyaya kadar gelen bu ruhlara sonra ne oluyor? Bu madde girdabından kurtulamamak diye bir şey söz konusu olabiliyor muydu?"

Zihninden bu sorular geçerken, Osiris'in kendisine gösterdiği vizyon da yavaş yavaş silikleşmeye başlamıştı. Bir ara Osiris'in o muhteşem görüntüsüyle karşı karşıya geldi ve ardından Thot kendisini siyah bir bulutun içinde buluverdi. Ancak bu sefer gördükleri hiç de iç açıcı şeyler değildi.

Canavarımsı hayvanları andıran garip mahluklar tarafından parçalanmakta olan çaresizlik içindeki insanlar bu kez gözünün önünde canlanmıştı... Çevresini çok korkunç bir manzara kaplamıştı... Pırıltılar içindeki dünyadan, sanki yeraltındaki zindanlara inmiş gibiydi... Derken yine Osiris'in sesi duyuldu:

> Kendilerini bu girdaptan kurtaramayan ruhların kaderi budur işte!... Onların bu ıstırapları ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir.

Metapsişik çalışmalarda ve ezoterik öğretilerde dile getirilen çok önemli bir bilgiyle burada karşılaşılmaktadır. Thot'un Kitabı'nda geçen ***"Tahrip Olmak"*** kavramı, metapsişik ve ezoterik öğretilerde ***"Astral Yanma"*** olarak tanımlanır.

Bu konuyu biraz açalım...

Maddeye bağlanabilmek için kendi ışığını azaltmak zorunda kalan varlık, dünyada yaşarken astral yapısında da çok

büyük bir kabalaşmaya maruz kalmaktadır. İşte varlığın en çok etkilendiği olumsuz koşul da budur. Astral yapısı kabalaşan ve adeta bir kabuk gibi varlığın iç ışığını bedensel yaşamına aktarmasına engel olan bu sonuçla her varlık karşılaşmaktadır. Ve her varlık bu dünyadan ayrılıp asıl vatanına dönerken bu astral kabuktan kurtulmak zorunluluğu ile karşı karşıya gelmektedir.

İnisiyasyonun asıl amacı işte bu kabuğu henüz daha dünyadayken yok etmektir.

Ancak unutmamak gerekir ki, özel bir inisiyasyona alınmayan varlıklar da bu kabuklarından kurtulmak zorundadır. Peki bu mümkün müdür? Evet. Bunun da tek bir yolu bulunmaktadır: **Pozitif enerjiler içinde kalabilmek.** Çünkü bu astral tortuyu oluşturan ana faktör negatif enerjilerdir. Bunu temizleyecek temel unsur ise bunun karşıtı olan pozitif enerjilerdir.

Evet... görüldüğü gibi bunun çaresi son derece basittir. Ama bunun uygulanabilmesi son derece güçtür. Çünkü *"negatif enerjilerden uzak kalınız"* demekle negatif enerjilerin kullanımına son verilemez. **Bunun için özel çalışmalar gereklidir.**

Tüm dinlerin insanları pozitif alana yöneltmeye çalışmalarının asıl sebebi işte bu teknik meseleye dayanır. Dinlerde uygulanan çeşitli ibadet ve ayinlerle bu gerçekleştirilmeye çalışılır.

Dinlerde bu konuyla ilgili söylenilen bir başka şey daha vardır. Günah işleyen insanların cehenneme gideceğinden söz edilir. Cehennem sembolünün ana teması ise ateştir. **Ateşte yanmakla anlatılmak istenen asıl mesele, astral tortuların yakılmasıdır.** Gerçekten de astral tortuların yakılması diye bir olgu vardır. Bazı insanlarda bu tortu o denli ağırlaşır ki, bu tortu kendi başlarına temizlenebilme imkanını ortadan kaldırabilmektedir. İşte böyle durumlarda varlığa bir yardım eli uzatılarak, kendi başına temizleyemediği bu tortu, özel bir manyetik etkiyle yok edilebilir. Ancak bu uygulama varlığın astral bilgi merkezindeki pek çok anıyı da yok etmektedir. Yani var-

lık, madde ile girdiği bu irtibat sırasında geçirdiği pek çok enkarnasyona ait bilgiyi bir anda kaybetmektedir.

Az önce Thot'un Kitabı'nda geçen *"Onların bu ıstırapları ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir"* sözünün ardında yatan gerçekle, dinlerde dile getirilen *"cehennemde yanma"* temasının ardında yatan gizli mesaj işte budur.

Madde girdabından kurtuluş ve Ruhların tekrar yukarı çıkışları...

Sıra aşağıya inen ruhların tekrar yukarıya çıkış süreçlerini Thot'a göstermeye gelmişti.

Tekrar gökyüzünü kaplayan yedi katlı gök Thot'un gözü önünde canlandırılmıştı. Osiris birinci kubbeye çıkan birkaç ruhu göstererek şunları söylüyordu:

> Birinci kubbeye doğru tırmanmaya çalışan şu ruh topluluğunu görüyor musun? Bir kısmı Dünya'ya doğru tıpkı fırtınaya tutulmuş kuşlar gibi düşmekte. Diğer bir kısmı da, var güçleriyle bir üst kubbeye ulaşmak için büyük bir çaba sarfetmekteler. Ve sırayla kubbeleri teker teker geçiyorlar. Her bir üst kubbeye tırmandıkça nasıl da parıldadıklarını görüyor musun? En üst kubbeye varabilenler için bu serüven sona ermektedir... Bu birkaç dakika içinde gördüklerin yüzyıllarca süren insanlık tarihinin kısa bir görünümünden ibarettir. Ve bu serüven hâlâ devam etmektedir. Bu yol, inenler ve çıkanlarla doludur... Ve şunu asla unutma ki, inmiş olanlar bir gün mutlaka yeniden çıkmak zorundadırlar. Bu onların değişmez kaderidir. Ancak bunun hiç de kolay bir şey olmadığını görüyorsun. Umarım gördüklerini anlıyorsundur...

Thot büyülenmiş gibi olduğu yerde hareketsiz donup kalmış, kendisine seyrettirilenleri takip etmeye çalışıyordu. Osiris'in ne anlatmaya çalıştığını anladığını belirtmek için başını hafifçe aşağıya doğru eğdi.

– *"Bu çıkışı başarabilmek için ne yapmam gerekiyor?"*

Ruhunu yükseltebilmek için fazlalıklarından kurtulman gerekir. Ruhunu hafifleştirmeye bak.

Yedi kubbeyi tırmanan ve içinden geçtikleri bölgelere kıvılcımlar saçan şu uzaklardaki ruhların uçuşlarını seyrederek, kararmış manevi varlığını günlük güneşlik hâle getirmeye çalış. Zira sen de onları takip edebilirsin. Yücelmek için istemek yeterlidir. Etrafa nasıl dağıldıklarına ve ilâhi gruplar oluşturduklarına bir bak. Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar. Bu yedi bölge hep bir ağızdan şunu söylemektedir: "Bilgelik... Aşk... Adalet... Güzellik... Görkem... Bilim... Ölümsüzlük..."

Öte âlemin çok belirleyici bir özelliği burada dile getirilmektedir. Bedenini terk eden varlığın spatyomda kendisine uygun bir bölgede yer edinebildiği bugüne kadar gerçekleştirilen Metapisişik çalışmalarda net bir şekilde anlaşılmış durumdadır.

Metapisişik çalışmalarda *"spatyom"*, dinsel terminolojide ise *"ahiret"* olarak isimlendirilen öte âlemin maddesel yapısının, çok yüksek titreşimli maddelerden oluştuğu ve bu oluşumun da kendi içinde en kabasından en süptiline kadar çeşitli merhalelerden meydana geldiği tespit edilmiştir.

Metapisişik çalışmaları yakından takip eden okurlarımızın bildiği gibi, bedenini terk eden her varlık, astral bedeniyle bu mekana intikâl etmektedir. Dünyada yaşarken astral bedenimizi ne kadar inceltebildiysek yani astral tortularımızı ne

kadar temizleyebildiysek, öte âlemde o kadar yüksek seviyelerde bir yer edinebilmemiz mümkün olabilmektedir. Bu tamamen kendiliğinden gerçekleşen bir süreçtir. Öte âlemin hangi vibrasyonel kısmına astral bedenimiz senkronize olursa, orada bir yer edinmemiz kaçınılmaz bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır. İstesek de daha ötelere geçememiz mümkün olamamaktadır.

Thot'un Kitabı'nda bu mesele tek bir cümleyle özetlenmiş durumdadır: *"...Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar...."*

Dünya spatyomu için geçerli olan bu husus dünya spatyomunu terk etmeyi başarabilen varlıkların ruhsal plânına kavuşmak için yapacağı ruhsal yolculuğu için de geçerlidir. Ve sonunda her varlık evrensel varoluşta bağlı bulunduğu ruhsal plânına dahil olacaktır. Dönüşümüz O'nadır...

Sizlerin de fark ettiğiniz gibi Thot'un Kitabı'nda yazılanlar her ne kadar sembolik unsurlar taşısa da yine de anlaşılması son derece basit durumdadır.

Bunun nedeni, bu kitabın bizim devremize ait bir kitap olmamasıdır. Atlantis'te bilgiler bu şekilde insanlara aktarılmaktaydı. Bilgilerin bohçalanması, üstünün örtülerek sembollere büründürülerek insanlara aktarılması bizim devremize ait bir üsluptur. Bu üslubun nedenini daha önce söylemiştik: İnsanlığın aşamalı olarak aşağıya inebilmesi için buna gerek vardı.

Büyük Piramit'te bıraktığımız inisiye adayının yaşadıklarına geri dönüyoruz...

Atlantisli Bilge Thot'un evrensel sözleri

Thot'un Kitabı'nı inisiye adayına okuyup, *"Atlantisli rahip Thot'un gördükleri ve öğrencilerinin de bize ulaştırdıkları*

şeyler bunlardır" dedikten sonra Başrahip sözlerine şöyle devam etmekteydi:

> Bilgenin sözleri, evrenin yasalarını dile getiren sırları içerir. Onun yedi kubbesi, müziğin tümünü içeren lirin yedi notası gibidir. Nasıl ki, yedi notadan tüm müzik parçaları oluşuyorsa, yedi kat kubbe de varoluşun temel boyutlarını, yasalarını ve bunların idareci meleklerini anlatır.
>
> Bir çocuk için gökyüzü, ışıltılı kubbeden başka bir şey değildir. Bilge için ise, içinde nice dünyaların kendi ritimleriyle ve kendi ahenkleriyle döndüğü sonsuz sınırsız yaşam mekânlarıdır.
>
> Thot'un vizyonunun içerdiği sırları ne kadar iyi öğrenirsen, kendi sınırlarının da ne kadar ötelere yayıldığını daha iyi kavrarsın. Çünkü tüm alemleri temelde hep aynı yasalar yönetmektedir. Ne var ki, bu yasaların her âlemde tezahürleri farklı farklı görünür. Ancak bu sadece görünürde böyledir. Bunun böyle olması, birbiri üstüne geçmiş kubbelerin maddesel özelliğinden dolayıdır. Tek bir beyaz ışık vardır ama bu farklı renkteki kubbelerden geçerken farklı renkteymiş gibi görünür. Bunun ne anlama geldiği üzerine derin derin düşün. Burada önemli bir sır yatmaktadır. Bunu mutlaka anlaman gerekir.

Başrahibin bu sözlerinden sonra inisiye adayı kendisine anlatılanlar üzerinde düşünür, yaptığı meditasyonlarda bunların derinliklerine nüfuz etmeye çalışırdı.

Thot'un Kitabı üzerine, inisiye adayına mabedin kâhini de zaman zaman dersler verirdi. Bu dersler, kutsal kitabın yorumlanmasından oluşmaktaydı. Başrahibin anlattığı temel ilkeleri inisiye adayının anlamasında, kâhin kendisine yardımcı olurdu.

Osiris Mabedi'nin kâhini, inisiye adayını karşısına aldık-

tan sonra, Thot'un Kitabı'nı açar ve *"Işık Kelâm Öğretisi"*ne ait varoluş, evren ve ruhla ilgili kitapta dile getirilenleri önce üstü örtülü bir şekilde dile getirmeye başlardı. Bu anlattıklarının perdesini, her derste biraz daha fazla açar ve sonunda inisiye adayının bazı sırlara kendisinin ulaşmasını sağlardı.

Perdeli inisiyasyonun perdeleri teker teker ve belli bir süreç gözetilerek açılırdı. Sırlar bir kerede ve açık olarak asla dile getirilmezdi:

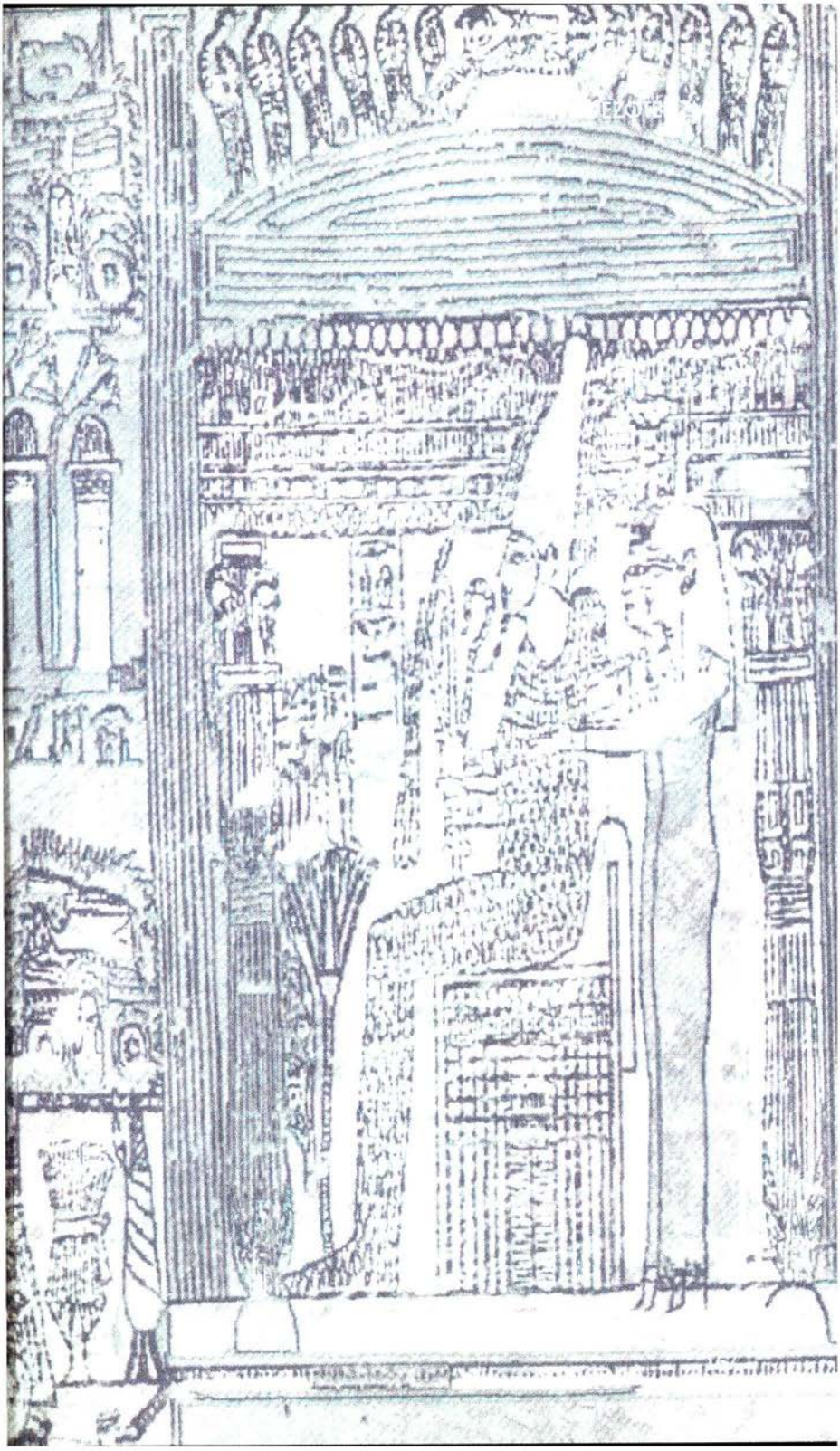
> Dinle ey sırlar yolunun yolcusu!...
> Thot'a gösterilen vizyonun ikinci aşaması, evrende dinamik ve işler halde bulunan uluhiyeti temsil etmektedir.
> Aynı zamanda bu vizyon, ruhların ve maddenin aktif evrimini anlatır. Bir başka deyişle; görünen ve görünmeyen evrenin, hayattar olan göğün ifadesidir.
> Yedi kubbe ile anlatılmak istenen ise, maddenin ve ruhsal varlığın yedi farklı hâlidir. Bu insanlığın katetmek zorunda olduğu evrim sürecini gösterir.

Maddenin ve ruhsal varlığın yedi farklı hâli ile kâhinin anlatmak istediği; maddi âlemin farklı boyutları ve bu farklı boyutlara enkarne olmuş ruhsal varlıklarıdır. Nitekim açıklamasının ileriki bölümlerinde, bu daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

> Devam edelim...
>
> Yedi Melek veya başka türlü bir söyleyişle Yedi Kozmogonik Tanrı, tüm kubbelerin evrim sürecini tamamlamış üstün yönetici varlıklarıdır.

Böylelikle *"Yedi Melek"* sembolünün tam bir açıklaması adaya yapılmış oluyordu:

***"Yedi Melek":* Kozmosun Melekleridir. Yani kozmik varoluşun görüp gözeticilik sisteminin uygulayıcısı olan yönetici varlıklardır...** Bu bilgi daha sonraları *"Evrensel İdare Mekanizması"* ya da *"Ruhsal İdare Mekanizması"* adı altında Metapsişik ve Ezoterik çalışmalarda yer almıştır.

Evrensel İdare Mekanizması'nın yedili hiyerarşik yapısı sadece Mısır Ezoterizmi'nde değil, daha pek çok toplumun ezoterik öğretilerinde açık olarak, dinlerinde ise üstü kapalı bir şekilde yer almıştır.

Mısır Ezoterizmi'nin ***"Yedili Sistemi"*** ile ilgili adaya daha sonra bir başka bilginin daha aktırıldığını yine Thot'un Kitabı'ndaki anlatımlarda görmekteyiz.

Şakraların açılması

Thot'un Kitabı'ndaki aşağıdaki satırlar, insanın ruhsal ve fiziksel yapısında da *"Yedili Sistem"*in bir yansıması olduğunu açıkça dile getirmektedir:

> Evreni içine alan bu "Yüce Yedili Sistem", sadece gökkuşağının yedi renginde ve Gam'ın yedi notasında değil, aynı zamanda insanın yedili yapısında da tezahür eder.

İnsanın yedili yapısı ile anlatılmak istenen kavram insanın ruhsal ve fiziksel bağlantı noktalarıyla ilgilidir. Bu bağlantı noktaları Doğu Ezoterizmi'nde *"şakralar"* olarak isimlendirilmiş ve Batı Dünyası'nda da aynı isim günümüze kadar kullanılarak gelmiştir.

Buradan da inisiye adayına şakralarla ilgili önemli bilgilerin aktarılmış olduğu anlaşılmaktadır. Zaten inisiyasyonda şakraların açılması temel hedeflerden biriydi. Şakraların işlevselliğini artırarak, daha yoğun ruhsal enerjinin fizik bedene yansıtılmasına imkan sağlıyorlardı.

Bu hem telepati, durugörü gibi parapsişik yeteneklerin

kullanılmasını güçlendiriyor hem de şuursal aydınlanma yolunda adaya önemli bir iç aydınlanma sağlıyordu.

Özetleyecek olursak: Şakraların açılması ile hedeflenen son nokta, adaya kendi miracı yaşatabilmekti. Yani kendi ruhsal enerjisi ile ya da başka bir yorumla söyleyecek olursak, bağlı bulunduğu ruhsal plânıyla irtibatını gerçekleştirmek ve tam bir şuurluluk hâlinin yaşanmasını sağlamaktı...

Ve sonunda inisiye ilahilikle olan irtibatını fark etmekte ve *"Kendini bil böylelikle Tanrıları da bilirsin"* sözünün ne anlama geldiğinin şuuruna varabiliyordu.

"İnsanın yedili yapısı" sözüyle anlatılmak istenen bir başka bilgi daha vardır. Mısır İnisiyatik bilgilerine göre insan sadece fizik bedenden ve ruhtan meydana gelen bir varlık değildir. Fizik bedeniyle ruhsal enerjisi arasında -ruhsal enerjinin fizik enerjiyle uyumunu sağlayan- birtakım tampon unsurlara da sahiptir. (Astar Beden, Kozal Beden, Mantal Beden gibi)

İnsanı oluşturan bu yedili yapı Mısır İnisiyasyonu'nda *"Khat", "Khaibit", "Ka", Ab", "Ba", "Khu", "Khabs"* olarak isimlendirilmişti.

Evrenin yedili yapısı bu şekilde insanda da tezahür etmiş olmaktaydı ki; öldükten sonra varlık, evrenin yedi katına karşılığı gelen bedeni vasıtasıyla gidebilmekteydi.

Bir örnekle açıklamak gerekirse:

Fizik bedeni ile (khat'ı) ile fizik dünyada yaşarken, bedenini terk ettikten sonra öte âleme yani astral mekana astral bedeniyle (Ka'sıyla) geçmekteydi.

Göğün sırları mabette açılıyor...

Tüm bu derslerin sonunda Başrahip gelerek *"Thot'un Vizyonu"* ile ilgili şu son açıklamalarda bulunurdu:

Böylece gelip büyük sırrın eşiğine dayanmış oldun.

İlâhi yaşam, gözlerinin önüne vizyonlar halinde serildi. Thot'un sırları sana görünmeyen göğün sırlarını açtı... Böylelikle Osiris'in Işığıyla ilk kez temasa geçmiş oldun. Bir zamanlar Osiris'ten Thot'un aldığı sırları, şimdi bizim aracılığımızla sen alarak, sen de inisiyatik zincirin halkasına dahil oldun.

Şu andan itibaren Osiris'in gösterdiği yedi kat göğün en üst noktalarına kadar çıkmak sana düşüyor. Çünkü sen artık ölüp dirilmişlerdensin ve sana da gerek şifahen, gerekse de vizyonlar aracılığıyla sırlar aktarılmış bulunmaktadır.

Tüm bu yaşadıkları ve en son söylenen sözlerden sonra içinden şu sözler geçmeye başlamıştı:

- "Gerçekler ülkesine varmış bir insanım. Yaşayan bir Tanrı gibi ölür de, dirilirim ben. Sonra Göklerde ikamet eden Tanrılar topluluğunda ışıldarım. Çünkü onların soyundanım ben."

Bir an için neler söylüyorum ben diye düşünmekten kendisini alamamıştı... Ama içinde karşı konulamaz bir enerjiyle bu sözlerinin doğruluğuna kuşku duymuyordu. Yine de kendisinin mırıldandığı bu sözlerinin ne anlama geldiğini tam olarak anlayamadığının farkındaydı. Bu sözleri ileride daha derinden kavrayacağını hissediyordu.

İşte tam bu sırada varlığının derinliklerinden gelen bir söz şunları söylemekteydi:

- "Ruh perdelenmiş bir ışıktır. Onu ihmal edersen kararır ve söner. Ama onun kandiline kutsal aşk yağı koyarsan, ölümsüz bir ışık hâlinde yanar durur ve sana rehber olur."

Bu sözleri o mu söylüyordu, yoksa ona söyletiliyorlar

mıydı?... İçinden gelen ve karşı konulamaz akış tüm benliğini sarıp sarmalamaya başlamıştı.

Bu sözler, artık ruhsal bir bağlantının kurulduğunun açık bir göstergesiydi. Ruhsal rehberleri artık devredeydi. Ve onların sesleri kulaklarının içinde çınlamaktaydı... O artık yeryüzünde gökyüzünün sesini duyabiliyordu.

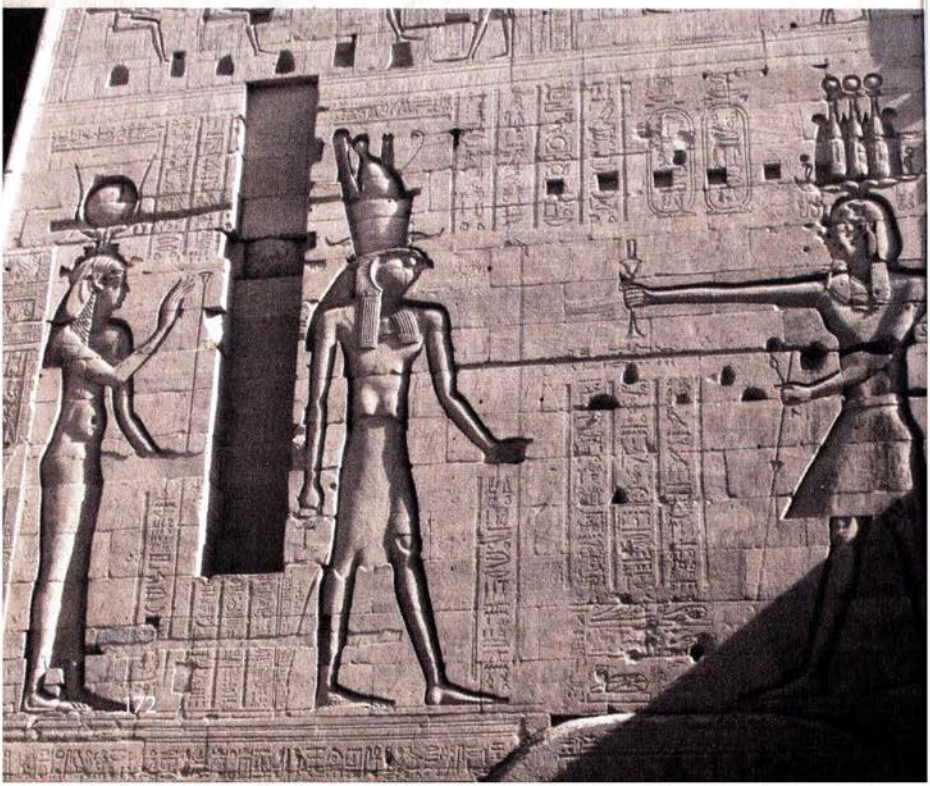
Evet... O da artık inisiyatik zincirin bir halkasıydı... Spiritüel güç artık onun da bünyesinden akıp geçmeye ve çevreye onun bünyesinden yayılmaya başlamıştı. **O artık inisiye adayı değil, *"Sırlar Öğretisi"*nin bir üyesi olmuş gerçek bir inisiyeydi.** Mabedin derinliklerinde, gökyüzü ile yeryüzünün bir irtibat noktası daha böylelikle kurulmuş oluyordu.

Bu, inisiyasyonda ikinci aşamadan üçüncü aşamaya geçiş anlamına gelmekteydi.

Üçüncü aşama ile ilgili hiçbir şey bilmiyor ve o yüzden de hiçbir şey yazamıyoruz...

"SIRLAR MABEDİ"NDEN AYRILIŞ

Üç aşamalı Mısır İnisiyasyonu'nun sonuna gelindiğinde inisiye artık ***"Osiris Rahibi"*** olarak anılmaya hak kazanmaktaydı. Bu aşamaya kadar gelemeyip, inisiyasyonun *"birinci"* ve *"ikinci"* aşamasına kadar gelebilmeyi başarabilenler de vardı. Birinci aşamayı geçenler mabette kendilerine uygun çalışmalarda görevlendirilirdi. Ve yaşamlarının sonuna kadar mabette kalırlardı. İnisiyasyonun *"ikinci"* ve *"üçüncü"* aşamasına kadar gelebilenlerin mabetten dışarıya çıkmasına izin verilirdi. Bunlar zaman zaman mabetten dışarı çıkıp sonra tekrar mabede geri dönebilirlerdi. Bunlar arasından seçilen bazı inisiyelere ise, bir misyonu yerine getirmek için tamamen mabedi terk etmesine ve gelmiş olduğu ülkelerinde kendi okullarını kurma görevi verilebilirdi.

Mutlak Sessizlik Yemini

Fakat ayrılmadan önce Başrahip ve Majlar'ın huzurunda mabedin sırları konusunda mutlak bir sessizliğe gömüleceğine, en küçük bir ayrıntıyı bile açık olarak söylemeyeceğine dair yemin etmekte ve bu yeminle birlikte çok ağır şartlara razı olması gerekmekteydi.

Mabede ilk geldiğinde kendisini karşılayan Başrahip şimdi de onu uğurlamak için oradaydı. Mabede kabul eden, mabetten ayrılmasına da izin vermek için son kez müridiyle karşı karşıya geldiğinde, yıllar süren emeğin ürününü karşısına alır ve belki de bir daha hiç göremeyeceği müridine son kez şöyle seslenirdi:

> Ey Sırlar Bilimi'nin sadık evladı... Sana son kez sesleniyorum. Sen de bu sesimize bir yankı olmak üzere birazdan aramızdan ayrılacaksın.
>
> Sırlar Bilimi'nin üç temel anahtarı vardır.
>
> Bu anahtarların birincisi şudur:
>
> Eşyanın dışı da içi gibidir. Küçük büyük gibidir. Tek bir yasa mevcuttur ve faaliyet halinde olan Bir'dir. İlâhi düzende hiçbir şey küçük olmadığı gibi, hiçbir şey de büyük değildir.
>
> İkincisi ise şudur:
>
> İnsanlar ölümlü Tanrılar'dır. Tanrılar ise ölümsüz insanlardır. Ne mutlu bu sözleri anlayabilene. Çünkü bunları anlamak demek, her şeyin anahtarına sahip olmak demektir.
>
> Üçüncüsüne gelince:
>
> Sırlar Öğretisi'nin Yüce Hakikati içerdiğini hep hatırında tut.
>
> Tam ve açık bilgi ancak bizim geçtiğimiz yollardan geçmiş olan kardeşlerimize sunulabilir.
>
> Hakikati karşındaki kişinin kapasitesine göre ifşa et-

mek, duyunca yoldan sapabilecek kadar zayıf olanlardan ve ancak bir bölümünü kavrayıp kötü maksatlar için bunları kullanabilecek olanlardan esirgemek şarttır.

Onu gönlüne göm... O sadece eserlerinde görünsün, eserlerinde konuşsun...

Sırlar Bilimi gücün, iman kılıcın, sükût da kırılmaz zırhın olsun.

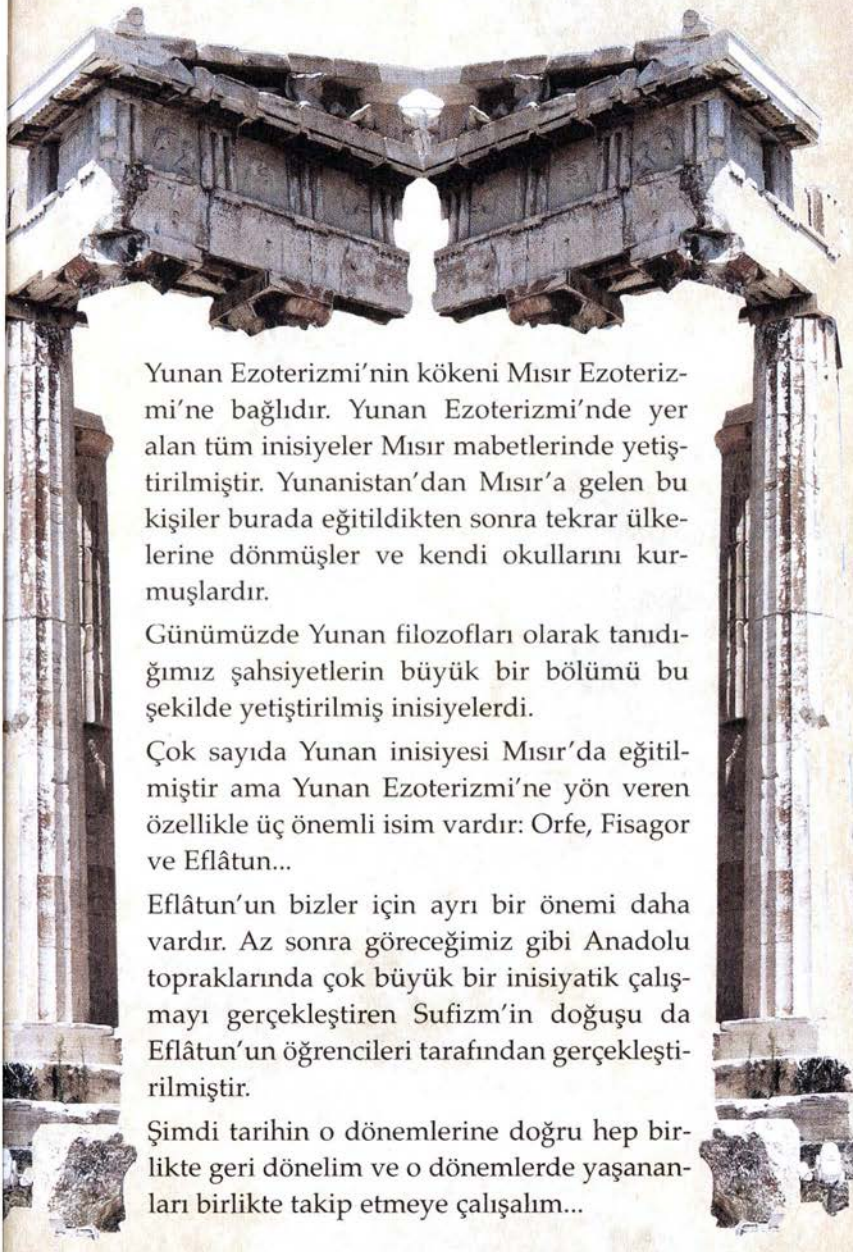
Yıllar süren zorlu eğitimin son sözleriydi bunlar... Müridine son kez bakan Başrahip, onu son kez kucaklayıp, mabedin dışına kadar gelerek onu yeni yaşamına doğru yolcu ederdi...

Evet... Gördükleri ve işittikleri konusunda hiç kimseye asla bir şey söylemeyecek ve ***"Osiris Öğretisi"***ni ancak üç kat perdeli mitolojik semboller ve hikâyeler hâlinde olmak şartıyla ifşa edebilecekti...

VI

YUNAN EZOTERİZMİ

Yunan Ezoterizmi'nin kökeni Mısır Ezoterizmi'ne bağlıdır. Yunan Ezoterizmi'nde yer alan tüm inisiyeler Mısır mabetlerinde yetiştirilmiştir. Yunanistan'dan Mısır'a gelen bu kişiler burada eğitildikten sonra tekrar ülkelerine dönmüşler ve kendi okullarını kurmuşlardır.

Günümüzde Yunan filozofları olarak tanıdığımız şahsiyetlerin büyük bir bölümü bu şekilde yetiştirilmiş inisiyelerdi.

Çok sayıda Yunan inisiyesi Mısır'da eğitilmiştir ama Yunan Ezoterizmi'ne yön veren özellikle üç önemli isim vardır: Orfe, Fisagor ve Eflâtun...

Eflâtun'un bizler için ayrı bir önemi daha vardır. Az sonra göreceğimiz gibi Anadolu topraklarında çok büyük bir inisiyatik çalışmayı gerçekleştiren Sufizm'in doğuşu da Eflâtun'un öğrencileri tarafından gerçekleştirilmiştir.

Şimdi tarihin o dönemlerine doğru hep birlikte geri dönelim ve o dönemlerde yaşananları birlikte takip etmeye çalışalım...

DİYONİZOS SIRLARI – Orfe

Mısır'da da Atlantisliler tarafından başlatılmış olan büyük inisiyatik çalışma tüm hızıyla devam ediyordu...

Mısır ve çevresinden gelen adaylar, Mısır mabetlerinde kökeni Atlantisli Thoth'un Mu Kültürü'nün bir uzantısı konumunda olan Osiris Kültü sırlarına inisiye edilmekteydi...

İşte Trakyalı Orfe de, bu inisiyatik merkezlerde eğitim görenlerden biriydi... Mısır'daki eğitimini tamamladıktan sonra Delf'e (Yunanistan) gitmiş ve burada temeli Mısır İnisiyasyonu'na dayanan Diyanizos Kültü'nün önemli bir merkezini kurmuştu. Din Tarihçileri'nin, Antikçağ'ın en önemli dini olarak belirttikleri, ekstaz ve trans uygulamalarının yoğun olarak kullanıldığı bu inisiyatik öğretinin Anadolu kökenli olarak tanımlamalarının nedeni Orfe'nin Trakyalı olmasından dolayıdır.

Ap Olen – Evrensel Baba

Thot'un 7 küreden iniş ve çıkış vizyonu Orfe'nin okulunda şöyle dile getirilmiştir:

> Âlemin yüce ruhundan südur etmiş olan ruhların bu muaazzam evrende nasıl büyük bir huşu içinde varolduklarını bir bilsen.. Bunlar kürelerden kürelere düşmekte ve sonsuzluğun derinliklerinde unutulmuş vatanın hasretiyle yanıp tutuşmaktadırlar.
>
> Ey Diyonizos, bunlar senin göz yaşlarındır. Ey Yüce Ruh, evlatlarını ışıklı sinene tekrar kabul et!...

Orfe bir zamanlar Delf'te hüküm süren ancak daha sonra yavaş yavaş ezoterik içeriğini kaybetmiş Apollon Kültü'nü

yeniden canlandırmış bir inisiyedir.

Çok eski dönemlerde Delf'te, *"Olen Kültü"* adı altında odaklanmış gizemli ezoterik bir doktrin varlığını sürdürmekteydi. *"Apollon Dini"* Yunan'da, o zamanlar Hint ve Mısır mabetlerinde egemen durumunda bulunan *"Güneş Kelam Doktirini"*ni benimsemiş, yenilikçi bir rahip tarafından tesis edilmişti. Olen, "Evrensel Varlık" anlamına gelmektedir. Apollon sözcüğü de aynı kökten türemiştir: *"Ap Olen" "Evrensel Baba"* demektir. Ancak zaman içinde Delf'in Apollon Kültü ezoterik içeriğinden uzaklaşmaya başlamıştı.

Ünlü ezoterizm araştırmacısı Fabre d'Olivet konuyla ilgili şunları söyler:

> Apollon Güneş Kelamı'nı, Diyonizos sırları vasıtasıyla tekrar canlandırmak ve coşturmak suretiyle yeni bir kudret kazındıran Orfe olmuştur.

Peki Apollon Güneş Kelâm Öğretisi buraya daha önce nereden gelmişti?

Konuyu kısaca açalım...

Mu'dan taşınan kültür

Mu'dan gerçekleştirilen Doğu Göç Yolları başlıca üç ana koldan ve iki ayrı Mu Halkı tarafından yapılmıştır.

Bunlardan biri de Mu'nun beyaz ırklarından olan Karyenler tarafından Türkiye'nin batı, Yunanistan'ın ise doğu kıyılarına göçler gerçekleştirilmiştir.

Bugünkü Paskalya Adası'nın bulunduğu bölgeden göçe başlayan Karyenler ilk başta Güney Amerika'da Amazon Denizi'nin güneyine yerleşmişlerdi. Burada büyük bir yerleşim birimi oluşturmuş olan Karyenler'in isminden dolayı

bugün Karayip Denizi bu isimle anılmaktadır.

Daha sonra yine Mu'nun Paskalya bölgesinden hareket eden gruplar, arka sayfadaki haritadan da görüleceği gibi, Amazon Denizi'ni takip ederek Atlantis'in Güneyi'nden Akdenize kadar uzun bir yolu katetmişler ve Akdeniz'in bitiminde üç kola ayrılarak bir grup Yunanistan'a diğer grup Mezopotamya bölgesine, diğerleri ise Anadolu'ya çıkmıştır. Anadolu'yu seçenler de birkaç kola ayrılmışlar; bir kısmı Akdeniz Bölgesi'ne, bir kısmı ise Ege Kıyıları'na, bir başka grup ise Çanakkale Boğazı'ı geçerek, Karadenize kadar uzanan Anadolu topraklarına çıkmışlardır.

Bu konuyla ilgili James Churchward Eski bir Mısır tabletinde anlatılanlara dayanarak şunları söyler:

Karyenler Atlantis'e kadar gittikten sonra Akdeniz yoluyla Batı ve Orta Anadolu'ya kadar gittiler. Bir grup Karyenli ise, Balkan Yarımadası'nın güneyine o devirde Atheniens diye isimlendirilen bugünkü Yunanistan topraklarına çıktılar. Orada büyük bir uygarlık kurdular. Bu kurdukları uygarlık gittikleri toprakların adıyla anılmaya başlandı. Eski Mısır tabletlerinden öğrendiğimize göre bu kurulan uygarlığın başkenti bundan 17.000 yıl önce inşa edilen Eski Atina'dır. Ve bu şehir birçok depremde yıkılarak 11.500 yıl önce batmıştır. Bu tarih aynı zamanda Atlantis'in de battığı yıllara rastlar. Yunanlılar Karyenler'in torunlarıdır. Nitekim birçok eski Yunan filozofu kökenlerinin Karyen oluşuyla övünürdü. Bunlardan biri de ünlü Yunan tarihçisi Herodot'tur.

Dionysos ne demektir?

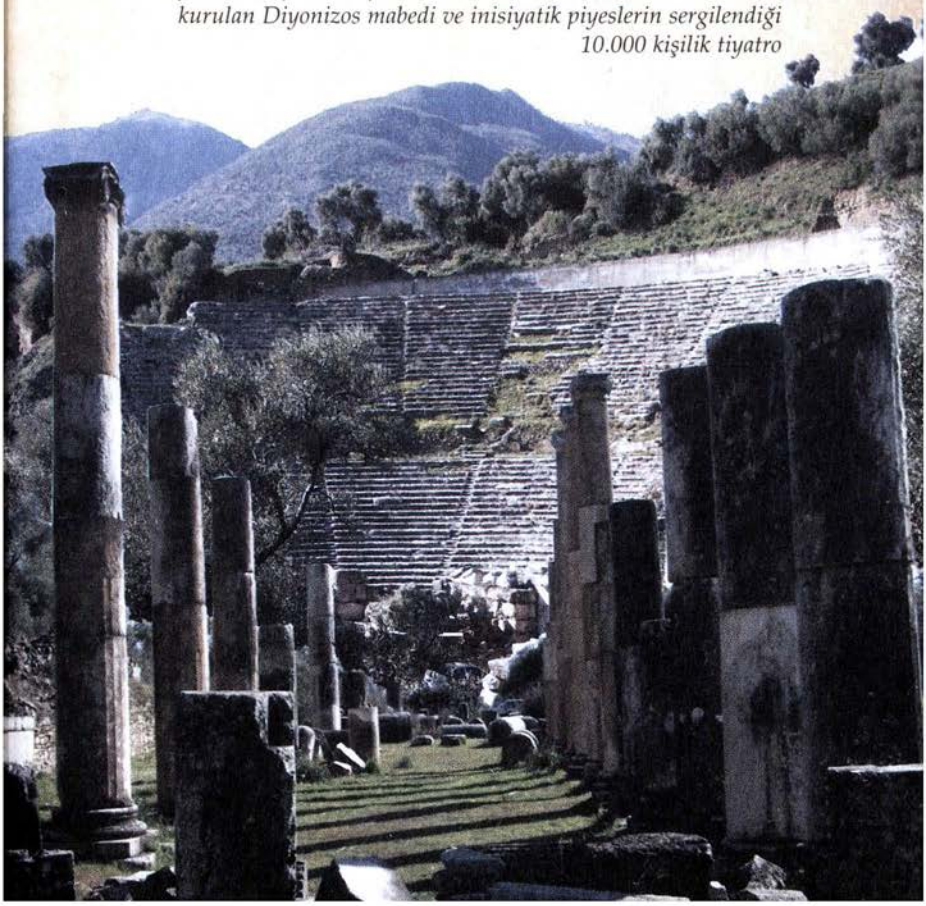
Dionysos sözcüğü "Dio" ve "nysos" diye iki kökün birleşmesinden oluşmuştur. "Dio", Tanrı anlamına gelmektedir. "Nysa" sözcüğü ise antik dönemlerde birçok dağa ve şehre isim olmuş bir sözcüktür.

Trakya'da, Teselya da, Makedonya'da Hindistan ve Arabistan'da Nysa isimli dağlar vardır. Anadolu'da ise bu isimle Sultanhisar'da antik bir şehir ve birkaç dağ vardır.

Toparlayacak olursak Dionysos, *"Nysa Dağı'nın Tanrısı"* anlamını taşımakta olduğunu söyleyebiliriz. Gerek Yunan gerekse de Anadolu efsanelerinde Dionysos'un çoğunlukla bir dağda oturduğunun tasvir edilmesi bu yüzdendir.

Orfe her ne kadar Mısır'ın sırlarını kendi üslubu içinde "Dionysos Sırları" adı altında Yunanistan'daki Delf mabedinde çevresine yaymışsa da, bu kültün derin izleri Anadolu'nun birçok yerinde de kendisini hissettirmiştir.

Orfe'nin rahipleri tarafından Anadolu'nun Sultanhisar ilçesinde kurulan Diyonizos mabedi ve inisiyatik piyeslerin sergilendiği 10.000 kişilik tiyatro

Kendisinin aslen Trakyalı oluşu ve buradan Mısır'a, Mısır'dan tekrar Anadolu üzerinden Trakya ve Yunanistan'a yaptığı yolculuklar, *"Dianysos Sırları"*nın Anadolu'da yayılmasına neden olmuştur. Ayrıca Anadolu'dan gelen birçok aday, Dionysos Sırları'na inisiye olduktan sonra tekrar gelmiş oldukları topraklara döndüğü için de, bu kült Anadolu'da çok etkin bir şekilde varlığını sürdürmüştür.

Peki bu nasıl bir öğretiydi?.. Gelin şimdi hep birlikte o günlere geri dönelim...

Apollon rahibesinin oğlu

Trakya'da dilden dile dolaşan bir efsane oluşmaya başlamıştı... Kral soyundan gelme ve büyük bir cazibeye sahip bir genci konuşur olmuştu herkes. Bakire bir Apollon rahibesinin oğlu olduğu söylenmekteydi bu gencin. Bakire bir Apollon rahibesinden doğduğunun söylenmesi de gencin üzerindeki efsanevi etkiyi daha da güçlendiriyordu... Ses tonu çevresini öyle bir etkiliyordu ki, gencin sihirli bir güce sahip olduğunu düşünenlerin sayısı her geçen gün daha da artıyordu.

Tanrılardan söz ederken sesi duyulmadık bir ahenkle çevresine görünmeyen manyetik bir enerji yaymakta, bu sesin sihirli etkisiyle çevresindekiler adeta kendilerinden geçiyorlardı.

Omuzlarına kadar gelen altın sarısı saçları, masmavi gözleri ve sesindeki o muhteşem etki ile tam bir efsane oluşmuştu ama bu hayallerde yaşayan değil, gerçek bir efsaneydi.

Ancak bir anda bu gencin ortadan kaybolduğu haberi çevreye yayıldı. Herkes ne olduğunu anlamaya çalışıyor fakat kimse nerede olduğunu bilmiyordu... Trakya'nın dışına taşan bu efsane böyle bitemedi. Ülkeyi büyük bir hüzün kaplamış gencin bir gün tekrar geri döneceğine dair büyük bir beklenti doğmuştu. Ne var ki, aradan yıllar geçmekte, gençten tek bir haber bile alınamıyordu...

Halk arasında gencin yeniden döneceğine ilişkin inanç boş çıkmamış ve 20 yıl sonra bekledikleri genç çıkıp gelmişti... Aradan geçen yıllarla birlikte gençlik yılları da geride kalmıştı...

Işıkla şifa veren Mısır inisiyesi

Apollon rahibesinin oğlu tam 20 yıl boyunca Mısır'daki Menfis rahiplerince eğitilmişti ve mürşitlerinin kendisine verdikleri isimle ülkesine geri dönmüştü. Bundan böyle kendisine Orfe veya Arfa diye hitap edilmeye başlanmıştı.

Arfa: *"Işıkla şifa veren"* anlamına gelmekteydi. Arfa Fenike dilinde aour ve rophae sözcüklerinden oluşan bir tanımlamaydı. Aour "ışık", rophae ise "şifa" anlamına geliyordu.

Trakya'ya döndüğünde ilk önce sayıları bir hayli azalmış olan kökeni çok eskilere dayanan Kaukayon rahiplerinin yanına yerleşti.

Kendisine kökeni tufan öncesi Mu ve Atlantis'e dayanan ancak zaman içinde dejenere olan Apollon inisiyasyonunu yeniden canlandırmak ve bu inisiyasyona yeni bir çehre kazandırma görevi verilmişti. Mısır'daki eğitimi işte böyle bir vazifeyi yerine getirmesine yönelikti.

Orfe, Menfis'de öğrendiklerini aynen uygulamış ve uygun gördüğü kişileri seçerek onları inisiye etmiş, böylece kendi okulunu kurmuştur.

Onun öğretileri vasıtasıyla inisiyeler, yüce hakikatlerin saf ışığına kavuşabilmekteydiler. Ancak bu ışık halka üstü kapalı ve ılımlı bir görünüm altında aktarılmaktaydı. Şiir, efsaneler ve baş döndürücü şenlikler vasıtasıyla mabedin ışığı halka sunuluyordu.

Daha sonraları Yunan Mitolojisi'nin temelini oluşturacak olan Zeus ve Dionysos Kültleri Orfik inisiyasyonun halka

sunulan işte bu sembolik ögeler sebebiyle olmuştur.

Efsaneler Zeus'un baş tanrı, Dionysos'un ise onun oğlu olduğunu söyler. Bu sembolün gerçek anlamını ise sadece Orfe'nin öğrencileri öğrenebilmekteydiler.

Kaukayon Tepesi'ndeki mabet

Orfe çok kısa bir süre içinde Kaukayon Tepesi'nde çok eski çağlardan beri varlığını sürdüren mabette Mısır kökenli öğretisini kendisine has bir üslupla önce rahiplere sonra da mabede yeni katılanlara aktarmaya başladı.

Mısır kökenli bu öğretinin nasıl bir yöntem ve nasıl bir görünüm altında aktarılacağı da önceden belirlenmişti. Orfe kendisinden istenilen görevi, yine kendisine has bir üslupla aktarıyor ve çığ gibi çevresindeki enerji her geçen gün sayıları artan öğrencilerle daha da büyüyordu.

Gece olunca meşalelerin altında adeta sihirli bir atmosfer oluşmakta ve Orfe'nin öğrencileri mabedin içinde ilahi kelama mazar olmakta ve o ilahi kelamın enerjisi ile adeta kendilerinden geçiyorlardı... Orfe'nin sözleri ruhlarının derinliklerinde yankılanırken kendilerini o akışın büyülü etkisine bırakıyorlardı.

Yine o gecelerden biriydi... Beyaz keten elbiseler içindeki müritler, kendileri gibi giyinmiş mürşitlerinin merdivenden inerek yanlarına gelişini büyük bir huşu içinde izliyorlardı.. Az sonra mürşitlerinin ağzından dökülecek ilahi kelamın tarifi imkansız iç huzuruna kendilerini bırakmak için büyük bir halka oluşturmuşlardı...

Orfe tam ortalarına gelip kendisine ayrılan yere oturdu ve sözlerine başladı:

Alev alev yanmakta ve ışıl ışıl ışıldamakta olan ilahi

kelamın özüne ulaşabilmek için göklere çıkmanıza gerek yoktur.. Her birinizin yapması gereken şey iç âleminizin derinliklerine inebilme hünerini gösterebilmektir...

Göksel gerçeklikler gökyüzünün içindedir... Ancak onlara kolaylıkla ulaşabilmeniz için sizin içinizde gizlenmiştir...

Bunu gerçekleştirebilmek için kendinizi bedeninizden soyutlaştıracaksınız. Bunun yöntemini size öğreteceğim...

Dinleyin ey sırlar yolunun yolcuları: Nasıl ki alev odundan ayrılıp serbestleşiyorsa, sizler de maddeden aynı şekilde süzülüp serbestleşebileceksiniz. Maddeden serbestleşince ruhunuzun kökenine ulaşabileceksiniz. Bunları bizzat yaşayarak tecrübe edecek ve göreceksiniz. Göreceksiniz göğün evlatları olduğunuzu.

Gökyüzü ile yeryüzü birbirinden ayrı değildir. Gök ile Yer arasındaki aşkı, özel yol mensubu olmayan kişi anlayamaz. Şu anda solgun gölgeler gibi duran tüm ruhlar, tırmanışlarını tamamladıklarında alev alev yanmaya ve ışıldamaya başlayacak. Ve bunun sonucu olarak da Dionysos'un kelamı tüm yeryüzünü saracaktır...

Yukarıda olanı da, aşağıda olanı da bilen biz inisiyeler Dionysos'in ilahi kelamını mabetlerde sizlere aktarıyoruz. O kelamın sihirli gücü sizleri sarıp sarmalayacak ve böylelikle Tanrılar sizin kalplerinizde yeniden uyanabileceklerdir.

Ey sırlar yolunun yolcuları Tanrılar bizde ölür bizde dirilir bu sözümü unutmayın.. Bunun ne anlama geldiğini ilerlediğiniz bu yolun sonunda göreceksiniz.. Bu büyük doğuma izin verebilenleriniz, bu ilahi birleşmeyle yüz yüze gelecektir.

Bu sözlerin ardından mabedin salonu rahiplerin çaldığı lirin tellerinden süzülen sihirli bir müzikle dolmaya başlamıştı.. Müritler gözlerini kapatıp bu sihre kendilerini teslim ederken, sihirli bir dünyanın atmosferi yavaş yavaş tüm benliklerini sarmaya başladığını hissediyorlardı.

Tam ortada oturan Orfe'nin çevresini mabedin inisiye rahipleri sarmışlar ve müziğin eşliğinde dans ederek dönmeye başlamışlardı. Uyguladıkları kelimenin tam anlamıyla majik bir ritüeldi.. Mabede dolan manyetik enerji ile müritler tam anlamıyla astral bir temizlenmeye tabi tutuluyordu... Bu da onların bünyesinde tarif edilmez bir hafiflemeye neden olmaktaydı...

Müzik bir süre sonra yavaş yavaş biterken Orfe'nin kalplere işleyen bir ses tonuyla duyulan sesi tüm salonda yankılanmaya başlamıştı:

Ey sırlar yolunun yolcuları...

Buradan Tanrılar'a doğru uzanan yol diktir... Çetindir... Önce çiçekli bir patika, ardından dik bir yamaç... Sonra da devasa bir mekânın ortasında yer alan yıldırımlı kayalıklar... İnisiyelerin kaderi işte budur...

Ey sırlar yolunun yolcuları...

Bütün bunları görerek anlayacaksınız. Ama beden gözleriniz bu gerçekleri sizlere gösteremez. Gönül gözlerinizle bu gerçeklere bakabilirsiniz. Şu anda gönül gözleriniz kapalı. Gönül gözlerinizi açabilmek için uzun bir süre çalışmanız gerekecek. Bu süre içinde büyük ıstıraplara da katlanma kaderiyle karşı karşıyasınız... Ancak buna sabredebilenler nehrin karşı kıyısına geçebilecektir. Bu yolda aranızda bunu başaramayacaklarınızın olacağını da biliyoruz.

Tesalya'da bulunan Tampe Vadisi'nde özel yol men-

subu olmayanların girmesine yasaklanan mistik bir mabet vardır. Özel yol mensuplarına orada Diyonizos kendisini göstermektedir.

Şimdi önünüzde bir yıllık bir süre var. Bu süre içinde aranızdan uygun gördüğüklerimizi o mabede götüreceğiz. Orada gireceğiniz transla sihirli aleme gönül gözlerinizle bakabileceksiniz...

Yeter ki o güne kadar kendinizi hafifletmeyi başarın ki, o yüce mabede girmeye hak kazanabilin. Şunu bilin ki, Tanrılar'ın nuru zaaf ehlini korkutur, zaaflarınızdan kurtulun ki, korkularınızdan arınarak o yüce mabede gitmeye hak kazanabilin.

Aksi takdirde orada muhatap olacağınız enerji karşısında felç geçirebilir hatta yaşamınızı dahi yitirebilirsiniz.

Bu sözlerin ardından müritler rahiplerin eşliğinde Orfe tarafından Mısır'dan getirilen papirus rulolarının ve bizzat Orfe tarafından Yunanca yazılmış metinlerin bulunduğu mabedin kütüphanesine götürülmekte ve müritlere bir yıl boyunca eğitim görecekleri kitaplar verilmekteydi...

1 yıl sonra...

Tampe Vadisi'nde yaşanan gizemler

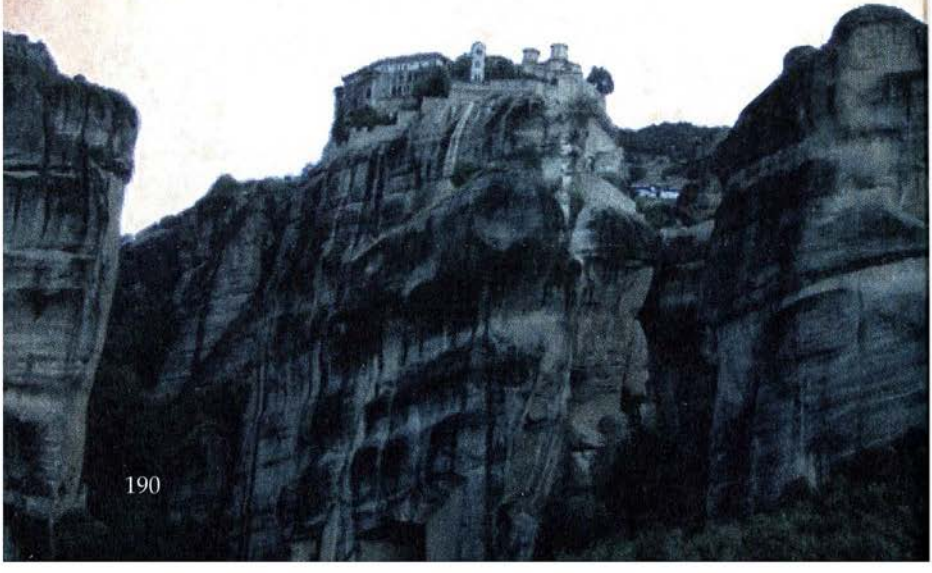
Orfe'nin sözünü ettiği Tampe Vadisi'ndeki mabette Dionysos'un kendisini göstermesi, Kur'an-ı Kerim'de anlatılan Hz. Musa'nın Sina Dağı'nda Elohim ile görüşmesi ve Hz. Muhammed'in Hira'da Cebrail ile görüşmesi aynı anlama gelen ezoterik bilgilerdir. Burada kastedilen, kurulan göksel irtibattır. Bu ileri düzeyli ruhsal bir irtibattır. Bu irtibatta çok yoğun yüksek düzeyli spiritüel tesirlere muhatap olunmaktaydı.

Orfe'nin, öğrencilerinden arınmalarını yani astral bedenlerini temizlemelerini istemesinin nedeni bu tesirlerle senkronize olabilmeleri içindi. Aksi takdirde bu tesirlere dayanabilmeleri mümkün değildi. İşte bu nedenle Orfe, *"muhatap olacağınız enerji karşısında felç geçirebilir hatta yaşamınızı dahi yitirebilirsiniz"* demiştir.

Bu konu Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılmıştır:

> Musa, tayin ettiğimiz vakitte bizimle buluşmaya gelip de Rabbi ona konuşunca: "Rabbim, bana görün, sana bakayım!" dedi. (Rabbi) Buyurdu ki: "Sen beni göremezsin; fakat dağa bak, eğer o yerinde durursa, sen de beni göreceksin!" Rabbi dağa görününce onu darmadağın etti ve Musa da baygın düştü. Ayılınca: "Sen yücesin, sana tövbe ettim, ben inanların ilkiyim" dedi.
> (A'RÂF: 7/143)

Bir zamanlar Tampe Vadisi'nde yaşananlar Dünya'nın en gizemli olaylarından biridir.

Tampe Vadisi'ndeki mabette yaşanılanları tam olarak bilmiyoruz. Çünkü burada yaşananlar gerçekten de büyük bir sır olarak saklanmıştır. Ancak mabedin kapısında Orfe'nin öğrencilerine yaptığı şu konuşma mabette olanları adeta özetler niteliktedir:

> Yeryüzü ıstıraplarının ardından tekrar doğmak üzere buraya gelmiş bulunan sizlere selâm olsun... Karanlıktan çıkmış olan ey özel yol mensupları, gelin mabedin nurundan kana kana için. şu anda başlarınızın üzerine yansıtmaya başladığım ışık, Dionysos'un arı ışığıdır. İnisiyelerin yüce güneşidir. Bu güneş ruhlarınızın derinliklerinde ışıldamaya başlayacak. Çünkü bu yolda sarfettiğiniz çabalarınızla bu yıkanmayı hakkettiniz. Bu size sunulan bir ayrıcalık ve rahmettir. Uzun bir karanlık yaşamlar dizisinden sonra bir gün bu ıstıraplı tekrardoğuşlar çemberinden kurtulacak ve hep birlikte Dionysos'un ışığında tek bir beden ve tek bir ruh olacaksınız.
>
> Dünya'da bize rehberlik eden İlâhi Kıvılcım içimizde bulunmaktadır. O mabette meşale, gökte yıldız hâline gelir. Göklerin enginlikleri burada size ayan beyan olacaktır.

DELF SIRLARI – Fisagor

Orfe'den sonra Delf Mabedi kendi sınırları içinde varlığını son derece kısıtlı bir ortamda sürdürdü. Orfe'nin rahipleri tamamen kendi içine kapanmış ve kısıtlı sayıda kişiye eğitim vermeye başlamışlardı.

İşte bu mabette eğitilenlerden biri de, Orfe'den iki yüzyıl sonra doğan Fisagor'du...

Fisagor, M.Ö. 570'de Dünya'ya geldi... İlk derslerini Tales

ve Anaksimandres'ten aldı. Daha sonra Delf Mabedi'nde eğitilmiş ve Ezoterik Öğretiler dünyasına asıl önemli adımını burada atmıştı.

Buradaki eğitimini tamamladıktan sonra, bir zamanlar Orfe tarafından Delf'te yaşatılan bu öğretinin ana kaynağını öğrenmeye karar vererek Mısır'a gitmiştir.

Mısır'da Orfe gibi önce İsis İnisiyasyonu'ndan geçti. Daha sonra Orfe'den farklı olarak Osiris İnisiyasyonu'na dahil oldu. 23 yıl boyunca Teb ve Menfis kentlerindeki Mısır mabetlerinde kaldı.

Fisagor Mısır'a gidip de ilk kez Mısır mabedinin kapısını çaldığında rahipler onu hiç de istekli karşılamamışlardı. Çünkü Yunan'dan gelenleri biraz hafif ve sebatkâr olmayan bir tutum içinde görmekteydiler. Yunan'dan gelip de inisiyasyonu başarıyla bitirenlerin sayısı oldukça azdı. Bu nedenle Yunan'dan gelen adayları mabede kabul etmeden önce, diğerlerine oranla daha katı sınavlardan geçirmekteydiler. Fisagor'a da öyle yaptılar.

Fisagor'u caydırmak için ne gerekiyorsa her yolu denediler... Adeta kılı kırk yardılar... Fakat önlerine gelen bu inisiye adayının pes etmeye hiç de niyeti yoktu... Önüne konan her türlü güçlüğe ve her türlü sınava sarsılmaz bir sabır ve cesaretle katlanabilmişti.

Sonu ölümle dahi noktalanabilecek sınavlardan birinden başarıyla çıkan Fisagor'a bir rahip *"hiç korkmadın mı"* diye sorduğunda, aldığı cevap rahibi de derinden etkilemişti.

> **Asıl hayatın öte âlemdeki hayat olduğunu bilenler için bu dünyada ölmenin ne anlamı olabilir ki!...**

Sonunda mabede girmeyi başaran Fisagor, kısa sürede Mısırlı rahiplerin güvenini tam anlamıyla kazanmayı başardı. İsis İnisiyasyonu'ndan sonra kendisini Osiris İnisiyasyonu'na

da kabul eden rahipler 23 yıl boyunca kendilerine ait tüm sırları Fisagor'la paylaştılar. Daha sonra Sayılar Bilimi adı altında kendi okulunda aktaracağı sırları yani "Evrensel Prensipler Bilimi"ni hep bu rahiplerden öğrenmişti.

Yıllarca süren eğitimi sırasında kendisine majik çalışmalarla ilgili de son derece kapsamlı bilgiler de aktarılmıştı. Burada tüm inceliğini öğrendiği majik çalışmalarla ilgili olarak Fisagor Mısırlı rahiplerin kendisine söylediği bir sözü daha sonra şu şekilde aktarmıştır:

> Sayılar bilimi ve iradeyi konsantre ederek arzu edilen istikamette kullanma sanatı, majinin iki temel anahtarıdır.

Fisagor, Mısır İnisiyasyonu'nun son aşamasına kadar gelebilmeyi başaran ender inisiyelerden biri olmuştu. Eğitimi tamamlanmış ve artık o da mabedin Osiris rahiplerinden biri hâline gelmişti. Gelmiş olduğu ülkesine dönerek kendi okulunu kurma izni de verilmişti ama bu bir süreliğine gerçekleşemeyecekti. Çünkü tam bu sırada Mısır işgal ordularının zulmüyle tanıştı. Bu Mısır'ın talan edilmeye başladığı ilk işgaldi.

Fisagor'un İnisiyatik Öğretisi

Fisagor İnisiyasyonu'nda da inisiye adayı özel eğitime alınmadan önce birtakım sınavlardan geçirilirdi. Ancak bu sınavlar, Mısır'daki orjinalleriyle kıyaslandığında çok daha yumuşatılmış ve Batı'nın mizacına uyarlanmış sınavlardı. Ama bu sözlerimizin sınavların çok da basit olduğu anlamına gelmemesi gerektiğini hemen vurgulamak istiyorum.

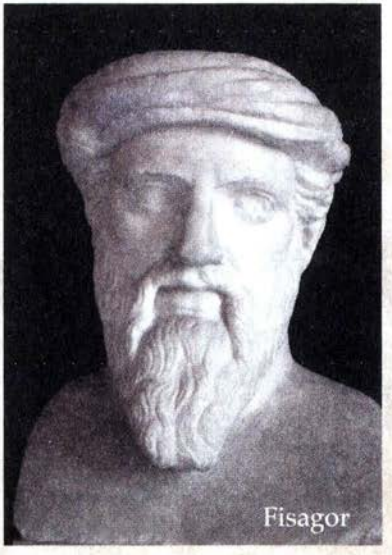
Neden mi?... Bunun nedenini, gelin adaya uygulanan sınavların içinde arayalım...

Mabetteki sınavdan önce mabedin dışındaki bir sınavdan adayın geçmesi gerekiyordu.

İlk sınav, kentin dışındaki dağlık bir mekanda bulunan ve içinde hayaletlerin bulunduğu ifade edilen bir mağarada, adayın gece karardıktan gün ağırana kadar yalnız başına kalma cesaretini gösterip gösteremeyeceğinin anlaşılmasından oluşmaktaydı. Bu ürkütücü mağarada gece tek başına kalmayı reddedenler henüz daha yolun başında, gecelemeyi kabul edip de sabah olmadan oradan kaçanlar ise hemen ardından sınavı başaramamış sayılır ve mabette gerçekleştirilecek diğer sınavlara dahil edilmezlerdi. İlk sınavı geçenler sabah olunca mağaradan alınarak mabede getirilirdi.

Adaya ikinci sınava hazırlanmasına fırsat verilmeden ve kendisiyle hiç konuşulmadan hemen mabetteki küçük bir odaya kapatılırdı. Kendisine verilen bir taş levha ve bir de tebeşiri kullanarak, rahiplerce belirlenen bir ezoterik sembolü yorumlaması istenirdi.

Sabahın erken saatlerinden havanın kararıncaya kadar geçen yaklaşık 12 saat süresince bu odada tutulan adaya bir kap su ve biraz da yavan ekmek verilirdi.

Fisagor

Kuşkusuz ki bu ezoterik sembolün açılımı kendisinden beklenmemekteydi. Ondan beklenen aslında çok daha başka bir şeydi. Fakat aday bunun farkında değildi.

Saatlerce tek başına kalıp bu sembol hakkında tablete pek de bir şey yazamamış olan aday, sınavı kaybettiğini düşündüğü bir sırada odanın kapısı açılır ve yüzü asık bir rahip gelerek, onu mabette

eğitimleri süren inisiye adaylarının bulunduğu bir salona alırdı. Sembolü çözememenin verdiği mahçubiyet ve sınavı kaybetmiş olmanın verdiği sıkıntısı içinde çevresindekilere bakan adayı aslında asıl sınav beklemekteydi. Sembolü zaten çözemeyeceği bilinmekteydi. Bu sadece şimdi karşılaşacağı sınav için bir senaryodan ibaretti. Onu şimdi *"tahriklere rağmen kendisine hakim olabilme"* sınavı beklemekteydi.

Mabetteki eğitimleri henüz daha yeni başlamış olan bu grup, kasıtlı olarak böbürlenmekte ve adayı aşağılamaya başlamaktaydılar:

> Haydi buyrun bakalım, yeni bir filozof gelmiş!... Yüzünde ne kadar da ilham ehli ifadesi var!... şimdi bize on iki saat boyunca uğraşıp çözdüğü sembolü anlatacak. Dinleyelim bakalım... On iki saat aç kaldı bu sembolü çözdü. Bir ay aç kalsa herhalde bütün sembolleri bir bir bize anlatır!...

Tıpkı daha önce kendilerine yapıldığı gibi adayı ellerinden geldiğince küçük düşürmeye çalışırlardı. Amaç, kendisiyle alay edilmesine adayın nasıl tepkiler vereceğini gözlemekti. Çünkü bu "tahriklere rağmen kendisine hakim olabilme" sınavıydı. Tüm bunlar olup biterken, Fisagor gizli bir köşeden delikanlının davranışlarını ve özellikle de fizyonomisini derin bir dikkatle gözlemlemekteydi.

Nice aday burada kendisine hakim olamamış, kimi öfkelenmiş, kimi ise ağlamaya başlamıştı... Hatta aralarında ellerindeki tahtayı kırarak mabede küfür edenler bile çıkmıştır. Kendisine hakim olamayanlar, hiçbir açıklama yapılmadan ve bunun bir sınav olduğu bile söylenmeden derhal mabetten dışarıya çıkartılırdı. Bunun bir sınav olduğunu anlayamayan bazıları öylesine hiddete kapılmışlardır ki, bunlar daha sonra Fisagor Okulu'nun can düşmanı bile kesilmişlerdir.

Hazırlık Aşaması: Çömezlik

Bu sınavlardan geçebilenler, inisiyasyonun ikiyle beş yıl arasında bir süre boyunca devam edecek olan hazırlık aşamasına kabul edilirdi. Bu aşamanın ne kadar süreceği adayın niteliğine bağlıydı. Ancak ne kadar yüksek performans gösterse de aday iki yıldan önce bu aşamadan, bir üst aşamaya geçirilmezdi. Beş yıl boyunca istenilen aşamaya gelemeyenler için ise her şey sona erer ve daha fazla bu aday üzerinde uğraşılmaz ve başarısız kabul edilerek eğitimine son verilirdi.

Fisagor İnisiyasyonu'nda bu aşamaya *"Dinleyenler Aşaması"* adı verilmekteydi. Bu aşamada eğitimine devam edilenlere de "çömezler" anlamına gelen "noviceler" denmekteydi.

Öğrenciler dahil olduğu bu aşamada kendisine verilen dersleri hiçbir yorum yapmadan ve hiçbir şey sormadan sadece dinlemekle yetinmek zorundaydılar. Öğrenciden beklenen, kendisine sunulan bilgileri aynen kabul edip, bunlar üzerine uzun uzun düşünmesiydi.

Bu süre içinde öğrenciye sadece ders anlatılmaz aynı zamanda onun sezgi kapılarını açıcı yoğun enerjiler kendilerine fark ettirilmeden rahipler tarafından yansıtılırdı.

Fisagor, mabette derslere katılan öğrencilere bu aşamada yoğun ezoterik bilgilerin aktarılmasına gerek olmadığını düşünürdü. Dış halkaya açıklanması istenmeyen ezoterik bilgiler bu aşamada adaya açıklanmazdı.

Böyle olmasına rağmen kendisine aktarılan sınırlı bilgileri ne denli saklı tutup tutmadığı ve bunları gelişigüzel arkadaşlarıyla gevezelik edercesine konuşup konuşmadığına da dikkat edilirdi.

İnisiyasyonun hazırlık aşamasında bulunanların topluca eğitim gördükleri sınıflarında bir parmağını "sus" anlamına gelecek şekilde, kendi ağzının üzerine koymuş bir kadın hey-

keli bulunmaktaydı. Bu kadın Mısır'daki İsis heykelinden başkası değildi...

Bu aşamada öğrencide süptil duyguların uyanmasına öncelik tanınırdı. Bunun için de öğrencilerin kendi aralarında kendilerine en uygun ikili arkadaş grupları oluşturmaları istenirdi. Kendisine en yakın bulduğu arkadaşı hakkında rahipler şunları söylemekteydi:

> Dost bir başka sen'dir. Onu bir Tanrı'yı kutsar gibi kutsa ve sev.

Üç Aşamalı İnisiyasyon: Arınma – Mükemmellik – Epifani

İnisiyasyona hazırlık devresini tamamlayanlar inisiyasyonun ezoterik halkasına dahil edelirlerdi. Bu Fisagor İnisiyasyonu'nun birinci aşamasına karşılık gelen bir süreçti. Bu süreç içinde inisiye adayı, bilgiyi direkt inisiyatörden yani Fisagor'dan alma olanağına kavuşmuş olmaktaydı. Bu asıl inisiyasyonun da başladığı anlamına gelmekteydi.

Bu önemli bir dönüm noktasıydı... Bunun önemini belirtmek için de, inisiyasyonun birinci halkasına dahil olunanlar için düzenlenen ritüellere "Altın Günler" adı verilmişti.

Bu aşamaya gelen inisiye adayına "Matematikçi" unvanını verilirdi. Ve Fisagor Öğretisi'nin temelleri bu aşamada atılmaya başlanırdı.

Ancak bu öğretiye ait sırların aktarılışından önce adayın mutlak ketumiyet yemini edeceği törene katılması gerekmekteydi. Bu törenden sonra yıllar sürecek döneme geçilirdi.

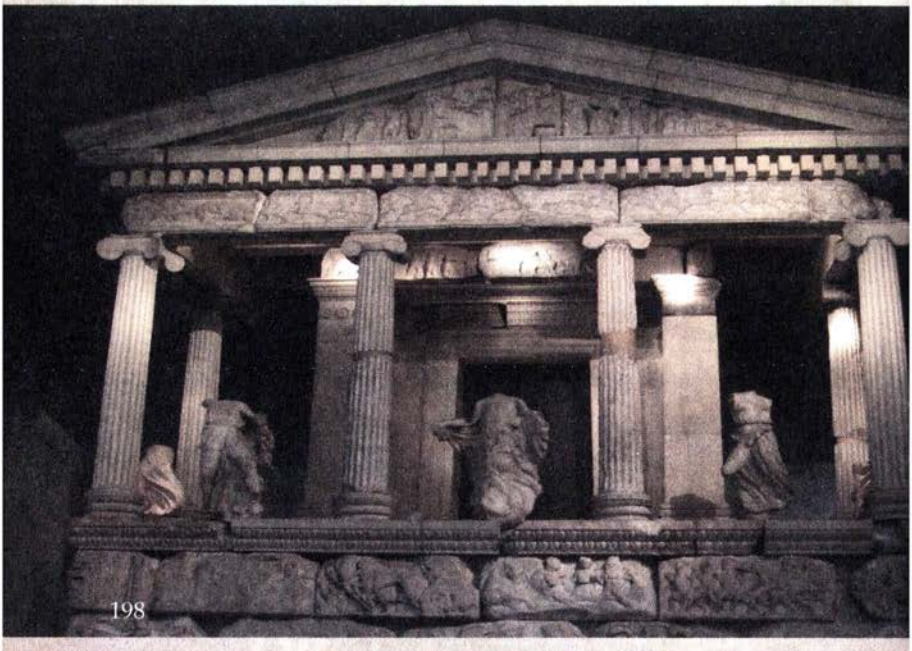
Bu dönemde, sayılar bilimi, geometrik sembolizm, harflerin gizemi, kelimelerin içinde gizlenen sesin gücü, insanın ruhsal yapısı ve ruhsal tekâmül gibi son derece önemli ezoterik bilgileri içeren dersler başlardı.

Fisagor'un Öğretisi'nin temelini teşkil eden *"Sayılar Bilimi"*ne, daha sonra gelen kültürlerin inisiyatik çalışmalarında "Nümoroloji" ismi verilmiştir.

Sayılar Bilimi evrensel prensiplerin sayısal sembolizm kullanılarak anlatılma yöntemiydi. Evrende ve insanda bulunan yani makrokozmosta ve mikrokozmosta faal durumda bulunan *"İlâhi Güçler Bilimi"* demekti.

Sayısal semboller kullanılarak anlatılmak istenen mesele adeta formülleştirilirdi. Bu yöntemde geometrik sembollerden de azami derecede yararlanılırdı. Temeli Mısır'a ait olan bu yöntemi Fisagor çok ağırlıklı olarak kullandığı için Sayılar Bilimi Fisagor'a atfedilmiş bir yöntem olarak kabul görmüştür.

Fisagor bu yöntemin tüm inceliklerini bizzat kendisinin kaleme aldığı *"Kutsal Kelâm"* isimli kitabında açıklamıştı. Bu kitap Fisagor'un okulunda kutsal bir emenet gibi muhafaza edilmiş ve ancak ezoterik halkaya dahil edilenlere açıklanmıştı. Ne yazık ki, bu kitap da günümüze kadar gelememiştir. Okulun yakılışı sırasında kaybolmuş ve bir daha izine rastlanamamıştır!...

Birinci aşamada bulunan öğrencilerine Fisagor, öğretisini daima dairesel bir şekle sahip olan *"Müzler Mabedi"*nde sunardı. Kroton yetkilileri bu mabedi onun arzusuna ve tarifine uygun olarak, etrafı çevrili bir bahçe içinde inşa etmişlerdi. Bu yuvarlak şekilli mabedin içinde mermerden yapılmış dokuz heykel bulunmaktaydı. Bu dokuz mermer heykelin tam ortasında ise, ayakta duraran Hestia heykeli yer almaktaydı.

Heykel sol eliyle önündeki ocağın içindeki ateşi korumakta, sağ eliyle ise göğü işaret etmekteydi.

Heykelin bu sembolik hareketi, muhafaza ettiği ateşin kökenini göstermekteydi. Bu ateş, her şeyin içinde gizli bulunan İlâhi Prensibi sembolize etmekteydi. Heykelin kendisi ise bu sırrın muhafızıydı. Diğer heykellerin de her birinin ayrı bir sembolik anlamı vardı. Hepsi toplandığında varoluşun temel prensipleri ve sırları teker teker ortaya çıkmış oluyordu.

Hangi heykelin neyi sembolize ettiğini kısaca özetleyelim:

Uraniya: Astronomi ve astroloji biliminin.

Polimnia: Ruhların öte âlemdeki bilimlerinin ve kehanet sanatının.

Melpomen: Bu heykelin yüzünde trajik bir maske bulunmaktaydı. Hayat ve Ölüm Bilimi'nin ayrıca tekrardoğuşlar sürecinin.

Kalyope: Tıp biliminin.

Kliyo: Maji biliminin.

Öterp: İnsan bilimini ve insanın psikolojik yapısını.

Yerküre üzerindeki unsurları ise üç heykel sembolize etmekteydi. Bunlar:

Terpsikor: Taşlar biliminin

Erato: Bitkiler biliminin

Talia: Hayvanlar biliminin sembolleriydi.

Fisagor, ilk kez bu heykellerle karşılaşan öğrencilerine şunları söylemekteydi:

> Bu heykeller, yakında yüce güzelliklerini kendi iç aleminizde seyredeceğiniz İlâhi Güçler'in yeryüzündeki suretlerinden ve tasvirlerinden başka bir şey değillerdir.

İnsanın hakikati kendi iç âleminde bulma olgusu, öyle bir kaç günde gerçekleştirilebilecek bir olgu değildi. Bu iş, yıllar boyunca egzersiz yapmayı, bu yolda çeşitli çalışmalar gerçekleştirmeyi, sabır göstermeyi ve aynı zamanda zeka ile irade arasındaki ahengi kurmayı gerektirmekteydi. Yani arzu edilen mükemmelliyete ulaşmak gerçekten de hiç de kolay bir mesele değildi. İşte inisiyatik çalışmaların yıllarca sürmesinin nedeni buydu.

Arzu edilen mükemmelliyete ulaşmanın ise değişmez bir kuralı vardı: Arınmak... İşte bu nedenle aday ne kadar çok inisiyatik sırla karşılaşırsa karşılaşsın, arınmasını gerçekleştiremediği müddetçe bir üst aşama olan mükemmelliyet aşamasına yükselememekteydi.

Fisagor **"İlâhi Güçler"**in sembolleri olarak tanımladığı mabetteki bu heykellerin sembolize ettiği gerçeklere, ancak arınmayla ulaşılabileceğini şu sözlerle aktarmaktaydı:

Varlığınız yani ruhunuz bir mikrokozmos, bir küçük evren değil midir? Ama o şu anda fırtınalar ve fazlalıklarla dolu bulunmaktadır. Öyleyse orada birliği, ahengi gerçekleştirmek için arınmanız gerekmektedir. İlâhi Güçler sizin şuurunuz içine ancak o zaman inip dahil olacaktır. Ama onları davet etmek sizlere düşmektedir.

İnisiyasyonda hedeflenen arınmayı gerçekleştirebilenler ezoterik zincirin ikinci halkasına alınırdı. Mükemmellik

adı verilen ikinci aşama Seres Mabedi'nde gerçekleştirilirdi. Çalışmalar çoğunlukla geceleri mabedin terasında gerçekleştirilmekteydi.

Bu aşamada dünyanın gizli tarihi, yaşanmış tufanlar, tekamül devreleri ile ruhun ve maddenin karşılıklı tekamülü ile ilgili konular ayrıntılarıyla işlenmekteydi.

Fisagor'un Öğretisi ruhsal tekamülle maddesel tekamülün birbirleriyle paralellik gösterdiğini ileri sürmekteydi. Bu öğretiye göre, Âlemin yerküre açısından akılcı bir açıklamasını yapabilmek için, işe maddi tekamül ile başlamak gerekir. Çünkü âlem bize kendisini öncelikle maddi yapısıyla göstermektedir. Fakat bir de âlemin görünmeyen kısmı vardır. Bunu ancak ruhsal algılama ile fark edebiliriz. Bu tekamül şekli bize Evrensel Ruh'un maddedeki faaliyetlerini gösterirken, bizi yavaş yavaş sürükleyip maddenin dışından içine intikâl ettirir. Fisagor evreni yüce bir canın hayattar kıldığı ve içine yüce zekanın nüfuz ettiği canlı bir varlık olarak tanımlamaktaydı.

Fisagor öğrencilerine ruhsal ve maddesel tekamülde tekrardoğuşun nasıl işlediğini ise şu cümlelerle anlatmaktaydı:

> Birçok hayatlar yaşadığımız, ölümden sonra da yenilerini yaşayacağımız ve tüm bu hayatlarımız sırasında ektiğini biçme yasasının sürekli hükümran bulunduğunu göz önüne aldığınızda insanlar arasındaki eşitsizliğin nedenini de anlamış olursunuz. Böylelikle, ruhlar arasındaki seviye farklılıkları ile kader çeşitliliklerinin, önceki hayatların sonuçlarından ve ektiğini biçme yasasının doğurduğu sonuçlardan başka bir şey olmadığını görebilirsiniz.

Üçüncü aşamaya gelen öğrenciler artık gerçek bir inisiye olma vasfına ulaşmış kişilerdi. Üçüncü aşama Fisagor İnisiyasyonu'nda "Epifani" olarak isimlendirilmişti.

Epifani kelime anlamı itibarıyla *"yukarılardan aşağıları seyretmek"* demektir. Fisagor'un Öğretisi'nde bu safha, varoluşun bütünselliğini ruhsal düzeyde seyretme hâli olarak nitelendirilmekteydi.

Bunun yolunu öğrencilerine şöyle açıklamaktaydı:

> Kendini bil. Bu yolla Tanrılar âlemini de bilirsin. İşte size inisiye bilgelerin sırrı. Görünmez âlemin sonsuz büyüklük ve ihtişamının içinde bu dar kapı vasıtasıyla nüfuz edebilmek için içimizde o anılmış ruha özgü olan vasıtasız iletişim yeteneğini uyandıralım. Kendimizi Kutsal Sayılar Bilimi'nin meşalesiyle teçhiz edelim...

Yeni bir okul ve yeni bir yönetim modeli

Fisagor'un kurmuş olduğu okul, inisiyatik bir okul olma özelliğinin haricinde aynı zamanda bilimsel bir akademi olma niteliğine de sahipti. Bu okulda inisiyatik çalışmalar, dinler tarihi ve insanın içsel gelişimi ile ilgili bilgilerin yanısıra fizik, matematik, astronomi, siyaset bilimi ve benzeri maddi bilimlere de ağırlıklı olarak yer veriliyordu. Fisagor bu bilimlere "insan bilgisinin tümünü kuşatan" anlamına gelen "Matematalar" ismini vermişti. Bugün kullanılan matematik ismi bu sözcükten doğmuştur. İnisiyelerinin "Matematikçi" olarak nitelendirilmesi de bundan dolayıydı.

Fisagor kurduğu okulda, devlet yönetim biçimi ile ilgili ilk kez Orfe'nin ileri sürdüğü bir model üzerinde de yoğun olarak çalıştı. Bu yönetim biçiminin temeli ülkeyi yönetecek grubun inisiyatik bilgilere sahip kişiler arasından seçilmesi prensibine dayanıyordu.

Fisagor'un bu yönetim modelinden daha sonraları Eflatun da söz etmiştir. Eflatun *"Devlet"* isimli yapıtında yönetici sınıfın liyakata göre atamayla seçilen inisiyelerden oluştuğu bir yönetim modelinin, toplumda arzu adaleti yerine getirebileceğini ayrıntılarıyla anlatmıştır.

Fisagor Öğretisi'nin temel görüşlerini maddeler hâlinde sıralayacak olursak şöyle özetleyebiliriz:

– Ruh ölümsüzdür.

– İnsan ruhu, İlâhi Ruh'un bir cüzzü, bir kıvılcımıdır.

– Ruhlar arasındaki farklılık, yaşamların çoğulluluğuyla açıklanabilir. Tekrardoğuş bu nedenle kaçınılmaz bir kaderdir.

– Ruh ve madde birbirleriyle etkileşim içinde birlikte tekamül etmektedir.

– İnsanlık basamağı tekamülün bir aşamasıdır. Ama sonu değildir. İnsanlık aşamasından sonra geçilecek olan safha İlâhlık aşamasıdır.

– İlâhlar Alemi'ni anlamanın yolu insanın kendi sırlarına ulaşmasıyla mümkündür. Bu, Fisagor'un Öğretisi'nde "kendini bilmek" olarak nitelendirilmiştir.

– İnsanlık aşamasından ilâhilik aşamasına geçişi inisiyasyon sağlar. Bu aşamada tekrardoğuş zorunluluğu ortadan kalkar. Bu aşamaya ulaşabilenler için artık dünyaya tekrar doğma zorunluluğu ortadan kalkar. Ancak bu düzeye erişebilmiş varlıklar dünyaya özel görevlerle yeniden gönderilebilirler. Bu tür varlıklar bedenli oldukları halde Tanrısal nuru bünyelerinde barındırabilirler ve dünyaya bu ışıklarını saçarlar.

– Evren tümüyle canlıdır.

– Tüm evren matematiksel olarak düzenlenmiş bir bütündür. Sayılar üzerine kurulu bir düzene sahiptir. Bu sayısal düzenle ilgili bilgiler sayısal sembolizmde gizlenmiştir. Bu sembolizimin şifresi inisiyasyonla çözülebilir.

– Tekamül hayatın yasasıdır. Sayı evrenin yasasıdır. Birlik ve Teklik ise Tanrı'nın yasasıdır.

– Âlemleri şekillendiren ve kozmik cisimleri muazzam kütleler halinde yoğunlaştıranlar ruhlardır.

– Âlemler İlâhi Ruhlar tarafından yönetilir sevk ve idare

edilir.

– Dünya altı tufan geçirmiştir. Bu tufanların kaotik gibi görünen periyodik bir devreselliği vardır. Her bir tufanla bir devre (siklus) kapanmış ve yeni bir devre açılmıştır.

– Her bir tufanın adem ve havvaları vardır. Bir zamanlar yeryüzünde de yaşamış olan üstün düzeyli varlıklar, zamanı geldiğinde evrensel yasalar uyarınca yeni canlı türlerinin ortaya çıkmasını sağlarlar.

– Uyku, rüya ve vecd öte âlemin açık olan üç kapısıdır. Ruh ilmi ve kehanet sanatı bu kapılardan gelir.

ELÖZİS SIRLARI – Eflâtun

M.Ö. 427'de Atinada doğan Eflatun, gençliğinde Sokrat'ın öğrencisi oldu.

Bir süre Delf'teki Apollon Mabedi'nde bulundu.

Gençlerin kafasını karıştırdığı iddiasıyla ölüm cezasına çarptırılan Sokrat'ın ölümünden sonra "O'nun hakikati ifade edişindeki zorluğu şimdi daha iyi anladım" diyerek ülkesini terk etti.

Bu süre içinde Anadolu'nun muhtelif yörelerinde bulunan filozof ve inisiyelerin derslerini izledi. Daha sonra Anadolu'dan Mısır'a geçti ve İsis İnisiyasyonu'na dahil olmayı başardı. Fakat bu inisiyasyonun son aşamasına kadar gelemedi. Zaten Mısır'da kaldığı süre dikkate alındığında ve bu süre Orfe ve Fisagor'la karşılaştırıldığında bunun böyle olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır.

Mısır'dan ayrıldıktan sonra Güney İtalya'da küçük gruplar hâlinde faaliyetlerine devam eden Fisagorcularla irtibata girdi.

Ülkesini terk ettikten sonraki tüm bu faaliyetlerinin toplam süresi 12 yıldır. Ki bunun sadece belli bir bölümünün Mısır mabetlerinde geçtiği gözönüne alındığında, Mısır'daki eğitiminin ne kadar kısa sürdüğü hemen ortaya çıkmaktadır.

12 yıl sonra Yunanistan'a tekrar geri döndüğünde *"Akademi"* ismiyle bilinen ünlü okulunu kurdu.

Ünlü okulunu diyoruz çünkü gerçekten de kurmuş olduğu bu okul, tam 900 yıldan fazla bir süre varlığını sürdürebilmiştir. Bu diğer okulların varlıklarıyla kıyaslandığında oldukça uzun bir süredir.

Edindiği ezoterik kültürün halka açıklanamayacak kısmını "Elözis Misterleri" adı altında oluşturduğu inisiyatik okulda, buna karşılık halka açıklanabilecek kısmını ise "Diyologlar" adı verilen yazdığı kitaplarla paylaşmıştır.

Yazdığı kitaplarda inisiyatik eğitimin önemini, semboller kullanarak anlatmaktan da geri kalmamıştır.

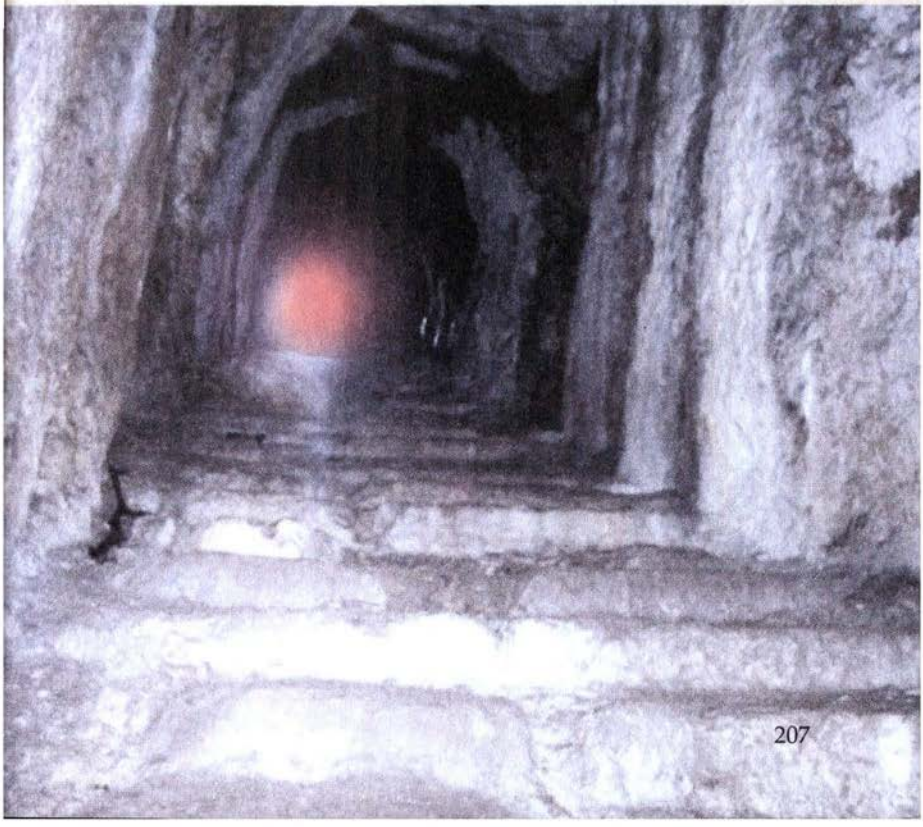
Örneğin *"Mağara'dan Çıkış Öyküsü"* bunlardan bir tanesidir:

Hikayeleştirilmiş bir uslupla dile getirdiği öyküsünde, mağaranın girişine sırtı dönük duran ve zincire vurulmuş bir insandan söz etmektedir. Ve bu insanın gördükleri, mağaranın dışındakilerin mağaranın duvarına yansıyan gölgelerinden ibarettir. Bu, dünyada kapalı şuurla yaşayan ve gerçeklerle

temasa geçemeyen insanın sembolüdür. İlüzyondan kendisini kurtaramayan yani yanılgılar içinde bocalayan insanın tarifini bu şekilde yapmıştır. Buna karşılık hikayesinde bir başka insandan daha sözetmektedir. Bu insan zincirlerini kırmış ve mağaranın dışına çıkarak güneş ışığına kavuşabilmiştir.

Burada sözünü ettiği sembol ise, inisiye olmuş, uyanmış ve gerçeklerle yüzyüze gelebilmiş insanı tarif etmektedir. O, artık gölgeleri değil, eskiden gördüğü gölgelerin sahiplerini görmeye başlamıştır.

Eflatun *"gölgeler"* ve *"gölgelerin sahipleri"* sembolüyle, uyanmanın nasıl bir şey olduğunu burada çok güzel ifade etmiştir. Bu sembolik tasvir aynı zamanda uyuyan insanın da dünyayı nasıl algıladığını göstermesi bakımından bizlere güzel bir fikir vermektedir.

Atlantis hakkında ilk kez bir kitap yazan kişi olarak da Eflatun tarihe geçmiştir.

Mısır'da öğrendiği ve o dönem için bir sır olarak saklanan bu konu hakkında ilk kez bir inisiye bu kadar açık bilgiler vermiştir.

Ancak tüm araştırmacıların üzerinde birleştiği gibi Atlantis hakkındaki bu anlattıkları, Mısır'da kendisinin öğrenmesine izin verilen kadarıyla kısıtlıdır. Büyük bir ihtimalle Eflatun'un bazı sırları açıklayabileceği kaygısıyla daha fazla bilgi kendisine verilmemiş olabilir. Eğer bu konuda daha ayrıntılı bilgi kendisine verilmişse de, o dış halkaya açıklanmasında sakınca olmayan kısmını açıklamıştır.

Ancak birçok araştırmacı, Eflatun'un Mısır İnisiyasyonu'nun sonuna kadar gelemediği için bu konuda da birçok sırrın kendisinden Mısırlı rahiplerce saklanmış olabileceği ihtimali üzerinde birleşmişlerdir Bizim de kanımızca sadece bu konuyla ilgili değil, daha pek çok sır kendisine açıklanmamıştır. Edindiği bilgilerin büyük bir bölümünü Fisagorcular'dan aldığını tahmin etmekteyiz. Zaten Fisagorcular'dan en fazla etkilenen filozofların başında Eflatun'un sayılması da bunun bir göstergesidir.

Elözis Mabedi

Yunanistandaki Elözis Mabedi ilk olarak Mısır'da inisiye edilmiş bir grup rahip tarafından kurulmuştu. Nasıl ki Delf Mabedi de aradan geçen yıllarla gücünü belli bir süre sonra yitirmiş ve eski gücüne Fisagor vasıtasıyla kavuşabildiyse, benzer bir süreç de Elözis Mabedi'nde yaşanmıştı.

Fisagor'un Delf'te yaptığını, Eflatun da Elözis'te yapmış ve Elözis Mabedi'nin yeniden canlanmasını sağlamıştır.

Delf Mabedi'yle Elözis Mabedi arasında inisiyatik bir fark vardı. Bu konuyla ilgili dünya üzerinde yayınlanmış hangi

kitabı açarsanız açın Delf Mabedi'nin "Eril", Elözis Mabedi'nin ise "Dişil" inisiyasyonun uygulandığı mabetler olduğunun yazılmış olduğunu görürsünüz. Bu ne demektir? Bunun cevabı yine Mısır İnisiyasyonları'nda gizlidir.

Mısır'da hem dişil hem de eril inisiyasyon bir arada uygulanmaktaydı. Dişil olarak tanımlanan inisiyasyon genel Mısır İnisiyasyonu'nun birinci bölümünü, eril inisiyasyon ise ikinci ve son bölümünü ifade etmekteydi.

İsis ile sembolleştirilen inisiyasyon biçimi dişil inisiyasyona, Osiris'le sembolleştirilen inisiyasyon ise eril inisiyasyona karşılık gelmekteydi. Bu inisiyasyonlardan geçen rahiplerin İsis rahibi ya da Osiris rahibi olarak isimlendirilmelerinin nedeni buydu.

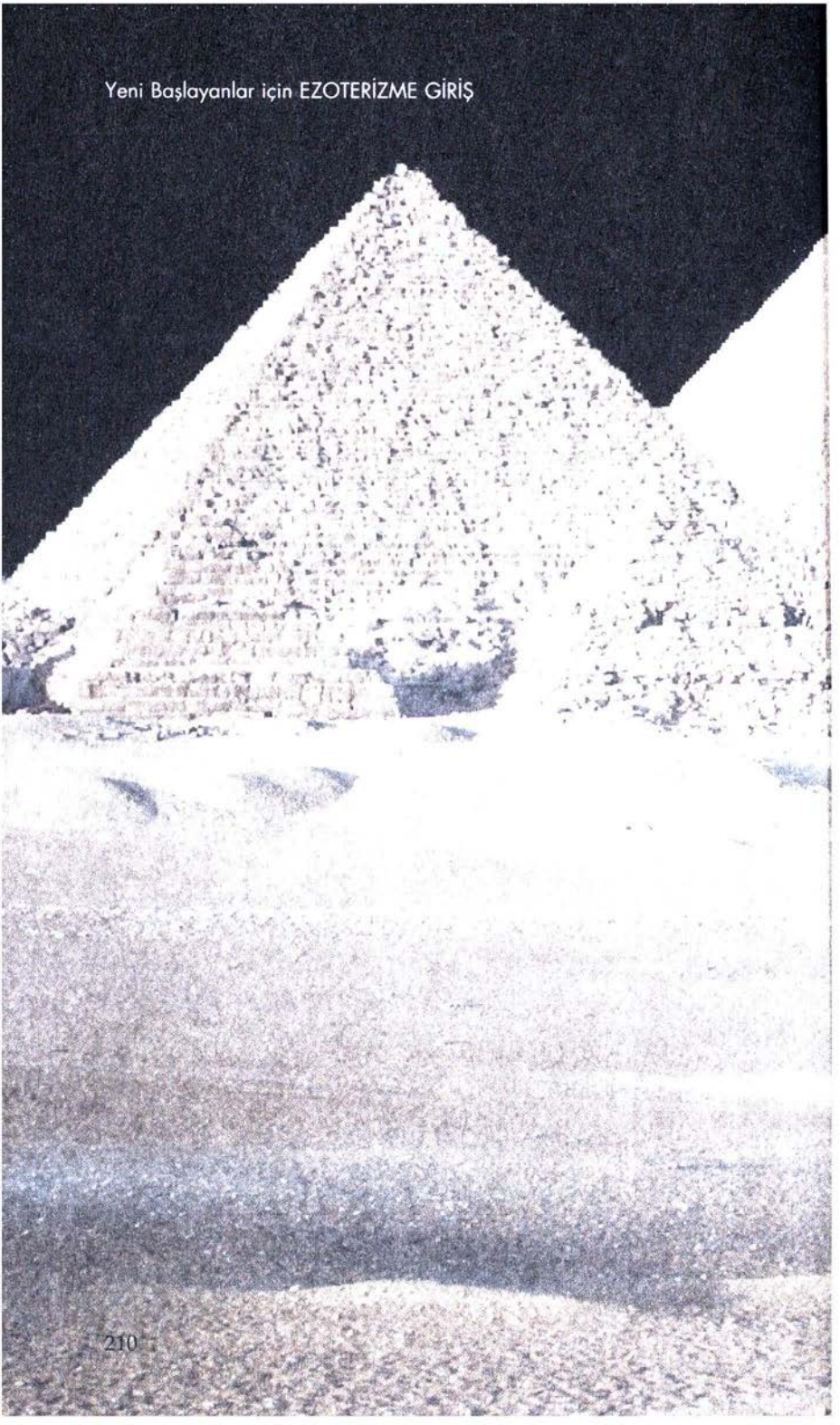
Tam bir inisiyasyondan geçmek her iki aşamayı da tamamlamakla mümkün olsa da, Eflatun'da olduğu gibi sadece İsis İnisiyasyonu'nu geçtikten sonra Osiris İnisiyasyonu'nu tamamlamamış olan çok sayıda inisiye olmuştur.

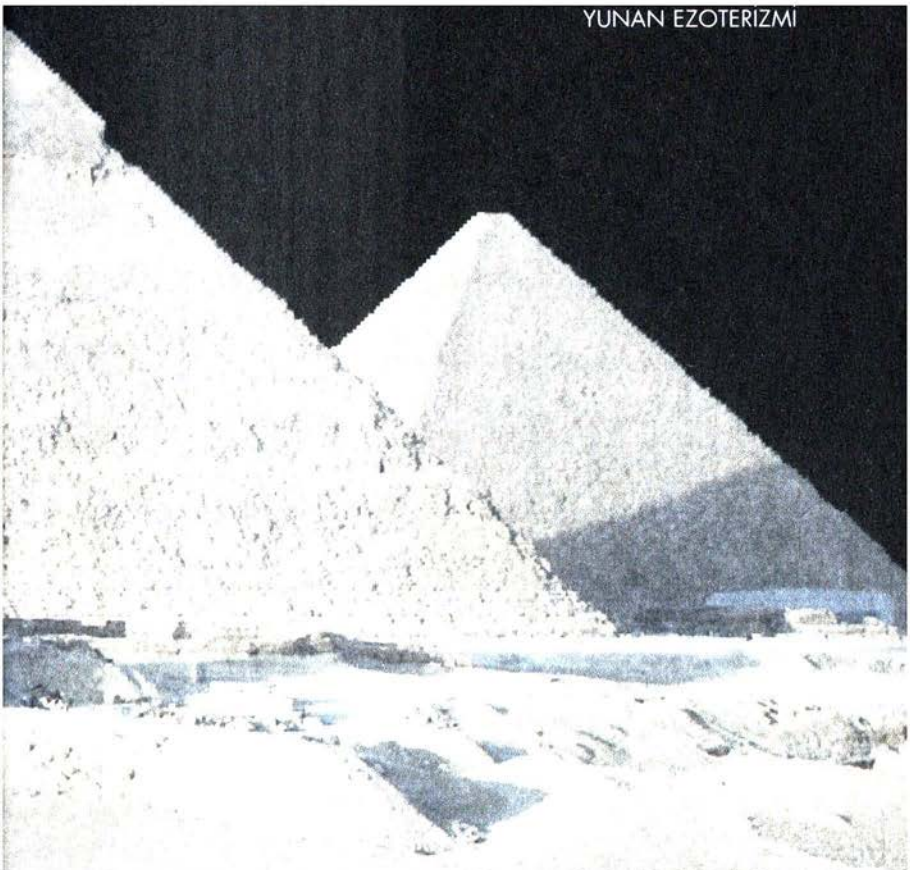
Delf Mabedi başından beri eril inisiyasyonun merkezi olduğu için kendisi de bir Osiris rahibi olan Fisagor'un nasıl Delf Mabedi'ne gitmesi son derece bu işin doğası gereği idiyse, bir İsis rahibi olan Eflatun'un da dişil inisiyasyona bağlı bir mabet olarak kurulmuş olan Elözis Mabedi'ne gitmesi o kadar doğaldı.

Delf'te Apollon Kültü adı altında oluşturulan inisiyatik çalışmalara karşılık Elözis'te Demeter Kültü olarak isimlendirilen bir inisiyasyon merkezi oluşturulmuştu. Bu gelenek Eflatun tarafından da sürdürülmüştür.

Eflatun'un Gizli İnisiyasyonu: Elözis Sırları

Elözis rahipleri tarafından daima, Mısır kökenli olan İsis

Piramit sözcüğü Mısırlılarca kullanılan bir isim değildir. Mısırlılar piramitlere Tanrısallığın merkezi, Tanrıların evi anlamlarına gelen Per-Neter diyorlardı. Bu yapılara Piramit ismini Yunanlılar vermiş ve daha sonra Batı dillerine de bu isim yerleşmiştir. Antik Yunancada piramitler, "Ortada Ateş" anlamına gelen "Pyramidos" olarak adlandırılmıştır.

İnisiyasyonu'nun ezoterik bilgileri burada öğretilmekteydi ama bu sırlar, Eflatun ve diğer Yunanlı rahiplerce şairane ve insanda hayranlık uyandıracak mitolojik motiflere büründürülerek, mabettekilere açık, dış halkaya ise kapalı bir tarzda aktarılmıştı.

Oluşturulan mitolojik metinlerin altında hep Mısır'a özgü sırları görmek mümkündür. Bu metinlerin ana konusu, ruhun öyküsüyle ilgilidir. Yani onun süptil (ince) âlemden süfli (kaba) âleme inişinin burada ıstırap çekişinin ve sonra yeniden yükselerek yukarılara tırmanışının ve nihayet İlâhi Yaşam'a yeniden kavuşmasının sembolize edilmesiydi. Başka bir deyişle ruhun düşüş ve tekrar kurtuluş dramının Helenvari bir edayla gözler önüne serilişiydi.

Bir anlamda softlaştırılmış diyebileceğimiz öğretinin geneline baktığımızda, yaşamın temelde kefaret ödeme ya da sınanma olgusu olarak tanımlandığını görürüz. Bu anlayışa göre yaşam insana verilen bir armağandır. Çünkü sınanması için bir araç ve bunun sonunda elde edeceği ruhsal yükselişle tekamülünü sürdürmesine bir olanak sağlanmış olunmaktadır. Kendisine armağan olarak verilmiş olan bu yaşamın öncesinde ve sonrasında, insan, ilâhi bir geçmiş ile ilâhi bir geleceğin sonsuz imkanlarını keşfetmekteydi.

Küçük Sırlardan Büyük Sırlara Geçiş

Elözis'te de inisiyasyonun birinci aşamasından ikinci aşamasına geçiş, tıpkı diğer inisiyasyonlarda olduğu gibi özel ayin ve ritüeller eşliğinde gerçekleştirilmekteydi. Bu ritüeller aynı zamanda psişik tecrübelerin ve ruhsal irtibatların inisiye adayına yaşatıldığı özel günlerdi.

Mabede kabul edildikleri günden itibaren arınma çalışmalarıyla günlerini geçiren inisiye adaylarına artık inisiyasyonun birinci derecesine ait sırların açıklanacağı bu özel gün geldiğinde bu hakkı elde edebilen öğrenciler mabedin avlusuna

getirilirdi.

Ve ardından bir rahip gelerek kendilerine kısa bir açıklamada bulunurdu. Bu aynı zamanda, bundan sonra olacakların da kısa bir özeti niteliğindeydi:

> Ey sırların müritleri, şu anda eşiğin önünde bulunuyorsunuz. Az sonra göreceksiniz sizi şaşkınlığa uğratacak. İşte o an, içinde yaşamakta olduğunuz hayatın yalancı ve muğlâk hayallerden ibaret bir dokuma olduğunu anlayacaksınız.
>
> Sizi bir zulmet alanı gibi sarıp sarmalamakta olan uyku, rüyalarınızı da günlerinizi de alıp götürmektedir. Tıpkı gözden dalga dalga kaybolup giden kalıntılar gibi... Fakat ötelerde ebedi ışık mekânı yayılıp gitmektedir. Persefon yardımcınız olsun ve zulmet nehrini geçip Semavi Demeter'e nasıl ulaşılacağını size öğretsin.

Mabede yeni kabul edilmiş adaylar da bu törene alınır fakat bu ayini sadece bir tiyatro gibi dışarıdan izlemelerine izin verilirdi.

Ayine katılan rahipler yarım daire oluşturmuş bir şekilde küçük sırların açıklanacağı inisiye adaylarının çevresini kuşatmaktaydılar. Bu grubun içinde bulunan mabedin kâhinesi bir adım öne çıkarak son bir ikazda bulunurdu. Bu aynı zamanda töreni izlemekte olan yeni adaylara da bir uyarı anlamı taşımaktaydı:

> Az sonra mabedimizin küçük sırları sizlere açıklanacak. Fakat sırlara saygısızlık etmek için gelmiş olanların vay haline!... Mabedemizin koruyucu Tanrıçası onları tüm yaşamları boyunca izleyecek ve avını karanlıklar âleminde de elinden kaçırmayacaktır!...

Mabede yeni katılanların izledikleri bununla kısıtlıydı.. Çünkü bundan sonra yaşanacakları görmelerine izin verilmemekteydi. Ayinin bundan sonraki bölümüne, bir yıl süren çalışmalardan sonra hak edebilenler şahit olabilmekteydi.

Küçük Sırlar'ın açıklanacağı grup avludan alınıp, mabedin içinde ayinin düzenleneceği salona getirilirken, avluda kalanlara, içeride yaşananların temsili olarak canlandırıldığı bir tiyatro seyrettirilmekteydi.

İçeride ruhsal irtibata dayalı ritüel gerçekleştirilirken dışarıda kalan mabedin çömez adayları, rahipler tarafından sahneye konulan bu tiyatroyu izleyerek içeride olanlar hakkında bir bilgi sahibi olabiliyorlardı.

Bu tiyatro oyunundaki Tanrı ve Tanrıçalar'la konuşma sahnelerinin gerçeği, içeride ruhsal irtibatla gerçekleştirilen çalışmalara karşılık gelmekteydi. Dış halkaya seyrettirilen tiyatronun ana temasını, öz bakımından mükemmel bir yapıya sahip olan ruhun, dünyaya doğduktan sonra girdiği şuursuz hâlinin sembolik bir tasviri oluşturmaktaydı.

Tiyatro, Hermes rolüne bürünmüş rahibin şu sözleriyle noktalanıyordu:

> Şuuru kararmış durumda bulunan ey yeni müritler... Seyretmiş olduğunuz bu öykü sizin öykünüzdür. Şu sözü aklınızdan hiç çıkartmayın ve üzerinde derin derin düşünün:
>
> Bedenleniş olgusu, hayattar varlıkları ölüler haline dönüştüren feci bir yıkımdır. Bir zamanlar siz gerçek hayatı yaşamıştınız. Ama sonra, esrarlı bir cazibeye kapılıp yerküresel uçurumun içine düştünüz ve bedenin esareti altına girdiniz. şu anda içinde bulunduğunuz haliniz mukadder bir rüyadan başka bir şey değildir. Gerçek anlamda sadece geçmiş ve gelecek mev-

cuttur. Kendinizi hatırlamaya ve yarınlarınızı görmeye gayret ediniz.

İçerdekilere bizzat yaşatılarak, dışardakilere ise bir tiyatro sahnesinde izlettirilerek gösterilen "Küçük Sırlar" bu şekilde rahip adaylarına aktarılmış oluyordu. Bu ayinsel tören her yıl düzenleniyordu. Buna karşılık Büyük Sırlar kutlamaları ise beş yılda bir yapılmaktaydı. Buradan da Küçük Sırlar aşamasının bir, Büyük Sırlar aşamasının ise dört yıl sürdüğünü anlıyoruz.

Toplam beş yılllık bir eğitimin ardından düzenlenen Büyük Sırlar kutlamaları tam dokuz gün sürmekteydi.

Tören, oluşturulan kortejin Atina ile Elözis arasında bulunan çeşitli yerleşim birimlerini dolaşmasıyla başlardı. Kendi yerleşim birimlerinden geçen korteji, halk büyük bir sevgiyle ellerinde meşalelerle karşılardı.

Sekizinci günün sonunda Elözis mabedine geri dönen kortejdeki Büyük Sırlar aşamasını bitirecek olan rahiplere birer asa ve içinde sırların anahtarı bulunduğu söylenilen mühürlenmiş bir sepet hediye edilirdi. Fakat bu sepetin mührünü inisiyasyonun üçüncü aşamasını bitirinceye kadar inisiye adaylarının açmasına izin verilmezdi.

İnisiyasyonun ikinci aşaması ile birlikte inisiye adaylarının parapsişik yeteneklerinde önemli gelişmeler olurdu. Durugörü, astral seyahat gibi fenomenleri rahatlıkla gerçekleştirebilen inisiye adaylarından asıl beklenen, ilham almaya başlamasıydı. Yani kendi başına üst ruhsal plânlardan ve kendi serbest şuurundan bilgi çekip bunu aktarabilecek duruma gelmesi hedeflenmekteydi.

İnisiye adayının üst plânlarla bu teması başladığında, öğrencide birtakım değişiklikler meydana gelirdi ki, bu değişim inisiyatörlerince derhal fark edilirdi. Bu, inisiye adayının, adaylıktan gerçek bir inisiye safhasına geçmiş olduğunun gös-

tergesiydi. Artık o da inisiyatörleri gibi, o büyük zincirin bir halkası olmuş demekti. Kuşkusuz ki, diğer inisiyasyonlarda olduğu gibi Eflatun'un Öğretisi de hayli zorlu bir yolda yürünmekle anlaşılabilmekte ve sırlara ancak bu zorluklara katlanabilenler ulaşabilmekteydi. Zaten Eflatun da bizzat bu zorluğu kendisi şöyle dile getirmişti:

> Dünyada yaşarken ıstırap insanlara merhameti öğretir. Burada karşılaşacağınız zorluklar ise, size sırlar bilgisini öğretecektir.

İşte bu nedenle, Eflatun'un rahipleri ***"Işığa kavuşabilmek için karanlığa meydan okumak gerekir"*** diyordu.

VII

HİNT EZOTERİZMİ

TARİHİN EN ESKİ YAZITLARI

Günümüze kadar gelebilen dünya tarihinin en eski yazıtları Hint Geleneği'ne aittir. Bunların da başında Vedalar gelmektedir... Vedalar Hinduizm'in temelini oluşturur. Bunlar Hind'in kutsal metinleridir.

Veda: Bilmek anlamına gelen "vid" fiilinden türetilmiştir. *"Dinsel Bilgi"* demektir. Rig Veda, Atarva Veda, Sama Veda ve Yajur Veda olmak üzere dört bölümden oluşur:

Rig Veda: Özel eğitimden geçen bilge kahinler tarafından ilhama dayalı ve medyomsal tekniklerle yazdırılmıştır. Destanlar ve lirik şiirler tarzında yazılmışlardır.

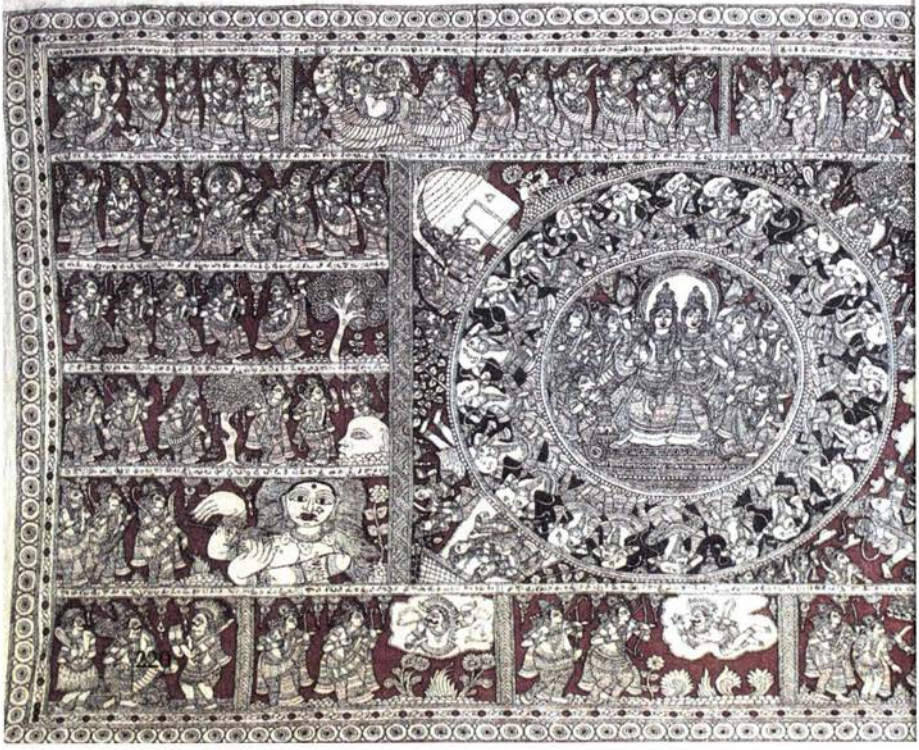
Atarva Veda: Majik ritüelleri ve majik sırları kapsayan yazıtlardır. Ezoterizmde maji olarak geçen bu sözcük, günümüz Türkçesi'nde büyü olarak kullanılmaktadır. Ancak büyünün ne anlama geldiği ve gerçekte neyi ifade ettiği günümüzde tamaman saptırılmış durumdadır. Atarva: *"Ateş rahibi, büyücü"* anlamına gelen bir sözcüktür. Çok eskiden Atarva sözcüğü, "Atarva Angirasah" olarak söylenmekteydi. O devirlerde Atarva sözcüğü majinin ak rahipler tarafından uygulanan olumlu tarafını ifade ederken; Angiralar ise majinin yıkıcı ve öldürücü kısmıyla uğraşan kara rahipler için kullanılmaktaydı. Atarva Veda tam anlamıyla majik yasalar bütünüdür. Ancak bu bilgiler her önüne gelene verilmezdi. Çünkü büyük bir sorumluluk işiydi. Çok özel eğitimlerin sonunda seçilen bazı kişilere bu sırlar öğretilirdi.

Sama ve Yajur Vedalar: Kurban ritüellerine ait bilgiler içerir. Bunlar da temelde majik kökenlidir. Sama ve Yajur Veda'da anlatılan ibadetin nasıl yapılacağı, ne yenip, ne içileceği, eşyaların nasıl tanzim edileceği, kurbanın nasıl kesileceği, ritüellerde nasıl ateş yakılacağı ve bunlara benzer birçok kurallara yer verilmiştir.

Ezoterizmin en önemli ikinci ekolü Hint ezoterizmidir. Kökeni Mu'nun Batı göç yollarına dayanan ve sonrasında da Atlantis'ten bölgeye yapılan göçlerle son görünümüne ulaşan Hint ezoterizmi, Mısır ezoterizmi gibi bizim devremiz insanlığına çok büyük şeyler katmıştır.

Hint ezoterizmini önemli kılan en büyük etken de Atlantis'ten gelen Naacal rahiplerinin bölgede Agarta adı verilen devasa bir yeraltı kenti oluşturmuş olmalarıdır.

Mısır'da çok sayıda kişi inisiyasyona dahil edilmiştir ancak, Agarta'da inisiyasyona alınan kişilerin sayısı son derece kısıtlıdır. Özellikle bazı peygamberlerin burada belirli süre eğitildiklerini biliyoruz. Kökeni Mu'ya kadar uzanan Atlantisli Naacal rahiplerinin bölgede kurduğu Agarta'dan başka bir de yine kökeni Atlantis'in son dönemlerinde ortaya çıkan büyük dejenerasyonun ürünleri olan kara maji ile uğraşan negatif güçlere hizmet eden rahiplerin yeraltında kurdukları Şambala adı verilen bir merkez daha bulunuyordu.

Her iki merkezin de aynı bölgede kurulması Atlantis'te yaşanan kutuplaşmayı buraya taşımış oldu. Ve Şambala rahipleri bölgede ciddi bir dejenerasyona neden oldular.. İşte böyle bir ortamda Batı'dan Rama isimli bir rahip geldi...

RAMA İNİSİYASYONU

Rama eski geleneklere bağlı bir rahipti ve çevresinde bitkilerle yaptığı şifalı ilaçlarla tanınmıştı.. Sözlerinden ve varlığından çevresine etkileyici bir tesir yaymaktaydı. Rahipler onu "bilen", halk ise "barış ve huzur sözcüsü" olarak isimlendirmişlerdi.

Bir gün sıradışı bir olay başına geldi...

Birden gök gürler, şimşekler çakar ve ardından ışıklar içinde bir siluet belirir. İlk başta irkilse de karşısında beliren varlığın cezbesine kendisini kaptırıverir.. Işıklar saçmakta olan varlığın sağ elinde bir meşale, sol elinde ise bir kupa vardır.

Rama'ya gülümseyerek bakar ve şöyle der:

Rama senden memnunum. Bu meşaleyi görüyor musun? Bu, İlâhi Varlığın kutsal ateşidir. Bu kupa ise hayat ve aşk kupasıdır.

Bu sözlerinin ardından imajinatif bir mabedin gözlerinin önünde canlandığına ve sütunlarının gökyüzüne doğru uzandığına şahit olur.

Rama, karşısında duran ışıklar içindeki varlığa sen kimsin diye sorar. Varlık da sorusunu şöyle cevaplar:

Bana "İlâhi Zeka" derler. Benim ışığımı dünyanın üzerine sen yansıtacaksın. Ne zaman beni anarsan derhal yanında olacağım.

Daha sonra da eliyle doğuyu işaret ederek *"haydi şimdi yoluna git"* der.

*"Semavi Ateş"*in yeryüzündeki sembolünü kendisi taşıyacak ve akı karadan ayıracaktı. Bunu yapabilmesi için, bulunduğu Avrupa kıtasını terk ederek doğuya doğru yollara düşmesi gerekiyordu.

Doğu kökenli kutsal kitaplarda Rama'nın kudreti, dehası ve çevresine yaydığı etkileyici enerjisiyle Hint'in mürşidi ve dünyanın spiritüel kralı olduğu yazılmıştır.

Mitolojik metinlerde ise yarı Tanrı olarak sembolleştirilen Rama, koç başıyla sembolleştirilmiştir. Ramayana destanında da efsanevi bir kahraman olarak ele alınmıştır.

Bir benzetme yapacak olursak, Mısır için Thot neyse, Hint için Rama da aynı şeydir. Yine bir başka benzetme yapacak olursak Mu Uygarlığı'nda Ramu neyse Hint'te de Rama aynı konumda olan bir mürşittir.

Efsanevi bir şahsiyete bürünmüş olan Rama'nın o ilk günkü öğretisi ile ilgili elimizde direkt hiçbir bilgi bulunmamaktadır.

Kökeni Mu inisiyatik sırlarına ait olan bu öğreti Hint kutsal metinleri olan Vedalar'da sembolleştirilmiş ve üstü örtülmüş bir şekilde karşımıza çıkmıştır.

Bu metinlerle karşılaşan Batılı bilimadamları önce bu dizelerin edebi güzelliği karşısında büyülenmişlerdi. Ancak bu dizelere Hindin ezoterik birikimi büyük bir ustalıkla sembollerle işlenmiş olduğunu çok daha sonraları fark edebilmişlerdi.

BRAHMANİK İNİSİYASYON

Çokluktaki birliği görme yolunda yapılan inisiyatik çalışmalarda Hint Öğretisi meditasyonu temel uygulama tekniği olarak kullanmıştır. Meditasyon içe dönüş ve kozmik uyanışa giden yolda kullanılan birinci sıradaki tekniktir.

Mısır inisiyasyonunda majik teknikler ağırlıklı olarak kullanılırken, Hint inisiyasyonunda kullanılan en belirgin teknik meditasyondur. Ezoterik metinlerde insanın Tanrı'ya olan yolculuğunda Mısır'da majinin, Hint'te ise meditasyonun kullanıldığının yazılış nedeni işte budur.

Mısır ve Hint öğretileri arasında uygulanış biçimi bakımından çok ciddi farklar vardır. Ancak ulaşılan hedef aynıdır. Bu hedef o öğretiye dahil olan kişiyi uyandırmak ve iç ruhsal gücüyle karşı karşıya getirmektir.

Daha sonraları Sufizm oluşurken köken olarak Mısır inisiyasyonundan beslenmişse de, aynı zamanda Hint inisiyasyonunda kullanılan meditasyon tekniklerini de zikir çalışmaları adı altında kendi öğretisine dahil etmiştir.

Rama'dan sonra Hint ezoterizmine yön veren ikinci inisiye Krişna olmuştur.

Hint kaynaklarından öğrendiğimiz kadarıyla Krişna'nın doğumunun sıradışı bir şekilde gerçekleşmiş olduğunu anlıyoruz. Krişna'nın doğumu Hz. İsa'nın doğumuna benzer bir şekilde geçekleşmiştir.

Nereden geldiği belli olmayan Devaki isimli bir kadından doğan bu çocuğun Gandarvalar'dan peydahlandığından söz edilen Hint kayıtlarındaki açıklamalar bu benzerliği çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

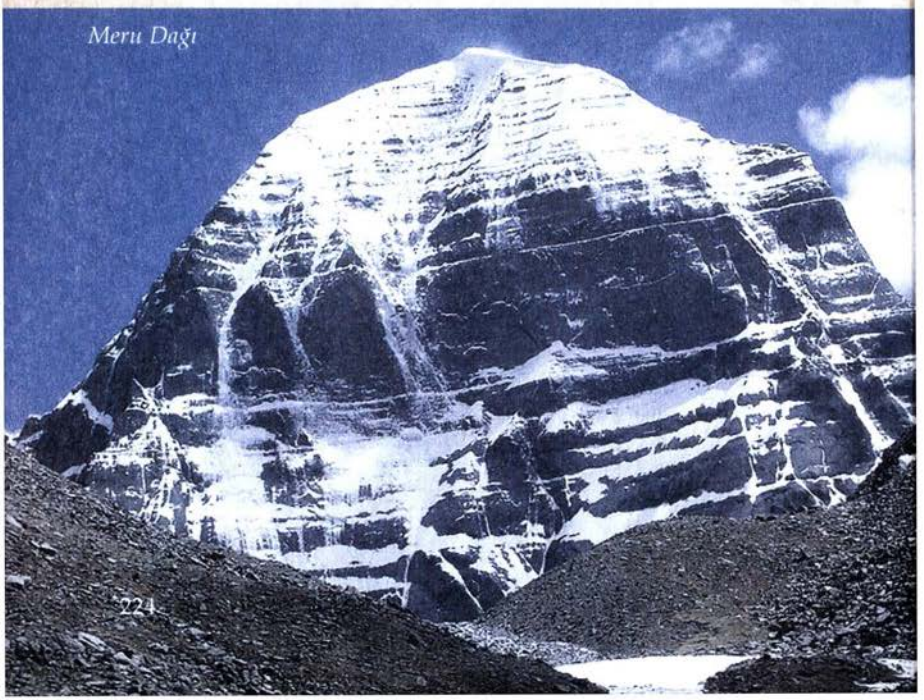
Gandarvalar klasik hint mitolojisinde aşkı yöneden periler olarak tanımlandığını dikkate aldığımızda bu benzerlik sanırım daha kolay anlaşılacaktır.

Yine klasik Hint kaynaklarında Krişna'nın Meru Dağı'nın eteklerinde yaşayan bir çoban topluluğunda doğduğundan bahsedilir. Burada çoban inisiyelere karşılık gelen bir semboldür. Bilinen anlamıyla koyun keçi güden kişiler anlamında değildir. Çoban ezoterizmde inisiyelerin sembolüdür. Nitekim aynı sembol Hz. İsa başta olmak üzere daha sonraki peygamberler tarafından da kullanılmıştır.

Krişna Meru Dağı'nın eteklerinde yaşayan bir inisiye grubunun arasında kimliği bilinmeyen bir kadın tarafından dünyaya gelmiştir.

Klasik Hint kaynakları Krişna'nın çocukluk dönemiyle ilgili şunları söyler:

> Çobanlar ona "ışıl ışıl" adını takmışlardı. Çünkü yüzünden çevresine sevinç uyandırıcı tesirler saçılmaktaydı. Çevresindeki hayvanlar bile bu sevgi dolu yavrucaktan etkilenmekteydi.

Meru Dağı

Krişna'nın doğumundan öncesiyle ilgili bilgiler de Krişna'nın doğumu ile ilgili sıradışılığı bizlere göstermektedir:

> Yedi ay kutsal ormanın etrafındaki sihirli dönüşlerini tamamlayınca münzevilerin şefi Devaki'yi çağırıp ona şöyle dedi:
>
> "Devalar'ın iradesi yerine geldi ve sen temiz kalbin sayesinde ilâhi aşkın sinesinde gebe kaldın. Bakire ve ana olarak sana selâmet diliyoruz. Yüce ruhtan sadır olmuş olan o saf ışık seninle dünyaya gelecek. Onun pırıltısı karşısında yıldızlar bile kararacak."

Kehanet niteliği taşıyan bu sözler çok kısa bir süre sonra gerçekleşmiş ve Rama ile başlayan Hint inisiyasyonu Krişna ile kendine özgü görünümüne kavuşmuştur.

Krişna daha gençlik yıllarından başlayarak, Hint mabetlerinde duyuların esareti altında yaşayan insanların hakikatlere ulaşamayacağını anlatmaya başlamıştı. Öğretisinin en temel taşları ruhun ölümsüzlüğü, tekrardoğuş zincirinden kurtuluş ve ilâhi âlemle mistik bütünleşme üzerine kurulmuştu.

Krişna ilk başta Meru Dağı'ndaki mabedde çevresindeki münzevileri eğiterek Brahmanik inisiyasyonunun ilk çekirdeğini oluşturmuştur. Burada yapılan çalışmalarla ilgili elimizdeki tek bilgi Hint kaynaklarında günümüze kadar gelmiş olan Krişna'nın müritlerine yaptığı konuşmalardır. Şimdi bunlardan bir kısmını sizlere aktarmak istiyorum:

> Size çok önemli ve çok derin bir sır vereceğim. Mükemmelliğe ulaşabilmek için, bilgeliğin de üstünde yer alan "vahdaniyet ilmini" özümsemek gerekir.

> Bunun için zekanın üstünde yer alan ilâhi varlığa ulaşmak gerekir. Ancak ona ulaşmak zannettiğiniz gibi değildir. Bu ilâhi varlığa dışarıdan ulaşamazsınız. Çünkü bu yüce dost hepimizin içindedir. Tanrı insanın içinde bulunmaktadır, dışında değil.. Ama onu bulmayı pek az insan başarır. Kurtuluşa ermenin yolu budur. Ve bu yola meditasyonla girilebilir. Bu sırların en büyüğü ve en safıdır.
>
> Tanrı'ya ulaşmış olan ruh, tekrardoğuş zaruretinden de, ölümden de, ihtiyarlıktan da, ıstıraptan da kurtulur ve ölümsüzlüğün şuuruna varır.

Aydınlanmaya, şuurlanmaya bir diğer deyişle kurtuluşa giden yolda müride açıklanan bu sırlar sadece sözel olarak değil, içsel olarak tesirleriyle de birlikte aktarılmaktaydı.

Ayrıca metafizik bir çalışmayla müride uygulatılan içe dönüş yani meditatif çalışmalarla bu bilgileri sezgisel yolla da fark etmesi sağlanırdı. Bu içsel yolculuğu sırasında kendi içindeki ilâiliği fark edebilmesi için terk etmesi gereken fazlalıklarından da kurtulması gerekmekteydi.

> Sizde bulunan ilâhi varlığı fark ettiğiniz zaman, arzu kisvesine girmiş olan düşmanı terk etmeye karar vermeniz gerekir.

Meru Dağı'ndan yayılan Brahmanik inisiyasyon

Krişna, Brahmanik inisiyasyonunu öncelikle Meru Dağı'ndaki mabette çevresindeki münzevileri eğiterek oluşturmuş sonrasında ise müritleriyle birlikte Ganj sahillerine inmiştir.

Gözleriniz açık değildi. Ancak şimdi size büyük sırrı vermiş bulunuyorum. Onu ancak anlayabilenlere söyleyin. Siz benim gözbebeklerimsiniz. Gayeyi biliyor ve tanıyorsunuz. Halk yolun sadece bir kısmını görür. Haydi şimdi halka kurtuluş yolunu anlatmaya gidelim.

İşte yola çıkarken müritlerine böyle seslenmişti...

Krişna inisiyatik öğretisini daha geniş bir kitleye aktarabilmek için yanında çok sayıda rahiple birlikte ilk olarak Ganj Nehri'nin sahillerindeki yerleşim birimlerine gitmişti.

Burada akşamları düzenlediği toplantılarda öğretisini halka yaymaya başladı.

Sonsuzluğu ancak sonsuzluk, Tanrı'yı da ancak Tanrı anlayabilir. Siz Tanrı'yı değil kendinizi anlamaya bakın diyor ve ekliyordu, kendinizi anlarsanız Tanrı'nın düzenini de, Tanrı'nın ne istediğini anlarsınız.

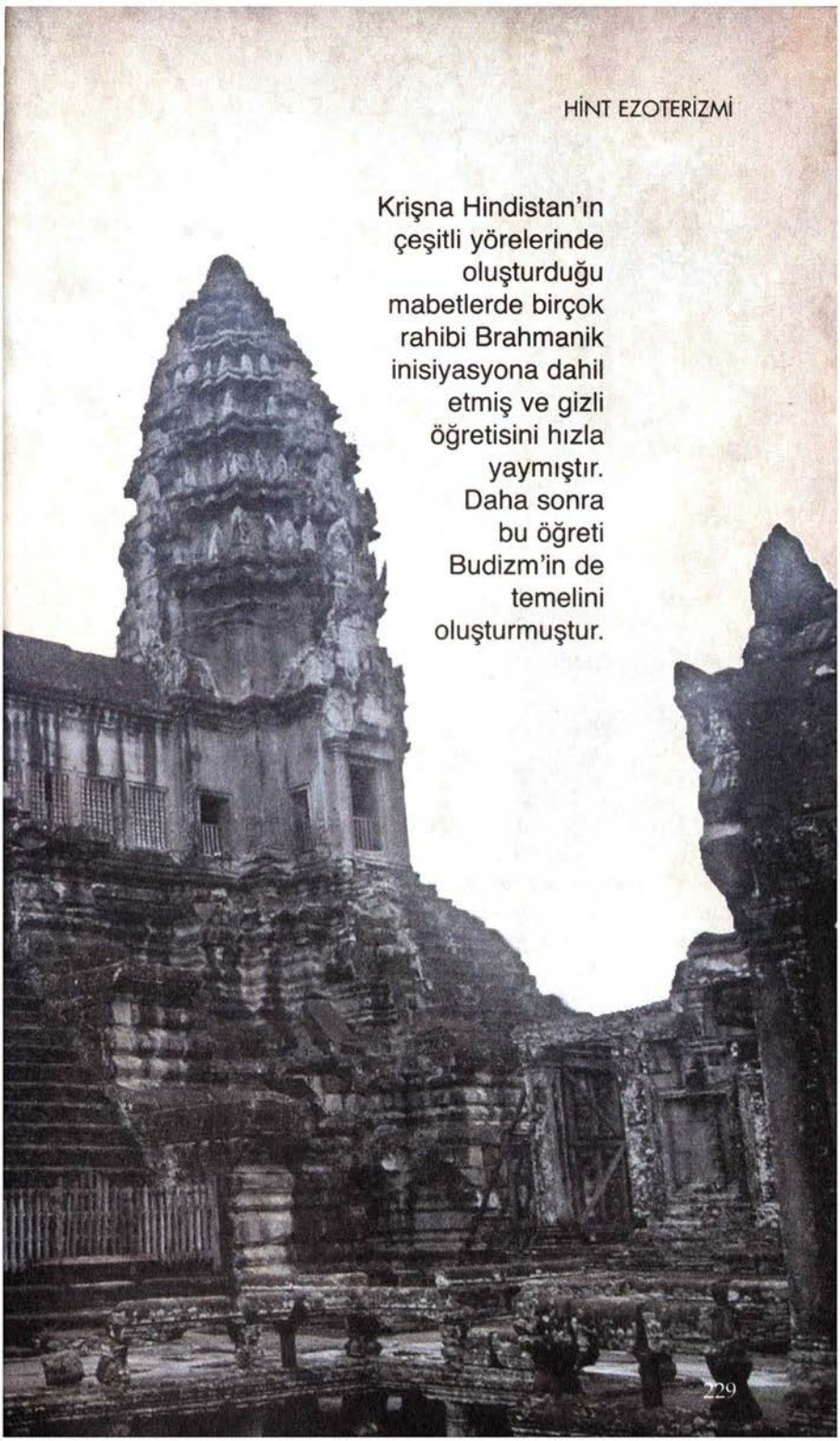
Halkla yaptığı söyleşilerde çoğunlukla her ne şartta olursa olsun insanlara yardım, hoşgörü ve sevgi duygularıyla yaşamaları gerektiğini anlatıyordu.

İlâhi adalet ve ilâhi yardımın insanların her an yanıbaşlarında olduğunu hatta ilâhi varlıkların zaman zaman insan kılığına girerek dünyada göründüklerini ve bu irtibatlarında insanlara yardım ettiklerini açıklarken, bunları yaşanan bazı örneklerle de herkesin anlayacağı hâle getiriyordu.

Bir diğer yandan da öğretisinin ezoterik içeriğini seçtiği rahiplere aktarıyordu. Böylelikle Ganj Nehri'nin kıyılarından Hindistan'ın içlerine doğru hızla Krişna'nın Brahmanik inisiyasyonu temellerini atmaya başlamıştı.

Krişna Hindistan'ın çeşitli yörelerinde oluşturduğu mabetlerde birçok rahibi Brahmanik inisiyasyona dahil etmiş ve gizli öğretisini hızla yaymıştır. Daha sonra bu öğreti Budizm'in de temelini oluşturmuştur.

İnisiyasyonunun temeli meditasyonla insanın kendi öz bilgisine ulaşmaya yani günümüzdeki ifadeyle kendini bilmeye yönelikti.

Yaptığı konuşmalardan birinde şöyle diyordu:

> Kendini bilen bir kişi olursan, artık çokluk içinde birliği görmeye başlarsın. Böylece, bu birlik duygusunu, sadece meditasyon yaptığın günün belirli saatlerinde değil, günün yirmi dört saati, nereye bakarsan bak, neyle meşgul olursan ol, bilirsin. İşte bu, bu bedende yaşamaya devam ederken aydınlanmış ve özgürleşmiş varlıkların tanımıdır. Artık bu duruma ulaşan kişi, doğada bulunan zıt kutupların üstesinden gelmiştir, bu nedenle bunlardan etkilenmez. Bu nedenle kişi artık ıstıraplardan kurtulmuştur. Çünkü kişi mutluluğu dışarıdan gelen etkilerde değil, kendi içinde bulmaya başlamıştır.

Yaptığı konuşmalarda sürekli ruhun ölümsüzlüğünden ve ruhun asla yok olmayacak bir varlık olduğunu vurgulamaktaydı. Bu konuşmaları daha sonra tekrardoğuş inancının da temellerini atmış oluyordu:

> Ruh bugün şu bedinin içinde çocukluğu, gençliği ve ihtiyarlığı nasıl yaşıyorsa, bir başka zamanda aynı şeyleri başka bedenlerde de yaşayacaktır.

*"Sırlar Bilgisi"*ne inisiye olanlar için bunun kolaylıkla kavranılabileceğini söyleyen Krişna'nın konuyla ilgili açıklamaları daha sonraları dejenere edilerek, tenasüh inancına dönüşmüştür.

Krişna şöyle diyordu:

> Gerçek özü görenler ruha da, maddeye de hakim olan ezeli-ebedi hakikati görürler. Şunu bilin ki, her şeyin içine nüfuz etmiş olan ilâhi kudret tahribattan münezzehtir. Bitmez tükenmez olanı hiçbir güç tahrip edemez.
>
> Bedenlerimiz geçicidir. Ama bizler biliyoruz ki, ruh ezeli-ebedi ve tahrip edilemez niteliktedir. Ruhun öldürülebileceğini düşünenler yanılgı içindedirler. O, ne doğmuştur, ne de ölür... Sahip olduğunu ezelden ebede kadar sürdürür.
>
> Bir insan eskimiş elbiselerini nasıl atarsa, aynı şekilde bedenlenmiş ruh da eskimiş bedenini zamanı gelince eskimiş bedenini atar ve yenilerini alır.
>
> O'nu ne ateş yakabilir, ne su ıslatabilir, ne de hava kurutabilir. O süreklidir... Değişmez... Ezeli-ebedidir... Ve her şeye nüfuz eder.

Ruh ile ilgili verdiği bu bilgiler son derece basit ve sade gibi görünse de, aslında altında çok değerli bilgiler barındırmaktadır. Özellikle ruhun değişmez nitelikli olması daha sonraları gündeme gelen ruhun tekamülü gibi felsefik düşüncelerin ne kadar yanlış olduğunu göstermektedir.

Ezoterizmin en önemli bilgilerinden bir tanesi ruhun değişmez nitelikli yani Tanrısal özellikte olduğudur. Bu özellikteki bir varlığın dünyada tekamül edeceğinden söz edilemez. Nitekim Krişna da bunu çok açık bir şekilde dile getirmiştir. Ezoterizmde *"bir alt bir üstü tekâmül ettiremez"* sözü de işte bu konuyu özetlemektedir.

Ruhu yakacak ateş yoktur sözüne de ayrıca dikatlerinizi çekmek isterim. Cehennemde insanların yakılarak cezalandırılacağı ile ilgili gelenekçi Sünni yorumuna tamamen karşı bir

yaklaşımın ifadesi olarak bu bilgi karşımıza çıkmaktadır.

Krişna'nın inisiyatik öğretisinin temeli diğer ezoterik geleneklerde olduğu gibi *"İlâhi Kelâm"*a dayanır. Yani göksel öğretiye bağlamaya...

İlâhi Kelâm Doktrini

Krişna tarafından Hint'te, Osiris rahipleri tarafından Mısır'da, Orfe ve Fisagor tarafından Yunan'da, Zerdüşt tarafından İran'da yaşatılmış "İlahi Kelam Doktorini", Carmel Okulu'nun Büyük Mabedi'nde Hz.İsa'ya da aktarılmıştı...

Konuyu açalım...

Kelâm: Vahiy demektir.

İlâhi Kelâm: Göksel bilgilendirmenin yani ruhsal tebligatın ezoterizmdeki karşılığıdır.

Bu öğretiye göre "Tanrı"nın en yüce tezahürü "İnsan"dı. İnsan Evrensel Varlığın bir tezahürüydü.

Evren makrokozmos, insan ise mikrokozmostu. Bu öğretiye göre insan, Tanrısal bir güce sahiptir ama dünyaya doğmakla bu potansiyelinden uzaklaşmıştır. Bu potansiyeline inisiyasyonla ulaşabilir ve Tanrısal gücünü dünyada yaşarken de kullanabilir.

En süptil esirden aşağılara inip tabii bir cazibeye kapılarak bedene girmiş ruh varlığı, orada bir hapis hayatı yaşar. Beden ile olan bağlarını kopardığı anda, aşamalı olarak gelmiş olduğu göksel mekâna geri dönmeye başlar. Bu geri dönüş bir anda olmaz. Nasıl aşamalı olarak inmişse yine aşamalı olarak yukarı çıkmaya başlar.

Bu ezoterik algılama sisteminin temeli *"İlâhi Kelâm Doktorini"* ismi ile anılmaktaydı.

"İlâhi Kelâm Doktorini", on iki temel prensip üzerine kurulmuştu:

1– Tüm evren görünürde çokluk ancak özde teklik arz eden bir yapıya sahiptir. Çokluk olarak gözlemlenen her şey aslında "Tek Olan"ın farklı zaman ve mekanlardaki görünümünden ibarettir.

2– Yaratan ve yaratılan ikilemi yok, varoluşun "tekliği" vardır.

3– Varlık yokluğu bilmez. Bu nedenle yoktan vareden Yaradan'la ilgili hiçbir tasavvurda bulunulmaz. O'na isim ve sıfat takılmaz.

4– Ruhsal tarafıyla "Bütün"ün bilgisini taşıyan insan, muhtelif yaşamlar boyunca; içinde gizlenmiş, perdelenmiş bulunan ışığı daha fazla tezahür ettirme imkanına ulaşır. Ve böylelikle "İnsanoğlu", "Tanrıoğlu" olur.

5– Evren, "Evrensel İdare Mekanizması"nın ruhsal varlıklarıyla yönetilir. Eseni kültüründe bu varlıklar "melek" olarak sembolleştirilmiştir.

6– Dünyada yaşamakta olan insanlık "Evrensel İdare Mekanizması"nın varlıklarınca görüp, gözetilir ve bilgilendirilir. Bu bilgilendirme ruhsal irtibat ve direkt irtibat şeklinde gerçekleştirilir.

7– İnsan; zaman ve yaşam enerjileriyle kuşatılmış, ruhsal ve fiziksel olmak üzere ikili bir yapıya sahiptir. İnsanın fiziksel, yani ölümlü; ruhsal yanı ise ölümsüz ve Tanrısaldır.

8– Ruhlar çeşitli yaşamlar boyunca kullandıkları farklı bedenlerle, evrensel varoluş sürecine şuurlu katkıda bulunurlar.

9– Kişinin bedeni, içinde ruhun barındığı bir ibadethane-

dir. Evrensel varoluşları ve evrimleri bu pencereden bakarak seyreder. Bu nedenle bedene iyi bakılmalı, kırmızı et ve içkiden uzak durulmalı; bedenin kölesi değil, bedenin efendisi olunmalıdır. Bunun da yolu inisiyasyondan geçer.

10– İnisiyasyon 3 aşamalıdır. Sadece özel bir görev alacak inisiyeler 4. aşamaya alınırlar. İnisiyasyon inisiye adayını arındırma ve "Tanrısal Gücü"nü yeniden kazandırmaya yöneliktir. Bunun için uygulanan majik ayinsel yöntemler de vardır. Su ve ateş vaftizleri bu ayinlerden en önemlileridir.

11– Kutsal doktrinler kötü niyetli kişilerden itinayla korunmalıdır. Bunları hak etmeyen kişilerle ya da anlayışsızlarla paylaşmaktan da özenle kaçınılmalı, buna karşılık sırlara layık olanlara bunları ifşa etmek için de sürekli hazırlıklı bulunulmalıdır.

12– İnisiyatik çalışmalarda elde edilen imtiyazları ve yetkileri hiçbir şekilde suistimal etmemek Eseni Öğreti'sinin vazgeçilmez prensibidir. İnisiye tüm beşeri ilişkilerinde nazik ve alçak gönüllü bir tutum içinde olmak zorundadır. Böyle bir tavrı, düşmanlarına karşıyken bile koruyabilecek kapasitede bulunabilmelidir. Bilgisini büyüklük ve üstünlük aracı yapmak kabul edilemez bir davranış şeklidir.

Buda'nın öğretisi de Brahmanik inisiyasyona dayanır

Hint Ezoterizmi'nin böylelikle temelleri atılmış oluyordu. Sonraki yüzyıllarda gelecek olan Buda da yine aynı Brahmanik İnisiyasyon'un izinden gidecekti. Günümüze daha yakın olduğu için Doğu Ezoterizmi deyince çoğumuzun aklına Buda'nın Öğretisi gelmektedir. Ancak Buda'nın Öğretisi dendiği zaman, bu öğretinin de kökeninin birlerce yıl öncesine dayandığını ve Buda'nın kendisine göre bir ekol oluşturduğu unutulmamalıdır. Bu köken Rama ve Krişna'ya dayanan bir geçmişe dayanır.

BUDA'NIN ÖĞRETİSİ

Krişna'dan yaklaşık 2500 yıl sonra yaşamış olan Buda, Hint Ezoterizmi'nin Brahmanik inisiyasyonuna farklı bir yön vermişse de metafizik temel aynı kalmıştır.

Buda'nın günümüze kadar gelen sözleri, çeşitli mabetlerden elde edilmiştir. Ancak bu sözler Buda'nın inisiyatik çalışmasının sırlarına ait bilgiler içermez. Elimizdeki bu sözler daha çok halka yapılan nasihatlarla ilgilidir. Bu nasihatların altında yatan bilgelik izlerini hissedebildiğimiz oranda bu sözlerin anlamına ulaşmamız mümkün olabilmektedir.

Bu sözlerden birkaçına göz atarsak ne demek istediğimi sanırım daha iyi anlatabilmiş olacağım:

Buda gerçeği açıkladı: Gerçek, hastalıklarımızı iyileştirir ve bizi hasta olmaktan kurtarır; gerçek bizi hayatta ve ölümde güçlendirir; yalnız gerçek, yanılgının kötülüklerini yenebilir.

Etrafına bak ve hayatı algılamaya çalış.

Her şey geçicidir, hiçbir şey kalıcı değildir. Doğum ve ölüm vardır; büyüme ve çürüyüp bozulma; birleşme ve ayrım vardır.

Dünyanın şanı çiçek gibidir; sabahleyin açar ve günün sıcağında da solar.

Nereye bakarsanız, bir acele, bir mücadele ve zevk peşinde bir hırslı koşu var. Acıdan ve ölümden panik halinde bir kaçış var. Ve yakıcı arzuların alevleri sıcaktır. Dünya bir gösteriş panayırı, değişim ve dönüşüm dolu.

Benliği değil, gerçeği arayın.

Ruhlarımızı o önemsiz benliklerimizden kurtarır, başkalarının kötülüğünü istemez ve gerçeğin ışığını yansıtan bir elmas kristali gibi saf olursak, bizde öylesine parlak ve ışık saçan bir hal oluşur ki, yakıcı arzuların karışmasına, yanıltıcı hayallerin bozucu etkilerine ve huysuzluğun telaşına kapılmaksızın, her şeyi oluğu gibi yansıtırız.

İnsanlar uyumaktadır.

İnsanlar arasında ırmağı geçip hedefe ulaşanı azdır. Büyük çoğunluk kıyıda bir aşağı bir yukarı koşuşur; fakat yolculuğunu bitiren için ıstırap yoktur.

Gerçeğin peşine düşün.

Gerçek, daimi olarak yaşayan bir güçtür, yok edilemez, yenilemez! Gerçeği ruhunuzda hazırlayın ve insanlığa yayın; zira ancak gerçek, kötülükten ve ıstıraptan kurtarır.

HİNT EZOTERİZMİ'NDE MEDİTASYONUN YERİ

Hint Ezoterizmi'nde meditasyon çalışmalarının çok önemli bir yeri vardır. Hatta meditasyon Hint ezoterizminin temelidir demek daha doğru olur. Ezoterizmde Mısır inisiyasyonunun temeli majiye, Hint inisiyasyonunun temeli ise meditasyona dayanır denmesinin nedeni budur.

Meditasyonla hedeflenen neydi?

Meditasyon sadece kişiyi stresten arındırmak ve rahatlatmak için kullanılan bir yöntem değildir. Meditasyon kişiyi dönüştürmek için kullanılan bir tekniktir.

Konuyu açalım...

Her insan gerek ruhsal gerekse de maddesel yapısıyla kendisine özgü bir frekansa yani titreşime sahiptir. İki insan benzer frekanslara sahipse birbirleriyle anlaşabilirler. Aksi takdirde aralarında bir uyumun sağlanması mümkün değildir. Bazı kişilerin yanında kendimizi rahat, bazılarının yanında ise rahatsız hissetmemizin sebebi enerjilerin birbirleriyle rezonansa girip girememesidir.

Bazen aynı frekanstaki kişiler bir araya gelirler ancak bir süre sonra birinden birinin frekansı değişebilir. Arkadaşlıkların bitmesinin ve artık onlarla birlikte olmak istemeyişimizin de sebebi işte budur.

Okuldayken arkadaşlık ettiğiniz birçok kişiyle okuldan mezun olduktan sonra görüşmezsiniz. Çünkü frekanslarınız değişmiştir. Konuya frekans açısından bakarsanız; kendinizin de neden artık birtakım insanlarla birlikte olmadığınızı görürsünüz. Eğer frekansları uyumlu değilse iki kişi yan yana duramaz.

Aynı şekilde eğer rezonansa giremediğiniz bir çevrede çalışıyorsanız, orada fazla kalamazsınız. Çünkü her iş yerinin de kendisine özgü oluşmuş olan ortak bileşkeye sahip bir frekansı vardır. Gerçekten de o çevre ve oradaki insanlarla aynı titreşimde salınmadığınızı hissedersiniz.

Rezonansa girip girememek bazen aile bireyleri arasında da kendisini gösterebilir. Öz kardeşiniz bile olsa eğer rezonansa giremiyorsanız onunla geçinmeniz mümkün değildir.

Frekans hâllerindeki düzey farklılığı yüzünden birçok ailede dramlar vardır. Geçimsizlikler... Sürtüşmeler vs..

Belirli bir aileye enkarne oldunuz diye, otomatik olarak tüm aile fertleriyle aynı titreşim seviyesinde olacağınızı düşünmeyin. Hatta doğmadan önce yapılan hayat plânlarında birbirleriyle farklı frekansa sahip varlıklar kasıtlı olarak da bir araya getirilebilmektedir. Bu farklılık çeşitli sürtüşmeleri de kuşkusuz ki beraberinde getirir ama bu yaşanan süreçte kişiler birbirlerini törpülerler. Zaten amaç da budur: Törpülenmek... Böylelikle farklı enerjiler birbirleriyle zor da olsa uyum göstermeyi öğrenirler. Evliliklerin çoğu törpü evlilikleridir. Törpü evliliği olmayan evliliklerin sayısı çok fazla değildir.

Frekansımızın niteliği fiziğimize de yansır

Frekansımızın niteliği fizik bedenimize de yansır. Hepimizin duyduğu bir söz vardır. *"İçinin nuru yüzüne yansımış"* diye... Bu söz, kökeni çok eskilere kadar uzanan bir bilgiye dayanır. Eski Türk Mitolojisi'nde de kişinin ruhsal yapısı

yüzüne yansımaktadır. Bu nedenle de mitolojik kahramanların yüzünün rengi *"göm gök"* olarak ifade edilmiştir.

Yapılan son bilimsel araştırmalar bu konuyla ilgili önemli noktaları gözler önüne sermiş ve ezoterizmde binlerce yıldır yeralan bu bilgilerin ne denli önemli olduğnunu göstermiştir.

Örneğin Rus Biyofizikçi ve Moleküler Biyolog Pjotr Garjejev liderliğinde uluslararası bilim insanlarından oluşmuş bir ekip, DNA'nın titreşimsel davranışlarını araştırırken önemli bilgilere ulaşmışlardır.

Bu araştırmalarda DNA'nın kodlarını ve titreşimsel davranışlarının niteliklerini sadece lisanda kullanılan kelimeler ve cümleler ile değiştirilebileceği deneysel olarak ispat edildi.

DNA'daki bu değişimin de fiziksel özelliklere yansıdığı hayvanlar üzerinde yapılan deneylerde açıkça gözlemlendi.

Evet... Sadece sözcüklerle ve farklı lisanlar kullanılarak fiziksel değişimler meydana gelebilmektedir. Yani farklı diller farklı genetik yapılara neden olmaktadır. Bu bilimsel araştırma meditasyonun ortaya çıkarttığı etkileri göstermesi bakımından da çok önemlidir.

Özel manyetik enerjilerle yüklenmiş kelime kalıplarının tekrarlanması, genetiğe etki etmekte ve genetikteki bu değişim de fiziksel ve ruhsal değişimimize etki etmektedir.

Frekansımızın niteliğinin fiziğimize de yansıdığını farklı alanlarda da gözlemleyebilirsiniz.

Örneğin muhafazakar harici İslâm dininin mensuplarının oluşturduğu bir partinin de mensuplarının yüzlerinde bu benzerliği çok açık bir şekilde görebilirsiniz.

Meditasyonun majik gücü

Meditasyonun majik gücünden yararlanan Brahmanik inisisiyasyonun rahipleri, bu yöntemle ruhsal arınmalarında

çok kısa sürede çok büyük adımlar atabiliyorlardı. Bu sesin ve titreşimlerin gücüydü ve onlar bu güçen yararlanıyorlardı. Krişna ile başlayan bu uygulama daha sonra tüm Hindistan'a ve oradan da Batı dünyasına kadar uzandı. Bugün de hâlâ birçok Batılı bu güçten yararlanmaya çalışmaktadır.

VIII

İSLÂM EZOTERİZMİ

İSLÂM EZOTERİZMİ'NİN OLUŞUMU

İslâmiyet'in Ezoterik Öğreti ile ilk tanışması Mısır'ın Müslümanlarca fethi sırasında gerçekleşmiştir. İslâmiyet Arap Yarımadası'nın dışına taşarak tüm Ortadoğu'ya yayılmaya başladığı sırada, Mısır'da halkın bir bölümü İncil'in bir bölümü Tevrat'ın etkisi altındaydı. Ama yine de büyük bir çoğunluk, eski Osiris Öğretisi'nin tarafında bulunmaktaydı. Eski anılarını tamamen terk etmemişlerdi. Onlara hâlâ bağlıydılar...

Gerçi Osiris Mabedi yıkılmış ve Sırlar Öğretisi'nin rahipleri büyük bir çoğunlukla Kudüs'e gitmişlerdi ama ezoterik öğreti zor şartlarda da olsa, varlığını kuşaktan kuşağa aktararak koruyabiliyordu. O devirlerde *"Sırlar Öğretisi"*, İskenderiye'deki Yeni Eflâtuncu İskenderiye Okulu'nda merkezleşmiş ve çalışmalarını büyük bir gizlilik içinde sürdürüyordu. Bir zamanlar Atlantis ve Mu'dan gelen bilgelerin üzerinden bir hayli zaman geçmiş ve değişen dünya şartlarında çalışmaları iyice güç koşullar altında geçmeye başlamıştı. Envolüsyon ve Evolüsyon Yasası'nı (İniş ve Çıkış) gayet iyi bilen rahipler, artık inişin gittikçe sonlarına doğru yaklaşıldığının farkındaydılar. Bu kaçınılmaz bir sondu ve zaten bu da kendilerine öğretilen sırlardan biriydi. İnsanlık gittikçe bilgelikten uzaklaşacaktı. Bunun bilinci içinde, İskenderiye'de geçmişin anıları yaşatılıyordu.

Kaçınılmaz son Araplar'ın Mısır'ı işgal etmesiyle geliyorum dedi... Uzun bir süredir çevre kıtalardan gelen kişileri inisiye etmekle uğraşan Mısır, askeri güçten oldukça yoksun bulunmaktaydı. Büyük bir askeri güçle üzerine gelen İslâm Orduları karşısında fazla direnemedi. Teslim oldu...

Halka iki seçenek tanındı: Ya Müslüman olacaklar ya da kılıçtan geçeceklerdi... Müslümanların gözünde tanrı yoluna döndürülmeleri gereken putperest kafirlerdi... Sonunda Müslümanlar'ın isteği oldu. Çareleri yoktu. Müslüman oldular...

Halife Ömer döneminde işgal edilen Mısır'da Müslüman-

lar'ın ilk işi, İskenderiye Okulu'nu dağıtmak oldu. Bu olay daha sonraları tarih kitaplarına, Büyük İskenderiye Kitaplığı'nın yakılışı olarak geçecekti... Böylelikle İskenderiye Kitaplığı'nda saklanan çok sayıda ezoterik kitap yakılarak yok edildi.

Dünyanın aşağıya iniş sürecinde hız alınmasında büyük bir yarar sağlayan bu yıkım sayesinde, birçok yazılı bilgi günümüze kadar gelemedi. Ancak yine de bazı gizli kitaplar bu yıkımdan kaçırılabilindi. İşte günümüze kadar gelebilenler de rahiplerin saklayabildikleri bu belgeler oldu. Daha sonraları bu kitaplar elden ele ulaşarak varlıklarını sürdürebildiler.

Ama yıkım müthişti. Büyük bir tarih yok edildi. Rahiplerin yapabilecekleri bir şey yoktu. Zaten ülkeyi yöneten Firavunlar da bilgi bakımından iyice yozlaşmışlar ve eski bilgilerden uzaklaşmışlardı.

Aşağıya iniş hızla devam ediyordu... Bu şartlar altında, rahiplerin yapılabilecekleri tek şey vardı. Müslümanlara İslâmiyet'i ezoterik bakımdan anlatabilirlerdi. Ve bunu yaptılar. Bu çalışmaları, İslâm Tasavvufu'nun ve Batını İslâm Ezoterizmi'nin ortaya çıkışında büyük bir fonksiyon gördü. Zaten eğitimleri bu yöndeydi. Onlar için tüm dinler bir ve aynı şeydi. Ezoterik Öğreti'nin disiplini içinde asıl gerçekleri İslâmiyet içinden de çekip alabilecek yetenekteki Osiris rahipleri bunu kolaylıkla yaptılar.

Kökeni Ruhsal Tebligata dayanan Vahiy mekanizmasıyla Muhammed peygamber tarafından indirilen Kur'an-ı Kerim'deki sembolik bilgilerin derin anlamları, Osiris rahiplerinin bilgileri ışığında ele alınmaya başlandı.

Sünni Müslümanlar buna şiddetle karşı çıktılar. Ama yapabilecekleri fazla bir şey yoktu. Çünkü "İskenderiye Okulu"nun rahipleri, o zamanlar oldukça etkin bir konumda olan Peygamber'in damadı Ali'nin yanında yer alarak, kendilerine gelecek baskılardan uzak kalmayı başardılar. Müslüman görünümleri altında, Alevilik mezhebinin içinde kendi Ezoterik Öğretilerini yaşatabildiler. Yaradana tapınma olgusu, yerini, Tanrı - Evren - İnsan üçlemesinden oluşan Varlığın

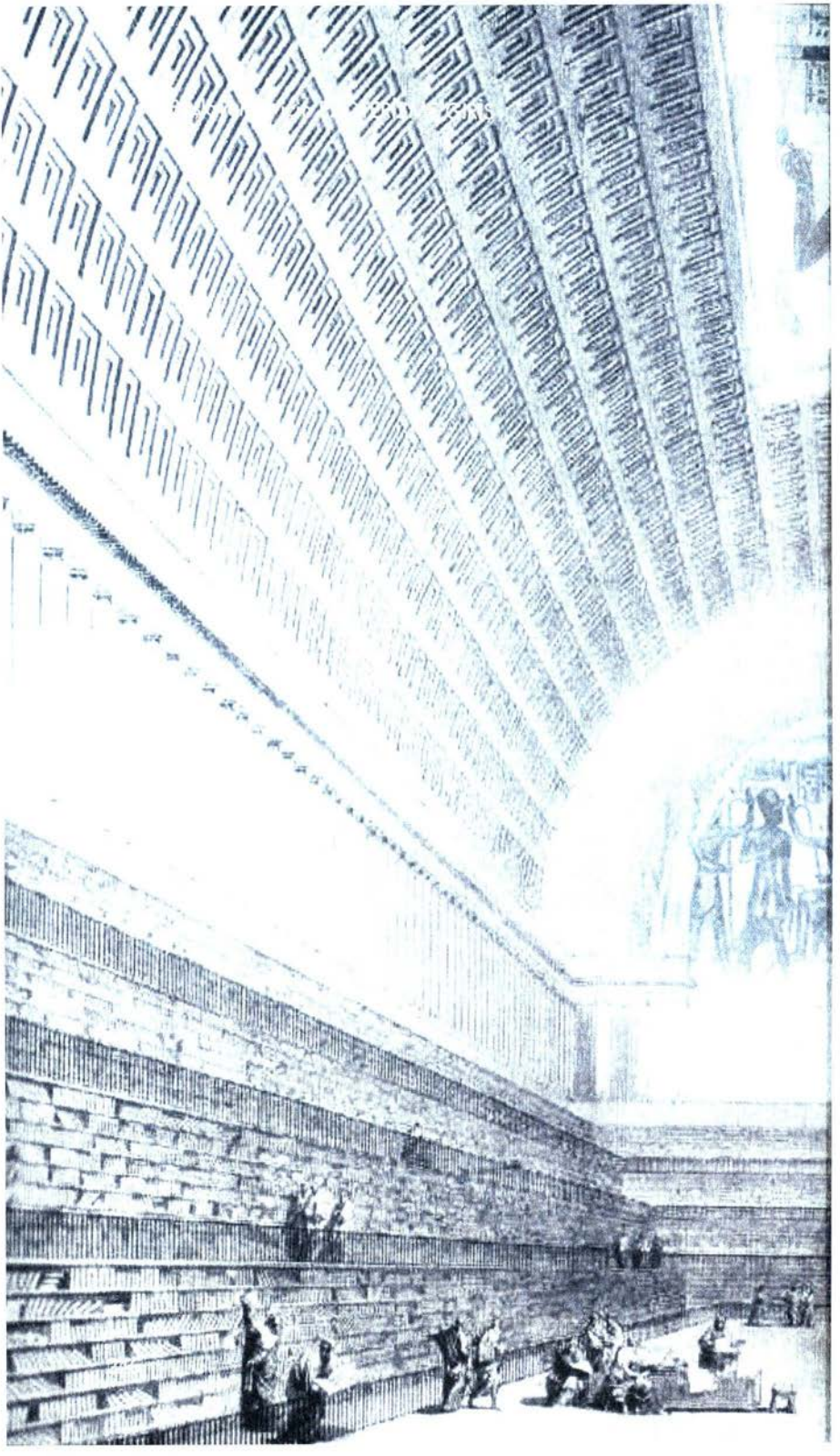
Birliği ilkesine bıraktı. Sünni Müslümanlar bunu bir sapkınlık olarak niteledi. Fakat batını çalışmalar bir kez başlamıştı... Ve hızla yayılıyordu...

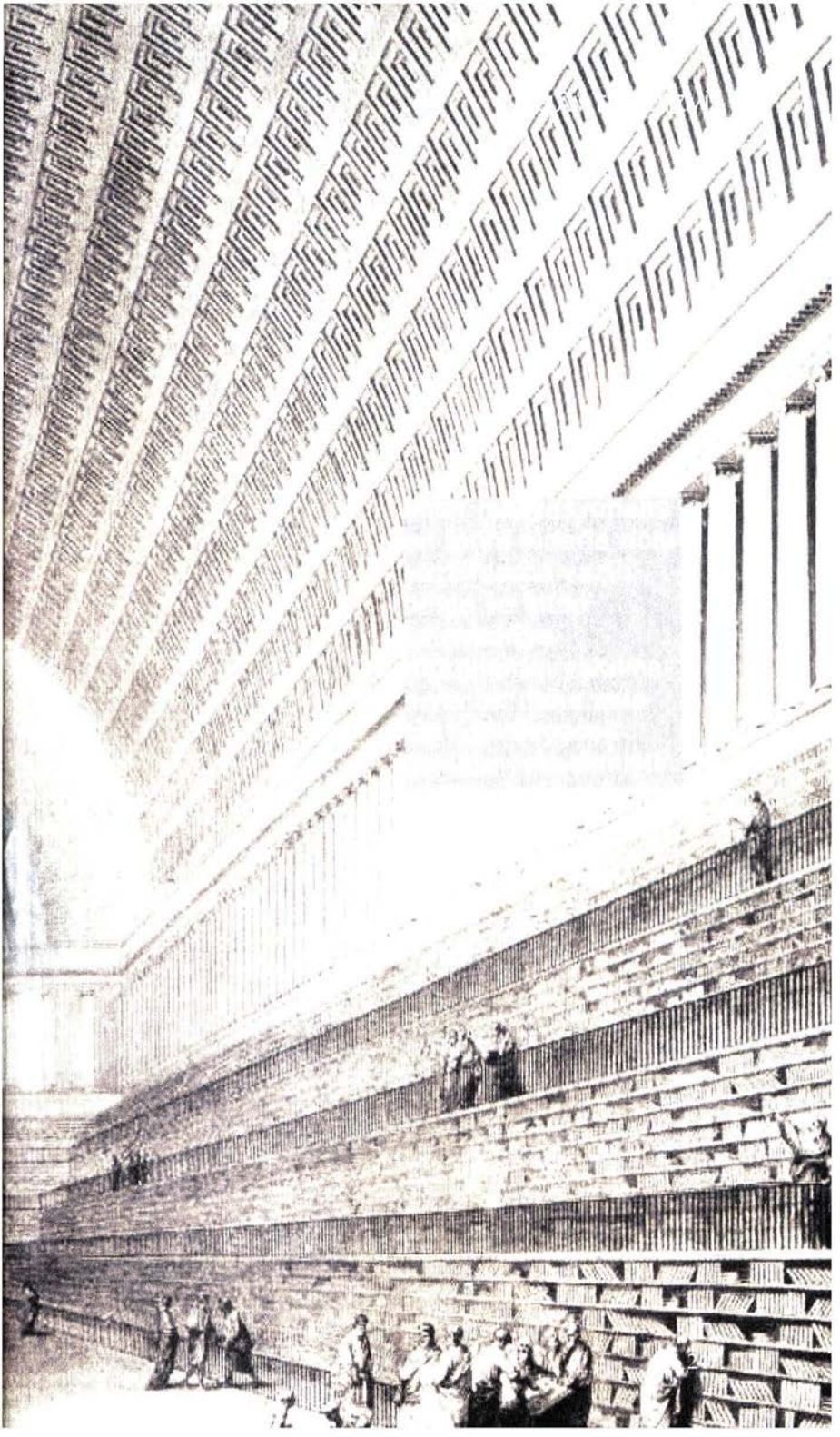
Bu inanış biçimi, özellikle Araplar'ın zorla Müslüman yaptıkları toplumlar arasında büyük bir taraftar buldu. Bu sistemle Zerdüşt İranlılar ve şamanist Türkler İslâma çok daha kolay ayak uydurabildiler. Çünkü bu sistemde, kendi geleneksel inançlarından da bir şeyler bulabiliyorlardı...

İslâmiyeti kabul eder görünen "İskenderiye Okulu" mensupları derhal Fisagor ve Eflâtun'un eserlerini yaymaya başladılar.

Büyük ezoterik birikim artık filozofların felsefi sistemlerinde hayat buluyordu... Ezoterik birikim sembollere büründürülerek filozofların felsefi yazıtlarında yaşamaya başlamıştı. İskenderiye Okulu ve bilinen adıyla "Yeni Eflâtuncu Filozofların" etkisi kuşaktan kuşağa sürdü. Onların görüşlerinden etkilenen birçok kişi ve gruplar oldu. Bazı filozoflar bu akıma Tasavvuf ve kendilerine de Sufi adını verdiler. Yunanca "Sofos" kelimesi: "Akıl - hikmet ve bilgelik" anlamına gelir. Aynı kökten gelen Sufi kelimesi de İskenderiye Okulu yandaşlarınca, bu anlamları nedeniyle seçilmiştir. Bu arada hemen hatırlatmakta fayda görüyorum ki, "filozof" sözcüğü de "sevgi ve güzellik anlamına gelen "Pilos" ile "akıl - hikmet, bilgelik anlamına gelen "Sofos" sözcüklerinin birleşmesinden ortaya çıkmıştır.

Ayrıca Yunanistan'da, çok akıllı ve bilgili olduklarını göstermek amacıyla kendilerine "Sofistler" adına veren bir grubun, çok tutucu ve hatta bağnaz kişiler olması, bir başka kelimenin *"sofuluğun"* doğmasına sebebiyet vermiştir.

SUFİ ÇALIŞMALARI BAŞLIYOR

Böylelikle temelinde Ezoterik Öğreti ve gizli bilgiler bulunan Sufizm, İslâmi görünümü altında gittikçe güçlenen bir ekol oldu. Basra'da, Bağdat'ta, Kudüs'te, Anadolu'da gizli dernekler hâline getirikleri tarikatlarda büyük merkezler kurdular.

İslâmi motiflerden hareket eden ama tüm dinlerin birliği ve Ezoterik Öğreti'de bütünleşen Sufizm, dünyanın pek çok yerinde taraftar buldu. Kısa sürede büyük bir güç hâline geldiler. Dünya'nın çeşitli yerlerinde merkezler oluşturan Sufi teşkilatı hiyerarşik bir kuruluş olarak uzun bir süre çalışmalarını sürdürdü...

Bu hiyerarşik teşkilata girebilmek isteyen aday önce kendi bölgesindeki Sufi merkezine giderek bu gruba girmek istediğini bildirirdi. Bir süre yeni gelenlerle en dış halkada sohbetlere katılır ve kendisiyle ilgilenileceği günü beklerdi. Grup başkanı kendilerine katılmak isteyenlerle belli bir süre sonra tek tek görüşürdü. Çeşitli sualler sorulur ve gruba katılmak isteyen adayın buna hazır olup olmadığı sınanırdı. Hazır olmadığına karar verilenler "Gizli Öğreti"nin içine alınmazdı.

Kabul edilenler özel bir toplantıya davet edilirler ve bu toplantıda büyük bir yemin ayini yapılırdı. Bu merasimde "Sırlar Öğretisi"ne aday kişi, Pir'ine (mürşidine) kayıtsız şartsız itaat edeceğine yemin ettirilerek gruba dahil edilirdi.

Adayı bundan sonra zorlu günler beklemekteydi. Çeşitli sınavlardan geçirilerek, "Sırlar Öğretisi"nin yollarında yürüyebilip yürüyemeyeceğine bakılır ve karar verilirdi. Bu sınavlardan başarıyla geçemeyenlerin, bu yolda daha fazla ilerleyebilmesinin mümkün olamayacağına karar verilerek derhal dış halkaya atılırdı.

Bu katı prensipler, belki şu satırları okuyan okurlarımız için çok katı gelebilir ama unutulmamalıdır ki, karşılaşılacak sırlar öyle kolaylıkla hazmedilebilecek şeyler değildi. Ve herkese açıklanabilmesi mümkün değildi. Bu sırların küçük bir kısmı bile, şu

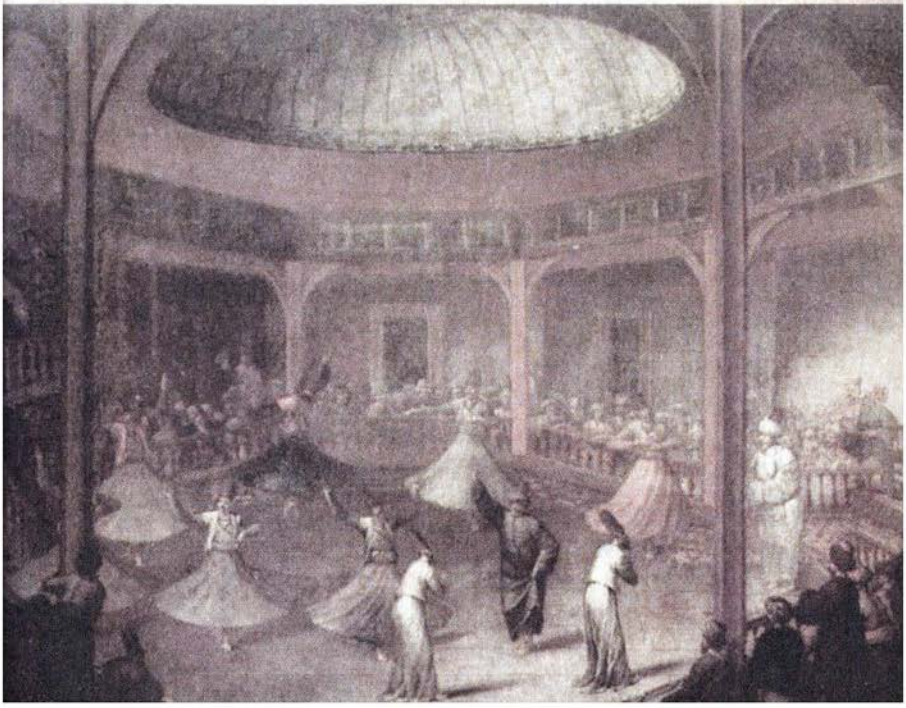
anda açıklansa, toplumumuzun büyük bir çoğunluğu üzerinde büyük şoklar meydana getirecek nitelikte olan bilgilerden oluşmaktaydı. Bu bilgilerin kökeni on binlerce yıl öncesine dayanan sırlara dayanıyordu. Ancak hazır olanlara açıklanabilirdi. Nitekim öyle yapılmasına da aşırı bir özen gösteriliyordu.

Zamanından önce açıklanan hiçbir sırrın yarar getirmeyeceği gayet iyi bilindiği için, titiz bir eleme uygulanmaktaydı. Bu sırların büyük bir bölümü hâlâ gizli tutulmaktadır.

"Gizli Sırlar Öğretisi"nin yolunda ilerlemesine izin verilen salikler, artık mürit olarak anılmaya başlanırdı. Müritleri bundan sonra uzun bir yol ve bu yolda karşılaşacakları sırlar beklemekteydi. Bu sırlar yaşamın ve varoluşun sırlarıydı...

Bu sırlar açıklanırsa ne olurdu sorusuna verilebilecek en çarpıcı örnek, ne yazık ki, 922'de Bağdat'ta derisi yüzülerek öldürülen Hallac-ı Mansur'dur...

Gençliğinde Kahire'de bulunan Mansur, burada İskenderiye Okulu filozoflarıyla tanıştı. Onların görüşlerini benimsedi. Daha sonra tüm Türkistan'ı dolaştı. Buradaki Sufi tarikatlarında görüşlerini yaydı.

Hallac-ı Mansur, diğer Sufiler gibi, "İnsan - Tanrı - Evren" üçlemesini içeren ve "Vahdet-i Vücud" olarak tanımlanan "Varlık Birliği"ni savunuyordu. Hallac-ı Mansur'a göre gerçek olan "Bir"di. Çokluk, bu "Bir"in farklı biçim ve nitelikteki yansımalarından ibaretti. **Evren ve insan "Bir"in dışında değil içindeydi ve onunla özdeşti.** Bu nedenden dolayı insan da Tanrı'nın bir cüzzü yani bir parçasıydı. İnsan Tanrıydı ama Tanrı insan değildi. Onunla sınırlı değil çünkü O, tüm varoluşun kendisiydi. Evren, ışık ve sevgi yumağı olan Tanrı'dan yansımıştı. Tanrı'dan ayrı hiçbir parça olamazdı. Çünkü Mansur'un görüşüne göre parça bütüne aitti. Ve gerçeği kavrama gücünden yoksun olanlar, tüm varlıkların Tanrı'dan ayrı birer birim olduğunu ileri sürerler. Bunun bir yanılgı olduğunu anlamak ancak sezgi ile mümkündür. Her birey kendi içine dönerek bu sezgi gücünü belirli bir eğitimle ortaya çıkartabilir. Bu içe dönüşün sonucu olarak, önce Tanrısal sevgi uyanır, sonra da gönülde Tanrısal nur açık seçik görülmeye başlar. Gerçek sır, Tanrısallığı insanın içinde görmesidir. Bu görüşünü bir tek cümleyle de ifade etmiştir: ***"Kendini bilen Tanrı'yı bilir."***

"Enel Hak" demesinin altında yatan felsefe işte buna dayanıyordu. Zamanın Sünni otoriteleri derhal bu görüşlerinden vazgeçmesini ve hatalı olduğunu kabul etmesini istediler. Söylediklerinden geri dönerse kendisini affedeceklerdi. Ancak o bunu yapmadı. Bile bile ölümü kabul etti. Onun inancı uğruna ölümü seçmesi Sufiler arasında derin izler bıraktı. O Sufizm'de bir simge olarak yaşamaya devam etti...

ANADOLU'DAKİ EZOTERİK BİRİKİM

Günümüzde dünya coğrafyasını şöyle bir gözümüzün önünde getirecek olursak, hemen hemen tamamının bir ya da en fazla birkaç kültürü kendi bünyelerinde barındırdığı görülür. Bu tanımlamaya uymayan dünya üzerinde sadece tek bir coğrafya vardır, o da şu anda üzerinde yaşadığımız Anadolu

topraklarıdır...

Anadolu'da durum tamamen farklıdır. Çünkü bu coğrafyada yaşamış olan uygarlıklar; örneğini Amerika'da gördüğümüz gibi, hiçbir zaman kendisinden olmayan kültürlere karşı yok etme harekâtına girişmemişler ve her kültür bir diğer kültüre yaşam şansı vermiştir. Bu nedenle de Anadolu kültür miraslarını kendisinden sonraki kuşaklara aktarabilmiştir.

Binlerce yıldır çeşitli toplumlara "Vatan" olan Anadolu'da her uygarlık, kendisinden sonra gelenlere bir şeyler bırakarak ya göç etmiş ya da burada kalarak sonradan katılanların kültür potasında erimiş ve yeniden biçimlenerek yeni bir hâle dönüşmüştür.

Anadolu tam kelimenin anlamıyla farklı kültürlerin buluştuğu ve kaynaştığı bir "Ortak Alan"dır. Bu "Ortak Alan" öylesine güzel bir kaynaşma göstermiştir ki, sonunda hiçbir kültüre ait olmayan bir bileşkeye dönüşmüştür. Yani hiçbir kültür olduğu gibi kalmamış bir diğer kültür ya da kültürlerle bir uyum sağlama sürecine girerek adeta bir "koalisyon kültür zinciri" oluşturmuştur.

Anadolu'da çok sayıda farklı kültürlerin birbirleri içinde erimiş izlerini görmek mümkündür. Kültürler birbirleri içinde eriyerek kaybolmamışlar adeta kaynaşmışlardır. Dolayısıyla şu anda yaşamakta olan herhangi bir gelenek, hangi kültürün devamıdır? Bunu kolaylıkla bulup çıkartabilmek ilk bakışta hiç de kolay olamamaktadır. Çünkü bir geleneğin içinde fiamanik unsurlar yatabildiği gibi, Mitraik inancının unsurları da bulunabilmektedir.

Bu anlattıklarımızdan işin Arap saçına dönüştüğü zannedilmesin; tam tersine, ortaya kendisine has bir örgü çıkmıştır.

Türk Kültür Tarihi incelendiğinde "Anadolu Kültürü"nün oluşumunda çok farklı unsurların etkisinin bulunduğu görülür:

1– Orta Asya Dinleri

a) Hunlular'ın Eski Türk Dini (Gök-Tanrı Dini)

b) Şamanizm
c) Budizm
d) Taoizm
e) Maniheizm
f) Mazdeizm (Zerdüştlük)
g) Taoizm
h) Konfüçyüsçülük

2- Anadolu Uygarlıkları (Hitit, Frigya, Lidya, İyon Gelenekleri)
3- Eski Mısır & Yunan Gelenekleri
4- Mitraizm
5- Mezopotamya Gelenekleri (Sümer, Babil)
6- Roma Gelenekleri
7- Musevilik
8- Hristiyanlık
9- Eski Arap Sami Gelenekleri
10- Harranlı Sâbiililer
11- İslâmiyet
12- Sufizm ve diğer İslâmi Bâtını Gelenekler

İşte tüm bu unsurların bir bileşkesi tarzında ortaya çıkan "Anadolu Kültürü" çok uzun bir geçmişe dayanan tarihsel bir birikimin sonucudur. *"Dünya üzerinde bir başka örneği daha yoktur"* dememizin sebebi budur.

HARRANLI SÂBİİLER

Anadolu'nun bilinen en eski kültür miraslarından biri de Sâbiîler'e aittir.

Urfa yöresinde bulunan, bağımsız bir devlet kurmamış gizemli bir toplum olarak tarih sahnesinde yer almış ve Kur'an-ı Kerim'de de isimleri kitap ehilleri arasında geçen, İslâmiyet'ten önceki toplumlardan biridir. Kökenleri ve kimlikleri hakkında klasik tarih bilimciler tarafından yeterli bilgi verilememiştir.

İslâmiyet'in yayılma yıllarında Mezopotamya'da olduğu gibi Anadolumuz'un Güney bölgelerinde Sâbiîlik inancı hüküm sürmekteydi. Anadolu'nun Bizans yönetimindeki topraklarında Hristiyanlık ön plândaysa da, özellikle Doğu Anadolu'da, Fırat çevrelerinde Sâbiîler çoğunluktaydı.

Günümüzde yalnızca Irak'ta, Dicle ve Fırat kıyılarında yaşayan, sayıları 20.000 civarında olan Sâbiîler'in bugünkü dini ile ilk dönemlerdeki özgün Sâbiîlik arasında çok büyük farklar vardır. Dinsel ve ezoterik metinlerini kısmen koruyabilmişlerse de, inisiyatik özelliklerini artık yitirmiş durumdadırlar.

Neydi Sâbiîlik?

Bilinen kısmıyla, çok eskilere, kadim Uygur İmparatorluğu'na kadar dayanan, Babil Okulu Öğretisi'nin halka malolmuş şekliydi. Bilinmeyen kısmı ise, Mu kültürünün izlerine kadar uzanan engin ezoterik geçmişe dayanmaktaydı. Eski gizli bilgileri yaşatmayı becerebilen bir gruptu Sâbiîler. Ve özellikle de Harran'da (Urfa) etkili bir konumları vardı. Fisagorcu filozoflarla da tanışmışlar, öğretilerini bu etkiyle daha da güçlendirmişlerdi.

Mısır'ın Osiris sırlarından kaynaklanan Fisagoryen Öğreti, Sâbiîler arasında zaten var olan Batıni inançlarının daha da kuvvetlenmesine yol açmıştı.

Mu kültüründe olduğu gibi Sâbiîler'de de Güneş çok önemli bir sembol olarak kullanılıyordu. Bu nedenle tarih sayfalarında Sâbiîler'in inanç sistemleri anlatılırken "Güneş Kültü"nün inançlarında çok önemli bir fonksiyon gördüğünden söz edilir. Sırlarla dolu ve dışarıdan bakıldığında hiçbir şey anlaşılmayan çok ilginç ayinler yapan Sâbiîler; Hermes, Orfe, Eflatun gibi inisiyeleri de yakından tanıyorlardı...

Çeşitli İslâmi kaynaklarının Hz. Muhammed ve ashabına ilk zamanlar Sâbiî denilmiş olduğuna dikkat çeken kimi araştırmacılara göre, Hz. Musa'nın öğretisinin ezoterik içeriğini korumaya ve sürdürmeye çalışmış olan Esenîler'in İsa Peygamber için görmüş olduğu fonksiyona benzer bir fonksiyonu, İslâm Geleneğinde ilk zamanlarda Sâbiîler adı verilen

bu gizemli topluluk yerine getirmiştir.

Harran'da önemli bir inisiyatik kültür merkezi oluşturmuş olan ve o yörenin adıyla anılan "Harranlı Sâbiîler"in Gizli Öğretileri'nin temel ögelerini şöyle özetleyebiliriz:

1– Evren ruhlarca yönetilmektedir.

2– Yönetici ruhların başı kudretli, yüce, "Büyük Ruh"tur. (Mana Rabba) Işığın Efendisi olarak tanımlanır ve en üstün niteliklere sahip olduğu ifade edilir. Ruhsal Hiyerarşi'nin başıdır.

3– İlahi bilgi insanlara ışık ruhları âleminden, ruhsal irtibat kuran aracılar (medyomlar) vasıtasıyla gelir.

4– Evrende bizden başka yaşayan bedenliler de vardır. Bunlar çeşitli yıldız sistemlerinin gezegenlerinde bulunur.

5– Dünya insanlığı, Dünya'nın başlangıcından beri üç devir geçirmiştir. Her devirde insanlığa ışık ruhları âleminden bir elçi gönderilmiştir. Her devir bir felaketle sona ermiştir. Tufan'dan sonra içinde bulunduğumuz dördüncü devir başlamıştır. İçinde bulunduğumuz devir yine bur Tufan'la sona erecek ve daha mükemmel bir devir içinde bulunduğumuz devrin yerini alacaktır.

6– Yaşam, Ölüm ve Sonrası...

İnsan üç unsurdan oluşmuştur: Ruh, madde (beden), astral madde (astral beden).

Ölüm meleği "Sauriel" aracılığıyla bedenden ve yeryüzünden ayrıldıktan sonra, asli mekanı olan "Işık Âlemi"ne doğru yola çıkan ruh, "Sur" ismi verilen "Ak Dağlar"dan hızla geçtikten sonra, iki engeli geçmek zorundadır: Bunlardan biri yeryüzünü çepeçevre kuşatan "7 Matarta"dır. Diğeri ise "Abatur"un terazisidir. "Abatur"un terazisine iyi ruhlar şimşek hızıyla, günahkâr ruhlar ise acı çeke çeke ulaşır. Öte âleme geçen varlığın oraya uyum sürecini kolaylaştırmak için; ölen birinin arkasından Sâbiî rahipleri, bedensiz yeni bir yaşama başlayan varlığa yardım seansı niteliğinde özel ayinler düzenlerlerdi.

Bu ayinlerde öte âleme yeni geçmiş bulunan varlığa, içinde bulunduğu bu yeni şartlarla ilgili özel bilgiler verirlerdi.

Aynen Şamanların ölenle birlikte öte âleme yolculuğa çıkması gibi, Sâbiî rahipleri de ölenle ruhsal irtibata girerek ona yardımcı olmaktaydılar.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda nasıl ki, Anubis ölenin kalbini tartıyorsa, Sâbiîlerin inançlarında da buna benzer şekilde "öte âlem"de bir tartılma teması bulunmaktaydı. Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki Anubis'in Terazisi, Sâbiîlerde Abatur'ur Terazisi olarak karşımıza çıkar.

"Abatur'un Terazisi"nde tartılan ruhların durumlarını yeryüzündeyken ilâhi mesaja uyma dereceleri belirler. Eğer bedenini terk etmiş olan ruh, yeryüzünde bedenli yaşarken, ilâhi mesaja uymuş ve yaşamını o kurallar içinde geçirebilmişse tartılmada yeterli görülür. Böylelikle yoluna devam ederek, "ışık âlemi"ne doğru yükselir. Fakat yeryüzündeyken ilâhi mesaja sırt çevirmiş geçici âlemin arzu ve istekleri doğrultusunda bir yaşamı tercih etmişse, "Matartalar"a geri gönderilir. Orada çok sıkıntılı anlar geçirip, azap çekerler. Buradan ruhların kurtulabilmeleri için tüm günahlarından arınmaları gerekir. Tam o sırada ruhlara şöyle seslenildiği duyulur:

– *"...Senin borçların ödendiğinde ve bütün günahların kaldırıldığında, tam bir yükselişe geçeceksin. Ama eğer günahların kaldırılmamışsa ve borçların ödenmemişse, sen ey ruh, gözlerin ışığı göremeden ikinci bir ölümü tadacaksın..."*

Bu da dünyaya tekrar doğmak anlamına geliyordu... Böyle bir durumla karşılaşan ruhlar; eksiklerini tamamlamak, borçlarını ödemek için yeniden yeryüzüne yollanırdı...

7– Evren iki zıt prensip üzerine kuruludur: *"Işık"* ve *"Karanlık."* Bunlar iki zıt prensip olmakla birlikte, aynı zamanda birbirlerinin tamamlayıcısıdırlar. Karanlık olmasaydı ışık da olmazdı. Ruhlar geceleyin gökyüzünde parlayan yıldızlar ve ateş topları gibidirler. Ruh, geldiği âlemden dolayı, tümüyle karanlık ve kötülükten uzaktır. Köken itibarıyla ilâhi bir yapıya sahiptir. Ancak dünyaya doğmakla bu niteliğinden uzaklaşmak zorunda kalmıştır.

"Işığın Efendisi", Adem'in bedenine canı göndermeyi

plânladığında, kötü güçlerin onun yapısına vakıf olmamaları için canı bedene ışık elçisi aracılığıyla yerleştirmiştir. Dolayısıyla kötü ve karanlık güçlerin cana doğrudan bir hakimiyeti söz konusu değildir. Ancak, şer güçler yedi başlı ejderhaya benzeyen beden ve onun arzu ve hırsları üzerinde kesin otorite sahibi olup, bunlar aracılığıyla ruhu etkilemeye çalışır. Ruh içine düşmüş olduğu bu durumdan memnun değildir. "Büyük Ruh"tan kendisini bu hapishaneden kurtarmasını istemektedir.

Kurtuluşun tek yolu "Kurtarıcı Bilgi"ye kavuşmaktır. Ancak bu o kadar da kolay değildir. Bunu başarabilmek ve "Kurtarıcı Bilgi"yi kendisine aktaracak "Redeemer"lerle (İlâhi Aydınlatıcı - Kurtarıcı - Nakledici) irtibat kurması gerekir. İnsanın kurtuluşunu sağlayacak olan "gizli kurtarıcı bilgi kaynağı" İlâhi Işık Âlemi'dir. Kurtarıcı bilgi kazanılan değil, bahşedilen, verilen bir bilgidir. Kimse "kurtarıcı bilgi"yi kendi kendine elde edemez. O, ancak, "Işık Gücü"nün dilediği kişilere, aracılarca iletilir. Fakat kişinin bilgiyi alabileceği uygun ortamı kendisinin hazırlaması gerekir. Bu da, "Işığın Efendisi" tarafından belirlenen ilke ve kurallara uygun hareketlerle mümkün olabilir. Kişinin bu uygun hareketleri kurtuluşu değil, kurtuluşun anahtarı olan "Kurtarıcı Bilgi"ye ulaşabilmeyi sağlayabilmektedir. "Kurtarıcı Bilgi" herkese belirli oranlarda ve bildirildiği kadarıyla aracılar - nakledicilerle aktarılır. Ve herkes nasibi oranında bu bilgileden yararlanabilir.

"İlâhi Işık Âlemi"nden yeryüzündeki tutsak ruhlara ilâhi ışık elçisi "Manda-d-Higia" tarafından aktarılan bilgi, ruhun madde âlemindeki şer güçlere karşı durabilmesi için kendisine verilen bir tür savunma aracıdır. O, ruha ilâhi bilgiyi ulaştırmak ve öğretmek için karanlık ve kötülük âlemine üç "Işık Ruhu"yla (Hibil, Şitil, Anuş) birlikte iner. Ve şöyle seslenir: *"Ben kararmış kalpleri aydınlatan ışık elçisiyim..."*

8– Eski uygarlıklar içinde yıldız ve gezegenlere en fazla önem veren uygarlıkarın başında Harranlı Sâbiîler gelir. Nitekim bu, isimlerine de yansımıştır. Arapça'da Sâbi sözcüğünün "yıldızlara tapanlardan" anlamına gelmesi, bunun en

açık göstergesidir. İbadetleri de Güneş, Ay ve bazı gezegenlere göre düzenlenmişti. Her gün; Güneş, Ay, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn için yedi kez namaz kılarlardı. Ayrıca haftanın her günü bunlardan bir tanesi için özel ritüellere ayrılmıştı: Pazar günleri Güneş, Pazartesi Ay, Salı Mars, Çarşamba Merkür, Perşembe Jüpiter, Cuma Venüs ve Cumartesi Satürn ayinlerine ayrılmıştı.

Sâbiîler sır ayinlerini gezegenlere ithaf edilmiş mabetlerin altındaki salonlarda yaparlardı.

Bu ayinlerin ne tür sırlar sakladığı günümüzde bilinmiyor. Ancak bilinen bir başka gerçek de, Latince kaynaklı gün isimlerinin bu ayinlere ayrılan gezegen adlarıyla olan benzerliğidir:

Pazar: Sunday (Güneş günü)

Pazartesi: Monday (Ay günü)

Cumartesi: Saturday (Satürn günü) vs...

9– Sâbiîlik'te de diğer Batıni ekollerde olduğu gibi sır saklamak esastı. Sâbiîler, kendilerinden olmayanlara sırlarını kesinlikle açıklamazlardı.

Büyük Benzerlik...

Yukarıda özetlemeye çalışığımız Sâbiîler'in inisiyatik kökenli bilgileri, hem Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki bilgilerle hem de Kur'an-ı Kerim'deki bilgilerle büyük bir paralellik gösterir. Nitekim bu gizemli topluluktan ve onların inanç sistemlerinden Kur'an-ı Kerim de bahseder... Kur'an-ı Kerim, Tek Tanrılı dinler arasında, Sâbiîliği de saymaktadır.

İşin bir başka üzerinde durulması gereken ilginç yanı da, İslâmiyet'ten çok daha önceleri kendilerinin uyguladıkları ritüel ve kuralların büyük bir bölümünün, Kur'an-ı Kerim'de de daha sonraları yer almış olmasıdır: Namaz kılma, oruç tutma, kurban kesme, kutsal yerleri ziyaret ve hac gibi ibadet ve ritüeller, Müslümanlık'tan çok önceleri Sâbiîler'in inançlarında da bulunmaktaydı. Kur'an-ı Kerim'de beş kez kılınması emredilen namaz,

Sâbiîler'de yedi kez kılınmaktaydı. Gökyüzünde Ay'ın görünmesiyle oruca başlanması ve izleyen ayın başında bitmesi geleneği Sâbiîler'de aynen uygulanıyordu...

Müslümanlar, Harran'da Sâbiîler'le karşılaşınca aradaki benzerlikler karşısında bir hayli şaşırmışlardı. Ancak çok eski ezoterik bir sembol olan "Güneş" sembolünün inançlarında etkin bir yer aldığını görünce, onların "Güneş Kültü"ne sahip birer putperest oldukları zannına düşmekten de kendilerini alamamışlardı.

Müslümanlar diğer "Güneş Kültü" inanırlarının hepsini putperest diye nitelendirerek, İslâmiyeti kabule zorlarken, Sâbiîler'e; Hristiyan ve Yahudiler'e tanıdıkları, kendi inanç sistemleri içinde kalma hakkını sağlamışlardı. Çünkü kendi kutsal kitapları da öyle emrediyordu:

> Şüphesiz, inananlar ile, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîler'den Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için Rableri katında mükafat vardır. Onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır.
> (BAKARA SURESİ: 2/62)

> Şüphesiz, iman edenler, Yahudiler, Sabiîler, Hıristiyanlar, Mecûsiler ve Allah'a ortak koşanlar var ya, Allah kıyamet günü onların aralarında mutlaka hüküm verecektir. Çünkü Allah her şeye şahittir.
> (HAC SURESİ: 22/17)

Şüphesiz inananlar ile Yahudiler, Sabiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.
(MÂİDE SURESİ: 5/69)

12.000 yıllık mabetler

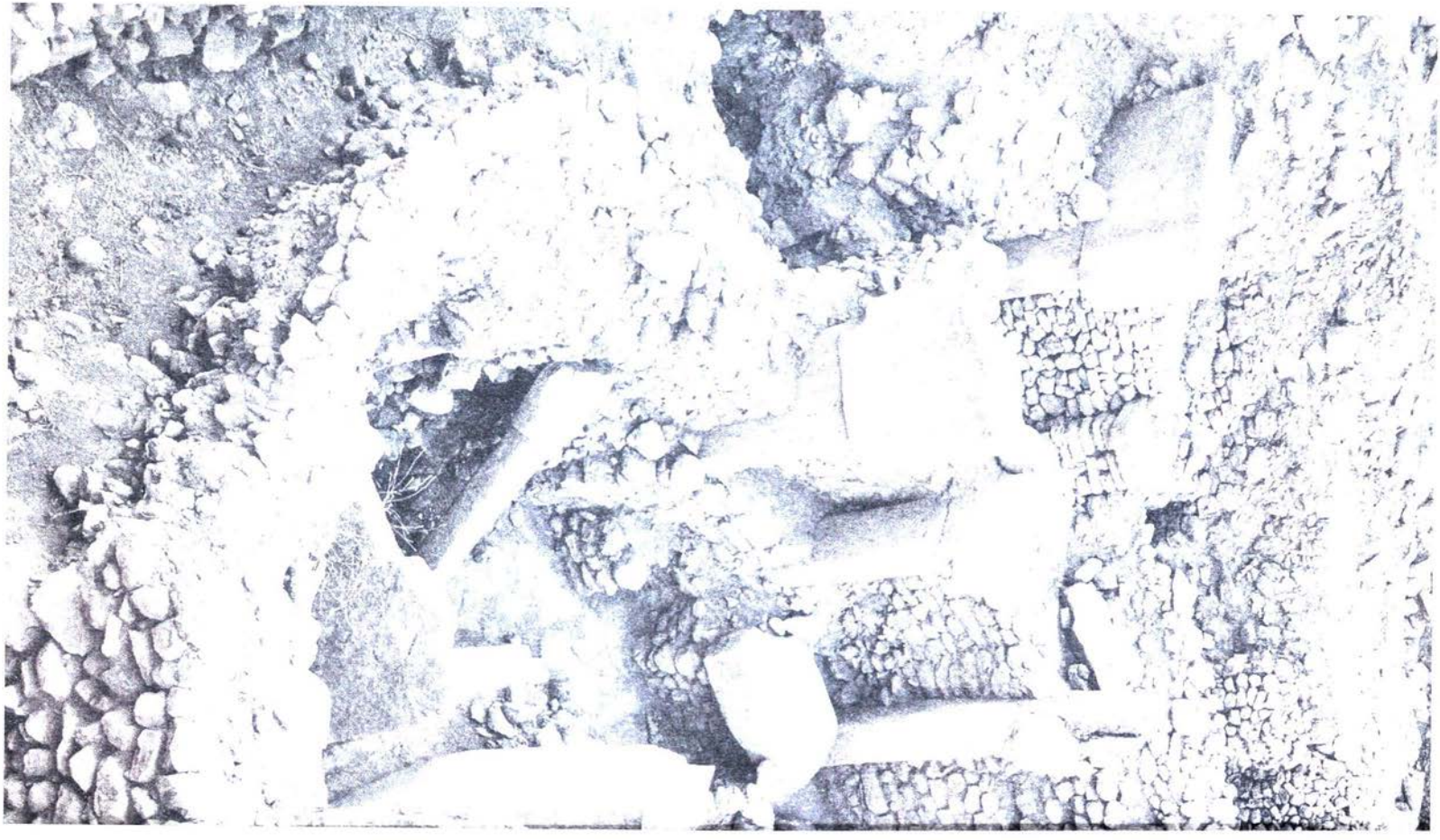
Anadolu'nun en önemli mistik şehirlerinden, Hz. İbrahim'in doğduğu yer olan Urfa'ya 15 km mesafede ilk olarak 1994 yılında Alman arkeolog Klaus Schmidt tarafından bulunan çok önemli arkeolojik kalıntılar vardır. Bu kalıntılar bazı mabetlere aittir.

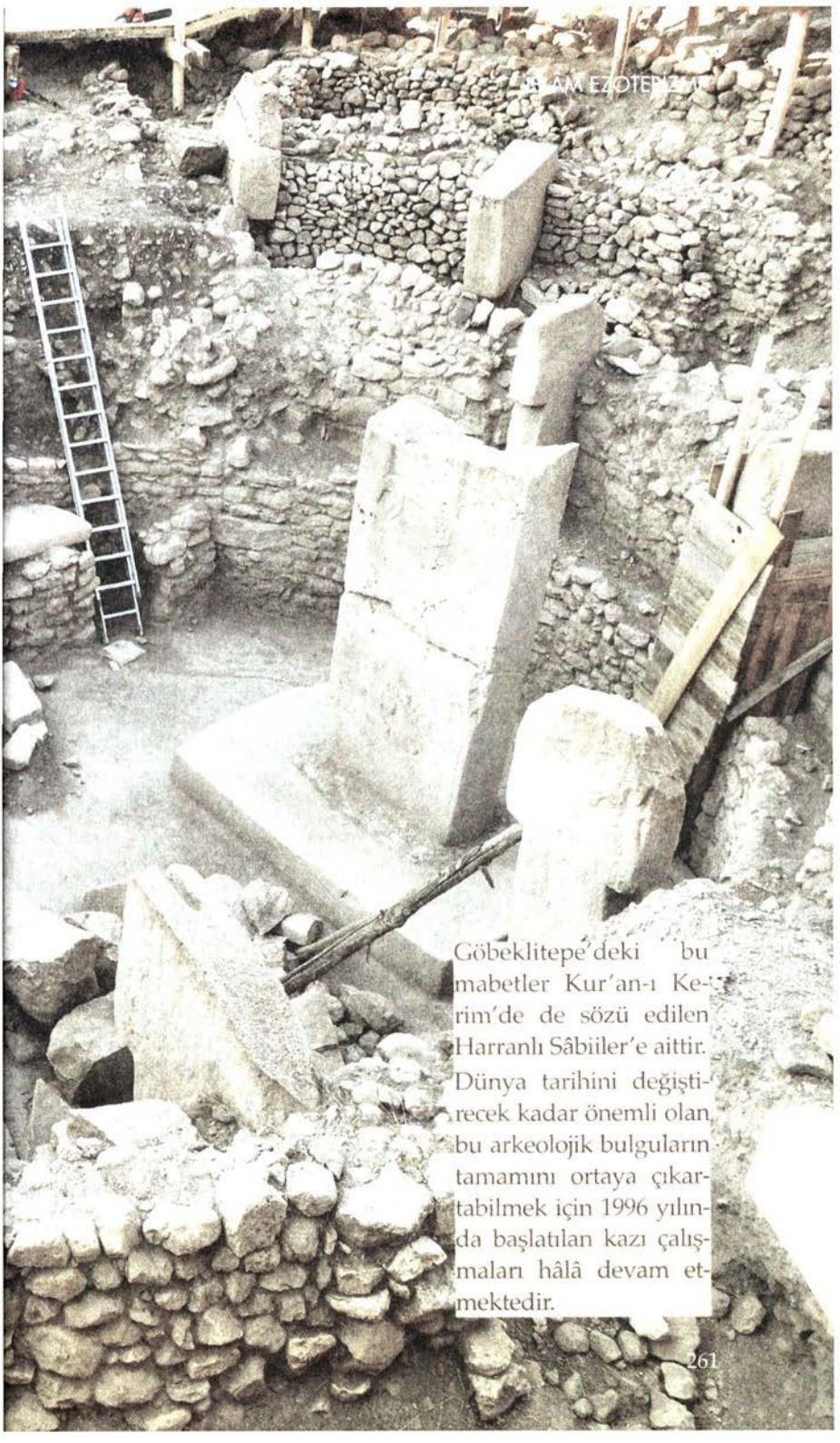
Göbeklitepe'deki mabetler, bazalt yapıdaki tepelik bir bölgenin, kireçtaşına dönüştüğü en yüksek noktasında, binlerce yıl ara ile aynı yerde inşa edilmiş ve sonrasında bilinmeyen bir nedenle toprak ile örtülerek insan eli ile gömülmüştür. Yaklaşık 300 m çapında, 15 m. yükseklikte yapay bir tepedir.

Alman arkeolog Klaus Schmidt 'in bulduğu bu tepede bulunan mabetlerin tam tamına 12.000 yıl öncesine ait olduğu anlaşılınca bir anda arkeologlar neye uğradıklarını şaşırmışlardı. Çünkü bu bilinen tüm klasik dünya tarihini değiştirecek bir buluştu. Bu tarihin Atlantis'in batışına denk geldiğini de hemen hatırlatmak isterim. Yani belli ki bu mabetler Tufan Öncesi'ne ait uygarlıkların ürünüdür.

Harranlı Sabiilerin yaşadığı bu bölgedeki buluşlar Harranlı Sabiiler'in kökenine ait çok önemli ipuçlarını gözler önüne sermiştir. Belli ki burada bir zamanlar ışık halkı olarak sembolleştirilen bir uygarlık vardı.

Az önce Hz. İbrahim'den bahsetmiştik... Bildiğiniz gibi Hz. İbrahim kutsal kitaplara göre tek tanrılı dinlerin atası sayılır. İbrahim isminin köküne indiğimiz zaman Hint ezoterizminde büyük inisiyatörün ismi olarak adlandırılan BRAHMA sözcüğünü, aynı zamanda antik Mısır dilinde Işık Halkının Babası anlamına gelen ABA RA HİM anlamını buluyoruz.

Göbeklitepe'deki bu mabetler Kur'an-ı Kerim'de de sözü edilen Harranlı Sâbiiler'e aittir. Dünya tarihini değiştirecek kadar önemli olan bu arkeolojik bulguların tamamını ortaya çıkartabilmek için 1996 yılında başlatılan kazı çalışmaları hâlâ devam etmektedir.

ANADOLU SUFİZM'İN MERKEZİ OLMUŞTUR

İslâmiyet'in Anadolu'ya girişinde Sâbiîler'in inançları büyük bir rol oynamıştır. Bir yandan Mısır İskenderiye Okulu kökenli Sufiler'in görüşleri, diğer yandan Batıni Ezoterik kökenli Sâbiîler'in inançları, Anadolu'da İslâmiyet'in çok kolay bir yer bulmasına sebebiyet vermiştir.

İşte Anadolu'da sufizmin çok köklü bir yer edinmiş olması yukarıda saydığımız tüm bu etkenlere bağlıdır.

Anadolu'da oluşan sufi tarikatlarının mürşitleri tüm dünyada tanınmış ve saygı görmüşlerdir.

Anadolu halk gelenek ve göreneklerine de bu sufi öğretileri yön vermiş ve şamanizmden gelen halk inançları sufilerin öğretileriyle kaynaşarak, İslâmiyet bâtıni yönüyle yaşama imkanı bulmuştur. Ancak aradan geçen yıllar İslâmiyet'in bâtıni yönünü içeren öğretilerin halkın inançlarında etkin bir şekilde yaşamasına imkan sağlamamış, büyük bir oranda unutulmasına neden olmuştur. Bu sadece aradan geçen zamanın suçu değildi kuşkusuz... Bilinçli bir şekilde bâtıni İslâm öğretisi halkın zihninden silinmesi için şeriatçi harici İslâm taraftarları bu yönde çalışmalarını sürdürmüşlerdir.

Bâtıni tarikatlar kendi istekleriyle merkezlerini kapatmışlar, buna karşılık meydan harici tarikatlara kalmış ve günümüze kadar bu sürecin yaşanması kaçınılmaz olmuştur. Şu anda halkımıza dayatılan İslâmiyet, harici görüş mensuplarının görüşleri doğrultusundadır. Ancak bâtıni felsefe ve tasavvufi İslâmi öğreti hiçbir zaman silinip yok edilememiş yaşamaya devam etmiştir.

Bu nedenle de Anadolu'da hakim olmuş olan İslâmi görüş hiçbir zaman Suudi Arabistan ve İran gibi olmamıştır. Bunun gayreti içinde olanlar olmuş olsa da, harici - şeriatçi unsurlar ancak belli bir orana kadar başarı elde edebilmişlerdir. Anadolu'nun ezoterik birikimi bu zihniyetlerin tam anlamıyla başarıya ulaşmasına tarihin hiçbir döneminde izin vermemiştir...

Sufiler sadece tekke köşelerinde evrad ve ezkarla meşgul olmamışlardır. Aksine tekkeleri birer ilim yuvası hâline getirmiş-

lerdir. Kimya, heyet, astronomi, astroloji, matematik, edebiyat ve sanatın birçok dalı tekkelerde öğretilmiş ve tekke mensubunca bu ilim ve sanat dallarına dair risaleler kaleme alınmıştır.

Sufizm Sünni dini otoritelerince sansürlenmiştir

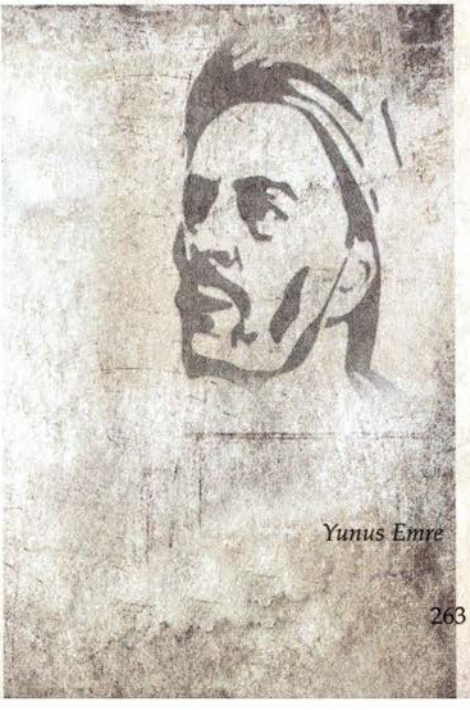
Bugün tüm dünyaca tanınan ve saygı gören Mevlâna Celaleddin-i Rumi, Yunus Emre, Hacı Bektaş-ı Veli gibi sufilerin Anadolu'dan çıkmış olmaları tesadüf değildir.

Günümüzde bu ünlü sufiler İslâm düşünürleri olarak yorumlansa da, onların bâtıni yönü halka tamamen unutturulmuştur. Onların tasavvufi görüşleri kesinlikle Sünni İslâm otoritelerince halka anlatılmamıştır. Sufizm yüzyıllardır halktan gizlenmiş ve bu bâtıni görüşler sansürlenmiştir.

Bu sansürlenme girişimi artık siyasi iktidar tarafından sürdürülmektedir. Bunun en canlı örneğini geçenlerde gördük... Yunus Emre'nin 8 kıtadan oluşan "Aşkın Aldı Benden Beni Bana Seni Gerek Seni" isimli şiiri, okullarımızda okutulan 10. Sınıfların edebiyat kitabında sadece 7 kıtasıyla yer alabildi. Çünkü bir kıtası sansürlenerek çıkartıldı!...

Sansürlenerek çıkartılan o kıtada Yunus Emre şu dizelere yer vermişti:

Cennet cennet
dedikleri
Birkaç köşkle
birkaç huri
İsteyene ver onları
Bana seni gerek seni

Yunus Emre

Evet... Tüm dünyaya mal olmuş Yunus Emre gibi bir sufiyi reddetmek olmaz... Mecburen okul kitaplarına da almaları gerekiyor. Ama bir taraftan da onlara göre kabul edilemez bazı sözler çocuklara okutulamaz!. Evet... Onlar yüzyıllardır yapılagelen uygulamayı burada da sürdürmüşler ve o büyük düşünürün o satırlarını silip atmışlardır. Ama o çocuklar büyüyecek ve o dizeleri bir gün mutlaka okuyacaklardır. Çünkü sufizmin ateşi yüzyıllardır sünsürlenmeye çalışılsa da hiçbir zaman yok edilememiştir. Bugün de o *"ateş"* Anadolu'da yanmaya devam etmektedir.

IX

EZOTERİZM'E GÖRE 2013 ve SONRASI

RUHSAL VE FİZİKSEL DEĞİŞİM

Kitabımızın başında ezoterizmin dünyamızın ve insanlığın geleceğiyle ilgili de bilgilere sahip olduğundan söz etmiş ve sonra da bu konuya iniş ve çıkış yasasında tekrar geri dönmüştük.

Şimdi burada sizlere ezoterizmde çok önemli bir yere sahip olan büyük değişim devri olarak gösterilen 2012'nin ne anlama geldiğini, gerek Mayalar'ın ezoterik bilgileri, gerekse de Astrofizik Bilimi'nin ortaya koyduğu dökümanlarla aktaracağım.

Mayalar'ın zamanların sonu olarak gösterdikleri 22 Aralık 2012 tarihi ezoterizme göre bir devrin bitişini yeni bir devrin başlangıcını ifade etmektedir. **Bu Demir Çağ'ın bitişi, Altın Çağ'ın başlamasıdır.** Yeni başlayacak bu yeni devre ezoterizmde *"uyanış günleri"*, dini metinlerde ise *"kıyamet"* olarak tanımlanmıştır.

Ruhsal ve Fiziksel değişim günleri yaklaşıyor...

Gerek bilimsel, gerek dinsel, gerekse de ezoterik alandaki tüm veriler göstermektedir ki, tarif edilmez güzellikteki bir "Altın Çağ"a doğru hızla yaklaşılmaktadır. Tüm bu değişimlerin sonucunda şuurlarımızın üzerindeki ağır perde kalkacak, böylelikle Dünyamız'ın gerçek tarihini ve en önemlisi de varoluşumuzun sırlarını anlayabileceğiz... Ancak bu süreç içinde yaşanacak fiziki değişimler ise, bu işin doğası gereği... **Çünkü hem ruhsal, hem de maddesel bir değişimin içine girmiş bulunuyoruz.** Kitabımızın 78. sayfasında aktardığım büyük devre ile ilgili şemamızda ruhsal değişim yani kıyamet ile ve fiziki değişim yani tufanın birbirlerine yakın zaman süreçleri içinde yer alacağını görmüştük.

Mayalar geleceğe ilişkin kehanetlerini kendi takvimlerine

işlemişler ve kendi çağlarından, bizim çağımıza büyük bir mesaj iletmişlerdir.

*"Güneş'in 5. Çağı"*nda yaşadıklarına, bizim devremiz insanına gelinceye kadar yeryüzünde ***"Dört Çağ"*** ve ***"Dört Irk"***ın gelip geçtiğini söylüyorlardı. Onlara göre bu dört ırk, büyük doğal afetlerle (tufanlarla) yok olmuş, her çağdan geriye kalabilenler bu olup bitenleri anlatabilmişlerdir.

Maya Kronolojisi'ne göre, yaşadığımız ***"5. Çağ"*** MÖ 12 Ağustos 3114 tarihinde başlar ve MS 22 Aralık 2012 tarihinde biter.

Güneş'in Dünyamız'a olan manyetik etkisi

Yapılan bilimsel araştırmalar Dünyamız'ın manyetik alanında çeşitli dönemlerde farklılıklar olduğunu ve manyetik alanın değişiminin dünyamızın ekseninde kaymalara sebebiyet verdiğini göstermiştir.

Güneş kendi ekseninde dönerken uzaya yüklü partiküller atar.

*"Güneş Rüzgarları"*yla taşınan bu partiküllerin Dünyamız üzerinde çok önemli etkileri vardır. Bu etkilerinden biri de dünyamızın manyetik alanı üzerinde kendisini gösterir. Dünyamızın manyetik alanının belirli dönemlerde değişmesinin nedeni bu partiküllerdir.

Yapılan araştırmalar belirli bir zaman sürecinde Dünyamız'ın manyetik alanının dört kez değiştiğini kesin olarak ortaya koymuştur. Bu konuda astrofizikçilerin bizlere anlattıkları ile Mayalar'ın anlattıklarının birbirleriyle tamamen örtüştüğü görülmüştür. Çünkü Mayalar'a göre Güneş'in manyetik alanı değiştiği için, Dünya'nın da manyetik alanı değişecektir. Bunun sonucu da Dünyamız'ın ekseninde bir kaymanın yaşanmasına neden olacaktır.

Sadece Mayalar'ın değil, bazı dini metinlerde de konuyla ilgili anlatımların olduğu bilinmektedir.

Örneğin Kur'an-ı Kerim'de de bu konuyla ilgili önemli bir ayet bulunmaktadır:

> "O iki doğunun ve iki batının Rabbidir."
> (RAHMAN: 55/17)

Bu önemli bir açıklamadır. Görmüş olduğunuz gibi ayette iki Doğu'nun ve iki Batı'nın varlığından açık bir şekilde söz edilmiştir.

Ünlü tarihçi Herodot'un kayıtlarında da konumuzla ilgili son derece ilginç ve düşündürücü bir açıklama bulunmaktadır:

> Bir Mısırlı Rahip bana: *"Bilmiş ol ki, atalarımız zamanında Güneş iki defa battığı yerden doğdu, sonra aynı olay tekrar tersine meydana geldi"* dedi.

Tarihin önceki dönemlerinde meydana gelen bu eksen kaymasının ani değişimi, levhalar üzerinde bulunan kara parçalarının ciddi boyutlarda harekete geçmesine neden olduğu tahmin edilmektedir.

Mayalar'ın takvimi sona erdi

Mayalar'ın takvimi 1.872.047 gibi çok büyük bir zaman dilimini kapsamaktadır. Bizim şu anda kullandığımız Gregoryen Takvimi'nin sadece 2013 yıllık olduğu gözönüne alınırsa, Mayalar'ın ne denli büyük bir zaman dilimine sahip bir takvim sistemi kullandıkları daha iyi anlaşılacaktır.

1.872.047 gün önce başlayan Maya Takvimi'nin artık sonuna gelmiş bulunuyoruz. 1.872.047 gün sonra yani 22 Aralık 2012 tarihinde *"Maya Takvimi"* bitmiştir. Peki bu ne anlama gelir? Ezoterizme göre bunun iki anlamı vardır: Birincisi beklenen kıyamet artık her an yaşanabilir. İkincisi ise, beklenen kıyametin yaşanmasıyla birlikte Dünyamız'da yeni bir eksen kayması yaşanabilir.

MAHŞER GÜNÜNDEKİ DİRİLİŞ

"Kıyamet" ile ilgili en çok tartışılan ve bir türlü işin içinden çıkılamayan en önemli meselelerden biri, Kur'an-ı Kerim'in *"Mahşer Gününde"* ölülerin tekrar dirileceğinden bahsettiği ayetlerdir.

İslâmi çevrelerce hâlâ tartışılan bu mesele, belli ki ayetlerin ilk indiği dönemlerde de tam olarak anlaşılamamıştır. Çünkü Kaf Suresi'nde şöyle denmektedir:

> "Kafirler aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da: 'Bu şaşılacak bir şey; öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman dirilecek miyiz? Bu, ihtimali olmayan bir dönüştür' dediler."
> (KAF, 50/2-3)

Kur'an'da *"Mahşer Günü"* insanların nasıl tekrar Dünya'ya dönecekleri çok açık bir şekilde anlatılmamıştır. Eğer açık anlatılmış oysaydı; saklı kalması ve üstü örtülü olarak verilmesi gereken bazı bilgilerin de açık olarak aktarılması gerekecekti. Örneğin, insanların farklı bedenlerde tekrar doğdukları meselesinin de açıklanması icap edecekti ki; bu bilginin Kur'an'da açık olarak verilmemesine dikkat edilmiştir. Bu bilgi çok kapalı aktarılmıştır.

Belli ki, bu ve buna benzer bazı temel bilgilerin o devirde yaşayan Arap kavimlerine açık olarak verilmemesi gerekiyordu... Eğer insanların öldükten sonra ruhsal olarak yaşamaya devam ettikleri ve tekrar farklı bedenlerde dünyaya doğdukları bilgisi açıkça anlatılmış olsaydı, *"Kıyamet"*teki *"Mahşer Günü"*nde insanların öldükten sonra gömülen bedenleri ile tekrar dirilmeyecekleri kolaylıkla anlaşılabilirdi.

Dünya nüfusu 7 milyar olunca devre bitiyor

İnsanların *"Mahşer Günü"*nde tekrar dirileceklerini ifade eden Kur'an-ı Kerim'deki ayetler, bir başka bilgiyi de içinde barındırmaktadır. İnsanların tekrar dirilmeleri ile aynı zamanda daha önce ölmüş kişilerin yeniden bu Dünya'ya doğacaklarını da anlatılmaktadır.

Ama nasıl?... Şimidi gelin konunun bu yönünü açalım...

Dünyamızın bu devresinde eğitimlerini sürdürecek olan kozmik varlıkların sayısının yaklaşık 7 milyar olduğu alınan bazı önemli ruhsal irtibat celselerinde verilmiş bir bilgidir. Ve yine verilen aynı bilgilerde; Dünya'nın bu devresi tamamlanıncaya kadar tüm varlıkların bu Dünya'ya yollanacakları ve *"Kıyamet Günleri"*ni bu dünyada yaşayacakları ifade edilmiştir.

Buradan çıkan sonuç şudur:

Dünya nüfusu 7 milyara yaklaştığında, beklenen genel bir uyanış her an başlayabilir.

Bu iki unsuru birleştirdiğimizde, yani Kur'an'ın *"Kıyamet"*-te tüm varlıkların dirileceklerini söylemesiyle, yukarıda aktardığımız bilgiyi yan yana getirdiğimizde, benzer bir sonuca ulaşıldığı görülmektedir. Nitekim *"Ezoterik Bilgiler"* de, çıkarttığımız bu sonucu doğrulamaktadır.

Benzer anlatımlara İncil'de de rastlanır...

Belirlenmiş süre sona erdikten sonra -ki bu süre İncil'de sembolik olarak 1000 yıl olarak ifade edilmiştir- *"İblis"*in, *"Şeytan"*ın ve insanları saptırsın diye *"Yecüc"* ile *"Mecüc"*ün serbest bırakıldıktan sonraki gelişen olaylar şöyle anlatılır:

> Büyük beyaz bir taht ve onun üzerinde oturanı gördüm; onun yüzünden yer ve gök kaçtılar ve onlar için bir yer bulunamadı. Ve ölüleri, büyükleri ve küçükleri, tahtın önünde durmakta gördüm ve kitaplar açıldı ve hayat

kitabı olan başka bir kitap açıldı ve kitaplarda yazılmış olan şeylerden kendi işlerine göre ölülere hükmolundu. Ve deniz kendisinde olan ölüleri verdi ve ölüm ve ölüler diyarı kendilerinde olan ölüleri verdiler ve her birine kendi işlerine göre hükmolundu. Ve ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldılar. Ateş gölü, ikinci ölüm budur...

(YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 20/11-14)

Görüldüğü gibi *"ölülerin dirilmesi"* teması ve *"cehennem"* motifi burada da aşağı yukarı aynı semboller kullanılarak anlatılmıştır. Ateş'in arınmanın sembolü olduğunu hatırlatırsak sanırım, *"Kıyamet"*teki uyanmanın da ne anlama geldiği derhal anlaşılacaktır. İkinci ölüm işte budur derken anlatılmak istenen gerçek de, ölünün aynı zamanda inisiyeyi yani uyanmış ve aydınlanmış insanı sembolize ettiği gözönüne alındığında, bu satırların altındaki gizli mesaj derhal ortaya çıkacaktır... Nitekim *"ikinci ölüm"* sembolü aynı şekliyle Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da geçer.

KIYAMET NE ZAMAN KOPACAK?

Bu soru çok sorulmuştur. Hz. Muhammed'in kendisine de bu sorunun birçokları tarafından sorulduğunu aşağıdaki ayetten anlıyoruz:

Ey Muhammed, sana kıyamet saatinin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar, de ki: 'Onu ancak Rabbim bilir, onun vaktini O'ndan başka belirtecek yoktur. Göklerin ve yerin, ağırlığını kaldıramayacağı o saat, sizlere ansızın gelecektir.' Sen sanki öğrenmişsin gibi sana soruyorlar, de ki: 'Onu bilmek ancak Allah'a mahsustur, ama insanların çoğu bu gerçeği bilmezler.

(ARAF, 7/187)

*"Kıyamet"*in tarihinin bilinemeyeceğini ileri sürenler, çoğunlukla Kur'an-ı Kerim'de geçen bu ayeti kanıt olarak gösterirler. *"Kıyamet"*in ne zaman kopacağını Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceğinin Kur'an'da ifade edildiğini ileri sürenler, *"Ezoterik Bilgiler"*den mahrum olanlardır... Ancak bu görüşün, yani *"Kıyamet"*in ne zaman kopacağını Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceği şu bakımdan doğrudur:

Kıyamet tek bir günde meydana gelecek bir olgu değil, belirli bir süre yaşanacak bir zaman aralığıdır... Ve *"Ezoterik Bilgiler"*e göre 2000 yılıyla birlikte bu süreç tam anlamıyla başlamış durumdadır. **Kıyamet *"değişim günlerine"* verilen genel bir isimdir.** Bu değişim günlerinde ise, beklenen bir dizi olaylar bulunmaktadır. Bu olayların ne zaman meydana geleceğinin kesin tarihi bilinmemektedir. İşte bilinmeyen ya da kesin olarak gününün bilinmemesi budur... Yoksa bu konuyla ilgili hiçbir bilgi yoktur, 2000'de mi yoksa 3000'de mi *"Kıyamet Alametleri"* başlayacaktır diye bir iddia ortaya atılamaz. Çünkü genel hatlarıyla tarih bellidir. Hem de bu tarih, binlerce yıl ön-

cesinden beri belliydi. Hatta daha İslâmiyet ortaya bile çıkmadan önce...

Gerek *"Ezoterik Bilgiler"*den, gerekse de ünlü kahinlerin verdikleri bilgilerden, *"Kıyamet"*in genel hatlarıyla hangi tarihlere denk geleceği bilinmektedir. Bilinmeyen az önce de söylemiş olduğumuz gibi, *"Kıyamet"*te meydana gelmesi beklenen bir dizi fiziksel ve ruhsal olayın ortaya çıkış tarihleridir.

Bunu şöyle açıklayabiliriz: Nasıl ki, bir depremi gün ve saat olarak önceden haber vermek mümkün değilse, *"Kıyamet"*te ortaya çıkacak bazı olayların da günlerini ve saatlerini verebilmek mümkün değildir. Bu bakımdan Kur'an'daki ayette söylendiği gibi, bu tamamen ***"Evrensel İdare Mekanizması"***nın tasarrufu altındadır. Ancak unutulmamalıdır ki, bir depremin nerede olacağı ve o depremin asgari ve azami hangi yıllar arasında meydana geleceği bilinebilmektedir. İşte *"Kıyamet"*in ne zaman kopacağı da aynen buna benzer bir şekilde tarihsel olarak bilinmektedir. Bilinmeyen sadece gün ve saattir...

Dünya üzerinde gelmiş geçmiş ve *"Kıyamet"*le ilgili bilgiler vermiş olan tüm kahinler, *"Kıyamet"*in meydana geleceği tarih aralığı olarak 2000'li yılları göstermişlerdir. **Buna en canlı örneklerden biri Nostradamus'tur...**

Nostradamus'un işaret ettiği günlerin eşiğindeyiz...

Nostradamus da kıyameti bir *"yokoluş"* tarzında ele almaz... Zaten onun kehanetlerinin 3797 yılına kadar sürdüğü de dikkate alınırsa, 2000'li yıllarda toplu bir yok oluştan söz etmediği kolaylıkla anlaşılabilir... Biz gelelim Nostradamus'un 2000'li yılların başlangıcıyla ilgili söylediklerine...

Nostradamus'un 1555 yılından itibaren başlattığı kehanetleri 1999 tarihine kadar oldukça yoğundur. 1555 -1999 tarihleri arasında dünya üzerinde meydana gelecek önemli olayların büyük bir bölümünü üstü örtülü bir şekilde insanlara bildirmiştir. Ancak 1999 tarihinden sonraki kehanetlerinde büyük bir azalma dikkatleri çekmektedir. 1999'dan sonraki kehanetleri çok özet nitelikte olup, ayrıntılara girmeksizin, birtakım genel gelişmeleri aktarmakla yetinmiştir. Bunun nedenini en iyi şekilde yine kendisi açıklamıştır:

– ***"İnsanların bilgisizliği ortadan kalkacağı için, 21. yüzyıl ve sonrası için kehanetler gerekmemektedir."***

Üzerinde çok dikkatlice durularak, uzun uzun düşünülmesi gereken çok önemli bir sözdür bu...

Nostradamus, 2000'li yılların 1000 yıl sürecek bir *"Altın Çağ"* olacağını söylerken, bir dörtlüğünde *"Altın Çağı"* şöyle tarif eder:

Ruhu olmayan beden, kurban edilmeyecek artık...
Ölümün günü, kavuşacak yeni bir doğuşa.
İlahi ruh, ruhları öylesine mutlu kılacak.
Sonsuzluk içinde ulaşınca Kelam'a.

(Yüzyıllar, II/13)

Nostradamus, insanların vaadedilmiş bu mutlu hedefe ulaşarak, Tanrı'ya kuvuşacaklarını söyler. Tıpkı Kur'an'daki *"Dönüşünüz banadır"* diyen ayetlerde olduğu gibi... İşte bu konuyla ilgili bir başka dörtlüğü:

Tanrısal Kelam, aktarılacak maddeye,
Gökle yer okült ile mistik anlaşır olacak,
Ruh ve madde birleşince el ele,
Her şey ayak altında, insanoğlu gökyüzüne çıkacak.
(Yüzyıllar, III/2)

Araştırmacı yazar Kurt Allgeier, *"Die Grossen Prophezeiungen Des Nostradamus"* adlı eserinde yukarıdaki dörtlüklerle ilgili şunları söylemektedir:

İşte yepyeni bir insan prototipi... Bizim gelişim düzeyimizin çok ötelerinde bir insan... Akıl ve mantığın her şey olduğu saplantısının aşıldığı, bugün ancak sezgisine varabildiğimiz, insandaki ruhsal güçlerin gelişmişlik aşamasına kavuştuğu bir düzey... Bu anlayış Yunan Filozofu Eflatun'dan bugüne kadar savunulagelmiştir.

Tanrısal Kelam'la buluşamamış insanların bundan önce kendilerini zindana kapatılmış gibi hissettiklerini ve bu zindandaki hücreden dışarıya çıkmayı başarabilenlerin şimdiye kadar çok kısıtlı olduğunu ama bu uyanış devrinde tüm insanların böyle bir imkana kavuşabileceklerini, çünkü yeni bin yıllık dönemde bu durum değişecektir, diyen Kurt Allgeir, satırlarına şu sözlerle devam etmiştir:

İlahi Kelam insanoğluna verilecektir. Böylece insanoğulları varoluşun, gökyüzü ve yeryüzünün sırlarını; o günlere değin 'okült' ve 'mistik' addedilen sırların ru-

huna ereceklerdir. Bu ifadeleri biraz daha açacak olursak; bütün insanlar birer kahin ya da durugörü medyomu olarak, zaman ve mekan kavramlarını taşacaklardır diyebiliriz. Böylelikle eski mistiklerin becerebildiği bir imkanı yeniden kazanacak, ruh-beden bağlantısını diledikleri gibi çözerek, istedikleri zaman iki ayrı mekanda bulunabileceklerdir. (Astral Seyahat) Tüm bu yaklaşımlar bugün için aşırı fantastik gelebilir. Tam anlamıyla bu meseleyi kavrayabilmek için eski düşünce sisteminden sıyrılarak yeni düşünce sistemine geçmek gerekir. Üstelik bu yeni denilen, çok eski bir düşünce sistemidir ve kaç kez kehanetler yoluyla söylenegelmiştir...

"DİNLER DEVRİ"NİN SONU

Hâlen içinde yaşamakta olduğumuz çağın en büyük özelliği ilâhi bilgilerin sembollere büründürülerek insanlığa aktarılmış olmasıdır. Bu dini eğitim sisteminin en belirgin özelliğidir. Dünya üzerindeki tüm dinler bu nitelikte bilgilerle donatılmıştır. Bu sembollerin üstü açılmadan daha önce de söylemiş olduğumuz gibi içirdiği gerçeklere ulaşılamaz.

Ezoterizme göre bu hep böyle gitmeyecektir. Kıyamet denilen uyanış günlerinde, üstü örtülü olmayan apaçık bilgilerle karşılaşılacaktır. Bu dinler devrinin bitişi anlamına gelmektedir. Artık dini eğitim sistemi yerini apaçık bilgilerle eğitim sistemine bırakacaktır. Ezoterizmin bu söylemi yüzyıllarca önce kaydedilmiş kehanetlerde de karşımıza çıkmaktadır.

Bu kehanetlerden belki de en önemlisi Aziz Malachy'nin ünlü ***"Papalık Kehanetleri"*** dir.

Aziz Malachy'nin ünlü ***"Papalık Kehanetleri"*** içinde yaşadığımız yılarda üzerinde en fazla konuşulan konuların başında geliyor. Özellikle de Batı'da... Çünkü Batı'yı çok daha fazla ilgilendiren bir meseleyle insanlık karşı karşıya kalmış

bulunuyor.

Aziz Malachy'nin ünlü ***"Papalık kehanetleri"***ne bir kehanet değil bir kehanet sistemi demek daha doğru olacak. Çünkü birbirini takip eden tam 112 papanın önceden bildirilişi burada söz konusu edilen... Gerçekten de inanılması bir hayli zor... Ama kehanetler de ortada... Hem de 111 tanesi tamamen gerçekleşmiş bir şekilde karşımızda duruyor!... Gerçekleşmesi beklenen sadece tek bir kehanet kalmış durumda...

Doğrusunu söylemek gerekirse kafalar bir hayli karışmış durumda, çünkü Aziz Malachy tarafından bildirilen kehanetler bir paragrafla son buluyor. Ve ortaya şöyle bir sonuç çıkıyor:

"Papalık Sona Eriyor!..."

Paragrafta aktarılan mesajdan çıkan sonuç bu ve çok açık. Hiçbir şekilde sembollere büründürülmeden söylenmiş durumda...

Aziz Malachy'nin ünlü ***"Papalık Kehanetleri"*** aslında çok uzun yıllar öncesinde de bilinmekteydi. Ve kuşkusuz ki, Papalık da bundan haberderdı. Ama o yıllarda bu konu üzerinde çok fazla durulmamıştı. Çünkü gerçekleşmesi beklenen daha birçok papalık kehaneti ve önlerinde uzun bir zaman vardı. Zaten bir kısım kişiler de belki de diğerleri gerçekleşmez diye düşünüyordu...

Fakat aradan geçen her yıl endişeyi biraz daha artırdı!... Kehanetler teker teker gerçekleştikçe, Aziz Malachy'nin bahsettiği ***"son"***, birçok kişiyi rahatsız etmeye başladı ve bugünlere kadar gelindi.

Ve bu geçen süre içinde hep şu soruya cevap arandı:

"Son Papa'dan sonra ne olacak?"

Sonunda Aziz Malachy'nin kehânetleri gazete manşetlerine haber konusu oldu. Yurdumuzda da basınımız konuyla yakından ilgilendi. Konu dünya üzerinde geçerli olan bir dini sistemin sona erişiyle ilgili olunca, kuşkusuz ki sadece yurtdışındaki kamuoyu değil, yurdumuzdaki kamuoyunun da bu

mesele dikkatlerini çekti. Çeşitli gazetelerde yazı dizileri ile konu kamuoyuna duyuruldu.

Yurdumuzdaki dini çevrelerin büyük bir bölümü papalık sona erecekse, Hristiyanlık bitecek ve dünyaya İslâmiyet hakim olacaktır diye bir yorum getirmişlerdi. Fakat bu yorum ezoterik bilgilerle örtüşmemektedir.

Bu kehanetler 2012 - 2013 Maya Kehanetleri ile de büyük bir paralellik taşımaktadır. Bütün bunlardan kuşkusuz ki, biz insanlık olarak çıkartmamız gereken önemli sonuçlar bulunmaktadır. Bu keânetler sadece Batı dünyasını değil, hepimizin geleceğini yakından ilgilendiren bir dizi gelişmeyle çok yakından ilintilidir. Bu kehanetler dinler devrinin bitişiyle ilgilidir

Aziz Malachy'nin kehanetleri Papalığın Sonu'na ve dinler devrinin bitişine işaret etmektedir.

AZİZ MALACHY ve KEHANETLERİ

1094'te İrlanda'da dünyaya gelen Aziz Malachy İrlanda'nın Başpiskoposluğuna kadar yükselen bir *"Vatis"* rahibiydi.

O yıllarda İrlanda'da parapsişik - mistik çalışmalar bir hayli yoğundu. O devirde *"Vatis"* ismi verilen kâhinler faaliyetlerini yaygın bir şekilde sürdürdüğü için, durugörü gibi parapsişik yeteneklerin kullanımı o çağda gayet normal karşılanmaktaydı. Hatta kilisenin içinde bile bu tür faaliyetler gayet etkin bir şekilde sürdürülmekteydi. Bu tür çalışmalar daha sonra papalık tarafından yasaklanmıştır.

Kendisinin hastaları iyileştirebilen, havada yürümek gibi mucizeler sergileleyebilen bir kâhin olduğu sadece tutulan dini kayıtlarda değil, başka yazarlar tarafından da dile getirilmiştir.

Örneğin ünlü okültist A.T.Mann tarafından yazılan *"MILLENNIUM PROPHECIES"* isimli kitapta dünyaca ünlü Nostradamus ve Edgar Cayce gibi kâhinlerin arasında sayılmıştır.

Papalık tarafından Azizlik ünvanı verilen kâhin...

Malachy, 54 yıllık yaşamı sırasında sadece gerçek çıkan kehanetlere değil, bunun haricinde; şifacılık, levitasyon gibi birçok parapsişik fenomene daha başarıyla imza atmıştı.

Malachy, şifalandırmalarının çoğunu, başka hiçbir şey yapmaya gerek duymadan sadece ellerini hastanın üstüne koymak vasıtasıyla gerçekleştiriyordi.

Malachy'nin sıradışı parapsişik yetenekleri o dönem Papalığı tarafından azizliğin bir göstergesi olarak nitelendirildiği için, onun bu yeteneklere sahip olduğu kanıtlanır kanıtlanmaz Papa III. Clement tarafından *"Azizlik"* payesine lâyık görülmüştü.

Bir iki kelimeye sıkıştırılan kehanetler...

Malachy ile ilgili tutulan kayıtları incelediğimizde, ünlü ***"Papalık Kehanetleri"***ni aynı Nostradamus gibi, durugörü yeteneği sayesinde gördüğü vizyonlar aracılığıyla yaptığını anlıyoruz.

Tutulan kayıtlarda Papalık Kehanetleri ile ilgili Vatikan arşivlerinde şöyle bir nota rastlıyoruz:

> Malachy vizyonlarını 1139'un sonu ile 1140 yılının başlarında Romaya yaptığı ziyaret arasında görmüştü. Bu vizyonları kağıda geçirdi ve metinleri Papa II. Innocent'e verdi. II. Innocent el yazmasını arşivlere koydu ve metinler burda yaklaşık dörtyüz yıl boyunca okunmadan kaldılar.

Farklı bir üslup

Dünya üzerinde geçmişten bugüne kadar gelen birçok kehanet vardır. Bunların bir kısmı gerçekleşmiş, bir kısmı ise gerçekleşmemiştir. Bazıları ise gerçekleşip gerçekleşmeyeceği beklenen kehanatlerdir.

Bunların bazıları bir kâhin tarafından bazıları eski uygarlıkların takvim ya da yazılı kayıtlarında, bazıları ise kutsal kitapların içinde dile getirilmiş olan kehanetlerdir. Bunların büyük bir bölümü gelecekte meydana çıkacak bazı gelişmeleri önceden insanlara bildiren bir özellik taşırlar. Aynı zamanda insanlık için bir uyarı vazifesi de görürler.

Malachy'nin ***"Papalık Kehanetleri"***ni diğer kehanetlerle karşılaştırdığımızda, oldukça farklı bir üsluba sahip olduğunu görmekteyiz. Sadece monoton bir şekilde tekrarlanan Latince birkaç kelime ya da söz öbeklerini aşmayan kısa tanımlardan oluşurlar. Kehanetlere ışık tutabilecek herhangi bir kılavuz da yoktur.

Diğer kehanetlerin büyük bir bölümünde olduğu gibi bu kehanetlerin de üstü örtülmüştür. Seçilecek papanın ismi ve soyadı değil, onun bir özelliği dile getirilerek kaydedilmiştir. Diğer kehanetlerle bu kehanetleri ortak kılan tek nokta da budur.

Malachy işte bu şekilde, kendisi henüz yaşarken göreve seçilen papa II. Celestin'den başlayarak, papa olacak 111 kişiyi sırasıyla yazıp bırakmıştır. Sıralamış olduğu ve birbirini takip eden bu kehanetler, yaklaşık 900 yıla yakın bir süreyi kapsamaktadır. İşte birkaç örnek:

INIMICUS EXPULSUS
Defedilen Düşman

ANGUINEUS VIR
Yılan gibi adam

BONUS COMES
İyi yürekli bir Kont

PISCATOR TUSCUS
Toskanalı Balıkçı

DE SUTORE OSSEO
Osse'li ayakkabıcıdan

RELIGIO DEPOPULATA
Heba olmuş Din

PASTOR ANGELICUS
Melek gibi bir Çoban

Malachy'nin ünlü *"Papalık Kehanetleri"* işte bu şekilde sıralanmış metilerden oluşur. Hiç bir yorum ya da açıklamada bulunulmadan alt alta kaydedilmiştir. Bunların Papalarla ilgili tanımlamalar olduğu bilinmese hiç bir şey anlaşılabilecek gibi değildir. Bu özelliğiyle de diğer kehanetlerden çok farklı bir niteliğe sahiptir.

Bu şifreli metinlerin bazı bölümlerinde birden fazla sayıda kehanet de bulunabilmektedir. Kehanetlerin bazıları bizler tarafından anlaşılması gerçekten de çok zor olan bazı sözcük oyunlarıyla doludur.

İtalya'nın ünlü ezoterizm ve dinler tarihi araştırmacısı Prof. Mariano Bizzarri'ye göre Malachy'nin ***"Papalık Kehanetleri"***nde ezoterik bilgilerle yorumlanması gereken bölümler de bulunmaktadır. Prof. Bizzarri, bu bölümlerin ezoterik bilgiler ışığında ele alınarak şifreli ve sembolik dilinin çözülmesi gerektiğini söylemektedir.

Kehanetler 111 Papanın sıralanışının sonunda, bir paragrafla bitmektedir. Paragrafta Roma Kilisesi'nin başında Romalı Peter diye tanımladığı bir liderden bahsetmektedir. Bu kişinin 112. Papayı işaret ettiği tahmin edilmektedir. Bu paragraf Malachy tarafından yazılmış tek açıklamadır:

> Kutsal Roma Kilisesi'nin karşılaştığı son zulüm sırasında Romalı Peter hüküm sürecek ve o sürüsünü sayısız felaketlerin ortasında otlatacaktır. Ki bunu takiben yedi tepeli şehir yıkılacak ve korkunç hakim insanlığı yargılayacaktır.

Dünya üzerinde yedi tepeli iki şehir bulunmaktadır. Bunlardan biri İstanbul diğeri ise Roma'dır. İstanbul'u da bekleyen ciddi bir deprem tehlikesi olduğu için bu şehrin İstanbul olup olmadığı da gündeme getirilmişse de, bu kehanette dile getirilen şehrin, Roma olma olasılığı çok daha yüksek görünmektedir. Çünkü kehanetlere konu olan papalık makamıdır ve bu makam da İtalya'da bulunmaktadır.

Dünyanın mı sonu geliyor, yoksa Papalığın mı?...

Hristiyan Batı dünyasında Malachy'nin kehanetleri ile ilgili yorum yapan birçok kişinin, bu kehanetlerle ilgili temelde üç ayrı düşünceyi benimsemiş olduklarını görüyoruz. Bu ke-

hanetleri *"önemseyenler", "önemsemeyenler"* ve *"reddedenler."*

Önemseyenler arasında yapılan yorumlar çoğunlukla şöyle bir düşünce içinde bulunmaktadır:

"Aziz Malachy bundan önceki papaları bildiyse bundan sonrakileri de bilecektir." Fakat ortada bir sorun bulunuyor. Çünkü Malachy ***"Papalık Kehanetleri"***ni Romalı Peterle bitiriyor. Bu da birçok insanın aklına dünyanın yok mu olacağı sorusunu getiriyor.

Evet... Dünyanın sonunun gelebileceği akıllara geliyor da, papalığın sonunun gelebileceği yani Hristiyanlığın biteceği ne ilginçtir ki, akıllara gelmiyor!... İşte konunun belki de üzerinde durulması gereken en önemli yanı bu...

Papalık kurumu dini inançlarda öylesine büyütülmüş öylesine tabulaştırılmış ki, Papalığın ya da bir diğer söyleyişle Katolik Hristiyanlık anlayışında köklü bir değişime gidilebileceği, ne ilginçtir ki, hiç akıllara gelmiyor... Ya da getirilmek istenmiyor... Bunu Malachy'nin Kehanetleri ile ilgili yayınlanan birçok kitapta görebilirsiniz.

Yurdumuzdaki bazı aklı evvel! İslam araştırmacılarının ise, yine o kendilerine has yorumlarıyla meseleyi ele aldıklarında Batılı meslektaşlarından daha farklı bir yorumla karşımıza çıktıklarını görüyoruz.

Onların yorumuna göre: ***"Papalık sona eriyor ve İslâmiyet tek din oluyor."***

Her kafadan bir ses çıkıyor... Belki de en rahatları, bu kehanetleri önemsemeyenler ve reddedenler... Onlar için mesele yok... Önemseyenlerin işi zor çünkü bu paradoksu çözmek ve mantıklı bir açıklama getirmek zorundalar.

Cevap Ezoterizmin içinde...

Ezoterik bilgiler ışığında meseleye baktığımızda ise konunun hiç de paradoksal bir yönünün bulunmadığını görüyoruz. Aslında mesele son derece açık. Geçmişten günümüze gelen tüm ezoterik bilgiler ve kehanetlerle örtüşen bir meseleyle kar-

şı karşıya bulunuyoruz.

Şimdiye kadar kendisini tam 111 kez kanıtlamış olan ve artık sonuna gelmiş olduğumuz bu kehanetler sisteminin içindeki kanıtlar, belli ki, 2000'li yılların ilk yarısında büyük değişimin bir habercesi olmak için insanlığa aktarılmıştır.

Evet... Tam 111 kanıt ve bu kanıtların sonunda bir paragrafla bu işin nasıl sona ereceği de kısmen ifade edilmiş. Devamı yoksa, demek ki Malachy yazacak başka bir şey bulamamıştır. Ve adeta tüm papalar listesi, bu son paragrafta sözü edilen sona bir kanıt olsun diye aktarılmıştır.

Yani büyük bir ihtimalle, bu sonu anlatmak ve bu mesajı geleceğe intikal ettirebilmek için önce Papalık Kehanetleri sıralanmış ve insanların dikkatleri önce buna çekilmek istenmiştir. Sonunda ise ne olacağı ifade edilmiştir: ***"Papalık Sona Erecek!..."***

Son paragrafta yazılanlar çok iç açıcı şeyler değil:

> son zulüm... sayısız felaketler... yedi tepeli şehrin yıkılması...ve korkunç hakimin insanlığı yargılaması...

İşte insanların zihnine dünyanın sonunun geleceğini çağrıştıran satırlar bunlar...

Büyük bir ihtimalle dünya üzerinde yaşanacak büyük fiziksel değişimlere bir atıfta bulunulmaktadır. Ancak ezoterik bilgiler ışığında kesinlikle şunu söyleyebiliriz ki; yukarıdaki ifadeler beklenen tufanla ilgili de bazı çağrışımlar vermekle birlikte, kesinlikle dünyanın topyekün sonunun geleceği ile ilgili hiçbir şey ima bile etmemektedir.

Dünyanın sonunun geleceği ile ilgili yorumlar, dini kitaplarda geçen ***"Tufan"*** ve ***"Kıyamet Kavramları"***nın yanlış yorumundan kaynaklanmaktadır.

Ezoterizme göre yukarıda geçen bu ifadeler hem beklenen fiziksel değişimleri hem de beklenen büyük ruhsal değişimleri anlatmaktadır.

Dinsel terminolojide fiziksel değişimler ***"Tufan"***a, ruhsal ve manevi değişimler ise ***"Kıyamet"***e karşılık gelir. Bunların hiç birisinin dünyanın top yekün yokolması ile bir ilgisi yoktur.

Bunlar bir devrenin bitip yeni bir devrenin başladığı günler ve bu günlerde yaşanacak olan büyük değişimlerle ilgili mecazi anlatımlardır.

Tüm kehanetler ***"Evrensel İdare Mekanizması"***nın belirlediği bir geleceği haber vermesi bakımından çok büyük bir öneme sahiptir. Bu tür kehanetler adeta küçük ipuçları gibidirler. Ve bu kehanetlerin bir diğer özelliği de birbirlerini tamamlayıcı nitelikte olmalarıdır. Bunların tamamını yanyana koyarsanız, hepsinin belli bir resmi oluşturduklarını görürsünüz. Malachy'den Nostradamus'a, Nostradamus'tan Mayalar'ın 2013 kehanetlerine ve daha nicelerine varıncaya kadar...

Böylelikle dünya üzerinde kapalı şuurla yaşayan biz insanlara, gelecekte nasıl bir sona ya da nasıl bir başlangıca doğru ilerlediğimiz üstü örtülü bir şekilde de olsa kabaca gösterilmiş olmaktadır.

Bu kehanetlerin en büyük yararı, insanların önceden öğrendikleri bu gelişmelere, kendilerini hazırlamaları için bir zamanın tanınmasıdır. Yeter ki, bu değişimlere kendimizi hazırlamak için bir çaba sarfederek, cesaretle kendimizi yeniliklere teslim edebilelim.

Ruhsal varlığımızın gelişimine hizmet eden her realitenin bir süresi vardır. Ve o sürenin sonunda, o realite yerini daha kapsamlı ve daha üst bir realiteye bırakır. Ta ki, gerçeğin apaçık yüzüyle yüz yüze gelinceye kadar.

Evet... Bu sona ulaşıncaya kadar insanlık pekçok realiteden geçer... Geçilen her realitenin kendisine ait bir anlayış kapasitesi vardır. Ve bu kapasite farklı realitelere geçtikçe genişler. Bir alt realiteye sahip insanın algılayış kapasitesi bir üste nazaran daha azdır.

Bazı kehanetler bize geleceğin realitelerinin de ipuçlarını verirler. İşte Aziz Malachy'nin kehanetleri de gelecekte ortaya

çıkacak olan dini anlayışlardaki büyük değişimin ipuçlarını önceden bildirmesi bakımından çok büyük bir değere sahiptir.

Dünya üzerinde yakın bir gelecekte beklenen büyük fiziksel ve ruhsal değişimlerin en önemli habercilerinden olan bu tür kehanetlerin değeri, bu açıdan bakıldığında ilerki günlerde çok daha iyi anlaşılacaktır.

Aziz Malachy son paragrafta adeta bir açıklama tarzında ifade ettiği ve 112 nci Papa olarak tanımladığı "Romalı Peter"in, belli ki pek öyle ruhani bir lider olma vasfı olmayacaktır. Bu liderin, koyunlarını felâketlerin ortasında otlatacağının söylenmesi, insanlığın uyanışı ile alâkalı büyük değişim günleri öncesinde yaşanacak çeşitli sıkıntılarla açıklanabilir.

Bunlar arasında artan doğal afetler olabileceği gibi aynı zamanda dini inançlarda meydana gelen dejenerasyonun insanlar tarafından fark edilmeye başlanması ve bundan da dini otoritelerin rahatsızlık duymaya başlamaları da kastedilmiş olabilir.

Bunların hemen ardından yedi tepeli şehrin yıkılacağı ifade edilmektedir. Demek ki, bu süreç belli bir süre sonra sona ermeye başlayacak ve büyük bir değişimin içine girilecektir. Bu değişimlerden biri de büyük bir ihtimalle dinlerle ilgili bir anlayış değişikliği şeklinde ortaya çıkacaktır.

İnsanların dinlere bakış açısı değişecek, daha doğrusu dinlerin gerçekte neyi ifade ettikleri ve kozmik kökenleri anlaşılabilecektir. Böylelikle peygamberlerin gerçek öğretisi gün ışığına çıkabilecektir.

Malachy'nin kehanetlerinde söz konusu edilen kuşkusuz ki, Hristiyanlık Dini içinde yaşanacak büyük değişimdir. Bu da İsa Peygamber'in gerçek öğretisinin ortaya çıkacağı anlamına gelmektedir.

O hâlde cevaplanması gereken bir başka soruyla daha karşı karşıya gelmiş bulunuyoruz:

Hristiyanlık Dini ile İsa Peygamber'in gerçek öğretisi arasında bir farklılık mı var? Eğer öyleyse İsa Peygamber'in gerçek öğretisinin temelleri nedir? İşte ortaya çıkacak bir diğer

gerçek de budur. Yakında Hristiyanlığın nasıl İsa Peygamber'in gerçek öğretisinden uzaklaştırılmış olduğu ve kelimenin tam anlamıyla İsa Peygamber'in öğretisi ile hiçbir ilgisinin olmadığı anlaşılacaktır.

DÜNYA ÜZERİNDE YAŞANAN TUFANLAR

"Tufan" olarak nitelindirilen *"Dünya'nın fiziksel değişimi"* de toplu bir yokoluş değildir.

Tufan: "İnsanlığın aşamalı olarak aşağıya iniş ve sonra tekrar yukarıya çıkış sürecinde geçirdiği bazı devrelerde yaşanılan büyük doğal afetlerdir." Bunlara ***"Devre Sonu Afetleri"*** adı da verilmektedir. Dünyamız'ın daha önce kıtaların batmasına neden olan böylesine büyük bir dizi doğal afetler geçirdiği bilinmektedir. Birçok kutsal metinde dile getirilen böylesine büyük bir *"Tufan"*ın bir zamanlar yaşanmış olduğunu, günümüz Jeoloji Bilimi de doğrulamaktadır. Düyamız'ın hâli hazırdaki kıtalarının durumu ve hareketleri de bunu zaten açıkça göstermektedir.

"Büyük Tufan"dan bahseden kutsal metinlerden biri de Kur'an-ı Kerim'dir. Her ne kadar önceki *"Tufan"*da birçok milletlerin yokedildiklerini yazmaktaysa da, yine de Dünya'nın yerli yerinde kaldığını ve o nesillerin belli bir ayıklanmadan sonra varlıklarını sürdürdüklerini açıkça belirtmiştir. Kur'an-ı Kerim'de anlatılanlardan, *"Tufan"*dan sonra bir devrenin bitip yeni bir devrenin başladığı son derece açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Bizim uygarlığımızdan önceki devirde yaşanmış olan ve Kur'an-ı Kerim'de *"Nuh Tufanı"* olarak isimlendirilen Tufan'da Mu ve Atlantis Uygarlıkları'nın bulunduğu kıtalar parçalanarak okyanusun sularına gömülmüştü.

78 . Sayfadaki şekilde de görüldüğü gibi, önceki *"Tufan"*a benzer bir başka *"Tufan"* da bizim uygarlığımızı beklemektedir.

Kur'an-ı Kerim'de geçen *"Tufan"*la ilgili ayetler iki grupta değerlendirilebilir: ***"Önceki Tufan"*** ve ***"Beklenen Tufan"*** olmak üzere... Genellikle önceki Tufan'dan bahsederken, gelecekte böyle bir olayla bizlerin de karşılaşacağı birçok ayette vurgulanmıştır:

> Onlardan önce nice nesilleri yok ettiğimizi görmediler mi? Onları, sizi yerleştirdiğimiz bir şekilde yeryüzüne yerleştirmiş, gökten bol yağmur yağdırmış, altlarından ırmaklar akıtmıştık. Fakat onları günahlarından ötürü yok ettik ve aralarından başka bir nesil yetiştirdik.
> (EN'AM SURESİ, 6/6)

Yukarıdaki ayette, ***"nice nesillerin yok edildiği"***nden söz edilmesi, yaşanan doğal afetler zincirinin ne kadar kuvvetli ve büyük olduğunun açık bir göstergesidir. Demek ki Dünya'nın pek çok bölgesini etkisi altına alan bir afetle karşılaşılmıştır. Bu afetin hangi kıtalarda daha etkili olduğu ve hangi milletleri yok ettiği açıklanmamışsa da sembolik olarak bazı isimler verilmiştir:

> "Sizden önce geçen Nuh, Ad, Semud milletlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size ulaşmadı mı?"
> (İBRAHİM SURESİ, 14/9)

Yukarıdaki ayetleri ***"Dünya'nın Gizli Tarihi"***ne ışık tutan *"Ezoterik Bilgiler"*le karşılaştırdığımızda, bu milletlerin Mu ve Atlantis Kıtası'nda yaşayan uygarlıklar oldukları derhal anlaşılır.

> Gerçekleşecek olan! Nedir o gerçekleşecek olan gün? Gerçekleşecek olanın ne olduğunu sana ne bildirir? Semud ve Ad milletleri tepelerine inecek bu gerçeği yalanladılar. Bu yüzden Semud milleti zorlu bir sarsıntı

ile yok edildi. Ad milleti de bu yüzden önünde durulmaz dondurucu bir rüzgarla yok edildi. ...Ey insanlar! Su taştığı vakit, size bir ibret olmak üzere, anlayışlı kulaklar anlasın diye süzülen gemide, sizi Biz taşımışızdır.
(HAKKA SURESİ, 69/1-7, 11-12)

*"Ezoterik Bilgiler"*de Atlantis'in iki gruba ayrıldığı ve bu iki grubun birbirleriyle savaştığı anlatılır. Yine aynı bilgilerden bu gruplardan negatif kutbu temsil edenlerin (Belialin Oğulları'nın) yaklaşmakta olan büyük bir doğal afetin kıtalarını yerle bir edeceğine inanmadıkları da ifade edilir. Bu ayrıntının yukarıdaki ayette de *"tepelerine inecek bu gerçeği yalanladılar"* cümlesiyle anlatıldığını görüyoruz.

Kur'an-ı Kerim'de belki de en fazla tekrar edilen konuların başında *"Tufan"* meselesi gelir. Birçok surede çeşitli ayetlerle pek çok kez bu mesele anlatılmıştır.

Ad, Semud milletleri ile Ress'lileri ve bunların arasında birçok nesilleri de yerle bir ettik. Her birine misaller vermiştik ama dinlemedikleri için hepsini kırdık geçirdik.
(FURKAN SURESİ, 25/38-39)

Şimdi de üzerinde çok konuşulan ve üzerinde birçok spekülasyonun yapıldığı bir konuyu ele alarak, Kur'an-ı Kerim'de bu meselenin nasıl dile getirildiğini görelim: Nuh Tufanı'nda yaşananlar ve Nuh'un Gemisi...

Nuh Tufanı ve Nuh'un Gemisi

Nuh'a 'Senin milletinden, inanmış olanlardan başkası inanmayacaktır; onların yapageldiklerine üzülme; nezaretimiz altında sana bildirdiğimiz gibi gemiyi yap. Haksızlık yapanlar için Bana baş vurma, çünkü onlar suda

boğulacaklardır' diye Allah tarafından vahyolundu. Gemiyi yaparken, milletinin inkarcı ileri gelenleri yanına uğradıkça onunla alay ederlerdi. O da: 'Bizimle alay ediyorsunuz ama alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz, rezil edecek olan azabın kime geleceğini ve kime sürekli azabın ineceğini göreceksiniz' dedi. Buyruğumuz gelip tandırdan sular kaynamaya başlayınca, 'Her cinsten birer çifti ve aleyhine hüküm verilmiş olanın dışında kalan çoluk çocuğunu ve insaları gemiye bindir' dedik. Pek az kimse onunla beraber inanmıştı. ...Gemi, dağlar gibi dalgalar içinde onları götürürken... Yere, 'Suyunu çek!, Göge 'Ey gök sen de tut' denildi. Su çekildi, iş de bitti. Gemi Cudi'ye oturdu.

Ey Nuh, sana ve seninle beraber olan topluluklara bizden bir selamet ve bereketle gemiden in. Ama birçok toplulukları da geçindireceğiz, sonra onlara can yakıcı bir azap vereceğiz' denildi. Ey Muhammed, bunlar sana vahyettiğimiz bilinmeyen olaylardır.

(HUD SURESİ, 11/36-40, 42, 44, 48-49)

Bu ayetlerde anlatılanlardan anlaşıldığı kadarıyla, ***"Nuh Tufanı"*** olarak isimlendirilen bu büyük afet, ancak Kutuplar'ın yer değiştirmesiyle mümkün olabilecek kadar büyük bir su baskınını mitolojik bir üslupla dile getirmektedir. Belli ki bu konu ile ilgili bilgiler Muhammed Peygamber'in döneminde tamamıyla unutulmuş durumdaydı. Sadece inisiyatik merkezlerde bilinen bu mesele hakkında o dönemde bazı gizli bilgilerin üstü kapalı olarak Muhammed Peygamber'e vahiy yoluyla verildiğini, *"Ey Muhammed, bunlar sana vahyettiğimiz bilinmeyen olaylardır"* ayetinden anlıyoruz.

> "And olsun ki, Nuh'u milletine gönderdik, aralarında dokuz yüz elli yıl kaldı. Sonunda onlar haksızlık yaparken, Tufan onları yakalayıverdi. Ama Biz, Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu dünyalara bir ibret kıldık."
> (ANKEBUT SURESİ, 29/14-15)

> "Onu yalanladılar; biz de onu ve gemide beraberinde olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda boğduk, çünkü onlar kör bir milletti."
> (ARAF SURESİ, 7/64)

Lut kavminin yokedilmesinden sonra, geriye bazı kanıtların kaldığı da Kur'an'da ifade edilmiştir:

> And olsun ki, Biz, düşünen kimseler için bu kasabadan apaçık bir belgeyi geride bırakmışızdır.
> (ANKEBUT SURESİ, 29/35)

Kur'an-ı Kerim'de bu belgenin ne olduğu ile ilgili açık bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak Tufan Öncesi Uygarlıklar'dan bugün geriye kalan pek çok belge mevcuttur. Bu belgeler arasında yazılı taş tabletler başta gelmektedir. Nitekim bu tabletleri

Mustafa Kemal Atatürk'ün de incelettirerek büyük bir araştırma yaptırttığı biliniyor.

Ancak yukarıdaki ayette birçok belgeyi geride bıraktık denmiyor. ***"Apaçık bir belgeyi geride bırakmışızdır"*** deniyor. Demek ki bu hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak tek bir belge. Bu kanıtın ne olduğu şu anda bilinmiyor. Belki de bu kanıt henüz bulunamamış da olabilir. Bir başka ihtimal de, ki en kuvvetli ihtimal de budur: Bu kanıt daha sonra ortaya çıkacaktır.

Ünlü kahin Edgar Cayce, Kutuplar'ın yer değiştirmesinden sonra yaşanacak büyük fiziki değişimle birlikte Atlantis'in batık şehirlerinin yeniden su yüzüne çıkacağı ve Atlantis'ten kalan çok önemli kanıtlara ulaşılacağını bir kehanetinde bildirmişti. Eğer bu gerçekleşirse -ki gerçekleşme olasılığı bir hayli yüksektir- Batık Atlantis Uygarlığı ile ilgili çok önemli kanıtlar da su yüzüne çıkmış olacaktır. Bunların arasında bir zamanlar Atlantis'te kozmosdan enerji çekerek toplayan ve daha sonra Dünya'da ışınlanma da dahil olmak üzere çeşitli işlerde kullanılan *"Kristal Enerji Merkezleri"* de bulunmaktadır. Kur'an-ı Kerim'in söylediği kuşkuya yer bırakmayacak kanıt, işte bu *"Kristal Enerji Merkezleri"* olabilir. Kuşkusuz bu sadece bir tahmin... Ama yeri geldiği için bu meseleyi de sizlere hatırlatmak istedik. Aslında o kanıtın ne olduğunun da önemi yok. Önemli olan bu kanıtın bulunacak olmasıdır.

Konumuza geri dönelim...

Tüm bu olanlardan dersler çıkartılması gerektiği ve gelecekte buna benzer bir başka *"Tufan"*ın daha yaşanacağını açıkça ima eden ayetlerle de karşılaşmaktayız:

> Doğrusu bunlarda dersler vardır. Biz şüphesiz insanları denemekteyiz.
> (MÜMİNUN SURESİ, 23/30)

Gök yarılıp Rabbi'ne boyun eğdiği zaman ki gök boyun eğecektir. Yer düzeltilip, içinde olanları dışarı atarak boşaldığı zaman ki yer boyun eğecektir...
(İNŞİKAK SURESİ, 84/1-4)

KUR'AN-I KERİM'E GÖRE KIYAMET VE SONRASI

Ayetin devamı *"Kıyamet"* ve sonrasını anlatır. *"Kıyamet"*te gerçeklerin ortaya çıkacağı ve bu devrin biterek yeni bir devrin *"Tufan"*la birlikte başlayacağı bakın nasıl dile getirilmiştir:

Ey İnsanoğlu. Sen Rabbi'ne kavuşuncaya kadar çalışıp çabalarsın, sonunda O'na kavuşacaksın. Amel defteri kendisine sağından verilen kimse, kolay geçireceği bir hesaba çekilir ve arkadaşlarının yanına sevinçle döner. Amel defteri kendisine arkasından verilen kimse: 'Mahvoldum' diye bağırır ve çılgın cehenneme girer. Çünkü o, Dünya'da adamlarının yanında iken zevk içindeydi. Zira o bir daha dirilip dönmeyeceğini sanmıştı. Bilin ki, Rabbi onu şüphesiz görmekteydi. Akşamın alaca karanhlığına and olsun. Geceye ve gecenin içinde olan şeylere and olsun. Dolunay halindeki Ay'a and olsun ki: Ey İnsanlar: şüphesiz siz bir durumdan diğerine uğratılacaksınız.
(İNŞİKAK SURESİ, 84/6-19)

Sembolleri birer cümleyle açarsak anlatılmak istenenler daha net anlaşılabilir:

Rabbi'ne Kavuşmak: İnsanın kendi sırlarını keşfetmesi, kendini tanıması ve kendini bilmesi anlamına gelir. Tasavvufta ifade edilen *"Kendini bilen Rabbi'ni bilir"* sözüyle buradaki Rabbine kavuşma motifi aynı gerçeği ifade eder. Uyanmış ve

aydınlanmış insanın sembolüdür. Bu mesele Doğu Öğretileri'nde *"Nirvana"*ya ulaşmak olarak tanımlanmıştır.

Amel Defteri: Akaşik kayıtlardır. Buna kozmik hafıza da denilebilir. Teknik olarak izah etmek gerekirse, Dünya ile ilgili gelmiş geçmiş tüm anılar Dünya'nın astralinde yani spatyomunda birikmektedir. İnsan'ın gelmiş geçmiş anıları ise astral bedeninde depolanmaktadır. Ölüme yakın deneyim yaşayanların, bedenden ayrılış esnasında tüm yaşamlarının bir film şeridi gibi gözlerinden geçmesinin sebebi budur. Serbest kalan astral bedendeki bu anıların ortaya çıkmasıyla gerçekleşen bir olaydır. Varlık öldükten sonra astral bedenindeki bu anılarla, dünyanın astralinde yani spatyomda baş başa kalır.

İnsanın tüm yaşamları boyunca geçirmiş olduğu tecrübenin kayıtlarının incelenmesinden söz edilmesi, artık yol ayrımına gelindiğinin de ifadesi olarak karşımıza çıkar. Bu yol ayrımı aynı zamanda devrenin bitişini ifade eder. Artık yeni bir devrenin başlayacağı anlatılmaktadır.

Peki bu kayıtlar nasıl incelenecektir? **Bu kayıtlar *"Ruhsal İdare Mekanizması"*nın görüp gözeticiliği ile değerlendirilecektir.**

Ayette ifade edilen *"Amel Defteri"*nin sağdan ya da arkadan verilmesi ezoterik sembollerdir. Ezoterizm'de *"Sağ"* gerçeğin sembolü olarak kullanılmıştır. Arkadan verilmek ise bir zıtlığın ifadesidir. Yani bir şeylerin yanlış gittiğinin ya da bir hedefe ulaşılamamanın belirtisidir. Bu hedef insanın fazlalıklardan sıyrılarak arınması ve sadeleşmesidir. Yani kendini bilmesi ve uyanmasıdır. Bunu, o ana kadar başaramamış olanları *"çılgın alevli cehennem"*in beklediğinin söylenmesi son derece manidardır. *"Ateş"*in arınmanın sembolü olduğunu söylemiştik. Biraz daha bu sembolü açacak olursak; **ateş varlığın astral bedenine biriken tortuların temizlenmesine imkan sağlayan ruhsal enerjinin sembolüdür.** Yani o zamana kadar bu arınmayı gerçekleştiremeyenlerin *"Kıyamet"*te bu arınmayı gerçekleştirmek zorunda kalacakları açık bir şekilde anlatıl-

maktadır. Nitekim aktardığımız ayetlerin sonunda söylenilen şu söz tüm bu yorumlarımızı destekler niteliktedir: "Ey İnsanlar: şüphesiz siz bir durumdan diğerine uğratılacaksınız."

İNCİL'DEKİ KIYAMET TASVİRLERİ

Yuhanna'nın Vahyi baştan sona *"Kıyamet"*le ilgili sembolik bilgiler içerir.

> "Rabbin gününde Ruhta oldum ve arkamda boru sesi gibi büyük bir ses işittim..."
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 1/10)

Boru sembolü burada da karşımıza çıkıyor.

> ...Ve benimle söyleşen sesi görmek için döndüm Ve döndüğümde yedi altın şamdan ve şamdanların ortasında ayağa kadar uzun esvapla giyinmiş ve göğsüne altın kuşak kuşanmış insanoğluna benzer birini gördüm...
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 1/12)

Bu sözler çok önemlidir... *"İnsanoğlu"* İncil'de İsa Peygamber için kullanılan bir sözcük olduğu bilinmektedir. Nitekim İsa Peygamber kendisinden de bu şekilde bahsederdi. Burada önemli olan nokta şudur: *"İnsanoğlunu gördüm"* demiyor, ***"İnsanoğluna benzer birini gördüm"*** diyor. Bu birçok spekülasyona cevap verebilecek bir ayettir:

Beklenen mehdinin şahsının öneminin olmadığını vurgular. Önemli olan kimin geleceği değil, gelen bilginin niteliğidir. Bu anlamda beklenen *"Mehdi"*, beklenen açık bilgilerdir.

> "Ve onun başı ve saçı ak, yapağı gibi ak, kar gibi idi

ve onun gözleri ateş alevi gibi idi ve onun ayakları fırında kaledilmiş parlak tunca benziyordu; ve onun sesi çok suların sesi gibi idi. Ve sağ elinde yedi yıldız vardı ve ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç çıkıyordu ve yüzü kuvvetinde parlayan güneş gibi idi."
(YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 1/14-16)

Kullanılan sembollerin hepsi ezoterik niteliktedir:

Ak saç: Bilgeliğin sembolüdür. Ak sakallı, ak saçlı ihtiyar motifleri bizim Türk Mitolojisi'nde de sıklıkla kullanılmıştır. İnisiyatörlerin sembolüdür.

Ateş: Arınmanın sembolüdür. *"Cennetin yolu cehennemden geçer"* sözü de buradan çıkmıştır. Yani arınarak insanların uyanabileceği anlatılmak istenmiştir.

Su: Bilginin sembolüdür. Sesinin suya benzetilmiş olması bilginin ifşa edileceği anlamındadır.

Yedi yıldız: Evrensel Yönetici Mekanizması'nın planlarının sembolüdür.

Kılıç: Ruhsal hakimiyet ve gücü ifada eder.

Güneş: Dairesel şekliyle geometrik şekillerin arasında mükemmelliyetin sembolüdür. Tamlığı ve küresel anlayışı ifade eder. Başı ve sonu olmaması bakımından aynı zamanda sonsuzluğun ve hayatiyet veren ruhsal enerjinin de sembolü olarak kullanılmıştır. Ortası yani merkezi ise birliğin sembolüdür.

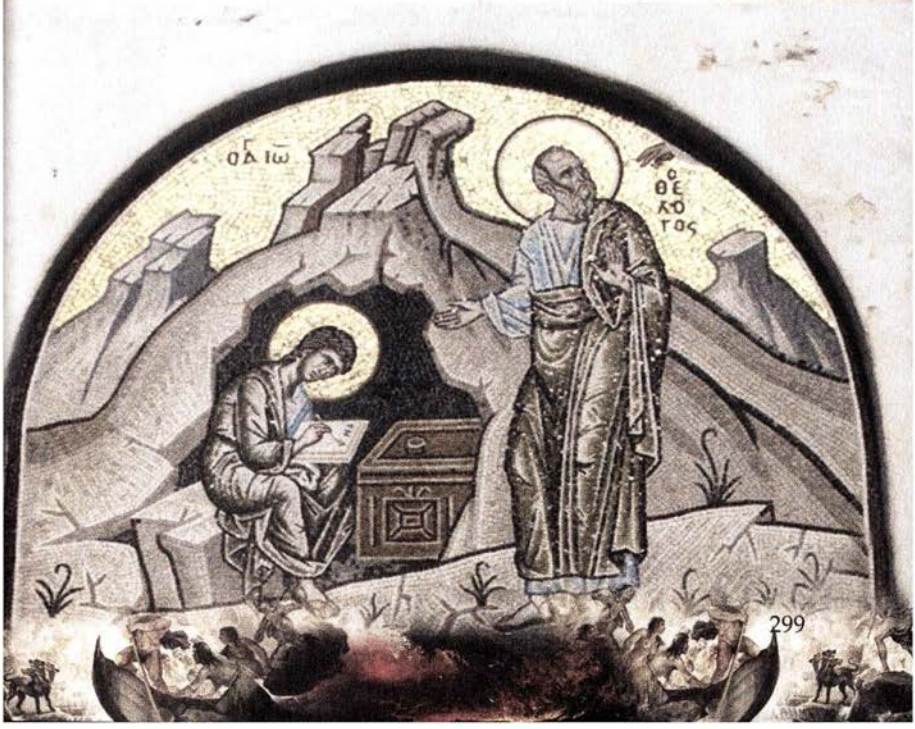
Yuhanna'nın vahyini takip etmeye devam edelim...

Ve onu gördüğüm zaman, onun ayakları önüne ölü gibi düştüm. Ve sağ elini benim üzerime koyup dedi: Korkma, birinci ve son ve Diri olan benim ve ölü idim ve işte ebetler ebedince diriyim ve ölümün ve ölüler diyarının anahtarı bendedir. İmdi gördüğün şeyleri ve olan şeyleri ve bundan sonra vaki olacak şeyleri, be-

> nim sağ elimde gördüğün yedi yıldızın sırrını ve yedi altın şamdanı yaz. Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir ve yedi şamdan yedi kilisedir.
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 1/17-20)

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre, Yuhanna *"Kıyamet"*le ilgili medyomsal yolla ruhsal bir tebligat almış ve bunu aktarmıştır. Bu mesaj da daha sonra İncil'e dahil edilmiştir. Zaten Yuhanna'nın Vahyi denilmesi de bu nedenledir. Çünkü vahyin lugat manası işaret etmek, yazı yazmak, yazılmış nâme ve kitâbe, elçi göndermek, ilham etmek ve gizlice söz söylemek manalarına gelir.

> "İşte kapıda duruyor ve çalıyorum; eğer biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim ve ben onunla ve o benimle akşam yemeği yiyeceğiz."
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 3/20)

Kapıda durmak kıyamet vaktinin gelmesi, kıyamette ortaya çıkacak gerçeklerin anlaşılması anlamına gelen ezoterik sembollerdir. Akşam yemeği sembolüne gelince...

Akşam bir sonu ifade eder. Buradaki anlamı devrenin sonudur. Yemek ise bilgiyle beslenmenin ifadesidir. İkisini birleştirecek olursak devre sonunda vadedilen gerçeklerle insanların karşılaşmasını tamamlayan bir sembol olarak kullanılmış olduğunu söyleyebiliriz.

> ...İmdi eğer uyanık olmazsan, hırsız gibi geleceğim ve senin üzerine hangi saatte geleceğimi bilmeyeceksin. Fakat Sardis'te birkaç kimselerin var ki, onlar kendi esvaplarını kirletmediler ve benimle birlikte beyazlarda yürüyecekler...
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 3/3-4)

> Bu şeylerden sonra gördüm ve işte, gökte açılmış bir kapı vardı ve boru sesi gibi benimle söyleştiğini işitmiş olduğum önceki ses dedi: Buraya çık ve ve bundan sonra olması lazım gelen şeyleri sana göstereceğim.
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 4/1)

Göğün kapısının açılması sanırım yoruma gerek kalmayacak kadar açık bir sembol olarak karşımıza çıkmaktadır. Boru sembolü Kur'an-ı Kerim'deki sembolle aynı anlamdadır.

Daha sonra vahiyde hayli önemli ve hayli açık bir sembol kullanarak o günlerde neler olacağını şöyle anlatmıştır:

> ...Gökte bir taht konulmuş ve taht üzerinde bir oturan vardı...
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 4/2)

Yuhanna, vahyinde bu tahtın çevresinde başka tahtlar ve o tahtlarda oturan bilge görünüşlü ilahi kişilerden de bahseder. Bu anlatımlar *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın sembollere büründürülmüş anlatımından başka bir şey değildir.

> "Ve tahtın üzerinde oturanın sağ elinde içerden ve arkadan yazılmış yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm.Ve: Kitabı açmaya ve onun mühürlerini çözmeye kim layıktır? diye büyük sesle ilan eden kuvvetli bir melek gördüm. Ve gökte ve yer üzerinde ve yer altında kimse kitabı açamıyor ve ona bakamıyordu."
> (YUHANNA'NIN VAHYİ, Bab: 5/1-3)

Yuhanna 7 mühürlü kitabın ilk mührünü tahtın yanında duran Kuzu'nun açtığından söz eder. 7 mühür, sembollerin kutsal kitaplarda 7 kat bohçalanarak aktarılmış olduğunu ifade eder. Yani her sembolün birinci anlamından başlayıp yedinci dereceye kadar açılması gerektiği burada anlatılmaktadır. Buradan da kıyamette bu mühürlerin açılarak sembollerin içerdiği asıl gerçeklerle karşılaşılacağı sonucunu çıkartabiliriz.

İncil terminolojisinde Kuzu: İsa Peygamber'in sembolü olarak ele alındığı gibi aynı zamada İsa Peygamber'in bağlı bulunduğu vicdan planının da sembolü konumundadır. Böylelikle saklı bilgilerin üzerini açma konusunda İsa Peygamber'in bağlı olduğu plânın bir fonksiyonu olacağı anlaşılmaktadır. Nitekim daha sonra bu mesele, İslâm Dünyası'nda *"Kıyamet"*te İsa Peygamber'in tekrar geri döneceği şeklindeki bir inanca dönüşmüştür.

YAHUDİ GELENEKLERİ'NDEKİ KIYAMET ANLAYIŞI

Eski *"Eski Yahudi Ezoterik Kayıtları"*nda, Dünya üzerindeki yaşam, her şeyin Tanrı'dan kaynaklandığı ve O'na döndüğü

bir sürecin aşamaları olarak sembolize edilmişti. Bu ifade ezoterizmdeki aşamalı aşağıya iniş ve sonra tekrar yukarı çıkış ile ilgili tanımlamayla tam bir paralellik gösterir.

Buna bağlı olarak da *"Kıyamet"*, Yahudi Gelenekleri'nde her şeyin sonu olarak değil, tam tersine özgürlüğe kavuşulacak günler olarak değerlendirilir.

Kıyamet: "Özgürlük Yılı"

Yahudi Ezoterik Geleneği'nde 7 rakamının önemli bir yeri vardır. Yahudi Ezoterizmi'ne göre insanlığın Dünya'daki yaşam süreci 7 ve katlarıyla belirlenen periyodik bir sürece bağlıdır.

7x7=49

49 yılın sonundaki yıl Yahudiler'ce kutsal sayılır. Ve bu yıla ***"Jübile Yılı"*** adı verilir. Yaşanılan her bir *"Jübile Yılı"*yla mükemmelliyete biraz daha yaklaşılmaktadır. Çünkü bu sürecin başında, kozmik gerçeklerin herkes tarafından bilinmemesi için üstü örtülmüştür. Sonunda ise kozmik gerçeklerin üzerleri açılacaktır.

> Ve kendin için yedi yıl Sebtlerini, yedi kere yedi yıl sayacaksın ve kendin için yedi yıl Sebtlerinin günleri, kırkdokuz yıl olacak... Ve ellinci yılı takdis edeceksiniz ve memlekette, orada oturanların hepsine azatlık ilan edeceksiniz; sizin için yubil (**) olacak; sizden her biri kendi aşiretine dönecek. Bu ellinci yıl size yubil olacak; ekmeyeceksiniz ve o yıl biçmeyeceksiniz ve budanmamış asmanın üzümlerini devşirmeyeceksiniz. Çünkü yubildir; size mukaddes olacaktır; onun mahsulünü tarladan yiyeceksiniz.
>
> (LEVİLİLER, Bab: 25/8,10-12)

50'şer yıllık periyotlardan geçilerek gelinen ve günümüzde ulaşılan rakkam 40'ın içine girdiğimizi göstermektedir:

50x**40**= 2000 ya da 2000:50=**40**

*"Yahudi Ezoterizmi"*ne göre şu anda ***"40. Devre"***nin içine girmiş bulunuyoruz.

40 sayısının da ayrı bir ezoterik sembol olduğunu dikkate alırsak, 2000 yılının niçin büyük bir ***"değişim yılı"*** olarak gösterildiği daha net ortaya çıkar. **40** tüm Ezoterik Öğretiler'de *"sabrın"* ve *"bekleyişin"* sembolü olarak geçer. Sabrederek beklenen hedefe kavuşmayı ifade eder.

Bu hedef de Yahudi Ezoterizmi'nde belirtilmiştir: Başlangıçta üstü örtülen ve sadece inisiyeler tarafından bilinen tüm sırların üzeri açılacak ve herkes tarafından bilinir hâle gelecektir. Tek bir cümleyle özetleyecek olursak: **İçine girmiş olduğumuz bu kırkıncı zaman diliminde her şey açıklanacaktır...** İnsanlar uyanacaklar yani kıyam edeceklerdir... İşte Yahudi Ezoterizmi'nin 2000 yılını, *"Kıyamet"*in başlangıç yılı olarak göstermesinin nedeni budur.

Aydınlanma Çağı ve Rabb'in Bilgisi

Tevrat'ta *"Kıyamet"*in aydınlanma ve uyanma çağı olacağı ve dünya üzerindeki birçok dengenin değişeceği ***"Rab Bilgisi"***nin tüm Dünya'ya yayılacağı sembolüyle anlatılmıştır:

> "Ve Rabb'in Ruhu, hikmet ve anlayış ruhu, öğüt ve kuvvet ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu onun üzerinde kalacak... Ve gözlerinin gördüğüne göre hükmetmeyecek ve kulaklarının işittiğine göre karar vermeyecek; fakat fakirlere adaletle hükmedecek ve memleketin hakirleri için doğrulukla karar verecek ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak ve kötüyü dudaklarının soluğu ile öldürecek. Ve belinin kuşağı adalet ve kalçalarının kuşağı sadakat olacak. Ve kurt kuzu ile beraber

oturacak ve kaplan oğlakla beraber yatacak ve buzağı ve genç arslan ve besili sığır bir arada olacak ve onları küçük bir çocuk güdecek. Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatacak ve arslan sığır gibi saman yiyecek. Ve emzikli çocuk kara yılanın deliği üzerinde oynayacak ve sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğu üzerine koyacak... Çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile dolu olacak."
(İŞAYA, Bab: 11/2-9)

Rabb'in Bilgisi: ***"Ruhsal İdare Mekanizması"nın insanlara aktaracağı açık bilgiler anlamındadır.*** Burada geçen Rabb, Yaradan anlamında değildir. Rab, eğitici ve öğretici anlamında kullanılan bir tanımlamadır. Ezoterizmde ve İnisiyatik Bilgilerde Ruhsal İdare Mekanizması'na karşılık kullanılmıştır. Ancak Musa Peygamber devrinde ve sonrasında bazı toplumlarca rahipler ve mürşitler için de bu ismin kullanıldığını görüyoruz. Ancak Tevrat'tan aldığımız yukarıdaki Bablar'da kullanılış şekli bizim ilk açıkladığımız anlamdadır.

İşte bir kral doğrulukla krallık edecek ve reisler adaletle hükmedecekler... Artık ahmağa asil ve cimriye cömert denilmeyecek...
(İŞAYA, Bab: 22/1,5)

Ruhta sapık olanlar da anlayışa erecekler ve mırıltı edenler ders alacaklar.
(İŞAYA, Bab: 29/24)

Dünya üzerindeki bozulan dengelerin böylelikle yerli yerine oturacağı anlatılıyor...

İnsanlar uyumaktadırlar...

İnsanların kıyam etmeden önceki yani uyanmadan önceki hâli de, Tevrat'ta açıkça ifade edilmiştir: İnsanlar uyumaktadırlar...

> Şaşırın ve şaşa kalın, kendinizi kör edin ve görmez olun... Onlar sarhoş, fakat şaraptan değil; sendeliyorlar fakat içkiden değil. Çünkü Rab sizin üzerinize ağır bir uyku ruhu döktü ve gözlerinizi kapadı; peygamberleri ve Görenleri, başlarınızı örttü. Ve sizin için her rüyet mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar onu okuma bilen bir adama verip derler: Rica ederiz bunu oku; ve o der: Okuyamam, çünkü mühürlenmiş. Ve kitap okuma bilmeyen adama: Rica ederiz, bunu oku, diye verilir; o da Okuma bilmem, der.
>
> (İŞAYA, Bab: 29/9-12)

İçinde yaşadığımız devirde gerçeklerin örtülerek insanlardan gizlendiğinin açıkça anlatıldığı bablarla karşı karşıyayız... Aynı mühür sembolü Kur'an-ı Kerim'de de geçer.

İşte *"Kıyamet"*te bu mühürler açılarak, insanlar gerçekle ilk kez yüz yüze gelecektir. Tevrat terminolojisi içinde insanlara *"Kıyamet"*te vaadedilen budur.

Ancak diğer kutsal kitaplarda olduğu gibi, Tevrat'ta da insanların uyanmasının kolay olmayacağı ve birtakım sıkıntılarla, ıstıraplı hâllerle birlikte uyanışın gerçekleşeceği ifade edilmiştir:

> Uluyun çünkü Rabb'in günü yakındır; her şeye kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor. Bundan ötürü bütün eller gevşeyecek ve her insan yüreği eriyecek; ve şaşıracaklar; onları ağrılar ve elemler tutacak; doğuran kadın gibi ağrı çekecekler; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev yüzü.
>
> (İŞAYA, Bab: 13/6-8)

Yukarıdaki ayette olduğu gibi Tevrat'ta geçen yıkım ifadeleri her zaman deprem ya da doğal afetlerle ilgili değildir. Ayette geçen konuya göre farklı anlamlar yani mecazlar da taşır. Bu yıkımlar insanın iç dünyasında yaşadığı şoklardır.

Bu büyük değişimin başlangıcında yaşanacak şoklar ve uyum sağlama sürecinden sonra, insanlarda meydana gelecek anlayış farklılıkları çoğunlukla sembolik bir dil kullanılarak anlatılmıştır:

> O gün herkes kendi gümüş putlarını ve altın putlarını atacak, o putlar ki, elleriniz sizin için suç olsun diye yaptılar.
>
> (İşaya, Bab: 31/7)

KIYAMET NEYİ DEĞİŞTİRECEKTİR?...

Peki *"Kıyamet"*te değişecek olan şeyler nelerdir?...

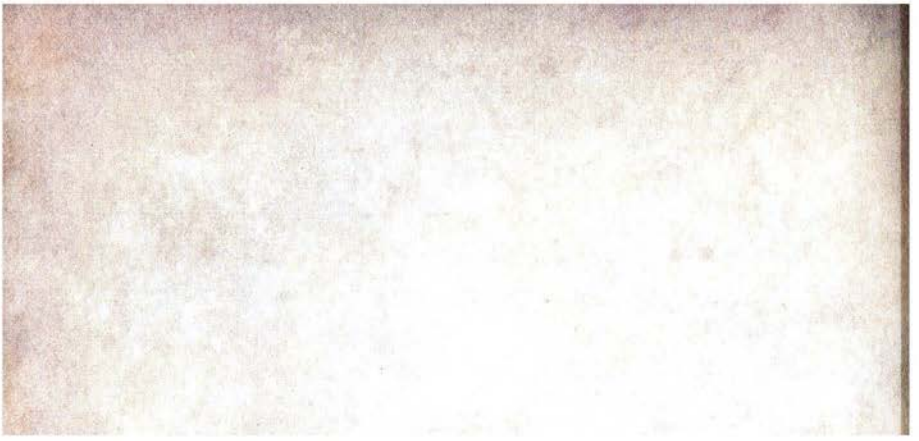
*"Kıyamet"*te meydana gelecek olan değişimleri genel olarak maddi ve manevi olmak üzere başlıca iki gruba ayırabiliriz:

1– Maddi Değişim: Bu fiziksel bir değişimi ifade eder. Hem Dünya'nın fiziksel yapısında hem de, bedenimizin fiziksel ve kimyasal yapısında meydana gelecek değişimlerle ilgilidir. Meydana gelecek kozmik ve astronomik değişiklikler ve bunlara bağlı olarak Dünya'nın doğal dengeleriyle alakalı bir süreçtir.

2– Manevi Değişim: Anlayışlarda meydana gelecek değişimdir. Uyumakta olan insanların uyanarak ayağa kalmasını ifade eder. Bu da sembolik olmayan ***"açık bilgilerle"*** insanların karşılaşmasıyla mümkün olacaktır.

Böylelikle uzunca bir süredir içinde bulunduğumuz *"Demir Çağı"* yerini çok daha kapsamlı ve çok daha üstün bir "Çağ"a bırakacaktır... Bu önümüzdeki çağ ezoterizmde "Altın Çağ" olarak isimlendirilmiştir. Kutsal kitaplarda vaadedilen günlerdir.

Tüm dünyanın şu an beklediği işte budur...

X

EZOTERİZMİN ALFABESİ OLAN TEMEL SEMBOLLER

Sevgili okuyucularım, kitabımızın bu son bölümünde sizlere ezoterizmde geçen temel sembollerden bazı örnekler vereceğim. Bunları mitolojilerde ve dinsel metinlerde en çok kullanılan semboller arasından seçtim. Her birini hiç uzatmadan çok kısa açıklamalarla sizlere sunuyorum. Bu semboller ezoterizmin adeta alfabesi niteliğindedir.

Bunlardan hareketle karşınıza çıkacak diğer sembolleri de göreceksiniz ki, kendiniz çözmeye başlayacaksınız...

Ab-ı Hayat: Ölümsüzlüğe kavuşturan sihirli içkinin İslâm literatüründeki adı. Çeşitli uygarlıklarda kullanılmış bir semboldür. Kozmik ilâhi tesirlerin yeryüzüne yansıyan kısmından yararlanmayı ifade eder. Bu tür tesirlerle senkronize olmayı başarabilenlerin ömürlerinin ciddi şekilde uzadığı için bu isim verilmiştir. Öte âlemdeki kozmik tesirlerin karşılığı olarak da İslâm Literatürü'nde Kevser şarabı sembolü kullanılmıştır.

Abrakadabra: Kaynağı Kabala olan bir sözcüktür. İbranice baba anlamına gelen "ab", oğul anlamına gelen "ben" ve kutsal ruh (ruhül kudüs) anlamına gelen "acadesh" sözcüklerinden türetilmiştir. Abrakadabra sözcüğünün sembolik bir anlamı olduğu gibi aynı zamanda doğru bir şekilde telaffuz edildiğinde majik bir etkiye sahip olduğuna dair Orta Çağ'da çeşitli tarihi kayıtlar bulunmaktadır.

Ad ve Semud Kavimleri: Kur'an-ı Kerim'de Tufan öncesi Atlantis ve Mu Uygarlıklarına karşılık kullanılmıştır.

Ada: Hemen hemen tüm toplumların kullandığı ezoterik sembollerden biridir. İki ayrı anlamı vardır.

Birincisi inisiyatik çalışmalarda inisiye adayının, maddi tutkulardan kurtulma, nefsiyle mücadele etme süreci deniz yolculuğuyla sembolleştirilmiştir. Geçici ve aldatıcı değerlere bağlanmaktan ibaret olan maddi tutkular ezoterizmde çalkantılı bir denize benzetildiğinden, bir adaya varmak üzere yapılan deniz yolculuğu da bu "tutkular denizi"ni aşma eylemini ifade eder.

Gerçeğe ulaşmak için önce denize açılmak gerekir. Adaya ulaşmak ise ancak tehlikeler içeren okyanuslardaki yolculuktan sonra mümkün olabilir. Doğu tradisyonlarında adaya varana, yani nefsaniyetini yenmiş ve aydınlanmaya kavuşmuş inisiye

adayına maddi tutkular denizinin sularının üzerine çıkmış olmayı ifade etmek üzere "suların üzerinde yürüyen" anlamında narayana tanımlamasına yer verilmiştir.

İkincisi olarak da, ana vatan Mu için kullanılmıştır. O yüzden de Hint geleneklerinde adı geçen "Ak Ada" (şveta - dvipa) ebedi huzura ermişlerin ülkesi olarak adlandırılmıştır.

Adem ve Havva: Dünya üzerinde belirli periyotlarla oluşturulan devrelerin başında o devre içinde yeryüzünde yaşayacak insanların ilk bedenlerinin oluşturulması. Her devrin ademleri farklı fiziksel yapıda ve birden fazla üretilmişlerdir. Bu devremizin adem ve havvaları Mu genetik bilimcileri tarafından üretilmiş olup, belirli bir dönemde kozmik aşılanmalarla bizim devremizin bedensel prototipleri oluşturulmuştur.

Agarta: Mu'dan ve daha sonra Atlantis'ten yapılan göçler sırasında Naacal rahiplerince yeraltında oluşturulan ileri düzeydeki yeraltı uygarlığı.

Tibet, Lhasa

Agarta'nın giriş kapılarından birinin de Lhasa bölgesinde olduğuna dair bazı işaretler bulunmaktadır.

Ağaç: Toprağa kökleriyle sarılan, dallarıyla da gökyüzüne uzanan bu bitki yerle göğün evliliğinin yani vuslatın sembolüdür.

Ağız: Logos. Ruhsal tebligat. Gökyüzünün ve mürşitlerin sesi.

Ahit Sandığı: Hem bir sembol, hem de fiziki bir nesnedir. Mısır inisiyasyonu'ndan geçtikten sonra buradan kendisine verilen enerjileri dönüştürme özeliğine sahip özel taşların içinde saklandığı sandık. Bu sandığa daha sonra Hz. Musa'nın kurduğu ruhsal irtibat sonucunda aldığı yasalar da taş levhalar üzerine kaydedilerek konulmuştur.

Ak Sakallı Dede: Türk Mitolojsinde geçer. İnisiyelerin ve mürşitlerin mitolojideki karşılığıdır.

Alın Yazısı: Kişinin doğmadan önceki akaşik kayıtlarının o yaşamındaki temel taşları ve bileşkesi.

Allah: Günümüzdeki en büyük yanılgı *"Kaadir-i Mutlak Yaratan"* ile *"Allah"* kavramlarının birbirlerine karıştırılması olmuştur.

"Kaadir-i Mutlak Yaratan", ilk yaratılışı meydana getiren kudrettir. Hiçbir zaman ve hiçbir şekilde anlayamayacağımız, "yoktan varedelişin" sahibidir... Bu ilk yaratılıştan itibaren yani "Tek Olan"ın kendisini tezahür ettirmesi ile birlikte dört farklı enerjinin ortaya çıktığı ifade edilmektedir.

Bu enerjiler: 1– Ruh Enerjisi, 2– Madde Enerjisi, 3– Zaman Enerjisi, 4– Hayat Enerjisi'dir... Bu enerjiler Evrenin temel yapı taşlarıdır.

Biz varlık olmamız sebebiyle hiçbir zaman ve hiçbir şekilde yokluğu anlayabilmemiz mümkün olamayacaktır. "Varlık yokluğu bilemez..." Bu ezoterik öğretilerin en temel kavramlarından biridir.

"Allah": Evrensel İdare Mekanizması'nın bir unsurudur. Allah Kur'an'da *"Âlemlerin Rabbi"* olarak ifade edilmiştir. Yani Âlemlerin görüp ve gözeticisidir. İdarecesidir. Daha açık söylemek gerekirse *"Allah"* olarak Kur'an'da geçen bir varlıktır. Kaadir-i Mutlak anlamda ilk yaratılışı meydana getiren değildir.

> Allah, melekler ve ilim sahipleri, O'ndan başka ilâh olmadığına adaletle şâhitlik ettiler. Ondan başka ilâh yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.
> (ÂL-İ İMRAN: 3/18)

Ayetteki *"O"* zamiri Kaadir-i Mutlak Yaradan'ı ifade eder. Kaadir-i Mutlak Yaradan'dan bahseden tek ayettir. Tek bir yerde geçmektedir ve böylelikle tekliğinin mecazi olarak da bir açıklaması yapılmış olmaktadır.

Altı Uçlu Yıldız: İki eşkenar üçgenin birinin ucu aşağı, diğerinin ucu yukarı gelecek şekilde birbirinin içine geçmesiyle oluştu-

rulmuş bir semboldür. Yer ile göğün birleşmesini ifade eder. Bir başka deyişle ruhsal irtibat ve göksel bilgilendirmeyi de ifade eder. Kökeni Mu'ya dayanan bu sembol birçok toplumda kullanılmıştır. En son olarak da İbraniler kullandığı için günümüzde Yahudiler'in sembolü olarak tanınmıştır. Ancak nasıl ki Hitler'in kullandığı Mu'ya ait gamalı haç Naziler tarafından kullanıldıysa, bu sembol için de aynı şey geçerlidir. Ne gamalı haç Naziler'e, ne de Altı uçlu yıldız Yahudiler'e ait değildir.

Altın Çağ: Büyük devrenin başlangıcı ve sonunda yaşanacak zaman dilimi. Eski inisiyatik kökenli geleneklerde sözü edilen bir zamanlar yeryüzünde yaşanan mükemmelliyet devri. Bu devir teozofik ve ezoterik kaynaklarda Mu ve Atlantis dönemine karşılık gelir. Yine aynı kaynaklarda böyle bir devrin gelecek de de yaşanacağı ifade edilir. İçinde yaşadığımız Demir Çağ'ın sonu olarak da 2013 tarihi yine aynı kaynaklar tarafından bundan çok uzun zaman önce bildirilmiştir. Ve artık bu kritik tarihe gelmiş bulunuyoruz. Yaşanacak bu yeni devre ile ilgili Birleşik İnsanlık Realitesi ismi de verilmiştir.

Altın Post: Post astral bedeni, altın post ise inisiyasyonun sonucunda arınmış astral bedeni ifade eder. Mağarada altın postun elde edilmesiyle ilgili mitolojik anlatımların nedeni de budur. Çünkü mağara mitolojilerde gizli mabetlere karşılık gelir.

Amel Defteri: Bireyin o yaşamı sırasında yaptığı tüm eylemlerinin sonucunda ortaya çıkan sonuçların o kişinin bireysel akaşasına kaydolunması.

Anka Kuşu: Ortadoğu geleneklerinde geçer. Mitolojilerde Kaf Dağı'nın ardında yaşadığından söz edilir ve kahramanlar bu kuşu bulmak için zorlu bir mücadeleye giriştikleri bir yolculuğa başlarlar.

Tasviri yapılan yolculuk inisiyatik çalışmada gerçekleştirilen süreçtir. Yolculuğun zorlu olması inisiyatik çalışmaların ne denli

zor olduğunun göstergesidir. Ulaşılmaya çalışılan Anka Kuşu ise inisiyatik arınmayı ve aydınlanmayı ifade eder. Ünlü sufi Feridettin Attar bu kuştan kendini aramanın sembolü olarak söz eder. Çünkü ezoterik olarak Anka Kuşu insanın bizzat kendi içindeki tanrısal - ruhsal gücün sembolüdür. Zaten kuş başlı başına ruhun sembolüdür.

Anka Kuşu

Feridettin Attar'ın kuş dilinden söz etmesi ruhsal bilgi anlamına gelir. Kuşla buluşma insanın kendi gerçeklikleriyle buluşmasıdır. Bu da inisiyasyonun sonu anlamına gelir. Farklı geleneklerde farklı isimlerle anılır. Simurg, Kerkes, Bennu vs..

Ankh: Kulplu haç olarak Mısır ezoterizminde geçen sırların anahtarının sembolüdür. Üstündeki daire tanrısallığın, altındaki haç ise dört kutsal enerjinin sembolüdür. Yani evrensel varoluşun özetidir.

Ankh

Apollon: Yunan Mitolojisi'nin en önemli sembolüdür. Yunan inisiyasyonunda çok önemli bir sırrı içinde barındırır.

Olen, *"Evrensel Varlık"* anlamına gelmektedir. Apollon sözcüğü de aynı kökten türemiştir:

"Ap Olen" "Evrensel Baba" demektir.

Apollon

Arslan: Sirius'a karşılık kullanılan sembollerdendir.

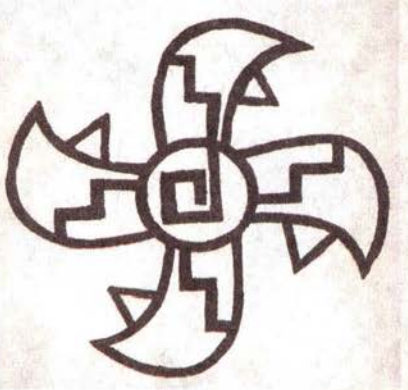
Asa: Atlantis'ten yapılan göçlerle başta Mısır olmak üzere çeşitli bölgelere getirilmiş olan, kozmik enerjileri çekme özelliğine sahip bazı özel alaşımlı maddeler bulunmaktaydı. Bu maddelerden yapılmış asalarla doğaüstü diye tanımlanan fenomenler gerçekleştirilebilmekteydi.

Mısır'daki inisiyasyonundan sonra Hz. Musa'ya verilen asa da işte bu özelliklere sahip olan bir nesneydi. Mitolojilerde geçen sihirli değnekler de aynı anlamı içinde barındırır.

At: Astral beden.

Ateş: Astral bedenimizdeki tortuların temizlenmesini sağlayan ruhsal - manyetik enerji. Bu nedenle arınmanın da sembolü olarak kullanılmıştır.

Ateş - Hava - Toprak - Su: Varoluşun dört temel enerjisine karşılık kullanılan birleşik bir semboldür. Mu Uygarlığında bu dört temel varedici enerji yandaki görüldüğü gibi resmedilmişti. Şekilde görülen dört temel enerji Ruh, Zaman, Madde ve Hayat enerjileridir. Evrenin her boyutunda farklı farklı oluşumlara sebebiyet veren bu enerjiler varoluşun en büyük sırlarından biridir. Bu enerjilerin gerçek mahiyeti şu an için tam olarak bilinmemektedir.

Bu sembol daha sonraları bizim devremize ait çeşitli toplumların ezoterik geleneklerinde haç sembolüne dönüştürülmüştür. Bu şekliyle bu sembolü en son kullananlar Hristiyanlar olmuştur.

Ateş Taşı: Atlantis'teki enerji santrallerinde kullandıkları kristallere verilen ad. Güneşten gelen manyetik enerjilerin de depolanabildiği bu devasa enerji merkezleri Atlantis'in son dönemlerinde kara majisyen Şambala rahiplerince negatif yönde kullanılmış ve bu uygulama çok büyük depremlere neden olmuştu.

Yada Taşı'nın mahiyeti hâlâ bilinemiyor

Türk Mitolojisi'nde ve eski Türk geleneklerinde geçen *"Yada Taşı"* da aynı anlamda kullanılan bir semboldür.

Kaşgarlı Mahmut Türkler'in bu gizemli taşından şöyle bahsetmiştir:

"Özel bir taş olan Yat (Yada) ile rüzgar ve yağmur celbedilir. Bu iş Türkler arasında çok yaygın olup buna, Yagma boyu içerisinde bizzat tanık oldum."

Ay - Yıldız: Hilal biçimli bir yayın içindeki yıldız yani bizim bayrağımızdaki gibi ay yıldız, Sirius'un sembolü olarak çok eski uygarlıklarca kullanılmıştır. Bu sembolün en çok rastlandığı uygarlıklar Mayalar, Mezopotamya uygarlıkları, Mısır'dır. Ayrıca Türkiye'deki Nemrut Dağı'ndaki arslan heykelinde de bulunmaktadır. Ezoterizmde çok önemli bir yere sahip olan Sirius Yıldızı ile ilgili bilgiler bizim devremiz insanlığına Atlantis'ten Mısır'a göç eden rahipler tarafından gelmiştir.

Sirius A ve Sirius B birbirleri çevresinde bir yay çizerek 49.9 yılda bir dolanırlar. Kur'an-ı Kerim'de bu yıldızdan da çok ilginç bir şekilde bahsedilmiştir. Necm Suresi'nin 49. ayetinde Sirius'tan söz edilmiş olup yine aynı surenin 9. ayetinde iki yıldızın yörüngesini ima edercesine iki yay ifadesi yer almaktadır.

Büyük Köpek Takımı Yıldızı

Azrail: Melek sözcüğü ilâhi yönetimde görevleri olduğu belirtilen, gözle görülemeyen varlıklar olarak tanımlanır. Melek ismi Sami dillerinde haberci ve hükümdar anlamına gelir. Kutsal metinlerde farklı görevleri bulunan bu varlıklar, farklı isimlerle tanımlanmıştır. Kozmik - İlâhi Yasaları'nın gereklerine göre evreni sevk ve idare eden Ruhsal İdari Mekanizmasına bağlı farklı görevler üstlenmiş varlıklar grubuna bağlı varlıklara verilen isimler tek bir ruhsal varlığı değil bir plânsal organizasyonu ifade eder. Örneğin Azrail dünyada yaşayan insanların ölümleri ve sonrasıyla ilgilenen bir varlıklar grubunun yani ruhsal bir plânın adıdır.

Baba: İnisiyatik çalışmalarda inisiye adayının inisiyatörü (mürşidi) onun babasıdır. Kendisi de oğul olarak isimlendirilir. Bu nedenle inisiyasyona dahil olmuş rahipler birçok tradisyonda başına bir sıfatın eklendiği *"oğullar"* olarak anılmıştır.

Başında bedenli bir inisiyatörü olmayıp da, rehberi bir *"Ruhsal Plân"* olan bir vazifeli için ise *"baba"* sembolü kendisinin bağlı bulunduğu *"Ruhsal Plân"*ı ifade eder. Bunun en son öneği Hz. İsa'da görülmüştür ve bağlı bulunduğu plânı ifade etmek için baba tabirini kullanmıştır.

Balık: Bilginin ve ruhsal - ilâhi tesirlerin sembolü olan suyun içinde yaşadığı için ezoterik sembolizmde kullanılan bir semboldür. Dünyamıza görüp gözeticilik fonksiyonunda bulunan ruhsal plânlarla irtibata girebilme ve o plânlardan kaynaklanan tesirlerle yaşayabilmenin sembolü olarak kullanılmıştır.

Beş Uçlu Yıldız: Altı uçlu yıldızla aynı anlama sahiptir. Bazı ezoterik tradisyonlar altı uçlu yıldızı bazıları ise beş uçlu yıldızı kullanmışlardır. Pentagram olarak isimlendirilen bu yıldız sembolü özellikle Fisagor ekolünde çok yoğun olarak kullanılmıştır.

2 ve 3 rakamlarının toplamı ile elde edilen bir sayı olduğu için aynı altı uçlu yıldızda olduğu gibi yerle göğün evliliğinin yani vuslatın sembolüdür. Yer iki rakamıyla üç ise aktif ve eril prensibi temsil eden tezahürler ötesi âlemi ezoterizmde ifade eder. İkisinin

birleşmesi beş uçlu yıldızı oluşturur. Beş uçlu yıldız bu nedenle dualite ilkesinin ortadan kalktığı ve göksel güçlerle irtibatın sağlandığı hâli sembolize etmektedir.

Beyaz: Saflık ve temizliğin rengidir.

Beyt - Lehem Yıldızı: Doğu'dan gelen ve kim oldukları bilinmeyen üç bilge- rahibin Hz. İsa'nın doğduğu yeri bulmalarını sağlayan, gökyüzünde birdenbire beliren parlak bir objeye verilen isim.

Boğa - Öküz: Boğa birçok tradisyonda Semavi Yönetim'in kudretini ifade eden bir sembol olarak kullanılmıştır. Boynuz ve ayak organlarıyla önem taşıyan öküz, insan için çalışmanın, çalışmaya yöneltilmiş gücün sembolüdür.

Fakat boğa sembolü, yılan sembolünde olduğu gibi bazı tradisyonlarda birbirine zıt iki anlamda da kullanılmıştır. Kimi tra-

disyonlarda göksel, ulvi gücü simgelerken bazı tradisyonlarda Dünyanın, toprağın gücünü, yani insanı Yer'e bağlayıcı, insanın göksel tarafına karşıt olan dünyevi tarafını, kendini aşağı çeken eğilimlerini, maddi tutkularını simgeler. Örneğin Theseus'un yarı-boğa Minotauros'u öldürmesinde boğa bu anlamda kullanılmıştır.

Bok Böceği (Skarabe): Türkçe'de pislik böceği ve domuzlan böceği olarak bilinen kara böcek, yavruları yumurtadan çıktıktan sonra sırt üstü döner ve yumuşak karnını onlara yesinler diye sunar. Ve kendini bu şekilde yavruları için feda eder. Bu nedenle kendini feda etmenin sembolü olarak kullanılmıştır. Özellikle Mısır ezoterizminde çok özellikli bir yeri vardır. Feda etmenin sembolüdür.

Boynuz: Semavi gücün ve ilâhi otoritenin sembolüdür. Boğanın sembol olarak seçilmesinin nedeni de budur.

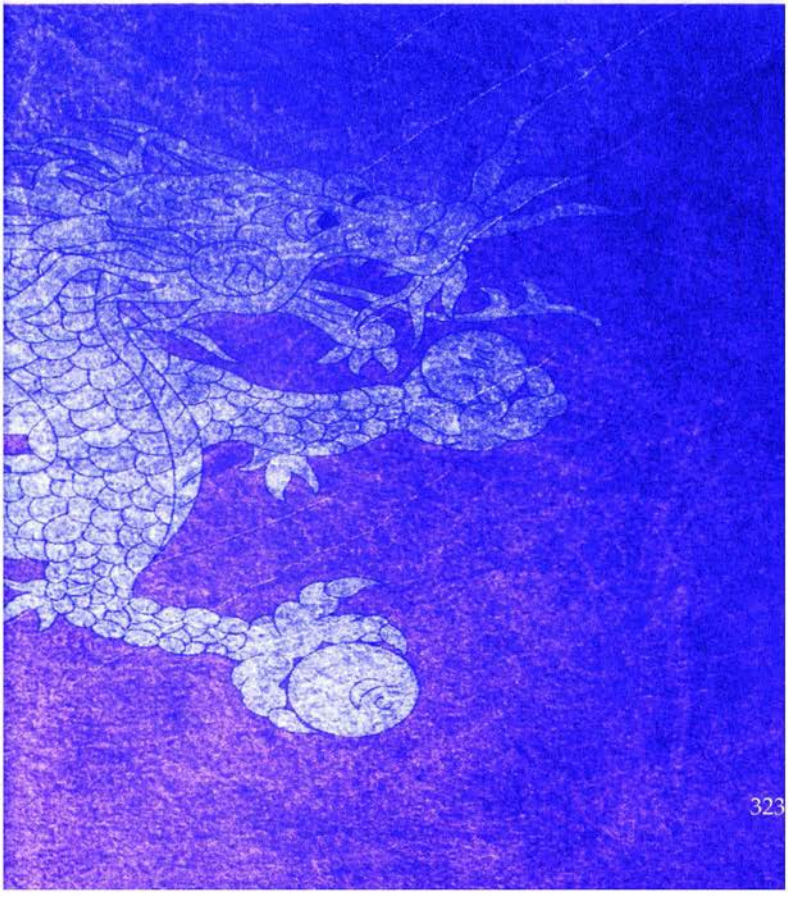
Canavar: Mitolojilerde bir kahramanın canavarla olan mücadelesi en çok işlenen temalardan biridir. Bu temada kahraman inisiyasyondaki inisiye adayının, canavar ise, inisiye adayının temizlemekle yükümlü olduğu astral tortularının sembolüdür.

Astral tortuların temizlenmesi hiç de kolay bir mesele değildir. Ruhsal enerjinin bedene yansıtılmasında engel teşkil eden bu tortuların temizliği inisiyasyonun en başta gelen amacını oluşturur. Astral tortularını temizlemeyen bir inisiye adayının aydınlanmaya giden yolda yürüyebilmesi mümkün değildir. Bu tortuların temizlenmesi için inisiye adayı çok çeşitli çalışmalardan ve çok yoğun bir eğitimden geçirilmekteydi.

Cehennem: Ezoterizmde ateşin arınmanın sembolü olduğunu söylemiştik. Cehennemdeki ateş de bu arınmayla ilgili bir semboldür. Geleneksel dini inanaçlara göre içinde yaşadığımız bu devrenin sonunda insanların ya cennete ya da cehenneme gideceği söylenir. Yani bu devrenin bitişine kadar muhtelif enkarnasyonlar geçiren varlıklar kendilerinden beklenen astral arınmayı sağlayamazlarsa onların bu tortuları Ruhsal İdari Mekanizması'na mensup varlıklarca manyetik bir etkiyle ortadan kaldırılır. Cehennem, ezoterizme göre varlıkların arınma yeridir.

İnisiyatik çalışmalarda sözü edilen cehenneme iniş ritüeli de işte yine böyle bir arınma sürecinin sembolüdür.

Cennet: Dünya spatyomundan çıkışın ve daha üst boyutlara enkarne olmanın sembolüdür. Dini metinlerde sözü edilen cennetten kovuluş ise, bir zamanlar Dünya üzerinde yaşanan mükemmelliyet devrinden yani Mu dönemindeki Altın Çağ'dan uzaklaşılmış olduğunu anlatan dini bir öyküdür.

Cihad-ı Ekber: Sözlük anlamı büyük savaştır. Sufizmde kullanılan bir tanımlamadır. Bu müridin kendisiyle olan savaşıdır. Nefis denetlemesi ve müridin nefsini yenmesi ile ilgili bir savaştır bu. Mitolojilerdeki kahramanın canavarla olan savaşına karşılık gelir. Yani kişinin astral tortularıyla olan bir mücadelesidir.

Cin: Metapsişik bilgilerimize göre *"cin"* ismi verilen varlıklar ikinci boyutun varlıklarıdır. Üçüncü boyutun varlıkları olan bizlerin daha altındaki bir boyuta ait varlıklardır. Kur'an ayetlerinde sözü edilen kişilerin bu varlıklar olduğunu tahmin etmekteyiz. Kur'an-ı Kerim insanların haricindeki farklı varlıkların tümüne birden *"cin"* tabirini kullanmıştır. Örneğin bedensiz bazı varlıklar için de yine aynı tabir kullanılmıştır.

Çiçek: İnisiyasyonlarda ve sufilikte çiçek spiritüel aydınlanmayla ilgili anlamlarda kullanılmıştır. Çiçeğin açılması varlığın spirituel tesiri kendi başına çekip aktarabilecek duruma gelmesini simgeler. O varlığın artık bir üstada ihtiyacı yoktur. Buna pişmek denir. İnisiyasyonlarda bu anlamda en çok kullanılan çiçek sembolleri gül, lotus ve nergistir.

Çoban: Büyük mürşitler ve peygamberler için kullanılmıştır. Koyunlar halkı, çoban ise halkın semavi öğretmenini sembolize eder.

Çoçuk: Çocuk saflaşmanın ve temizliğin sembolüdür. O nedenle de Hz. İsa öğrencileriyle birlikte yaptığı bir çalışmada ve bu çalışmanın notlarını tutan Thomas tarafından kaydedilen bir sözde "Çocuklar gibi olmadıkça melekuta giremezsiniz" demiştir.

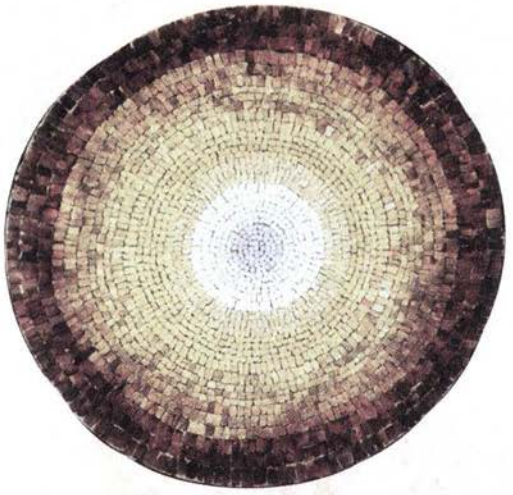
Dabbetül Arz: *"Dabbe"*: Kur'an-ı Kerim'de hayvan veya binek hayvanı anlamına gelir. Kıyamet vakti yaklaşınca yerden çıkacak olan *"korkunç bir hayvan"* anlamında kullanılmıştır.

Adeta canavarı andıran bu hayvan, tüm mitolojilerde ve ezoterik bilgilerde, astral bedenimizi adeta bir zırh gibi saran *"tortunun"* sembolüdür... Bu konudan az önce canavar sembolünde bahsetmiştik. Ruhsal özümüzden gelen tesirlerin bize kadar ulaşmasına engel olan bu tortunun temizlenmesi, insan yaşamının asıl gayesidir. Ancak ne var ki, çoğunlukla bu tortuyu temizlemek bir kenara, tam tersine daha da artırarak bu dünyadan ayrılırız. Astral bedenimizin çevresini kaplayan bu tortunun oluşmasına sebebiyet veren en önemli etken; gerek bizden, gerekse çevremizden bize gelen negatif düşünce enerjileridir. İşte burada söz konusu edilen "canavar" bunun sembolüdür...

Kur'an-ı Kerim'de geçen *"Dabbe"* sembolü ezoterizmdeki canavar sembolüne karşılık gelir. Kıyametin yani *"genel uyanış"*ın başlayacağı günlere yaklaşıldığında, yavaş yavaş insanlar kendilerindeki bu tortunun farkına vararak, bunun temizlenmesi için bir çaba içine gireceklerdir. Daha önce böyle bir çaba içine girememişlerdir çünkü bu tortuyu daha önce fark etmemişlerdir. Demek ki, bu tortu kıyamete doğru insanlar tarafından daha kolay fark edilmeye başlanacaktır...

Dağ: Gerek dinlerde, gerekse mitolojilerde çok sayıda kutsallık atfedilmiş dağ sembolüyle karşılaşmaktayız. Çoğunlukla mağara sembolüyle birlikte kullanılmıştır. Mağara eski devirlerdeki gizli öğretilerin gerçekleştirildiği ve semavi plânlarla ruhsal irtibatların gerçekleştirildiği mabetlerin sembolüdür. Bu mabetler gözden uzak dağlarda oluşturulmuştur. Dağlara atfedilen kutsiyetin temeli budur.

Daire: Ezoterizmde kullanılan geometrik şekillerin en mükemmeli olarak kabul edilmiştir. Merkezindeki tek bir noktadan halka halka genişleyen çokluk âlemini yani varoluşu sembolize eder.

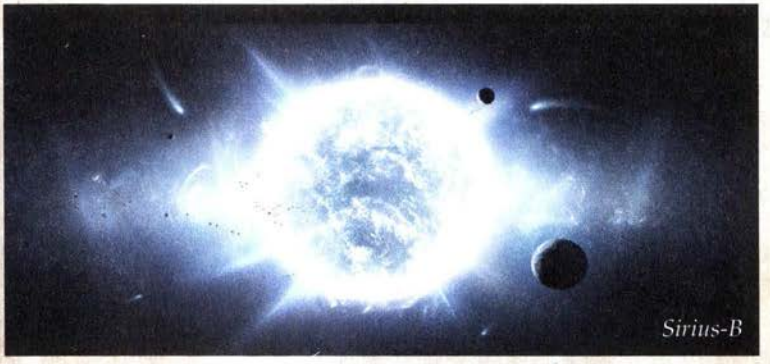
Demirkazık Yıldızı: Türk Mitolojisi'nde yerin ve göğün göbekleri vardır. Ve bunlar birbirlerine bağlıdır. Gökyüzündeki bu göbeğe demir kazık yıldızı adını vermişlerdir. Bu yıldız, bir tür yoğun demirden oluşan Sirius'dur. O yüzden de mitolojide demir kazık yıldızı olarak isimlendirilmiştir.

Devler: Dünya'nın hemen hemen her yerinde dilden dile anlatılarak gelen masalarda, mitolojilerde ve hatta bazı kutsal metinlerde sözü edilen devlerin bir zamanlar yeryüzünde yaşadıklarına dair önemli bilgiler bulunmaktadır.

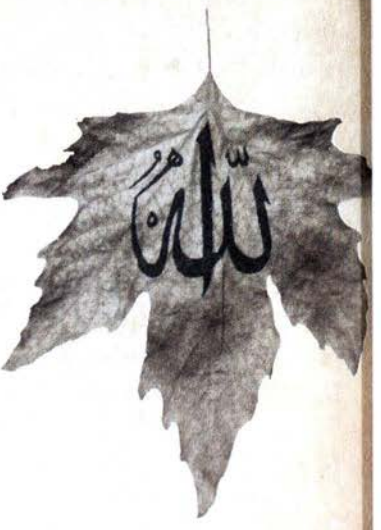
> Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.
> İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.
> RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."
> İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.
> RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.
> (TEKVİN: 6/1-5)

Tevrat'ın tercümesini yapanlar, 1. ayette geçen *"İlahi Varlıklar"* sözcüğünün İbranice *"Tanrı oğulları"* anlamına geldiğini yazmışlar ancak bunların kimler olduğunun tam olarak bilinmediğini ifade etmişlerdir. Nefiller hakkında ise bunların devler olarak tanımlandığı açıklamasında bulunmuşlardır.

Bu önemli bir açıklamadır. Çünkü ezoterik bilgilere göre kozmik tohumlanmanın sonucu doğan melez kişilerin bizlere oranla daha iri yapılı ve uzun boylu oldukları söylenmektedir.

Sirius-B

Din Günü: Din günü bütün insanlığın şuur değişimidir. Din günlerinde meydana getirilen tesir sahası ile bunun haricinde kalan zaman dilimleri içerisindeki tesir sahaları birbirinden farklıdır. Din günlerindeki tesir sahası, bütün insanları bir elemeye ve seçmeye tabi tutan bir tesir türüdür. Bu bakımdan bir şuur değişimden bahsedilirken önce değer yargılarınızın değişmesi söz konusudur. İnsanların o güne kadarki kanaat ve zanlarının değişmesidir.

Din günü üst realiteye çıkışta gerekli bilgi veriş günüdür. Bu o ana kadar açıklanmayan açık bilgilerdir. Sembollere büründürülmemiş bilginin bizzat kendisidir. Din günü yeni bir realite bilgisi için hareket noktasıdır. Din günü insanlığın dünya üstü olması için açılan kapıdır. Bu kıyametin yani uyanışın evrensel - ilâhi kozmik bilgilerdir.

Dört Melek: Dünyamızla ilgili çok temel prensiplerin idare edildiği dört ruhsal plânın ifadesidir. Azrail; ölüm ve öte âlemle ilgili süreci; Mikâil; doğa olayları ile ilgili, İsrafil; kıyamet günleriyle ilgili şuurlanma sürecini, Cebrail ise ruhsal irtibat ve göksel bilgilendirme görevini üstlenen ruhsal plânların Kur'an-ı Kerim'deki sembolleri ve isimleridir.

Ebabil: Kur'an-ı Kerim'deki Fil Suresi'nde sözü edilen kuşların ebabil kuşu olduğunu süren bazı yorumcular bulunmaktadır. Bu kuşların ebabil kuşu olup olmadığı belli değildir ama Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen kuşlar

başlı başına bir gizemi içinde barındırır. 1 ila 5. ayetlerinde şöyle denmiştir:

> Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi.

Görmüş olduğunuz gibi 5 ayetten oluşan bu kısa surede, son derece ilginç ve sıradışı mucizevi bir olaydan söz edilmektedir.

Hz. Muhammed'in doğumundan 50 gün önce Habeşistan Kralı'nın Yemen'e vali tayin ettiği Ebrehe b. Sabbah el-Eşrem, Kabe'yi yıkmak için ordusunu harekete geçirmişti... Filler kente yaklaştıklarında tuhaf bir olay meydana geldi!.. Bazı develer yere çöküp oturmaya bazıları ise farklı yönlere dönerek kaçmaya başlamışlardı. Tüm uğraşlara rağmen fillere hükmetmek mümkün olunamıyordu!..

İşte tam bu sırada bir başka gizemli olay daha yaşanmaya başladı... Daha önce o bölgede hiç görülmemiş, kırlangıca benzer kuş sürüleri bir anda ortaya çıkarak, Ebrehe'nin ordusuna gagaları ve pençeleriyle taşıdıkları taşları atmaya başladılar. **Bu inanılmaz gelişmelere Mekke'yi terk eden tüm Kureyşliler tanık oldular ve olayın her anını çıkmış oldukları dağdan seyrettiler.** İnanılmaz bir şekilde kuşların attıkları taşlarla ordu büyük bir yara almış ve çareyi kaçmakta bulmuştu. Bu saldırı sırasında Ebrehe de ağır olarak yaralanmış ve göğsünde derin bir yarayla kaçmayı başardıysa da yolda yaşamını yitirmişti.

Ejderha: Çin ve Japonya haricindeki hemen hemen tüm geleneklerde canavarla aynı anlamda kullanılmıştır.

Ekmek: Anadolu'da başka bir kimsenin başına gelen güzel ve iyi bir olayın aynen bizim de başımıza gelmesi için kullanılan kökeni Şamanizm'e dayanan bir söz vardır. "Darısı

başımıza gelsin." Bu iyi niyet sözü bir zamanlar Şamanlar'ın gerçekleştirdikleri darı saçma ayinlerinde kullandıkları majik ritüelle ilgilidir.

Şamanlar bu majik uygulamalarında buğday, darı gibi tanelere yükledikleri yoğun manyetik enerjileri onları etrafa saçarak insanlara aktarmaktaydı. Bunlar insanlara şifa dağıtan ve enerji veren manyetik enerjilerdi. Yani darısı başımıza demek, manyetik enerjiler bize gelsin bizi korusun demektir.

Gerek darı tanelerinden yani mısırdan, gerekse de buğday tanelerinden öğütülerek yapılan ekmeğe halk inançlarında kutsallık atfedilmesinin nedeni bu eski majik ritüelin bir hatırasıdır.

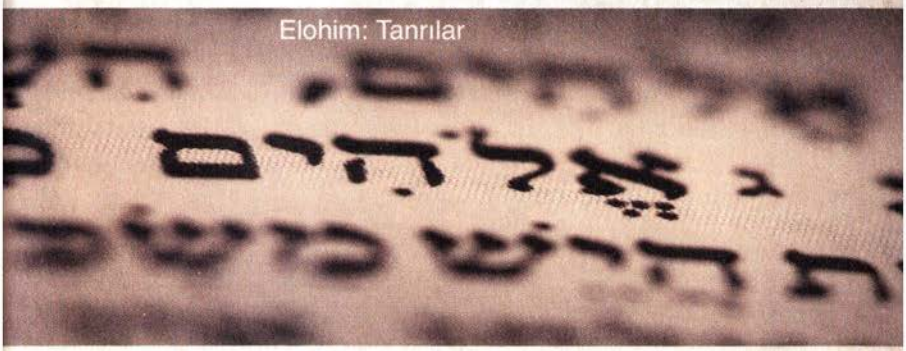
Ekmeğin hammaddesi olan buğdayın ezoterizmde kullanılan bir başka sembolik anlamı daha vardır:

Örneğin *"Elözis Misterleri"*nde inisiye adayına bir buğday başağı gösterilir ve ardından rahibin şu açıklaması duyulurdu:

"Bunların tamamı ekilip yeniden filizlenemeyecek, içlerinden sadece birkaç tanesi yeniden filizlenme şansına ulaşabilecek, çoğu öğütülerek kendini kurban edecek ve ekmeğe dönüşecek..."

Ardından inisiye adayına her bir buğday tanesinin bir insanı simgelediği ve birçok insanın yaşamını öğütülerek geçirmekte olduğu anlatılmaktaydı. İnisiye adayına açıklanan bir başka gerçek de, bir buğday tanesi olarak toprağa dikileceği ve bu mabette filizlenme şansına ulaşabileceğiydi... Böylelikle buğday tanesi uyanacak potansiyel bir inisiyenin sembolü konumuna ulaşmış oluyordu. Öğütülen buğday taneleri de ekmeğe dönüşerek ezoterizmde kendini kurban etmenin sembolü olarak değerlendirilmekteydi.

Elohim: İbraniler tarafından müteal varlığa verilmiş olan isim Aelo'dur. Bu isim, yücelişi, gücü ve genişletici kudreti tasvir eden ve evrensel anlamda Tanrı demek olan Ael kökünden türemiştir. "Hoa", İbranice'de, Kalde lisanında, Suriye lisanında, Etiopya lisanında ve Arapça'da uluhiyetin kutsal isimlerinden biridir...

Bunlardan da "Eloha" türemiştir. "Elohim" ise "Eloha"nın çoğuludur. Ve "Tanrılar" anlamına gelir. Yani "Elohalar" anlamında kullanılan bir sözcüktür...

Tevrat şu cümleyle başlar:

"Berişim Bara Elohim Ed Aşamin The Ed Aares..."

Türkçe çevirisi: *"Başlangıçta Elohim göğü ve yeri yarattı"* anlamına gelir...

Evet... Tevrat, daha ilk satırında, bizi büyük bir bilmeceyle karşı karşıya getirir... Bu sözcük orijinal metinde Tekvin'in ilk bölümü ile ikinci bölümün ilk üç ayetinde geçer. İkinci bölümün dördüncü ayetinden itibaren Yehova ismiyle karşılaşmaya başlarız... Tek Tanrı inancı üzerine kurulu olan Tevrat'ın, *"Elohim"* yani *"Tanrılar"* anlamına gelen bir sözcükle başlaması; ezoterizmle ilgili bilgisi olmayanları çelişkiye düşürebilir. Bkz: Tanrılar.

Filozof (Felsefe) Taşı: Maddeler üzerinde majik bir etkiye sahip olan bir taştır. Aynı zamanda inisiyatik çalışmalarda parapsişik yeteneklerin ortaya çıkması içinde ondan yararlanıldığı bilinmektedir. Atlantis'ten Mısır'a yapılan göçler zamanında bizim kıtamıza geldiği tahmin edilmektedir. Simyacılar tarafından da kullanılmıştır.

Hakkında kayıt tutulan en eski zamanlara dair, bu mucizevi taşa sahip olan insanların mevcut olduğuna dair kanıtlar vardır. Zekeriya, İşaya ve diğer bazı peygamberler de ondan

bahseder.

Örneğin Hz. Musa da Felsefe Taşı'ndan bahseden peygamberlerden biridir. Ayrıca Tekvin 15.8'den 17'ye kadar olan ayetlerinde Hz. İbrahim'in bir simyacı olduğunu gösteren bir kehanetin okült anlatımı vardır.

Çeşitli toplumların halk masallarında bu gizemli taşın peşine düşüş hikayesi aslında inisiyatik çalışmada geçen süreci anlatır. Bu taş inisiyatik sırlara sahip olmayanlardan hep korunmuştur. Korunma amacı bu taşın kötü niyetli kişilerce kötü amaçlarda kullanılmasının engellenmesi içindir.

Gayb: Çoğunlukla İslâm Tasavvufu'nda kullanılan bir tabirdir. Gizli, örtülü, görünmeyen anlamına gelir. Beş duyu ile algılanamayan varlıklar ve onların âlemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Göğün Katları: Gök tüm geleneklerde yaratıcı kudretin merkezi ve ilâhların, bilgelerin, ermişlerin, görüp gözeteci kudretlerin mekanı olarak sembolleştirilmiştir. Gök, bir başka deyişle ruhsal idare mekanızmasının hiyerarşik düzenini ifade eder.

Göğün katları hem 7 farklı fiziki boyutu, hem de evrensel idare mekanizmasının hiyerarşik düzenini anlatır. Hem dinlerde, hem de mitolojilerde kullanılan bir semboldür.

Göğün ve Yerin Oğulları: İnisiyasyonun üçüncü aşamasına gelen ve ruhsal - spiritüel zincirin bir halkası olan rahipler için kullanılmıştır. Bir eli gökyüzünde bir eli yeryüzünde olan inisiyelerin sembolüdür.

Göğsün yarılması: Göğsün yarılarak kalbin yıkanması inisiyasyonda başrahip tarafından gerçekleştirilen, inisiye adayının astral tortulardan temizlenmesi çalışmasına karşılık kullanılmıştır. Aynı sembol İslâm literatüründe de vardır.

Gökyüzünden İnen Işık: Göksel ilâhi güçlerin spiritüel tesirlerinin yeryüzüne inmesi. Dini ve mitolojik metinlerde çok işlenmiş bir temadır.

Göz: Dünyayı görüp gözeten Evrensel İdare Mekanizması'nın koruyucu ve himaye edici gücü.

Gül: Merkezi, dairesel bir yapılanma gösteren gül, her şeyden önce, merkeze ulaşılmış olmayı simgeler. Merkez, dış çalışmayla değil, ancak uzun bir "iç çalışma" yani duygularını, düşüncelerini, imajinasyonunu, niyetlerini denetleyebilme sayesinde edinilebilen bir şuur hâlidir. Egosal isteklerini yenmiş, kendini her bakımdan denetleyebilen, aydınlanmış, uyanmış insanın şuurunu, kısaca, spirituel aydınlanmayı, varlığın ilâhi güçlerin spirituel tesirlerini kendi başına çekip aktarabilecek duruma gelmesini ve bu duruma erişen varlığı ifade eder. Sufizmde de ruhsal aydınlanmanın ve *"kalp gözü"*nün açılmasının sembolü olarak kullanılmıştır.

Güneş: Işığın, ısının ve yaşamın kaynağı olan Güneş'e tüm uygarlıklarda ilâhî bir nitelik verilmiştir. Güneş ilâhiliğin bütün niteliklerini kendinde toplayan kolektif bir semboldür. Eflatun onu hayrın ve bilginin sembolü olarak kabul etmiştir.

Kendinden ürettiği ışıkla karanlıkları aydınlatması, gerçeklerin görülmesini sağlayan özelliği de güneşin ezoterizmdeki yerini kuvvetlendirmiştir.

Birçok tradisyonda ilâhi ışığın yeryüzündeki sembolü ateş, göklerdeki sembolü ise Güneş ve her biri birer güneş olan yıldızlardır.

Mısır'daki Ra güneşi bizim güneş sistemimizdeki güneşi değil, Sirius güneşini ifade eder.

Birçok tradisyonda inisiyelere "Güneş'in Oğulları" (Altay ve Japon tradisyonları), "Işığın Oğulları" (Sabiî tradisyonu), "Doğan Ra Yıldızı'nın Oğulları" (Eski Mısır tradisyonu) gibi adlar verilmiştir.

Güvercin: Güvercin bazı geleneklerde "İlâhi Haberci" olarak, bazı geleneklerde ise ruhun, arınmış astral bedenin sembolü olarak kullanılmıştır.

Sufizmde olduğu gibi Hz. İsa da "güvercinler kadar saf olunuz"diyerek güvercini arınmışlığın sembolü olarak kullanmıştır.

Güvercinlerin İ.Ö 5000 yıllarında haberleşmede kullanıldıkları bilinmektedir. Güvercinlerin uzun mesafeler katedebilmeleri ve sonra yeniden ilk çıktıkları yere geri dönebilmeleri, "asli vatana geri dönüş"ün sembolü olarak kullanılmasına da neden olmuştur.

Haç: Hristiyanlıktan çok daha öncelerine ait bir semboldür. Evrendeki varoluşu meydana getiren dört temel enerjiyi ifade eder. Bunlar Ruh, Madde, Zaman ve Hayat enerjileridir.

Hades: Yunan Mitolojisi'nde ölüler ülkesine verilen bir isimdir. Hades ülkesi Tartaros, Asphodel ve Elysium olmak üzere üçe ayrılır. Ölen insanlar, fani yaşamlarında iyilerse Elysium'da, ne kötü, ne de iyilerse Asphodel'de yaşamlarını sürdürürler. Zeus ve Olimpos tanrılarının düşmanları, katiller ve kötülüklere bulaşmış kişiler ise Tartaros'a atılırlar.

Bu mitolojik anlatımlar sembolik ifadelerdir. Metapsişik bilgilerde "spatyom" ismi verilen öte âlemi anlatmaktadır.

Hakikat Ağacı: Tevrat'taki, meyvesi bilgi olan "iyilik ve kötülük bilgisi ağacı"na geleneksel olarak hakikat ağacı ya da

bilgi ağacı denir. Tevrat'taki hakikat ağacının niteliklerine sahip ağaçlara başta Kur'an-ı Kerim'de ve Türk Mitolojisi olmak üzere başka geleneklerde de rastlanır.

Bu ağacın cennete olduğu ifade edilir. Burada cennet sembolü başlangıçların mükemmelliyetine karşılık gelir. Yani bizim devremizden önceki Altın Çağ'ın dinsel ve mitolojik bir anlatımıdır.

Ağaç sembolünün göksel irtibatı yani göksel bilgilerle yaşamanın sembolü olduğunu hatırlayacak olursak, bu ağacın meyvesinin de bilginin sembolü olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Bu ağacın meyvesinden yenmenin yasaklandığı söylenir.

Bu bizim devremiz insanlığının göksel bilgilerle açık bir şekilde yaşamayacağını gösterir. Artık sonlarına yaklaştığımız ve adına ezoterizmde "Demir Çağ" ismi verilen bizim devremiz insanlığına baktığımızda anlatılanların nasıl gerçekleşmiş olduğu kolaylıkla görülebilir.

Hasat: "Devre Sonu"nun dolayısıyla ruhsal uyanışın yani kıyametin sembolüdür. Çoğunlukla buğday başağı ile birlikte kullanılmıştır. Hitit ilâhları üzüm sakallı ve buğday değnekli olarak tasvir edilir. Dünyamız üzerindeki bu hasatın Sirius bilgeliği ile olan irtibatını çeşitli sembollerde görmekteyiz.

Örneğin Hititler'e ait bir mabet olan Yazılıkaya'da bulunan kabartmalarda başları konik külahlı 12 ilâh, ellerinde oraklarla tasvir edilmiştir.

Orak, Eski Mısır'da İsis'le, dolayısıyla da Sirius Sistemi ile

ilişkilendirilir. Hasat zamanı veya sonrasında yeryüzünde genelde "tufan" sembolüyle ifade edilen bir toplu doğal afetler dönemi gerçekleşir. Toplu doğal felaketler gerçekte yeryüzünü yeni devreye hazırlayıcı bir temizleme, arıtma işlevini görür ve bu çoğunlukla hasat alındıktan sonra ve yeni devre başlamadan önce meydana gelir. Bu da hasat toplandıktan sonra tarlanın tekrar sürülmesi demektir.

Hızır: İnsanlığı görüp gözeten ruhsal dünyanın, yeryüzündeki fiziki elidir. Yüksek Ruhsal Planlar'la irtibat hâline girebilmiş ve o Planlar'dan kaynaklanan tesirlerleri yeryüzündeki insanlara bir paratoner gibi çekerek aktarabilen, inisiyelerin, mürşitlerin, İslâm literatüründeki ismidir.

Hilâl: Hilal en kısa tanımıyla, değişimin, dönüşümün, doğumun ve yeniden doğuşun sembolüdür.

Horus'un Gözü: Horus ismi Eski Mısır'da *"Hor"* olarak anılmaktaydı. Horus Eski Yunanca'daki karşılığıdır.

Ezoterizmde Dünya Rabbi'nin sembolüdür. Horus'un bilinen en yaygın sembollerinden biri

Ra'nın sol gözü olarak ifade edilen göz şeklindeki amblemidir. Dünyayı görüp gözeten ve *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın bir unsuru olan *"Siriusyen Kültür"*ün dünyayı görüp gözeten ve kontrol eden keskin gözünün sembolüdür.

Irmak: Bilginin sürekli akışını ifade eder. Irmağın karşı kıyısına geçmek ise yeni bilgilere kavuşmak demektir. Bu nedenle Buda, ırmağın kenarında bir aşağı bir yukarı koşuşanlar çoktur ama ırmağın karşı kıyısına geçen azdır demiştir.

Işık: Bilginin sembolüdür. Bu bilgi ise göksel plânlardan yansıyan ve dünyamıza ulaşan bilgilerdir.

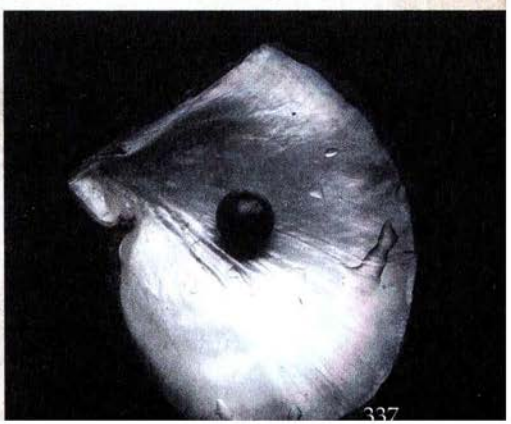
İksir: Çeşitli mitolojilerde geçen ve içene ölümsüzlük verdiği söylenilen içki. İslâm geleneğinde "ab-ı hayat" ismi verilmiştir.

Eski Türkler'de "bengisu" Doğu öğretileri'nde ise "soma" içkisi olarak adlandırılan bu mucizevi güç veren içki bir zamanlar büyük mürşitlerce hazırlanan ve çok yoğun manyetik enerjilerin içine depolandğı bir sudur. Günümüzde Anadolu halk inançlarında yaşayan bir suya okuyup üfleme geleneği de bu uygulamanın en son uzantısı ve eskinin bir anısı olarak karşımıza çıkmaktadır.

İlâhlar: Tanrılar sembolüyle aynı anlama sahiptir.

İnci: Saklı, ulaşılması güç, derinliklere gömülü olarak tasvir edilen inci beyaz rengiyle bilgiyi, hakikati ve aydınlanmayı ifade eder.

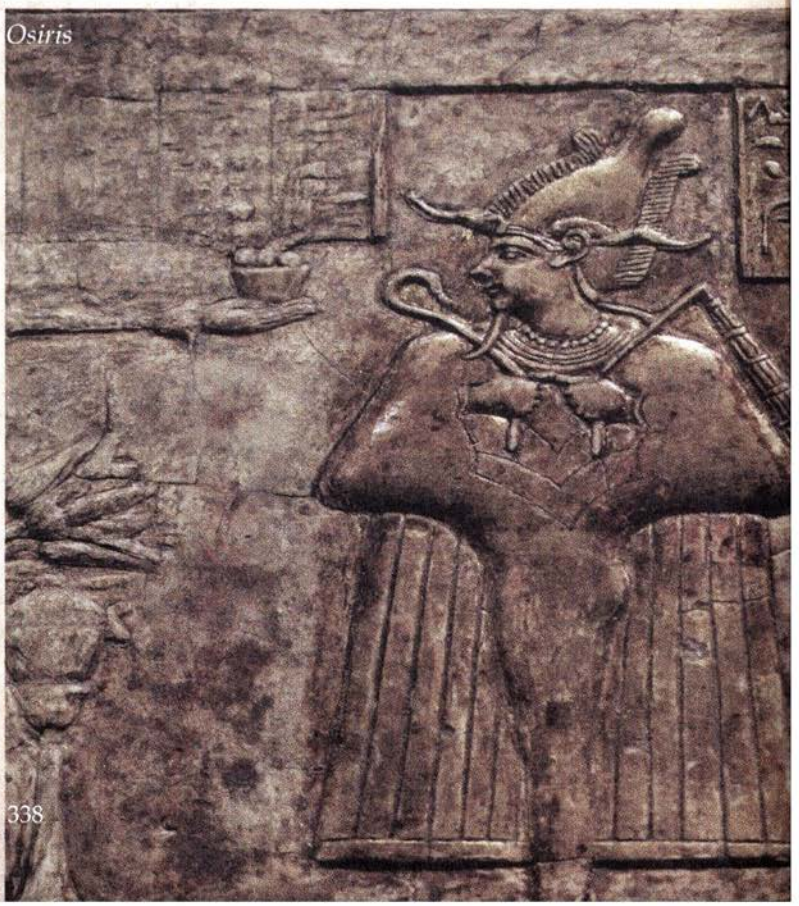
Denizin dibinden çıkarılan istiridyenin kabuğunun açılmasıyla elde edilebi-

lecek oluşu, incinin çaba gösterilmeden elde edilemeyeceğini, yani açık bilgiye, hakikate büyük çabalar gösterilmeden ulaşılamayacağını ifade eder.

İnek: Sütüyle besleyici özelliği olan inek bu özelliğinden dolayı kullanılmıştır. Çünkü "süt" ezoterizmde İlâhi İdare Mekanizması'nın dünyaya gelen yetiştirici ve geliştirici tesirinin sembolüdür. İnek sembolünün birçok gelenekte beyaz bir daireyle çevrili olarak gösterilmesi de bu yüzdendir.

İnsan-ı Kâmil: İnisiyasyonda üçüncü ve son aşamaya ulaşan inisiyelerin sembolüdür. Aynı zamanda Dünya insanının devre sonunda yaşanacak olan aydınlanma devrinde ulaşacağı seviyeyi de gösterir. Anadolu geleneklerinde bu kişiler

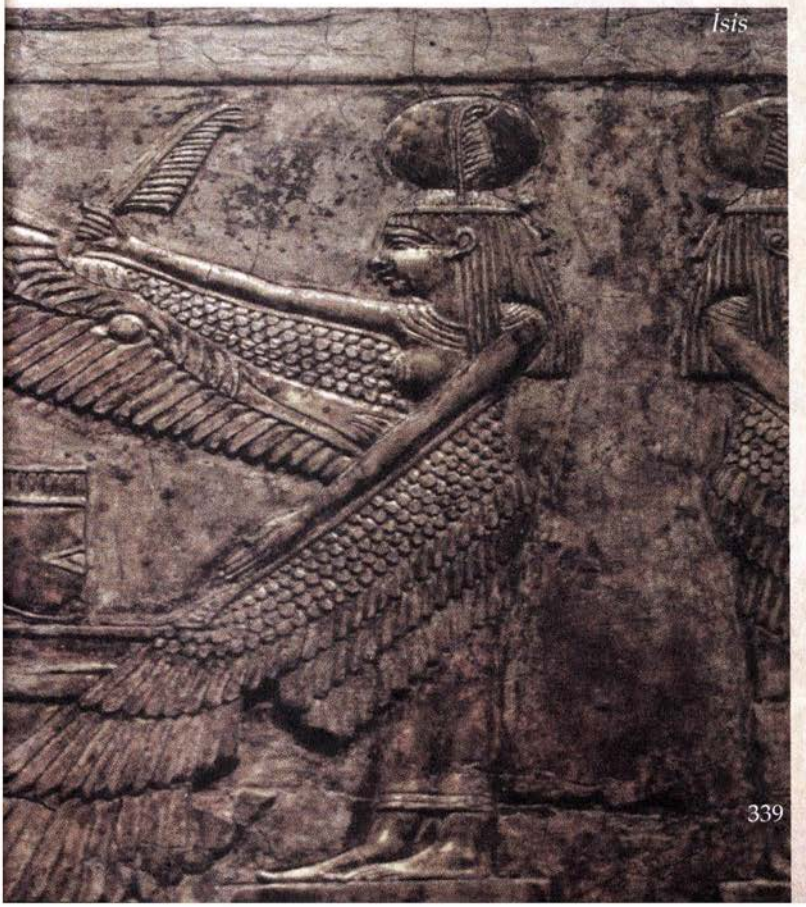
Osiris

ermiş olarak isimlendirilmiştir.

İp: İki şey arasında irtibat kuran bir araç olan ip, ruhsal âlem ile dünya arasında kurulan irtibatın sembolü olarak kullanılmıştır. Anadolu'da çok yaygın olarak söylenegelen Allah'ın ipine sarılma tabiri de bu anlamda kullanılmıştır.

İpek Böceği: Tırtılın kendisini bir kozayla kapatmasından sonra içinden bir kelebek olup çıkması inisiyatik eğitimin tamamına verilen bir benzetme olarak kullanılmıştır.

İsis - Osiris: İsis ve Osiris gizemlerinin kökeni Sirius olup Mısır'a Atlantis yoluyla getirilmiştir. Mısır'da İsis İnisiyasyonu ve bu inisiyasyonun bir üst aşaması olan Osiris inisiyasyonu bulun-

İsis

maktaydı. İsis ve Osiris Atlantis'te yaşamış bilge rahibe ve rahibin adıdır. Bu bilgelerin öğretileri daha sonra Thot tarafından Mısır'a getirilmiştir.

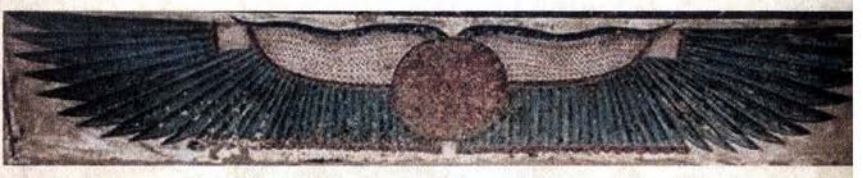
İsrafil'in Sûru: Kur'an-ı Kerim'deki ifadelere göre, dört büyük melekten biri olan "İsrafil"in üfleyeceği boru ile *"kıyamet"* denilen *"büyük uyanış devri"* başlayacak ve bu devre sona erecektir.

İsrafil'in üfleyeceği borunun ezoterik anlamı ise, "Melekut Âlemi"nin ruhsal - kozmik tesirleridir. Anlayışı arttırıcı ve insanı şuur uyanıklığına götürücü bu tesirlerin insanlara yollanmasıyla birlikte bir değişimin meydana geleceği anlatılmak istenmiştir. Aynı zamanda açık bilgiyle insanların karşılaşacağını da ifade eder.

Kalp: Şuuraltı hareketlerinin bir tür giriş-çıkış kapısını, sezginin, ilhamın, vahyin, ruhsal tesirlerin alınmasını sembolleştirir.

Sufiliğe göre kalp her şeyden önce, bir tür manevi iletişim aracıdır. İnsanoğlu buradan gözlenmektedir.

Sufilik'te müridin kalp gözünün açılması müritlik aşamasını bitirmiş olduğunu gösterir. Bu üçüncü gözün açılması durugörü yeteneğinin ortaya çıkması demektir.

Kanatlı Daire: Galaktik idare merkezlerinden biri olan ve dünyamızla yakından ilgili Sirius'un sembollerinden biridir.

Kare: Göğü temsil eden daire ve dik ucu yukarı bakan üçgene karşılık, Yer'i, yani yeryüzünü, tezahür âlemini sembolize eder.

Kartal: Güneş'e sabit bir şekilde gözünü kırpmadan bakabilen tek hayvan olan kartal Sirius'un sembollerinden biridir. Gökyüzünde Kartal neyse, yeryüzündeki Kurt da odur.

Türk mitolojisinde ve Orta Asya Şamanizminde kartal, "Yerin Göbeği"nden transla yükselen Şamanlar'ın ulaşabileceği "Göğün Göbeği" sayılan bir yıldıza tünemiş bir Tanrı elçisi olarak ifade edilir. 'Göğün Göbeği'nin Sirius yıldızı olduğunu mitolojilerinde anlatan Dogonlar kartala *"usta kuş"* derlerdi.

Kayık: Kayık gemiye oranla küçüklüğü sebebiyle, daha küçük bir grubun yaptığı yolculuğun sembolüdür. Bu yolculuk inisiyatik sürecin yolculuğudur.

Kayıp Sevgili: Birçok mitolojik hikayede ve masallarda kullanılan bu sembol insanın kendi özünü arama ve bu özüyle buluşma serüveninin sembolüdür. Kayıp sevgiliye ulaşmak tortularından arınan inisiye adayının içsel güçleriyle buluşması demektir. Masalların da ortaya çıkışı inisiyatik bilgilerin sembollere büründürülerek anlatılmasına bağlıdır.

Kevser Şarabı: Şarap şuursal değişime sebebiyet veren bir içkidir. Ezoterizmde şuursal değişimin sembolü olarak kullanılmasının sebebi budur. Kur'an-ı Kerim'de Rabbin gayet saf pak bir şarap içireceğinden bahseden çeşitli ayetler vardır.

İslâm Tasavvufu'na göre, zemini sabit yıldızlar feleği olan cennetin çatısı Arş'tır. Kevser şarabı ırmağı Arş'ın altından çıkar; baldan tatlı, sütten ak olan Kevser şarabı ırmağından içenlerin bir daha susuzluk duymadığı ifade edilir.

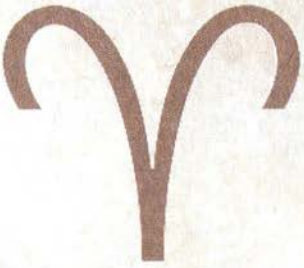
Kur'an-ı Kerim'in Kevser isimli Suresi'nin ilk ayetinde şöyle denmiştir: *"Şüphesiz biz sana Kevseri verdik."*

Kevser kelime anlamı itibarıyla *"hayır"* ve *"bereket"* demektir. Ezoterik açılımı bakımından dünya ötesi bir tesirin adıdır kevser... Kevser mecazi olarak isimlendirilen bir tesir değil, maddi olarak mevcut olan bir tesir alanıdır. Dünya ötesi ruhsal plânlardan dünyamıza gönderilen özel bir tesirdir. İşte ayette sözü edilen *"biz sana kevseri verdik"* sözüyle Hz. Muhammed'in de bu özel tesirle sarılıp sarmalandığı ve bu özel tesirle beslendiği anlatılmaktadır.

Kılıç: Gücünü inisiyatik bilgiden alan kudretin, hakimiyetin sembolüdür. Bu güç başkalarını yenmek için kullanılan bir gücü değil, inisiye adayının kendisini yenmesi için yani tortularından kurtulabilmek için kendi kendisiyle giriştiği mücadelesinde kullandığı bir güçtür. Mitolojilerde astral tortuyu sembolize eden canavarlarla mücadele eden kahramanların ellerindeki kılıç sembolü bu nedenle kullanılmıştır.

Kıyamet: Kıyam etmek ayağa kalkmak demektir. Ayağa

kalkmak uyanışa ve bilgilenmeye karşılık gelir. Devre sonunda insanlığın karşılaşacağı açık bilgilerle bu değişimin yaşanacağını anlatır.

Koç: Koçu ifade eden boynuz figürü cesaretin ve atılganlığın simgesidir. Koç Astrolojik olarak da başlangıç burcudur. Başlangıçtaki yani dünyamızın önceki devirlerde yaşanan Altın Çağ'ın yani mükemmelliyetin de sembolüdür.

Koni: Ruhsal İdare Mekanizması'nın hiyerarşik yapısını sembolize eder. Aynı zamanda varlığın "Yer"den Göğe yükselişini, yani ruhsal tekâmülü, realitelerden, 'hakikate doğru olan hareketini gösterir. Tekamül edildikçe idrak düzeyinin artışını da ifade eder.

Koruyucu Melek: Görüp, gözetici rehber ruhsal varlıkların dinsel terminolojideki karşılığıdır.

Körlük: Görünenin ardındaki görünmeyen prensiplerin anlaşılamamasını ifade eder.

Köpek - Kurt: Galaktik Uygarlıklar içinde dünyamızın bil-

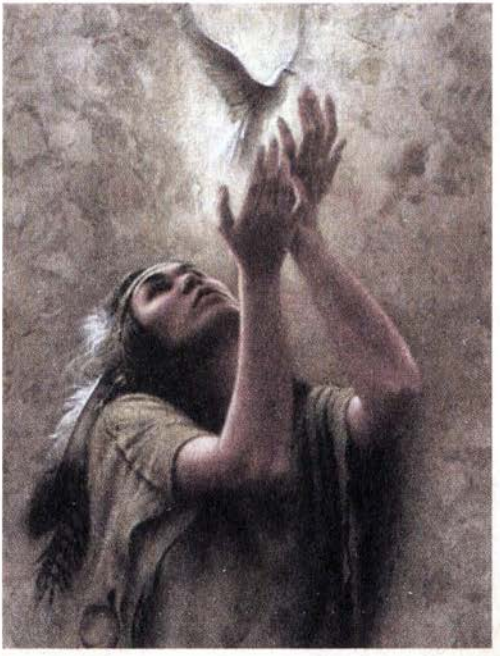

gilendirme faaliyeti içinde olan en önemli merkezlerden biri olan Sirius'un en önemli sembollerinden biridir.

Bazı geleneklerde kurt bazı geleneklerde ise kurt sembolüyle bu sır ifade edilmiştir. Sirius Yıldız Sistemi Büyük Köpek Takım Yıldızı'nın bir üyesi olarak tanımlanmıştır.

Kuş: Ruh'un ve astral bedenin sembolü olarak kullanılmıştır.

Kuş Dili: Ruhların Dili anlamına gelir. Yani ruhsal irtibata dayalı bilgiler demektir. "Kuş dili" deyimi Kur'an-ı Kerim'de kullanılmış ve şöyle denmiştir:

Süleyman, Dâvud'a varis oldu ve, "Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur" dedi.
(NEML: 27/16)

Kuş dili deyimi sufiler arasında da kullanılmıştır. Ünlü sufi Ferideddin Attar (1142-1220) eserlerinden birine *"Kuş Dili"* adını vermiştir.

Kutsal Kase: Hz. İsa'nın son akşam yemeğinde kullanıldığı söylenilen içi manyetik enerjilerle dolu bir sıvının bulunduğu bardak.

Kutsal Suda Yıkanma: Tesirin suyla nakli prensibine bağlı majik bir uygulamadır. Su ile vaftizin temeli buna dayanır. Suya yüklenen yenileştirici şifa veren ve şuuru aydınlatıcı manyetik enerjiler, başka bir kişiye bu metotla aktarılmaktaydı.

Bu metottan kutsal metinlerde de söz edilmiştir. Örneğin Hz. İsa peygamberlik görevine başlamadan önce Vaftizci Yahya tarafından nehir kenarında su ile vaftiz edilmiştir. Hz. İsa daha sonra bu metodu kendisi kullanmış ve çevresindeki insanlara bu teknikle yoğun manyetik enerjilerini aktarmıştır.

Kutsal Topraklar: Ezoterizmde kutsal coğrafya adı altında isimlendirilen bu sembolik bilginin altında, dünya üzerindeki bazı bölgelerin spiritüel tesirleri daha yoğun olarak çekebilme özelliğinin bulunması yatmaktadır.

Kudüs, Mekke ve İstanbul gibi bazı yerler bu tür merkezler arasında gösterilmektedir. İslâmiyet'ten çok daha önceleri Kabe'nin Mekke'de inşa edilmiş olmasının nedeni budur.

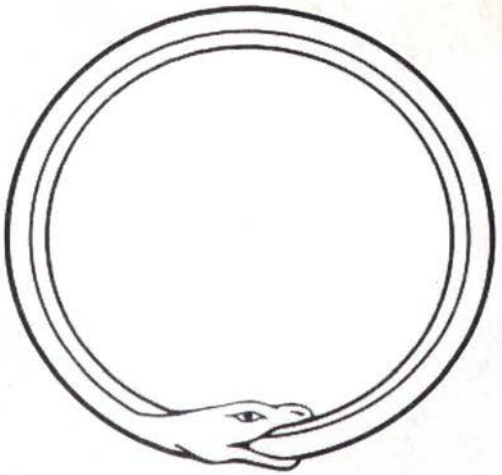
Kutup: Kelime anlamı itibarıyla dönen bir çarkın ekseni demektir. Sufizmde de bu anlamıyla kullanılmıştır.

Bir çarkın, bir eksen etrafında döndüğü düşünülürse, bu eksen, yani kutup sabit olandır, hareketsiz kalandır. Kutup, hareketsiz olmakla birlikte hareket ettirendir, dönmeyen ama döndüren merkezdir.

Sufizmdeki tarikat çalışmalarında bu merkez mürşittir. Mürşitlerin bağlı olduğu da asıl bir başka büyük merkez vardır ki, kutup ismi daha çok o merkez mürşit için kullanılmıştır. Baş inisiyatör demektir.

Kuyruğunu Isıran Yılan: Galaktik uygarlıkların sembolü olan yılanın kuyruğunu ısırması, galaktik gelişimin devri hareketler yaptığını gösterir.

Aynı zamanda ruhun ölümsüzlüğünün de bir göstergesi olarak kullanılmıştır.

Küre: Geometrik şekillerin ilki ve en mükemmelidir. Merkezi biri, tamamı ise varlığın birliğini ifade eder. Tekliğin, tamlığın, mükemmelliğin sembolü olan küre aynı zamanda ruhun da mükemmelliyetini göstermek için kullanılmıştır.

Levh-i Mahfuz: Kuran-ı Kerim'de geçen bir semboldür. Saklı levha anlamındaki bu ifade tasavvufta "mukadderat levhası" olarak tanımlanır.

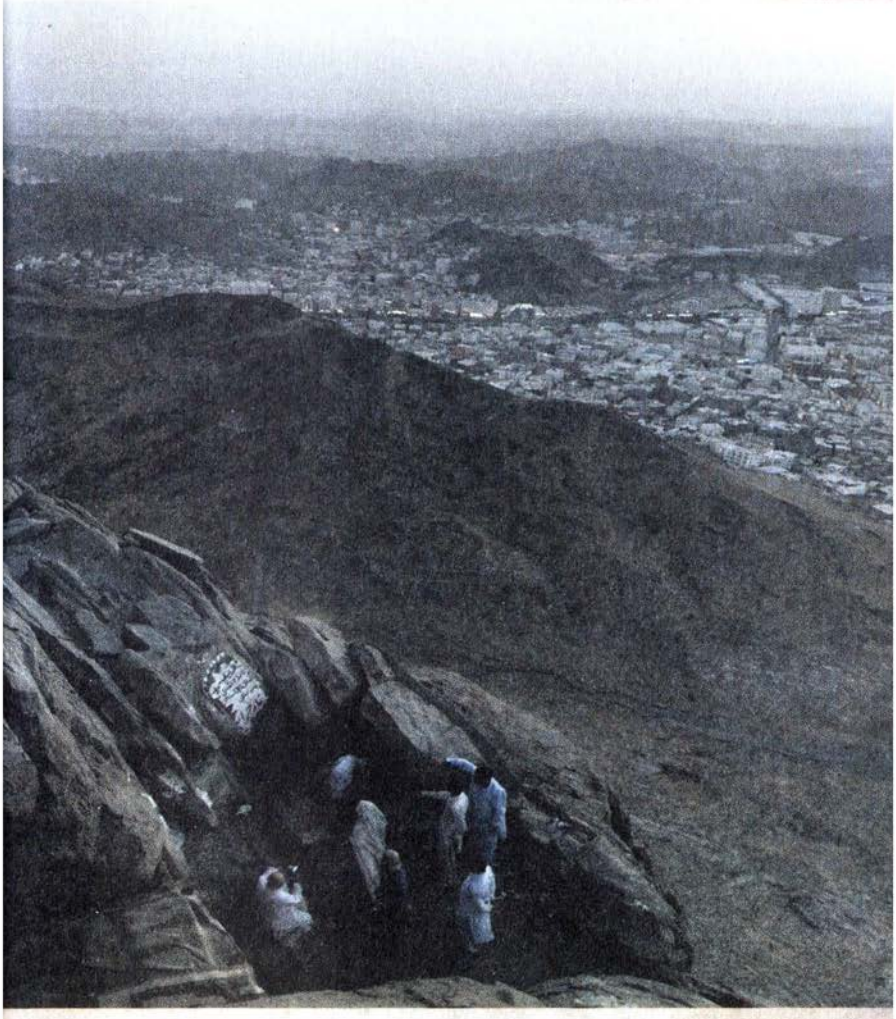
Mukadderattan kasıt dünyanın bağlı bulunduğu büyük devre içinde geçireceği ruhsal gelişim devrelerinde yaşanacak temel taşlardır. Büyük ilâhi plânın kayıtlı olduğu akaşa anlamına gelir.

Lotüs: Lotüs çiçeği suyun dibinde filizlenir ve suyun üstüne çıktığı zaman açarak o güzelliğini gözler önüne serer. Onun bu özelliğinden dolayı dünya olan maddi bağlılıkları çözmenin, bunları terk etmenin, kendi iç potansiyelinin farkına varmanın, ulaşması gereken ruhsal saflığın ve aydınlanmanın sembolü olarak kullanılmıştır.

Hz. Muhammed peygamberlik vazifesine başlamadan önce sıklıkla gidip inzivaya çekildiği Hira Dağı'ndaki mağarada, daha sonra ilk vahyini Cebrail'den yine burada almıştır.
O anda yaşadıkları Kur'an-ı Kerim'de ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır.

Mağara: Çok özel ilâhi ruhsal irtibatların gerçekleşitirildiği mekanlar olması sebebiyle ezoterizmde çok önemli bir yeri vardır. Bu mekanlar gözden uzak olşuşları nedeniyle hem inisiyatik özel çalışmalarda, hem de dinsel öğretilerde peygamberlerce de kullanılmıştır. Hz. Muhammed'in Hira Dağı'ndaki mağarası da bunlardan biridir.

Mahşerin Dört Atlısı: Mahşerin Dört Atlısı, İncil'de adları geçen, kıyamet gününde ortaya çıkacağı söylenilen bir tanımlamadır. Dört atlı dört meleğin sembolüdür. At sembolünün kullanılması atın ezoterik olarak astral bedenin sembolü olmasından dolayıdır. Spiritüelliği ifade eder.

İncil yazarlarından Yuhanna'nın Patmos Adası'nda gördüğü bir vizyondan çıkmıştır. Vizyon olarak ifade edilen bu vahiy Yuhanna tarafından ruhsal bir irtibatın sonucunda alınmış ve Kitabı Mukaddes'in Vahiy bölümüne kaydedilmiştir.

Yuhanna tarafından kurulan bu ruhsal irtibatın Hz. İsa'nın da bağlı bulunduğu Kutsal Ruh adı verilen Cebrail plânıyla gerçekleştirildiği tahmin edilmektedir.

Yuhanna o anı şöyle anlatmıştır:

Tanrı'nın sözü ve İsa'ya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum. Rab'bin gününde Ruh'un etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim. Ses, *"Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder"* dedi. Bana sesleneni görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm. Başı, saçı ak yapağı gibi beyaz,

kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki. Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: *"Korkma! İlk ve son Ben'im. Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir. Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz."*

Manitu: Kızılderili geleneklerinde geçen bir semboldür. İnsanları, bitkileri ve hayvanları gizemli gücüyle etkileyen ve koruyan ruha verilen isim.

Bu ismin başına Ulu sıfatı getirildiğinde Ulu Ruh anlamına gelir. İslâm geleneğinde Ruh-ül Kudüs'e, Hristiyan geleneğinde ise Kutsal Ruh'a karşılık gelen bir semboldür. Kızılderili geleneğinde *"Gök Ülkenin Tanrısı"*nı ifade etmek için kullanılmıştır.

Manu: Hint geleneklerinde karşımıza çıkan bir semboldür. Atlantis kıtasında yaşamış ve daha sonra kendisine bağlı rahipleriyle birlikte Orta-Asya'ya gelerek bölgede inisiyatik merkezini kuran bilge.

Melekler: Melek sözcüğü "haberci" ve "hükümdar" anlamlarına gelir. Evrenin sevk ve idare görevini üstlenmiş, Evrensel İdare Mekanizması hiyerarşisine bağlı ilâhi ruhsal varlıkları ifade eden bir semboldür.

Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı olan bu varlıklar çeşitli gruplar hâlinde belli bir hiyerarşi içinde bu vazifelerini yerine getirmektedirler. Bu hiyerarşik gruplar dinsel metinlerde çeşitli isimlerle anlatılmış ancak mahiyetleri hakkında açık bilgi verilmemiştir.

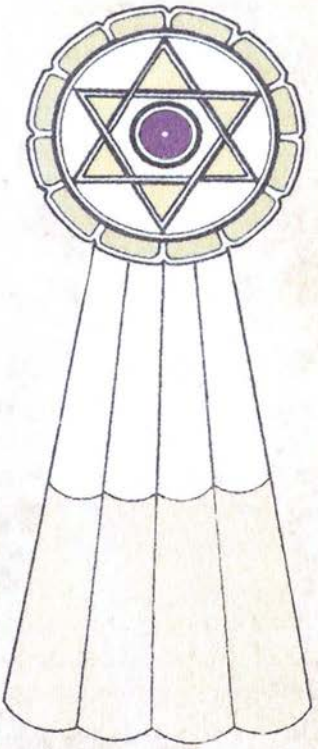

Melekut Âlemi: Hz. İsa tarafından kullanılmış olan bu sembol, Evrensel İdare Mekanizması'nı ifade eder.

Merdiven: "Aşağıyı Yukarıya, Yukarıyı Aşağıya" bağlayan bir köprüdür, bir bağdır; hem inişi, hem çıkışı gerçekleştirir. Gökyüzü ile yeryüzünün irtibatının sembolüdür. Merdiven sözcüğünün Arapça'daki karşılığının miraç olması da sembolün ne anlama geldiğini sanırım daha iyi anlatmaktadır.

Mu Kozmik Diagramı: Meksika'nın Yucatan bölgesinde, Uxmal'daki *"Kutsal Gizlemler Mabedi"*nin duvarında da bulunan çok eski bir Mu sembolüdür.

Bazı sembollerin bir araya getirilmesinden oluşan bir inisiyasyon diyagramıdır. İnisiyasyonda insanın ulaşması gereken hedefi gösterir. Tek bir sembol büyük bir inisiyasyonun özeti gibidir.

Sekiz parçadan oluşmuş olan aşağı doğru sarkan şeritlerin dikey olarak yapılması varlığın hedefine yükselerek varabileceğini gösterir.

Bu sekiz parça, inisiye adayının gerçekleştirmesi gereken davranış biçimlerini ifade eder. Bunlar: İyi niyet, kuvvetli imajinasyon, doğru konuşma, doğru davranma, çok çalışma, objektif gözlem, düşüncelerine hakim olmak ve nefis denetlemesidir.

Dıştaki daireyi kuşatan 12 yaprak, terk edilmesi gereken 12 kabuğu göstermektedir. Bunlar da: Sevgisizlik, merhametsizlik, cimrilik, kibirlilik, ikiyüzlülük, hilekârlık, açgözlülük, kincilik, yalancılık, kıskançlık, öfke, bağnazlıktır.

Tüm bunlar halledildikten sonra inisiye adayının saflaşabileceği ve gerçeklerle temasa geçebileceği anlatılmaktadır. İç içe geçmiş iki daire gökyüzü ile yeryüzünün evliliğini gösterir. Bu da göksel irtibatın inisiye adayınca kurulabildiğinin ifadesidir. Küçük daire ve ortasındaki nokta ise ulaşılacak son anlayış, son hedefin özetidir. İnisiyenin ulaştığı birlik anlayışının sembolüdür.

Nefes: Nefes sembolü ezoterizmde ruhsal tesirleri ve özel olarak Yüksek İdare Mekanizması 'mn tesirlerini anlatmak için kullanılmıştır.

Nokta: Başlangıcı, tekliği ve merkezi göstermesi bakımından ezoterizmde dairenin ortasında kullanılmıştır. Orada her şey birdir. Ne kuzey, ne güney, ne doğu, ne de batı vardır. Değişmek mutlak gerçeğin sembolüdür. Aynı zamanda bir cümlenin sonunda kullanıldığı için de sonu da içinde barındırır.

Nuhun Gemisi: Kutsal metinlerde ve mitolojilerde kullanılmış ortak bir sembol olan gemiye Kur'an-ı Kerim'de verilen isimdir. Büyük tufan öncesinde Atlantis ve Mu kıtalarından bizim kıtalarımıza yapılan göçler sırasında kullanılan gemilerin sembolüdür. Tek bir gemi değil yüzlerce gemi vardır. Yani Nuh'un gemisi değil, gemileri demek gerekir.

O: "O" zamiri, Tek Tanrı'yı ifade etmek üzere kullanılmış sembolik bir ifadedir. Birçok yerde olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'de de kullanılmış olan bir semboldür.

Ezoterizmin kökeni olan Mu kültüründe de Tanrı'yı belirtmede kullanılan sembolik bir ifadeydi. Mu Uygarlığı'nda

Kaadir-i Mutlak Yaradan'a hiçbir isim ve sıfat verilmez, yaradanın her türlü isim ve sıfattan münezzeh olduğu ifade edilirdi. Benzer yaklaşım daha sonraları Mısır inisiyasyonunda da aynı şekilde kendisini göstermiştir.

Eski Mısır yazıtlarından olan zümrüt tabletlerde O ile ilgili şöyle yazılmıştır:

O, her şeyin ilkidir ve başlangıcı olmayandır.

O her şeyin köküdür ve kaynağıdır.

O'nu tanımlamak imkansız.

O'na hiçbir ad verilemez.

O, çok yücedir, ismiyle anılmayacak kadar.

Oğullar: "Göğün Oğulları", "Güneş'in Oğulları", "Işığın Oğulları", "Yerin ve Göğün Oğulları" en çok rastlanan ifadelerdir.

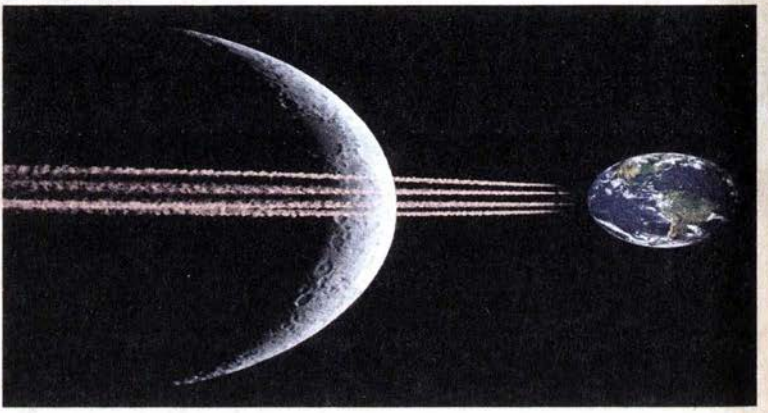
Sembol Mısır'da "Doğan Ra Yıldızı'nın Oğulları", Tevrat'ta "Tanrı Oğulları" olarak kullanılmıştır.

Oğul sembolünün iki anlamı vardır. Birincisi inisiyasyonun üçüncü ve son aşamasına gelen ve bir eli gökyüzünde, bir eli yeryüzünde aydınlanmış bir şuurla yaşayan inisiye rahipler için; ikincisi ise, yeryüzüne Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı ileri düzeyli ruhsal plânlardan belli bir vazifeyle doğan varlıkları tanımlamak için kullanılmıştır.

Hz. İsa'nın *"ben Tanrı'nın Oğluyum"* demesinin altında yatan gerçek de budur. Bu sözü çarmıha gerilmesi için en büyük etken oluştur.

Ok ve Yay: Yay gökyüzünün ve göksel güçlerin, ok ise gökyüzünün elçilerinin sembolüdür.

Osiris: Atlantis'in dejenere olmaya başladığı dönemlerde yeniden eski Mu Dini'ni halk arasında etkin kılmak için uğraşan ve Mu'ya ait sırların derlenip toparlanmasında önemli bir misyon gören bilge rahibin Mısır'daki sembolüdür.

Pamuk Prenses: Çocukluğumuzdan beri bize anlatılan Pamuk prenses ve yedi cüceler gibi masal kisvesine büründürülmüş hikayeler de aslında bu serüvenin sembolik bir anlatımıdır. Pamuk prenses saraydaki yuvasından (ruhsal plânından) ayrılır ve ormana düşer (dünyaya doğar) burada 7 cücelerle birlikte yaşar. Cüce sözcüğünün İngilizce karşılığı olan "gnome " Yunanca'da "tefekkür yolu ile kazanılan bilgi" anlamına gelir.

Pamuk prenses daha sonra zehirli elmadan ısırıp derin bir uykuya dalar. (dünyada ruhsal büyüklüğünü unutur ve uykuda yaşamaya başlar) Ama prensin gelip onu öpmesiyle yeniden canlanır. Burada prense kavuşmak aydınlanmayı sembolize eder. Bize anlatılan diğer masallarda da buna benzer temalar işlenir.

Prensesin beklediği prensine ya da prensin aradığı prensesine kavuşması esasında insanın kendisini bulmasını anlatır. Aslında prens de insanın içindedir, prenses de... Fethedilecek ülke insanın kendisidir.

Piramit: Kareyle üçgenin tepede tek bir noktada birleşmesini sağlayan bir semboldür. Kare ile üçgenin buluşması, gökyüzü ile yeryüzünün buluşmasını yani inisiyasyonu sembolize eder. Tepe noktası ise inisiyasyonun sonudur. Mısır'daki inisiyatik çalışmalarda zaten pramitlerin içinde yapılmaktaydı.

Post: İnisiyasyonda ulaşılan hedef ve makamı gösterir.

Ra: Mısır'daki Ra'nın güneşi bizim güneşimizi değil spiritüel güneş olarak ezoterizmde isimlendirilen *"Sirius Güneşi"*ni ifade eder. Mısır yazıtlarını ilk tercüme eden arkeologların yaptığı güneş tanrısı yorumunun daha sonraki tercümelerle yanlış olduğu anlaşılmışsa da, o ilk günkü yorum akıllarda yanlış olarak kalmıştır.

Rabb: Öğretmen, terbiye veren, yetiştiren, gözetici, koruyup kollayan, ıslahla sorumlu olan, sözü geçen, üstünlüğü ve yüceliği kabul edilen, tasarruf hakkına sahip, malik, efendi gibi anlamlara gelen bu sözcük, Yaradan için kullanılmış bir sembol değildir.

Ezoterizmde büyük inisiyeler için kullanılmış olan bu sözcük aynı zamanda Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı vazife gören varlıklar için de kullanılmıştır. Dinsel metinlerdeki bu sözcük geçtiği yere göre her iki anlamda da kullanılmıştır.

Renkler:

YEŞİL: İnisiyatörlerin rengidir. Agarta'nın rengi olarak bilinir. Yeşil renginin insan üzerinde de geliştirici ve yatıştırıcı bir etkisi vardır.

MAVİ: Göksel bilgeliğin sembolüdür.

MOR: Ruhsal aydınlanmanın rengidir.

KIRMIZI: İnisiye olmayanlara yasaklanmış ezoterik bilginin ve arınmanın sembolüdür.

SARI: Altın sarısı rengiyle ezoterizmde kullanılmıştır. Mükemmelliyetin ve altın çağın sembolüdür.

KAHVERENGİ: Toprağın rengidir. Yeryüzünü ifade eder. Egoizmin sembolü olarak karşımıza çıkar.

SİYAH: Sembolizmde karanlığa, bilgisizliğe ve kötülüğe karşılık kullanılmıştır. Siyah renginin negatif ve pozitif her türlü tesiri çekme özelliği vardır. Onun bu özelliğinden dolayı majisyenler tarafından, majik çalışmalarda olumlu ve olumsuz yönde de kullanılmıştır. Olumsuz yönde kullanılışı daha yaygındır.

BEYAZ: Tüm renklerin toplamıdır. Tüm renklerin çıktığı ana kaynak gibidir. Bu nedenle İlâhi ışığın, iç potansiyel ruhsal gücün sembolü olarak kullanılmıştır.

Ruh-ül Kudüs: Âlemler'in Rabbi'nin ve Ruhsal İdare Mekanizması'nın tesirlerinin insanlara zarar vermeden nakledebilmesi için fonksiyon gören bu mekanizma, Kur'an-ı Kerim'in Muhammed Peygamber'e tebliğ edilmesinde de

fonksiyon görmüştür. Bu fonksiyonu gören ve Melekut Âlemi'ne ait varlıklardan birisi de Cebrail'dir...

Bu yönetici mekanizma *"Ruhül Kudüs"* olarak da isimlendirilmiştir.

Kur'an- Kerim'de Melekut Âlemi'ne dahil olan ve her biri farklı görevler üstlenen dört büyük "melekten" söz edilir: *"İsrafil"*, *"Cebrail"*, *"Mikail"* ve *"Azrail"*... Bunlar bizim bildiklerimizdir; yoksa Melekut Âlemi sadece bu dört varlıktan ibaret değildir... Ve hemen şunu da hatırlatalım; bu bölgenin adı *"Melekut Âlemi"* olarak isimlendirilmiş olmasından dolayı burada bulunan varlıklara da *"melek"* ismi verilmiştir. Yoksa *"Melekut Âlemi"* öyle oraya buraya uçuşan kanatlı varlıkların bulunduğu masalımsı bir sistem değildir. Bu yanlış anlamayı da burada düzeltelim... Ve onların da birer *"Ruh"* varlığı olduklarını hatırlatalım...

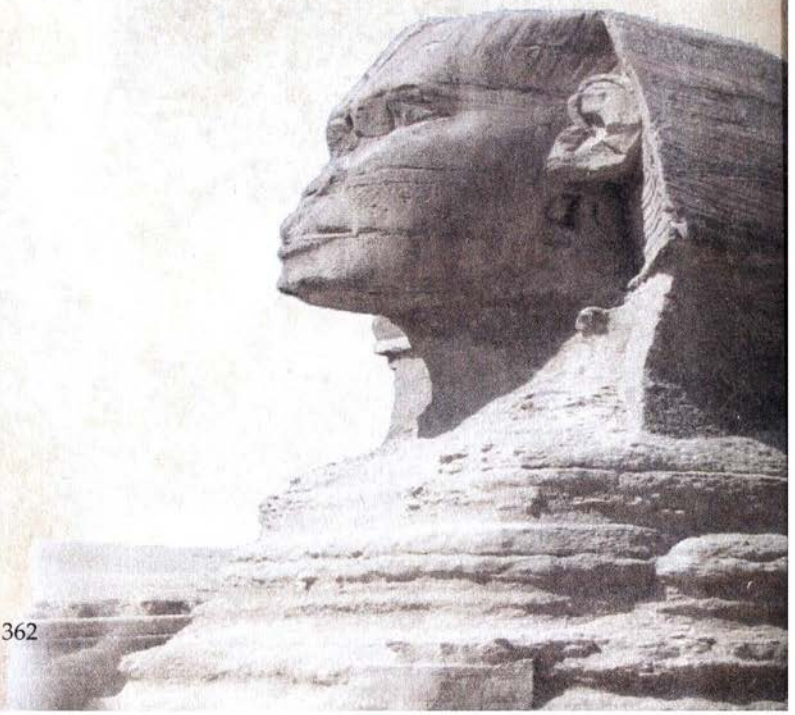
Nitekim Cebrail de Kur'an- Kerim'in birçok ayetinde ruh olarak ifade edilmiştir.

Rüzgâr: Ateş, Hava, Toprak, Su olarak ifade edilen dört unsura da etki edebilen bir güç olması nedeniyle; rüzgar ilâhi bir nefes olarak sembolleştirilmiştir. İlâhî gücün aracı, tezahürü, haber taşıyıcısıdır.

Sağ el yolu - Sol El yolu: Atlantis'in son dönemlerinde ortaya çıkan Agarta Şambala çatışmasına dayanan ve bizim kıtamızda devam eden bir sürecin ve iki ayrı grubun sembolüdür. Atlantis'ten gelerek bizim devremizde aydınlığın güçleri olarak bilinen Agarta'yı kuran rahipler grubuna sağ el yolu, karanlığın güçleri olarak bilinen Şambalayı kuran rahipler grubuna ise Sol el yolu ismi verilmiştir.

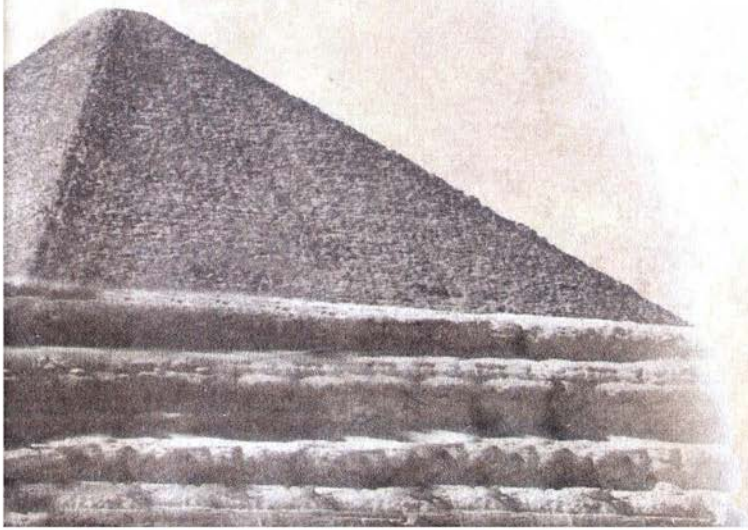
Ezoterizme göre sağ el gücün elidir, kutsama için kaldırılır ve yaşam prensibinin gücünü verir.

Sayılar: Ezoterizme göre fiziksel evren sayılar üzerine kurulmuş bir sistemdir ve evrendeki ahenk sayıların bir uyumudur. Mısır inisiyelerinden Fisagor bunu *"Sayılar bilimi ilâhî güçler bilimidir"* sözüyle ifade etmiş ve kendi inisiyatik okulunun temellerini bu yaklaşımın çerçevesinde oluşturmuştur.

Özellikle 0'dan başlayarak 1'den 22'ye kadar olan sayılar ezoterizmde çok önemli sırları içinde barındıran semboller olarak kullanılmıştır.

Sfenks: Tufan'dan önce Atlantislilerce Mısır'da inşa edilmiş olan başı insan, vücudu aslan görünümlü önemli bir semboldür. *"Ezoterik Dünya Tarihi"* Tufan'dan sonraki bizim devremizin başlangıcı olarak MÖ 10.950 tarihini göstermektedir. Atlantis'in tarih sahnesinden silindiği bu tarih, "Astrolojik Çağlar"da ***"Aslan Burcu"***na denk gelmektedir.

İşte Sfenks'in aslan vücudu aynı zamanda bu anıyı da günümüze taşımaktadır. Yani hem Atlantis'in batışını hem de bizim devremizin başlangıcını bu şekilde üstü kapalı bir şekilde dile getirmektedir.

Sfenks'in başının insan, vücudunun ise aslan olması aynı zamanda bir dönüşümün de sembolüdür.

Bu dönüşümü ezoterizm ***"insanlaşan aslanlar"*** olarak tanımlar. Yani bilgelikten uzaklaşan bizim devremizin insanları anlatılmak istenmektedir.

Sfens bu haliyle bizim devremizin hemen başında henüz bu dönüşümün ilk başlangıcını ifade eder. Ancak sembolün içindeki gizli mesaj bununla kısıtlı değildir.

Başının insan, vücudunun aslan olması iki ayrı anlama sahiptir. Burada hem geçmişe hem de geleceğe ait bir mesaj gizlidir. Bir zamanlar aslanla sembolize edilen bilgeliğin bir gün yeniden dünya üzerinde yaşanacağı yani ***"insanların aslanlaşacağı"*** da burada anlatılmak istenmiştir.

Simurg: Efsanevi bir kuş olarak karşımıza çıkan Simurg, aslında insanın kendi içindeki ruhsal mükemmelliyetinin sembolüdür.

Mitolojilerde sözü edilen kuşun bulunması ve kuşa kavuşmak inisiyasyondaki ruhsal aydınlanmayı, insanın kendini keşfetmesini, kısacası uyanışını anlatır.

Kuşun bulunması insanın kendisini bulmasıdır.

Su: Bilginin ve arındırıcı tesirlerin sembolüdür. Su; ruhsal ve manyetik enerjileri kendinde depolayabilme özelliğine sahiptir. Ruhsal ve manyetik tesirlerin su ile nakli yani vaftiz ve abdestin de çıkış noktası, suyun bu fiziksel özelliğine dayanır.

Sur: Kur'an-ı Kerim'deki ifadelere göre, dört büyük melekten biri olan İsrafil'in üfleyeceği sur isimli boru ile *"kıyamet"* denilen *"büyük uyanış devri"* başlayacak ve bu devre sona erecektir. İsrafil'in üfleyeceği sur, Melekut Âlemi'nin spiritüel ilâhi tesirleridir.

Anlayışı arttırıcı ve insanı şuur uyanıklığına götürücü bu tesirlerin insanlara yollanmasıyla birlikte büyük değişimin meydana geleceği anlatılmak istenmiştir.

Süt: İçinde hiçbir yapay katkı maddesi bulunmayan, yavrunun büyümesini sağlayan her türlü besin maddesini içeren eksiksiz ve mükemmel bir besin kaynağı olması nedeniyle ezoterizmde spiritüel beslenmenin sembolü olarak kullanılmıştır.

Sütun: Sütun en genel anlamıyla "Yer" ile "Gök" arasındaki her türlü irtibatın ve inisiyatik bilgi akışının sembolüdür.

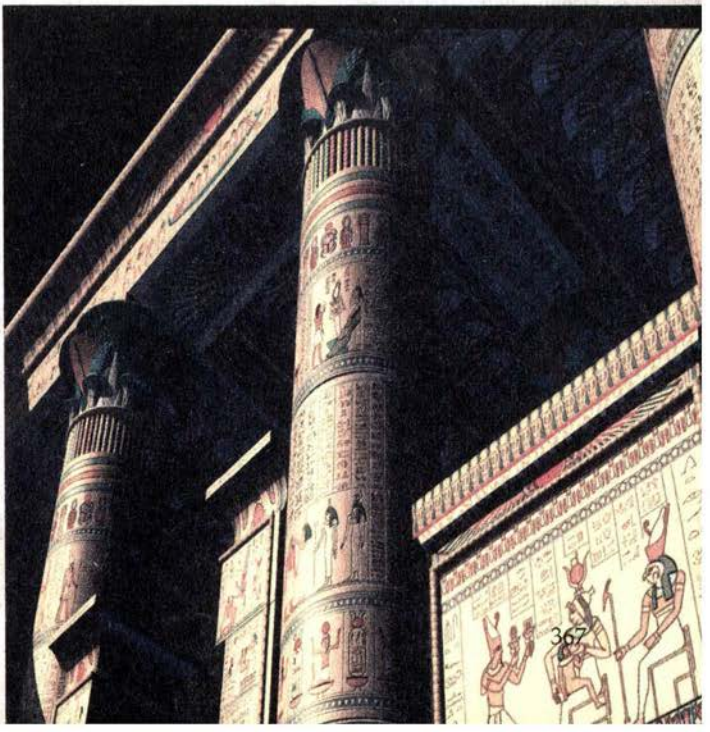
İnisiyatik çalışmaların gerçekleştirildiği mabetlerdeki sütunlar sadece mimari yapıyı ayakta tutmak için değil, sembolik değerleri bakımından da kullanılmaktaydı. Rengi, şekli ve üstüne işlenen resimlerle sütunlar farklı ezoterik içeriklere sahipti. Örneğin Mısır'daki İsis inisiyasyonunun gerçekleştirildiği mabedin giriş kapısındaki biri siyah diğeri kırmızı olan iki sütun bulunmaktaydı.

Siyah olanı spiritüel âlemden, dünyaya inişini, varlığın madde içine hapsoluşunu ifade ederken, kırmızı olanı ise inisiyasyon sonucunda varlığın spiritüel göğe yükselişini göstermekteydi.

Şambala: Atlantis'in son dönemlerinde kozmik bilgileri negatif yönde kullanmaya başlayan, karanlığın güçleri olarak bilinen rahiplerin tufandan önce kurdukları gizli yeraltı uygarlığı.

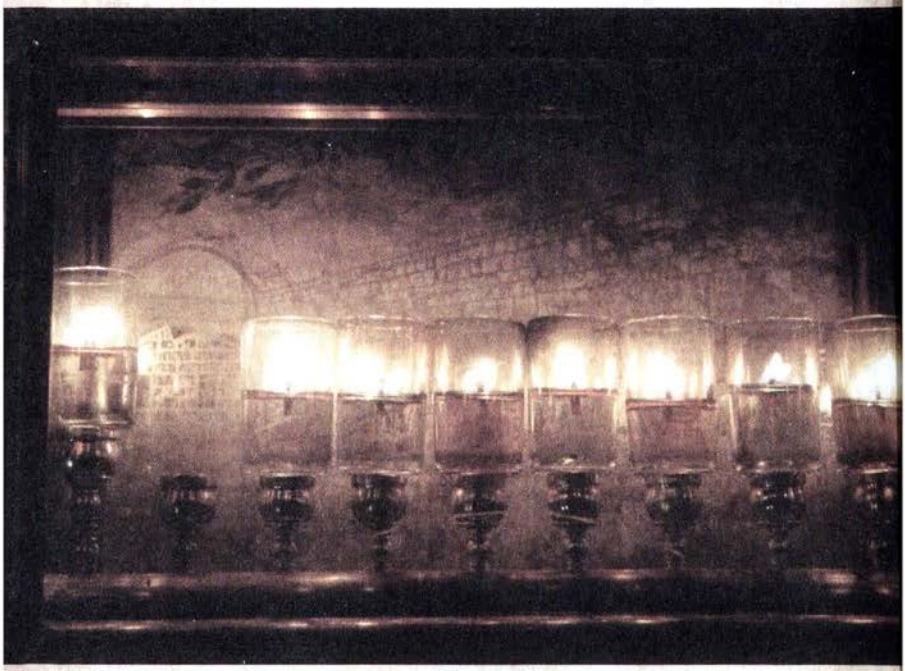

Şeytan: Negatif enerjilerin üretildiği ruhsal plânın dinsel terminolojideki adıdır. Şeytan birçok dinde olduğu gibi, bu anlamıyla Kur'an-ı Kerim'de de geçen temel kavramlardan biridir. Şeytan sivri kulaklı, uzun burunlu, siyah pelerinlere bürünmüş, elinde çatal mızrağı bulunan ve vücudu tüylerle kaplı garip canavarımsı bir mahluk değildir. Bir plânın ya da birkaç ruhsal plânın oluşturduğu bir organizasyondur. Dünya üzerindeki tüm dejenerasyonun ve negatif etkilerin desteklendiği ve beslendiği bu organizasyonun tahrip edici etkisi özellikle "düşüşün" ortalarından itibaren, daha fazla kendisini hissetirmiş ve hâli hazırda büyük bir ölçüde insanları etkisi altına almış durumdadır. *"Şeytan Plânı"* da göksel bir plândır ve onun da vazifesi bu devre içinde dünya üzerindeki negatif enerjiyi beslemektir.

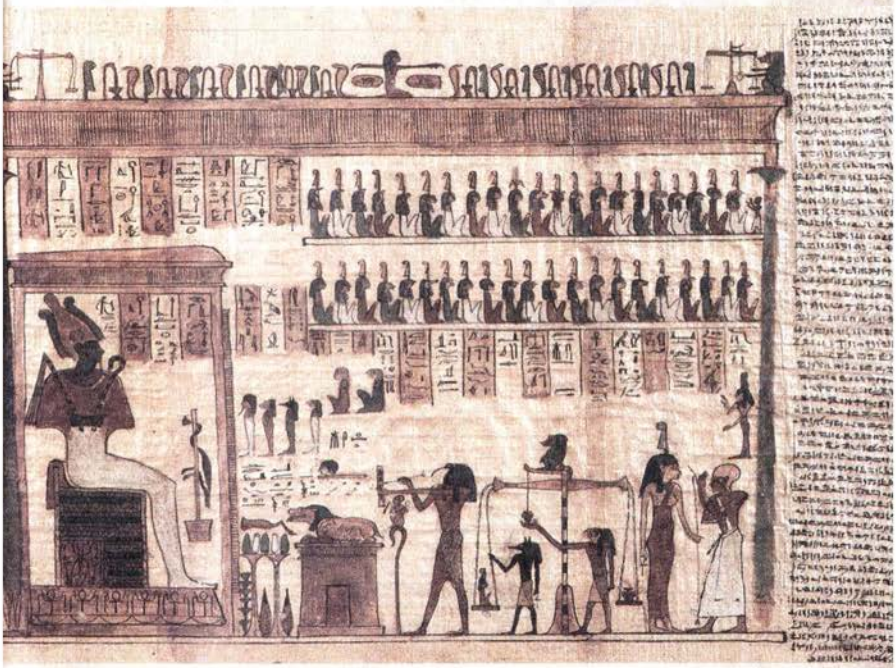
Şamdan: Şamdan, meşale, kandil gibi aydınlatma araçları inisiyasyondaki aydınlanmaya götüren bilgiyi ve ilâhi kelamın yayılmasını ifade eder.

Mabetlerde gerçekleştirilen ezoterik törenlerde üst düzeyli bir rahibin elinde taşıdığı şamdan ilâhi kelamın rahiplerin ellerinde ışıdığının sembolüydü.

Tabut: Ezoterik törenlerde gerçekleştirilen tabuta giriş ve tabuttan çıkış motifi, karanlıklar dünyasındaki ölümü ve aydınlık dünyaya uyanışı sembolik bir dille anlatmaktaydı. Ölüm başlı başına inisiyasyonun sembolü olarak kullanılmıştır. Mısır'ın Ölüler Kitabı demek aslında Mısır'ın İnisiyasyon kitabı anlamına gelmekteydi.

Taç: Bir zamanlar mabetlerde gizli eğitimden geçen inisiyelerin auralarında herkes tarafından görülebilen, baş üstlerinden altın sarısı ışık hüzmeleri yayılmaya başlardı. Onların bu özel durumları halka açık düzenlenen ezoterik törenlerde simgesel bir şekilde başa takılan altın taçlarla anlatılmaktaydı. Daha sonra taç, gücün ve kudretin bir ifadesi olarak kullanılmaya başlanmıştır.

Tanrı'nın Evi: Spiritüel ilâhi tesirlerin özel yöntemlerle çekildiği mabetler için kullanılmış bir tanımlamadır.

Benzer tanımlama daha sonra dinlerde ibadethaneler için de kullanılmıştır.

Tanrılar: Tüm eski toplumların geleneklerinde ilâhlar ya da Tanrılar olarak kullanılan önemli bir ezoterik semboldür.

Bu ilâhlar tabiri o eski toplumların putperest olduklarını göstermez. İlâh demek yaradan demek değildir.

"İlâhlar", "Tanrılar" ya da "Tanrıoğulları" olarak geçen ifadelerin hepsi kullanıldığı yere göre değişik anlamlar ifade eder.

Bunları başlıca 3 grupta toplayabiliriz.

1- Bilgeleri ve Büyük İnisiyatörleri ifade eder: Bunlar çoğunlukla Atlantis'te yaşamış olan bilge rahiplerdir. Mitolojilerde ilahlar olarak ele alınmıştır. Thoth ve Hermes bunlar içinde en çok bilinenleridir. Bu grupta ele alınan ilahlar ve tanrılar aynı zamanda bazen inisiyasyondaki öğretmenleri bazen de bu inisiyasyondan mezun olan öğrencileri de ifade eder.

2- Kozmik Yasaları ifade eder: Evrende mevcut olan bazı yasaları ve prensipleri ifade eder. Yunan Mitolojisi'nde geçen Zaman Tanrısı: Kronos, Ateş Tanrısı: Hapehistos bu sınıfta ele alınan ve kozmik yasaları ve prensipleri ifade eden sembollerden birkaç tanesidir.

3- Ruhsal İdare Mekanizması'nı anlatır: Fizik dünyaların görüp gözeticiliği fonksiyonunu belirli bir plan dahilinde yürüten ve ruhsal potansiyelleri son derece gelişmiş yönetici varlıkların sembolik anlatımlarıdır. Dinsel öğretilerde sözü edilen *"Rab"* ve *"Baba"* sözcükleri bu grupta değerlendirilmesi gereken sembolleri içerir. Konunun bu yönü yüzyıllardır büyük bir sır olarak saklanmıştır. Ancak konunun bu yönü tüm mitolojilerde ve dinlerde kısmen açık bir şekilde insanlara anlatılmıştır. Araştırıldığında herkesin karşısına çıkmaya hazır beklemektedir.

"Kutsal Ruh", "Büyük Ruh", "Baba", "Rab", "İndra", "Zeus", "Ruhül Kudüs", "Yehova", "El İlâh", hep bu grupta geçen önemli sembollerdir.

Bunların hiç biri, Kadir-i Mutlak Yaradan anlamında kul-

lanılan isimler değildir. Bu iki hususu kesin olarak birbirinden ayırmak gerekir. İşte eski devirlerde yaşayan insanların inançlarını ve kültürlerini anlatan mitolojik ve dinsel metinlerde geçen *"ilâhlar"* ve *"Tanrılar"* sözcükleri kısaca özetlemeye çalıştığım bu üç gurupta ele alınmıştır.

Taş: Ezoterizmde birden fazla anlam yüklenen taş sembolü öncelikle enerji depolayan *"Ateş Taşı"* ve *"Yada Taşı"* gibi anlamlara sahiptir.

Bir diğer anlamı ise, inisiyasyonda inisiye adaylarının astral törpülenmelere karşılık gelen taşın yontulma ve ham taştan anlamlı heykellerin yapılmasıdır. Yontulmamış taş inisiye adayının önceki, yontulmuş taş ise inisiyasyonun sonunda ulaşılan hedefin sembolüdür.

Kabe'deki Hacer-ül Esved'in de bir zamanlar bu tür özelliğe sahip bir taş olduğu tahmin edilmektedir.

Teslis: Kur'an-ı Kerim'de nasıl ki ben, biz ve o gibi zamirler kullanılarak bir hitap tarzı varsa, İsa Peygamber de öğretisini aktarırken daha sonraları Hristiyanlıkta teslis olarak nitelendirilecek olan bir üçleme kullanmış ve baba oğul ve kutsal ruh ifadelerini kullanmıştır.

Kutsal Ruh Kur'an-ı Kerim'deki Ruhül Kudüs'e karşılık gelir. Oğul kendisini, Baba ise dahil olduğu ruhsal plânın en üst hiyerarşik noktasını ifade eder.

Thot: Atlantis'teki Osiris Öğretisini Mısır'a taşıyan önder Atlantisli rahip.

Tılsımlı Taşlar: Özellikle masallarda ve bazı mitolojik efsanelerde sıklıkla karşımıza çıkan bu sembol, sihirli asalarda olduğu gibi; Atlantis'teki Ateş Taşı olarak ezoterizmde isimlendirilen kozmik enerjileri toplayıp bazı özel tekniklerle çevresine yayan, mahiyeti bugün tam olarak bilinmeyen özel taşları ifade etmektedir.

Totem: En yaygın totem figürü, üzerine işlenmiş çeşitli semboller bulunan ve tepe noktasında sağa ve sola açılmış kartal kanatlarının yer aldığı bir ağaç gövdesidir.

Sirius'un sembolüdür ve ilk olarak Siriusyen bilgilere bağlılığı ifade etmek için kullanılmıştır. Daha sonra asıl anlamı unutulmuş ve o dönem eski toplumların onlara taptıkları zannedilmiştir.

Tüy: Gerçeğin, açık bilginin sembolüdür. Ezoterizmdeki kullanılış sebebi ruhu sembolize eden kuşun tüyü olması ve hafifliğinden dolayıdır. Göğe çıkmada kuşlara yardımcı olmasından dolayı yükselmenin sembolü olarak kullanılmıştır.

Tüylü Yılan: Galaktik Uygarlıkları ve onların dünyamıza gelen elçilerini ifade eder.

Galaktik ırkın bir diğer adı da yılan oğullarıdır. Yılan oğulları demek galaktik ırka mensup varlıklar demektir. Mu ve Atlantis'in ilk dönemlerinde bu galaktik ırkın son nesilleri yaşamıştır.

Uykuda olmak: Gerçeği göremeyen, geçmiş anılarını unutan, kozmik ve ruhsal bilgiden uzak yaşayan bizim devremiz insanları için kullanılmış olan bir tanımlamadır.

Üç Dilek: Sirius, Sirius-A, Sirius-B ve Sirius-C'den oluşan üçlü bir güneş sistemidir. Onun bu yapısı ezoterik bilgiye sahip eski toplumlarda üç uçlu yaba ya da üç uçlu asa ile sembolleştirilmiştir. Sirius ile ilgili en açık bilgiye sahip toplumlardan biri olan Dogonlar da çizdikleri resimlerde Sirius'u işaret ederlerken üç uçlu çatal resmi kullanmışlardır.

Çeşitli mitolojilerde ve masallarda karşımıza çıkan, ak sakallı bilge kişinin kendisinden üç dilek dilemesini söylemesi ve Anadolu halk inançlarında yaşamış ve halen de yaşamaya devam eden Allah'ın hakkı üçtür inancının ortaya çıkışı kökeni unutulmuş olsa da, yukarıda aktardığım ezoterik bilgiye dayanır.

Üçgen: Göksel hiyerarşik düzenin sembolüdür.

Vuslat: İnisiyenin kendi iç potansiyel gücüyle bütünleşmesi yani öz ruhsal enerjisiyle buluşması demektir.

Yecüc, Mecüc: Kur'an-ı Kerim'de geçen Yecüc ve Mecüc sözcüklerinin kelime olarak ne anlama geldiği bilinmemektedir. Gerçek vaadin yaklaştığında Ye'cüc ve Me'cüc'in tepeden akan seller gibi akın ettiğinden söz edilmesi, bu alametin uyanış günlerinden önce ortaya çıkacak bir belirti, bir işaret olduğunu göstermektedir.

"Yecüc" ve *"Mecüc"*, nefsani azgınlığın Kur'an'daki sembolüdür. İnsanlığın egoistçe duygu ve düşüncelerle kendisini zincirlemesidir.

Bu özellikle uyku hâlinden, genel uyanma arifesinde ortaya çıkan karakteristik bir hâldir. Otomatizmadan kurtulmak üzere olan uyuyan insanların şuuraltlarında içten içe hissettikleri kendi ruhsal büyüklükleri, ilk başta bu şekilde yani egoizm zarfına bürünerek ortaya çıkar.

Yedi Katlı Gök: Göğün katlarla ifade edilmesi birçok toplumun geleneklerinde karşımıza çıkan sembolik bir ifadedir. Aynı Sembol Kur'an-ı Kerim'de de geçer. Evrensel İdare Mekanizması'nın hiyerarşik düzeninin sembolüdür.

Yer ve Yeraltı: Yer fizik dünyamızın yeraltı ise spatyomun yani öte âlemin sembolüdür.

Yerin Göbeği: Âlemler arası irtibatı, yani fiziksel ortam, spatyom ve göksel âlem arasındaki her türlü irtibatı ifade eder.

Evrensel İdare Mekanizması'nın yeryüzünü sevk ve idare edici tesirlerinin yeryüzünde özel olarak çekildiği merkezlerin sembolüdür. Bu tür yerler özel mabetlerin olduğu yerlerdi. Yerin göbeği ile göğün göbeğinin birbirine bağlı olduğunun söylenmesinin nedeni budur.

Yılan: Galaktik uygarlıkları ifade eden çok genel bir semboldür.

Yılanlı Asa: Yılanlı asanın üst kısmında bir de kartal kanadı bulunmaktadır. Bu sembol Siriusyen varlıkların galaktik ırka mensup olduğunu göstermektedir.

Bazı mabetlerin duvarlarına işlenmiş resimlerde bu asayı bir rahibin elinde tuttuğu görülmektedir.

Bu, o rahibin Siriusyen kültüre ait bilgilerle donatılmış olduğunun göstergesidir. Bu sembole Mısır'da çok rastlanır.

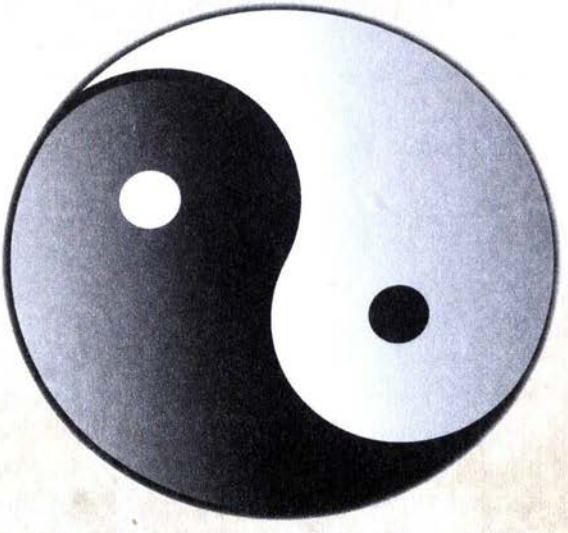

Yıldırım: Evrensel İdare Mekanizması'nın yeryüzüne inen tesirlerinin sembolüdür. Bu nedenle çeşitli ezoterik kaynaklarda yıldırımdan İlâhî gücün göksel ateşi, Göksel etkinliğin Yer'deki dönüştürücü eylemi, yaratıcı ve yok edici ilâhî gücün tezahürü diye söz edilir.

Ying ve Yang: Çin ezoterizmine ait bir semboldür. Evrenin her noktasında işlemekte olan varedici iki gücün işaretidir. Bunlar eril ve dişil enerjilerdir. Her boyutta farklı görünümler alan bu enerjiler insanda da erkek ve kadında ayrı ayrı tezahür eder. Ve insanlar arasında da varedici özelliğini sürdürür.

Bu enerjiler her boyutta birbirleriyle etkileşim içindedir. Sembolde siyahın içindeki beyaz ve beyazın içindeki siyah işte bu etkileşimi gösterir.

Siyah ve beyaz figürler birbirlerinin çevresinde dolanıyormuş gibi çizilmiştir. Bu, iki akımın birbirleri içine akarak dolandıklarını sembolize etmektedir.

Yolculuk: Masallarda ve mitolojilerde en çok kullanılan motiflerden biridir. Kahramanın çeşitli zorluklarla karşılaşarak yaptığı yolculuk inisiyasyon sürecinin, kahraman ise inisiye adayının sembolüdür.

Yunus: Yunusların boğulma tehlikesi geçiren insanları veya köpek balıkları tehdidiyle karşılaşanları kurtardıkları çok sayıda olayla kanıtlanmıştır.

İnsanlara karşı davranışlarıyla insanların sadık dostu, koruyucusu ve kurtarıcısı olarak bilinen yunuslar ezoterizmde şefkatin, fedakarlığın, saflığın ve iyilik severliğin sembolü olarak kullanılmıştır.

Bazı ezoterik kaynaklarca karıncalar, arılar gibi yunusların da Sirius güneş sistemindeki bir gezegenden geldiklerinin söylenmesi, onların Sirius kültürünün tesir konisine uyum göstermiş, dahil olmuş bilge varlıkların sembolü olarak kullanılmasına neden olmuştur.

Zakkum: Zehirli bir bitkidir. Kur'an-ı Kerim dahil birçok gelenekte kullanılmış bir semboldür.

Zakkum, zehirli bir bitki olduğu için yenebilecek bir bitki değildir. Ancak Kur'an-ı Kerim'de onun günahkarlar tarafından öte âlemde yeneceğinden söz edilir.

> Şüphesiz, zakkum ağacı, günahkârların yemeğidir.
> (DUHÂN: 43/43-44)

Burada ve diğer geleneklerde zakkum, ölmeden önce negatif düşünce enerjileriyle öte âlemin alt astral tabakalarını olumsuz yönde etkileyenlerin öte âleme geçtiklerinde o negatif tortularla karşılaşacaklarının ve bununla beslenmek zorunda kalacaklarının sembolü olarak kullanılmıştır.

Zeytin: Kur'an-ı Kerim'de de adı geçen hatta adına yemin edilen bir ağaç türüdür. Zeytin ağacının en büyük özelliği ölümsüz bir ağaç olarak bilinmesidir. Çünkü Zeytin ağacının gövdesi tamamen kuruyup ölse bile dibinden yeniden filiz vererek yaşamını sürdürebilen tek ağaç türüdür. Bu nedenle ölümsüzlüğün sembolü olarak ezoterizmde ele alınmışsa da, halk arasında barışın ve kardeşliğin sembolü olarak yaşamıştır.

Zincir: Varoluş tablosunu büyük ve muhteşem bir zincire benzetebilirsiniz. Bu zincir irili ufaklı birçok halkadan oluşmuştur. Her halka kendi yerinde ve kendi değerindedir. Her halka kendi rolünü yapmaktadır. Yine, her halkanın kendi yerini ve değerini koruyabilmesinden ve vazifesini yapmasından bütün diğer halkalar sorumludurlar. Bu halkaların hiçbiri diğerine göre küçük ya da büyük değildir. Herkes herşeydir.

(Kemal Yolcusu - Tebliğ)

DİN
VE
BEYİN
AY
KİMLER
YAPTI?

GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ

Ergun CANDAN, Sy: 264

Ezoterik Batını Öğretiler ile ilgili temel kavramların ele alındığı bu çalışma Ergun Candan'ın ilk kitabıdır. Bir zamanlar gizli mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlar nelerdi? Bu sırların kaynağı ? eydi? Ve bu sırlar nereden gelmişti? Bu sırlar sembollere büründürülerek günümüze nasıl ulaştırılmıştır?

SINIR ÖTESİ

ANTİK MISIR SIRLARI

Ergun CANDAN, Sy: 496

Bir zamanlar "Ezoterik Kültür"ün en önde gelen kalelerinden biri olan Antik Mısır, Dünya coğrafyasında yer almış en gizemli toplumlardan biridir. Mısır, kadim çağlarda çok sayıda kişiyi eğiten ve yetiştiren bir okuldu... Kitabın sayfalarını açtığınızda, Mısır'da gerçekleştirilen "Gizli Öğreti"ye, mabetlerin içine girerek, bizzat kendiniz şahit olacaksınız...

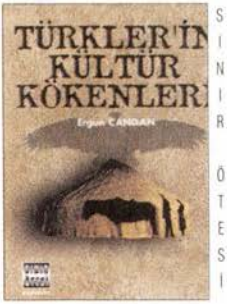

SINIR ÖTESİ

TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 584

Dünya'nın en gizemli yörelerinden biri kuşkusuz ki, Orta Asya'dır. Orta Asya Gök Tanrı Dini'nden Anadolu'da yaşam bulmuş Sufizm'e kadar uzanan geniş yelpaze içindeki Türk Kültürü'nü oluşturan unsurlar, tüm ayrıntısıyla bu kitapta ele alınmıştır.

SINIR ÖTESİ

RUHSAL GÜÇLERİ GELŞTİRME TEKNİKLERİ

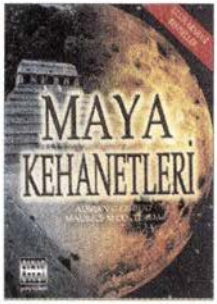
Ergun CANDAN, Sy: 208

İç potansiyel gücünüzü ortaya çıkartabilir, yaşam içinde büyük bir güce sahip olabilir ve yaşamınızı isteğinize bağlı olarak yönlendirebilirsiniz. Duyular Dışı Algılamalarınızı pratik uygulanabilir metotlarla siz de geliştirebilirsiniz. Telepati, Durugörü, Astral Seyahat, Telekinezi, Psikokinezi vs...

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

MAYA KEHANETLERİ

A. GILBERT, M. COTTERELL, Sy: 400

Mayalar, kehanetleriyle çağımıza büyük bir mesaj iletmişlerdir. Bu kehanetler ilk kez 1996 yılında bilimsel bir araştırmadan geçirilmiştir. Kitabı "Uluslararası Bestseller" yapan en önemli etken Mayalar'ın kehanetlerinin astrofizikçilerin bulgularıyla tamamen örtüşmesidir. Ortaya çıkan sonuç gerçekten çok çarpıcıdır.

SINIR ÖTESİ

DİN ve BEYİN

Prof. Dr. Gazi ÖZDEMİR, Sy: 547

Prof. Dr. GAZİ ÖZDEMİR'den EZBERLERİ BOZAN BÜYÜK BİR ÇALIŞMA BEYNİMİZ NASIL ÇALIŞIR, DİNİ NASIL ALGILAR? BEYİN VE DİN AYNI PRENSİPLERLE Mİ ÇALIŞMAKTADIR?

SINIR ÖTESİ

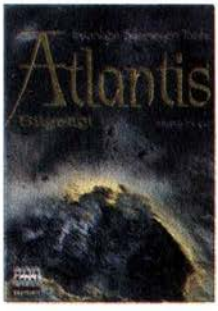

KUR'AN-I KERİM'DEKİ GİZLİ AYETLER

Mesut YILMAZ, Sy: 304

KUR'AN-I KERİM YİNE ÇOK KONUŞULACAK... BU KEZ, ŞİFRE YOK... RAKAM YOK...
KEHANET YOK...
SADECE KUR'AN VAR...
SADECE AYETLER VAR...
Kur'an-ı Kerim'in yıllardır fark edilemeyen bir özelliği daha genç bir araştırmacı tarafından bulundu!...

SINIR ÖTESİ

ATLANTİS BİLGELİĞİ

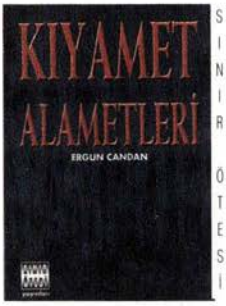
Murry HOPE, Sy: 304

Dünya üzerinde meydana gelen tufanlar sırasında birçok uygarlığın batmış olduğu İncil, Tevrat ve Kur'an-ı Kerim'de uzun uzun anlatılmıştır. Bu uygarlıklardan biri de Atlantis'tir. Bir zamanlar Atlantis'te yaşananlar gelecekte meydana gelmesi muhtemel olaylara da ışık tutması bakımından ayrı bir öneme sahiptir.

KIYAMET ALAMETLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 344

Gittikçe yoğunlaşan doğal afetlerin fiziksel ve metafiziksel anlamları nelerdir? Dinlerde sözü edilen kıyametin neresindeyiz?... Eski uygarlıkları yok eden büyük tufanın bir benzeri yeniden yaşanacak mı? Kıyamet ve Tufan'ın ön belirtileri nelerdir? Binlerce yıllık gizli-ezoterik bilgilerin ışığında ve en son bilimsel verilere dayanılarak hazırlanmıştır.

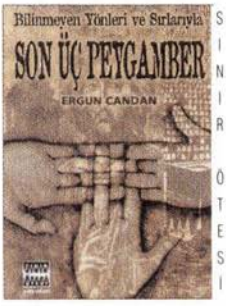

SINIR ÖTESİ

SON ÜÇ PEYGAMBER

Ergun CANDAN, Sy: 344

2000 yıldır saklanan "Sırlar Bilgisi" 2000 yıl sonra açılıyor... Şimdiye kadar hiç bir yerde yayınlanmamış çok özel bilgilerin ele alındığı bu kitap; "Dinler Tarihi" nin gizli kalmış önemli bir bölümüne ışık tutacak nitelikte hazırlanmıştır. Son üç dinin bilinmeyen gizli tarihi içinde yolculuk yaparken, o yılları yeniden yaşayacaksınız...

SINIR ÖTESİ

TEVRAT'IN ŞİFRESİ VE GİZLİ KEHANETLERİ

Joseph NOAH, Sy: 272

Tevrat'ın gizli sırlarının anlaşılamayacağı Tevrat'ın içindeki pekçok Bab'da da açıkça ifade edilmiştir. Bu sırlardan biri de içerdiği şifredir. Kutsal Kitaplar'daki şifreler de eski kehanetler de hep aynı şeyi söylüyor: 2004'den sonrasına dikkat!... Asıl değişim 2010'dan sonra!...

SINIR ÖTESİ

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?

Ergun CANDAN, Sy: 248

Ölümü ele aldığımız kitabımızı okuduğunuzda, doğum da size çok farklı görünecek. Böylelikle ölümden sonra sonsuz evrende, bu dünyadan çok daha ileri düzeyde bulunan "Galaktik Uygarlıklar" içinde bir gün bizlerin de yer alabileceğimiz gerçeği ile yüzyüze geleceksiniz. Kitabın içeriğini tanıtmak yerine ismini yazmayı yeterli görüyoruz:
"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR"

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

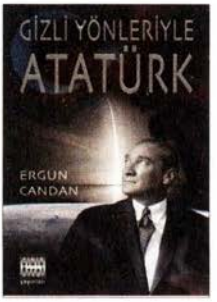

İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Ergun CANDAN, Sy: 400

İsa Peygamber'in gizli kalmış yaşamı ve öğretisi hakkında bilgi edinmek isteyen okuyucularımıza yönelik olarak hazırladığımız bu kitapta geçen konuların içinde; uzun bir süredir gizli kalmış olan ve Türkiye'de ilk kez yayınlanan çok özel bilgilerle karşılaşacaksınız.
Bu kitap bir roman değildir. Bir dönemin yaşanmış, gizli kalmış gerçekleridir.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ YÖNLERİYLE ATATÜRK

Ergun CANDAN, Sy: 243

UNUTULMAYA, UNUTTURULMAYA ÇALIŞILAN ATATÜRK'Ü YENİDEN HATIRLAYACAK, YENİDEN TANIYACAK VE ÇOK ŞAŞIRACAKSINIZ...

Türkiye'de ilk kez, Tufan Öncesi Uygarlıklar ve Türkler'in kökeni ile ilgili araştırmaları gerçekleştiren Mustafa Kemal Atatürk'ün gizli kalmış yönlerini ilgiyle okuyacaksınız.

SINIR ÖTESİ

EFSUNLU KEMAL

Nehir ROGGENDORF, Sy: 738

Dur, durak bilmeyen 57 yıllık yaşam serüveni, ateş ve mermi yağmuru altında, fırtınalar şimşeklerle geçmişti. Yaşadığı çağ, İmparatorlukların battığı ve yerlerine yeni devletlerin kurulduğu, savaşlarla ihtilallerle dolu bir zaman dönemeciydi. Korku ve dehşetin maskesi tüm insanların yüzünde asılı duruyordu. Düşmanları bile inanamamışlardı. Bunu fark eden Türk Mehmetçiği sonunda ona bir isim taktı: "Efsunlu Kemal".

SINIR ÖTESİ

TANRI'NIN YERYÜZÜNDEKİ HALİFESİ

Turgut CEYRAN, Sy: 400

Kur'an-ı Kerim hakkında bildiğimizi zannettiğimiz bazı şeyleri yeniden gözden geçirmenin zamanı geldi. Emekli Hakim Turgut Ceyran bu kitabında, Kur'an-ı Kerim'in içindeki sembolik bilgileri Bâtını - Tasavvufi bir yaklaşımla kaleme alarak sizlere sunuyor. İlgiyle okuyacaksınız...

YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR

Ergun CANDAN, Sy: 288

Bu kitapta aktarılanların tümü, şahitler ve belgelere dayalı 19 yıllık bir araştırmanın ürünüdür. Türkiye genelinde meydana gelen ve normal yollarla açıklanamayan olayların Parapsikoloji ile olan bağlantıları da açıklamalı olarak aktarılmıştır. Kitabın tamamı bir belge niteliğindedir.

SINIR ÖTESİ

PAPALIĞIN SONU

Harun KOLÇAK, Sy: 320

1143 yılında bir kişi çıkmış ve günümüze kadar gelen tüm Papaların kimler olacağını tek tek söylemiş. Ve bu söylediklerinin hepsi de birer birer gerçekleşmiş. Ve üstüne üstlük bu kişi gelecek Papa'nın son olacağını, Vatikan'ın sona ereceğini söylemiş. Ve daha da ilginci bu kişi, Vatikan'ın Aziz ilan ettiği Malahy imiş. Sonunda herkes beklemeye başlamış... Son Papa'dan sonra ne olacak?...

SINIR ÖTESİ

NUH'UN GEMİLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 217

Nuh Tufanı... Ve Nuh'un Gemisi... Dünya üzerinde geçmişten günümüze kadar, üstünde ençok durulan konulardan biri...Dinlerde ve eski halk inançlarının içinde anılardan hiç silinmemiş bir hikâye... Öyle bir hikâye ki, hiç unutulmayan... İzleri Ağrı Dağı'nda sürülen, hep aranılan ama bulunamayan bir gizem...

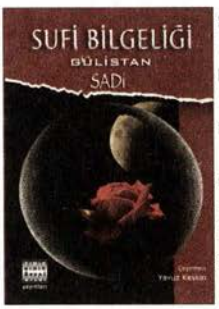

SINIR ÖTESİ

SUFİ BİLGELİĞİ - GÜLİSTAN

Şirazlı SADİ Sy: 320

Sufiler'in en büyük özelliği "Ezoterik-Bâtıni Bilgileri"ni, halka hikâyelerle anlatmada göstermiş oldukları başarılarıdır.. Bu hikayeler, "Sufi Yaşam Kültürü"nün temelleridir. Bu kültür hakkında doyurucu bir bilgi edinmek isteyenler için, Feridedin Attar, Mevlânâ Celâleddin-i Rumi gibi Sufiler'le aynı dönemde yaşamış olan Şirazlı Sadi'nin sansürsüz çevirisini sizlerle buluşturuyoruz.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

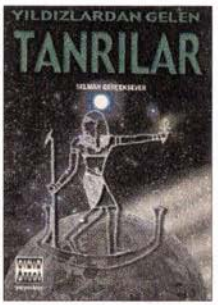

BEBEĞİMDİ MELEĞİM OLDU

Gül YALÇINKAYA, Sy: 208

Bir çok ciddi araştırmacının inceleme konusu olan "Ölümden Sonra Yaşam"ın kanıtlarını yaşanmış bir öykünün içinde bulacaksınız.
Bu kitap, bir bebeğin özlem dolu beklenişiyle başlıyor... Ancak bu özlem ve sevgi hiç bitmiyor... Bir ölüm, yeni başlangıçlara kapı açıyor. Bu kitapta, anne ile oğulun ölümden sonra da devam eden sevgi bağının gerçek öyküsünü bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

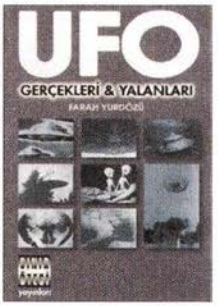

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR

Selman GERÇEKSEVER, Sy: 264

Türkiye'nin ilk ufo araştırmacıları'ndan Selman Gerçeksever kitabında; eski tarihi belgelerdeki kayıtlardan günümüze kadar, Evren'de Zeki Hayat'ın izlerini takip ediyor. Kitabın sayfalarını çevirirken "Uzaylı Dostlarınızı" yanıbaşınızda hissedeceksiniz. Hem de tahmininizden çok daha yakınınızda.

SINIR ÖTESİ

UFO Gerçekleri & Yalanları

Farah YURDÖZÜ, Sy: 248

ABD'de yapılan araştırmalardan çıkan inanılmaz sonuç: " Dünya üzerinde çok sayıda kişi uzaylılar tarafından kaçırıldığını iddia ediyor!.." Sizlere sunduğumuz bu kitap, Uzaylılar ve Uçandaireler hakkında merak ettiğiniz çeşitli konuları, en son gelişmeler ışığında sizlere aktarmak için hazırlanmıştır. Uzaylılarla ilgili doğrular ve yanlışlar...

SINIR ÖTESİ

IŞIĞIN VE KARANLIĞIN OĞULLARI

Yavuz KESKİN, Sy: 135

Agarta & Şambala... Işığın ve Karanlığın oğullarının mücadelesinin başlangıcı yaklaşık 12.000 yıl öncesine dayanır. Her şey Atlantis'te başlamıştı. Kıtanın büyük bir tufanla batmasının ardından ışığın ve karanlığın oğulları bizim kıtamızda gizli yeraltı merkezleri oluşturdular. Işığın oğullarının kurduğu merkez "Agarta", Karanlığın oğullarının kurduğu merkez ise "Şambala" olarak anıldı.

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 1

SUFİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

John BALDOCK, Sy: 376

Tüm dinlerde olduğu gibi İslâm Dini'nde de "Bâtını" dediğimiz, öz ile ilgili, kabıyla değil içindekiyle ilgilenen bir disiplin bulunmaktadır. Bunun adı SUFİZM'dir. Sufizm, İslâm'ın Mistik Kalbi'dir.
Bu kitap, bir damlanın okyanusla bütünleşmesinin öyküsüdür...

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 2

MEVLÂNA'NIN GİZLİ ÖĞRETİSİ

John BALDOCK, Sy: 376

Aşkla sarhoş olun, çünkü mevcut olan tek gerçek aşktır. Aşkı kendi işiniz haline getirmedikçe Sevilmişler arasına katılamazsız. (Şems-i Tebriz Divanı)
Bu kitap, sınırlı insani bakış açılarımızın kafesinden çıkmamıza ve duyusal gözlerimizle üstadın bütünsel görüşüne uyum sağlamamızı sağlar. Bu bütünsel görüşe "Gerçekliğin Okyanusu" da diyebiliriz.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 3

BUDİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Jo Durden SMITH, Sy: 376

Sidarta Buda'nın Türkçe karşılığı; uyanıp aydınlanmış kişi, üstat'dır. Ona bu ünvanın verilmesinin nedeni, O'nun bilgisizlik uykusundan uyanmış olması ve şartları gerçekte olduğu gibi görmesindedir. Eğer biz de Buda'yı model alırsak, aynı başarıları gerçekleştirebiliriz.

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 4

TAO'UN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Pamela BALL, Sy: 376

Vazolar yaparlar killeri biçimlendirirler,
Ama fayda vazonun iç boşluğundadır. - Lao Tzu

İşte Tao bu boşluktur... Hatta dıştaki o şekle biçim kazandıran da bu boşluktur. Ve biz ancak, önce bu boşlukta kaybolursak kendimizi gerçek anlamda bulabiliriz...

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

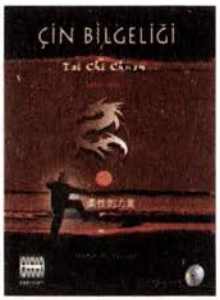

HİTLERİN YÜKSELİŞİNİN ARDINDAKİ SIR ve NAZİ UFOLARI

Emre ÖZYUMURTACILAR, Sy: 430

Adolf Hitler'in Kavgam'da bahsettiği Ari Irk kimlerdi? Irksal miraslarını araştıran Ahnanerbe örgütü başta Tibet olmak üzere dünyanın dört bir yanında ne aramıştı? Naziler neden kendilerine binlerce kilometre uzaklıktaki buzlarla kaplı Antarktika kıtasına birçok keşif gezisi düzenleyip buraya sahip olmak istemişlerdi? Ve Nazilerle ilgili tarihin tozlu raflarında saklanmış birçok sır neydi?

SINIR ÖTESİ

ÇİN BİLGELİĞİ Tai Chi Chuan

Harun M. SOYDAN, Sy: 176

Taici Çüen (T'ai Chi Ch'uan) kökleri beşbin yıl öncesine kadar uzanan Çin kaynaklı bir sağlık sistemi, hareketli meditasyon ve bir savaş sanatıdır...

SINIR ÖTESİ

KUANTUM GİZLİ ÖĞRETİSİ

Kevser YEŞİLTAŞ Sy 256

Ezoterik Öğretiler'in gizli bilgilerinde ve dinlerin sembolik metinlerinde bu sırlardan hep bahsedilmişti. Kiminde açık, kiminde kapalı... Ve denmişti ki, "kendini bilen Rabbini bilir..." Ve yine denmişti ki, "biz size şah damarından daha yakınız.."Bütüne ait bilgi en küçük parçacıkta bile gizlenmiş durumdaydı.
Kuantum'un keşfi ve teknolojinin katkıları ile bütüne ait bilginin en küçük parçada gizli olduğu farkedildi. Kuantum Gizli Öğretisi'ne göre; kâinatın en küçük yapı taşı insan, insanın en küçük yapı taşı atom ve atomun en küçük yapı taşı olan parçacıkların görevleri anlaşılırsa, gerçek görünür hale gelebilecektir.

SINIR ÖTESİ

PARANORMAL FENOMEN

Renan SEÇKİN, sy 312

Zihnin bilinçaltı faaliyetleri ile bağlantılı olan parapsikolojik fenomenlere ilişkin açıklamalar, fiziğin Kuantum Mekaniği alanından gelmeye başlamıştır. Telepati, telkin, kehanet, astral seyahat, telekinezi, regresyon, imajinasyon, levitasyon, ışınlanma, aura, psikometri, konsantrasyon gibi parapsikolojik olgulara yer verilen bu kitapta, tarihe geçmiş en önemli paranormal olaylarla ilgili örnekler gösterilmiş ve ortaya atılan bilimsel görüşler okuyucuya aktarılmıştır.

Hitler'in ve Kgb'nin Peşinden Koştuğu KAHİN VANGA

Renan SEÇKİN, Sy: 248

«Bir atlı geldi, atıyla beraber odama girdi, tam önümdeydi, nerdeyse üzerime gelecek. Ama öyle parlıyor ki, güneş gibi! O da atı da, atı sanki tek boynuzlu gibi, bembeyaz ışıldayan ve konuşan at. Ve bir ses bana şöyle dedi: Sen insanlara olacakları önceden haber vermek üzere seçildin, bilmeleri için. Hazırlanmaları ve korkmamaları için.»

SINIR ÖTESİ

KABE'NİN SIRRI

Erdem ÇETİNKAYA, Sy: 160

İstanbul – Kudüs – Mekke Altın hat mucizesi, Kur'an-ı Kerim'de ve Kâbe'nin inşaasında Altın Oran ve Kâbe'nin Dünya üzerindeki Altın Oran noktasındaki yeri, Altın Çağ'da İstanbul'un önemi ve uzaydan bakıldığında ortaya çıkan Dünya üzerindeki Altın Siluet ... Ve daha pek çok yeni bulgular, ilk kez Türkiye'de yayınlanmakla ve çeşitli dillere çevrilerek yurtdışında yayına hazırlanmaktadır.

SINIR ÖTESİ

AY'I KİMLER YAPTI

Chrıstopher KNIGHT, ALAN BUTLER Sy: 290

Uydumuz Ay adeta evrenin başka bir köşesinden alınıp yörüngemize yerleştirilmiş gibidir!...
Eldeki verilere göre Ay içi boş ve yapay bir uydudur!...
Dünyamız ve Ay'la ilgili tüm bildiklerinizi sorgulayacak bilimsel kanıtları, olağanüstü ama mantıklı iddialarla bu kitapta bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

SESLERİN GİZLİ GÜCÜ

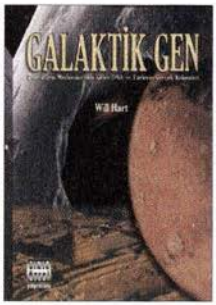
Jonathan GOLDMAN, Sy: 232

Bugün tüm dünyada ses, tıbbın çeşitli alanlarında ve şifacılıkta kullanılmaktadır.
Antik bilgelikle modern bilimi birleştiren bu çalışmada göreceğiniz gibi kuantum fizikçileriyle kutsal metinler aynı şeyi tekrarlamaktadırlar: Her şey titreşimdir.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

GALAKTİK GEN

Will HART, Sy: 400

Tarihin neresinde durduğumuzu bir daha sorgulamamız gerekiyor!... Klasik tarihin bize öğrettiği kronolojiyi dikkate alırsak, M.Ö. 1500'lerden öncesi, ilkel insanlardan oluşan ilkel kabilelerin dünyasıydı. Ancak bu ilkel dediğimiz toplulukların bizlere bıraktıkları mirasları incelediğimizde, tarihsel zaman sıralamasının altüst olduğunu görüyoruz. Onlar mı ilkeldi, yoksa biz mi onları anlayamayacak kadar bilgisiziz?

SINIR ÖTESİ

TAŞLARIN GİZLİ GÜCÜ

Nilgün SÖZER, Sy: 304

Bazı taşlar, evrendeki ve yerküredeki birtakım güçleri çekme, biriktirme ve yayma özelliklerine sahiptir. Çevrelerine belirli tesirler yaydıkları ve canlı organizmalar üzerinde hem psişik hem de fiziksel etkilerde bulundukları tespit edilebilen taşlara, eski uygarlıkların kültürlerinde ve ezoterik çalışmalarda "Tılsımlı Taşlar" ismi verilmiştir.

SINIR ÖTESİ

KUR'AN-I KERİMİN GİZLİ ÖĞRETİSİ

ERGUN CANDAN, Sy: 592

Türkiye'de ilk kez!... Kur'an-ı Kerim'in sembolik bilgileri, Bâtını İslam Tasavvufu'nun ışığında sizlerle buluşuyor. Kitabın en dikkat çekici özelliğinden biri de, günümüzde hadis kaynaklarına dayandırılan İslamiyet ile ilgili birçok bilginin, gerçeklere uymadığının belgelerle anlatılmış olmasıdır. Bazı Yahudi din adamlarının o devirde Müslümanlığa geçmiş gibi görünerek, yalan hadisleri nasıl günümüze kadar getirmiş olduklarını da tüm ayrıntılarıyla bu kitapta bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

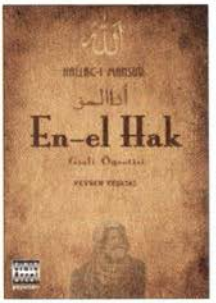
Hz. HIZIR KİMDİR

Nnilüfer DİNÇ, Sy: 184

Hızır değil, Hızırlar vardır...
Bu varlıklar ilahi yardımın fiziki elleri gibidir. Ve her yerdedir... Peki onların yardımına nasıl ulaşabiliriz? Hızır aksakallı bir dede görünümünde gelmeyebilir... Hiç tanımadığınız bir kişi olarak, hatta bazen tanıdığınız bir kişi olarak da yanınıza uğrayabilir... Onları tanıyamazsınız. Hatta bazen bazı olayları ve bazı kişileri vesile ederek de onlar yardım ellerini size ulaştırabilirler...

Hallac-ı Mansur En-el Hak Gizli Öğretisi
Kevser YEŞİLTAŞ Sy: 352

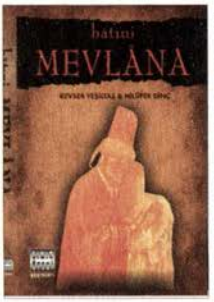
Hallac-ı Mansur'un bu sırrı açıklaması aslında o devrin halkı için değil, ahir zamanı yaşayan bu devrin halkı içindir. Hallac-ı Mansur o dönemde bu sırrı bu şekilde açıklamamış olsaydı, o devirden bu devire kadar bu sır üzerinde bu kadar büyük araştırmalar yapılamayacaktı. O nedenle Hallac-ı Mansur'a bu sırrı o devirde açıkladığı için çok şeyler borçluyuz... Şu anda biz hâlâ tek bir cümleye sıkıştırılmış olan bu sırrın mahiyetine ulaşmaya, derinliklerine inmeye çalışıyoruz.

SINIR ÖTESİ

BÂTİNİ MEVLÂNA
Kevser YEŞİLTAŞ, Nilüfer DİNÇ Sy: 272

Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin bâtını öğretisi, diğer Sufi öğretilerinde olduğu gibi üç aşamadan oluşmuştu. Bu aşamalar Şeriat, Tarikat, Hakikat olarak isimlendirilmiştir.
Şeriat, tarikat, hakikat arasındaki ilişkiyi mum örneğiyle açıklar:
"Şeriat muma benzer; insana yol gösterir. Fakat sadece mumu ele almakla yol aşılmaz. O mumun ışığında yola düştün mü, işte bu gidiş tariktir. Yola çıkışlaki hedefine ve maksadına ulaştın mı, işte bu hakikattır."

SINIR ÖTESİ

IŞIK ERİ HACI BEKTAŞ VELİ
Kevser YEŞİLTAŞ Sy:304

Hararet nârda'dır, sac'da değil,
Kerâmet sendedir, tâc'da değil.
Her ne arar isen, kendinde ara,
Kudüs'te, Mekke'de, Hâc'da değil.
Bu kitapta Makalat isimli eserinin ezoterik açıklamasıyla beraber, Hacı Bektaş'ın hayatı, Bektaşi öğretisinin sembolleri, Kırk Makam, Tanrı kavramı gibi pek çok konu ele alınmıştır

SINIR ÖTESİ

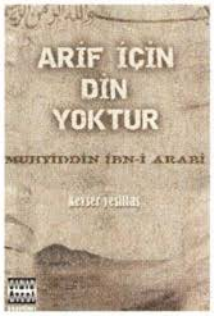
TANRI İNSANDA UYUR İNSANDA UYANIR
Emel KESKİNKILIÇ, Sy: 320

Tanrı'yı çok uzaklarda aramayın, O'nu belki de gözyaşınızda bile bulabilirsiniz. Çünkü her varlığın içinde Tanrı'dan bir öz vardır. İnsanoğlu bir gün bu sırrın iç yüzünü anladığında, içindeki Tanrı uyanmaya başlayacak ve gerçeği kendi kalbinde bulacak...
Yüzyıllar önce tasavvufçuların "insanda Tanrısal sırlar gizlidir" demelerinin ne anlama geldiği gün ışığına çıkacaktır.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

ARİF İÇİN DİN YOKTUR

Kevser YEŞİLTAŞ Sy: 280

Anadolu batını öğretisinin en önemli isimlerinden Muhyiddin İbn-i Arabi'nin "Arif İçin Din Yoktur" sözünün ardında derin bâtını sırlar saklıdır. Bu sözün içinde hem dinlerle ilgili hem de geleceğe ait çok önemli bilgiler vardır. Bu sözün derinliklerine inildikçe, dinlerin aslında ne olduğu da şimdikinden çok daha farklı bir şekilde algılanabilecektir.

SINIR ÖTESİ

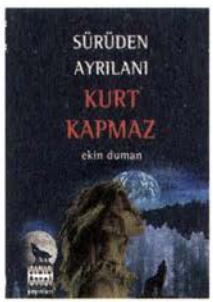

KADERİN ŞİFRESİ

Celalettin İPEKBAYRAK, Sy: 304

Nasıl ki, evreni oluşturan her unsur birbiriyle bağlantılı ve birbirini etkilemekteyse, insanı oluşturan her unsurun da insanla bir bağlantısı vardır. Bu unsurlara "DOĞUM TARİHİMİZ" ve "İSMİMİZİN ENERJETİK" yapısı da dahildir.
Bu kitapta yer alan bilgilerin kökeni İsa Peygamber'in de mensubu olduğu Esseniler'e aittir.

SINIR ÖTESİ

SÜRÜDEN AYRILANI KURT KAPMAZ

Ekin DUMAN, Sy: 264

Bir insanın herkes için, tüm olan için yapabileceği en iyi şey "kendi içsel çalışmasını yapmasıdır."
Yazar kitabında, sihirli dönüşüm, simya ile ilgili ana noktaları, nasıl bir seçim yapabileceğinize dair genel perspektifi sunarken kendi uyanış öyküsünden örnekleri paylaşıyor.
Sade ve basit bir anlatımla sürüden ayrılma cesareti aşılayan bir başucu kitabı bu.

SINIR ÖTESİ

KADİM CADILIK ÖĞRETİSİ

Erhan ALTUNAY Sy: 284

Kadim Cadılık Öğretisi'nin temeli Kadim Ezoterik Bilgeliğe dayanır. Bugün cadı dediğimizde birine büyü yapan biri aklımıza gelir. Oysa Wicca'da büyü bir başkasının iradesine yapılan bir eylem değil, kişinin kendini geliştirmesinin bir yoludur. Bir çeşit ayindir. Bu ayinin amacı sadece yapan kişinin hayrına ve kendi

YENİ
ÇIKTI

Onlar her zaman yanımızda... Bizleri bekliyorlar... Peki ama meleklerle nasıl iletişim kurabilir ve onlardan nasıl yardım isteyebiliriz?

İşte bu kitap size bu konuda ışık tutmak için hazırlanmış; meleklerin birebir desteği ve telepatik bağlantıları ile yazılmıştır. Kitabın öncü meleği, Altın Melek Hiyerarşisi'ne bağlı olan bir melektir ve kitabın içeriği onun eseridir.

Bu kitap, meleklerin yaşamınıza girmesi ve meleklerden yardım alarak dua, meditasyon gibi çalışmalarla evrenin yapıcı enerjileriyle bağlantı kurmanızda yardımcı olacaktır.

Günlük yaşantımız içinde yanlış bir iş yapmaya kalktığımızda, bize telkin vererek, zihnimize fısıldarlar, yanlış yapmamamız için bizi uyarırlar. Bazen içgüdüsel olarak onların uyarılarını yerine getiririz. Ancak çoğunlukla bu sese kulak veremeyiz. Çünkü sezgilerimizi onlara yeterince açmış durumda değiliz.

Evet... Unutmayın ki onlar bize yardım etmek için bekliyorlar. Demir Çağ'ın sonlarına geldiğimiz ve yeni bir çağa girmek üzere olduğumuz şu günler; onların bu yardımlarını bilinçli olarak almak için meleklerimizle bağlantı kurma zamanıdır. Düşündüğünüz her konuda yardım alabilirsiniz. Onlar hazırlar.. Yeter ki siz de kendinizi hazırlayın...

Size şifa, bereket ve sevgi sunmak için hazırlanan bu rehber kitapta aynı zamanda Atlantis'den günümüze kadar çeşitli dinlerdeki ve ezoterik çalışmalardaki melek kültürüyle ilgili bilgileri de bulacaksınız.Meleklerin yardımıyla arınma çalışmaları, ruhsal korunma, melek enerjisi, melek mucizeleriyle değişen gerçek yaşam öyküleri ve meleklerin çocuklara yardımlarıyla ilgili pek çok konu başlığı...

Meleklerin sihirli gücünden siz de yararlanabilir ve yaşamınıza mucizevi değişiklikler katabilirsiniz... Koruyucu melekleriniz sizi bekliyor...

YAKINDA ÇIKACAK KİTAPLARIMIZ

MİSTİK BİLİM

Neslihan ALANTAR

Atalarımızın

GÖK TANRI

KÜLTÜ

Ergun CANDAN

AŞKA VARDIKTAN SONRA KANADI KİM ARAR?

YUNUS EMRE

Kevser YEŞİLTAŞ

Ezoterizme Göre

HALİL CİBRAN

Öğretisi

Ergun CANDAN - Nilüfer ARITAN

GÖBEKLİTEPE

Levent SEPİCİ

Harran'da Alman arkeolog Klaus Schmidt tarafından bulunan 12.000 yıl öncesine ait olduğu belirlenen Sâbiîlere ait olan mabetler Dünya Tarihini değiştirdi. Bu tarih Atlantis'in batışına denk gelmektedir. Belli ki bu mabetler Tufan Öncesi'ne ait uygarlıkların ürünüdür.

Çeşitli İslâmi kaynaklarda Hz. Muhammed ve ashabına ilk zamanlar Sâbiî denilmiş olduğuna dikkat çeken kimi araştırmacılara göre, Hz. Musa'nın öğretisinin ezoterik içeriğini korumaya ve sürdürmeye çalışmış olan Esenîler'in İsa Peygamber için görmüş olduğu fonksiyona benzer bir fonksiyonu, İslâm Geleneğinde ilk zamanlarda Sâbiîler adı verilen bu gizemli topluluk yerine getirmiştir.

1996 yılında başlatılan ve hâlâ devam edilen Göbekli Tepe'deki mabetlerde gerçekleştirilen kazı çalışmalarında ortaya çıkan çarpıcı sonuçları ve Sâbiîlerle Hz. Muhammed'in ne tür birliktelikte bulunduğu tüm açıklığıyla bu kitapta sizlere sunuluyor.

13. yy. Aydınlanması

ANADOLU TASAVVUFU'NUN ÜÇ KAPISI

Mevlâna - Hacı Bektaş Veli - Yunus Emre

Neslihan ALANTAR

www.sinirotesi.com

% 40
indirim

50 TL üzerindeki satışlarda
Kargo Bedava

Kitaplarımıza web sitemizden özel indirimleriyle ulaşabilirsiniz

www.sinirotesi.com

EZOTERİZME GİRİŞ

Ezoterizmin içindeki bilgileri öğrenmek ve bu bilgiler ışığında dinsel metinleri okumak, dinlerin içindeki gerçek mesajları yakalayabilmemizde bize çok büyük kolaylık sağlayacaktır. Dolayısıyla dinlerin de gerçek değeriyle algılanmasında bu çalışma, bizlere büyük bir oranda yardımcı olacaktır.

Ezoterik bilgiler ışığında kutsal metinler incelendiğinde, dinlerle ilgili bilgilerimizin ne kadar eksik olduğu hemen ortaya çıkacaktır. Çünkü dinlerin dili semboliktir ve bu semboller ezoterik içeriklidir. Dinlerin günümüzde hâlâ geniş halk kesimlerince tam olarak anlaşılamamasının ve dinlerle ilgili kulaktan dolma klâsik yorumlarla yetinilmesinin tek sebebi işte budur.

İnanmış olduğumuz dinin bizlere aktarmış olduğu ilâhi mesajları daha kapsamlı olarak öğrenmek isteyen herkes, ezoterizme müracaat etmek zorundadır. Aksi takdirde ilâhi mesajlar bizler için kapalı kalacaktır.

Ünlü Sufi Muhyiddin İbn-i Arabi bu konuda şöyle demiştir:

"Din iki türlüdür. Biri, Allah katında Allah'ın bildirdiği kimse ile o kimsenin bildirdiği kimseler nazarında malum olan; öteki de halk nazarında bilinen dindir."

Tasavvuf'tan ve Bâtını Öğreti'den uzak bir anlayışla dini ele alan din görevlilerinin İslâmiyeti ve diğer dinleri dış görünümleriyle insanlara sunmaları, halkı dinsel gerçeklerden uzaklaştırmıştır. Durum böyle olunca, dinsel bilgilerin sembolik değil, birebir ele alınması gerektiğini savunan hârici görüşün halk üzerinde hakim olması sağlanmıştır.

Ancak şunu çok iyi biliyoruz ki, uzun bir süredir bizlere unutturulmaya çalışılan Tasavvufi Öğreti yeniden halkımızla buluşacaktır. Bu kitabın bu yolda küçük bir adımın atılmasına vesile olması en büyük dileğimizdir. Bu kitapta bazı sembollerin üstü açılmıştır ama bu daha hiçbir şeydir... Apaçık bilgi ve gerçeklerin bizlerle buluşacağı günler de gelecektir elbet... O günlerin özlemiyle... Işık ve Sevgiyle...

9 789758 312719

29,00 TL